

A
6331.

may

pa

(D)

Tarto = Sea = Kele

S a u l u =

Ramat,

Kumman kii twanna nink twastse
Laulo, kumma senni ajani Tükki Wäski
trükkitu, omma kofko kootu, nink sünd,
likkuide Nimme alla säetu;

Nida

Et egga sure Pühha Njal ni häste, kui
ka muido fige suggutsen, Henge nink Jhho
röömsan nink kurban Pölvven säratsid Laulo,
kumma sündiva, löwwis

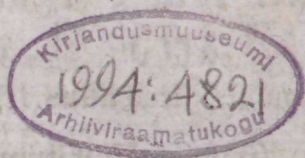
Kummalalle Nuwus nink

Tarto = Sea

Koggodussille Tullus trükkitu.

Niga Linan, Gottlob Christian Brölikki man

1766.

Kristusse Tullemissfest Lihha sisse.

1. Wie soll ich dich empfangen. Wiis. 3.

Auis ma so wasta wõtta, Mes hääd ma sulle
te, Sa lige ilma tõtte, Mo henge illoke?
O Jesu, Jesu laüda Mul künalt pallama,
nink essi mulle näüda, Mes so wois kostota!

2. So Zion puistap mahha Sul aurvus osse
puist: Se wasta minna tahha Sul laulda sõdamest:
Mo südda haljendago Sul ikkes tennoga, So nim-
mel orjus sago Mult waiselt otsata.

3. Mes sa kül jättit mahha Mul rõmus tallita,
Kui ihhul, hengel waiwa, Nink murren istsiwa?
Kui woeti mult rikus, Kun rahho, rõmustus, Sis
tullit sinna maggus, Nink tõit mul kostotust.

4. Ma olli wangis pantu; Sa tullit, lunnastit:
Ma olli narus antu; Sa tullit, üllendit, Suurt
auwo mulle annit, Zeit sõänd rikkas ka, Mo eest sa
hole kannit, Et ma nüüd õnsas sa.

5. Mes muud kui arm woip olla, Oh helde Jesus
Reist! Kumb sinno aije tulla So taiwa rikussest?
Se ilma waiw nink hädda, Se pat nink hukatus,
Woip sinno walmis tetta, Meil näüta hallestust.

6. Oh panne sedda meelde, Sa risti-loggodus!
Se woip teid murrest keelda, Kui teil om willitsust.

Kül woite rõõmsa olla, Se abbimees om siin; Se
tahhap rõmus tulla, Kui teil om oht ninē piin.

7. Ei olle teile waja Gest nida murreta, Et tedda
ei woi saiija Joht omma jowwoga. Kül tullep tem-
ma essi, Täll om suur arm nink lust, Ei temma
ärä wäsfi Teil sata rõmustust.

8. Kui pat teid hukka panney, Sis ärge peljage:
Kül Jesus andis annap, Nink päästap heldeste.
Gest temma tullep trööstma Neid waisid pattatsid,
Nink tairwa sisse töstma Neid ussun ellawid.

9. Mes teil om ni suur murre Neist henge wain-
laisist? Neid pillap pea ärä Me Isand Jesus
Krist. Üts kunningas om temma Ka ülle wain-
laiste, Ei wära Jesu rammo Ne waise kårblasse.

10. Ja tullep rassfest sundma, Neid wastapannejid;
Nink süs saap temma tundma, Ja trööstma ommat-
sid. Oh tulle, tulle walgus, Nink wi meid ärä süit;
Wi sinna, kun om selgus, Nink rõõm ei löppe mitt.

2. Freu dich du Christi Braut. Wiis. 9.

Süüd Nisti-Koggodus, Sul olgo rõmustus; So
Põigimees om nüüd wäljan, Nink söidap Cesli
säljan, So söänd tälle anna, Nink laula Hosianna.

2. So Kunningas om tääl, Ent waisust näüs ka
sää, Et se, ká ilma Loja, Siin lainap tõpra poja.
So andid tälle anna, Nink laula Hosianna.

3. Siin om sul Abbimees, Ká söddap sinno eest,
Ká õigust sulle annap, Nink sinno pattu kannap.
Gest auwo tälle anna, Nink laula Hosianna.

4. Kui jöhut essima, Nink wõttat pallelda, Sis
kulep sinno pea Se armolinne söä. Gest kittust
tälle anna, Nink laula Hosianna.

5. Kui

5. Kui sinna kurja teet, Nink pattu sisse jäät, Sis om siin sinno sundja, Se sõamide tundja. Oh! wõtta meelde panna, Nink laula Hosianna.

6. O! Nuwo Kunningas, Ke Isfäst annetas, Sa põllet ilma auwo, Nink täüdat Isfa nouwo. Sest fitko noor nink wanna Jks sinno. Hosianna. A. V.

3. Nun komt der Heyden Heyland. Wiis. 2.
 Nüüd tullep Ilma Innistus, Saap Neitsi Latses sündinus. Sest immetelgo ilma = ma, Et Jummal tahhap sündida.

2. Ke Isfäst sünnip iggawest, Se tullep Wai = mo saatmissesst Ka Innimisses ilmale, Nink sünnip Neitsist puhtaste.

3. Siin Neitsi kääma päle saap, Weel siski puhtas Neitsis jääp; Ei olle auwo siin sallajan, Kun Jummal essi ellaman.

4. Lät wälja Neitsi ihhust se, Kui auwo = honest ausaste, Ke Jummal, Inniminne ka, Nink tahhap Ilma lunnasta.

5. Sest Isfäst tullep temma te, Nink kánap jälle Isfale, Lät alla pörgohawwale, Nink jälle ülles tairwatte.

6. Sa ollet Isfa saarnane, Nink wõttat lihha hennele: Oh! lasse meije rammotust So wäest sada finnitust.

7. Nüüd annap sinno sündminne Suurt walgust felle ilmale. Kä sinno sisse ustma saap, Kik pim = medussesst ärralääp.

8. Nuw Jummalalle Isfale, Nuw temma aino Pojale, Nuw pühhal Waimul olgo ka Ni Maan kui Taiwan otsata. A. V.

4. Von dreyerley Zukunft Christi. Wiis. 27.
 Tulle jo taiwast, armas Jesu, jalle, Pásta meid
 waiwast, meid ka rómustelle. Jggaw om ota
 mehhil ni kui naifil. Tulle meil waisil.
2. More nink wánna sinno, Jssand, ootwa
 Tullewat Taiwast, sinno pále lootwa. Jmal'te
 otfa, kumb om úlli kurri, Roggona nurri.
3. Milles sa muste tullit taiwast meile? Teid árra
 pástina, tulli minna teile, Kurrati láest, pattust,
 pörguwaiwast. Tulli sest taiwast.
4. Seperrast tulle núüd nink eggal tunnil, (Ehk
 me siin walwam, ehk me láme unnel) Ewáme sisse,
 puhhasta neidsamma, Otsé kui omma.
5. Ehk kui sa tullet jalle óige sundja, Piddama
 Fohhut, sáamide tundja, Lasse meid minna taiwa
 rómu pole, Lábbi so hote.
6. Kule meid, Jummal, ommast fórgest taiwast,
 Pásta meid háddast, ka sest surest waiwast, Sinno
 sis sáast kittas surel hátel, Heldembal meel.

Kristusse Tullemisest Rohto-páirwa pále.

5. Wacht auf ihr Christen alle. Wiis. 3.
 N-úüd wirgoge úlles waiwast, Ni heikap Jummal
 Poig, Kumb rúhhiw tulla taiwast. Sest
 walwke, núüd om aig; Se Jssand tahhap tulla,
 Páirw óddangulle lááp. Tahht temma sundja olla
 Kes ta een saisma jááp?
2. Ei woi meid pásta rahha, Ei fólba torre meel,
 Kif om meil játta mahha, Kui surm meil jouwwap
 táál. Ehk sul kúl om suur warra, Suur auro nink
 illo ka, Se kaus pea árra, kui peat koolma sa.

3. Gesti risti = rahwa sugu, Ke ilman ollet weel, Oh! jätke kõrge luggu, Nink lootke armo pääl, Kui iggawetse wilja Saal taiwan tahhate, Sis noude, warra, hilda Siin taiwa = rikusse.

4. Meil Jumun'la sõnna antus Sai sure Armo wäest, Et se saas tähhel' pantus, Nink walmistam' hend' hääst: Gesti lastem melen pitta, Nink usku süddamest; Kui me ei kule sedda, Sis kaum' iggawest.

5. Oh! et es olles sündnu, Ke laidap Jumun'la hääld Se om säärst ärra, sündnu, Ta hulgup pimmen tääl. Om pattust täüs nink häbbest, Ke Kristust narap siin, Heng kolep temmal többest, Nink täl saap pörgo piin.

6. Neil waisil abbi näüda, Kui neil om hädda Käen, Et sa wois armo löida, Kui saiat kohto een. Gesti sedda tassup Jummal, Se teda olgo sul, Kui sinna annat temmal', Sis saap sul palka kül.

6. Es ist gewislich an der Zeit. Wiis. 1. Se aig om tööst meil pea Käen, Et Jummal Poig saap joudma, Nink tötma sure auwo wäen, Kik rahwast arwo noudma. Sis naar saap-kallis ollema, Kui kik lät hukka tullega, Kui Peter sedda ütley.

2. Sis sawa kuustus passuna Kik se ma- ilma älle, Nink koolja sawa tösfema Se perra ülles jälle. Ent ke weel Ilman ellawa, Meid kik saap Jummal pea ka Sis wastsest ümbre käändma.

3. Saap ramat sama loetus, Mes kuulwa noor nink wanna, Kun saiap rahwa essitus, Kik neide tö nink sõnna. Kül sis saap kuulma eggamees Se palga omma teggo eest, Mes hä ehk kurri tettu.

4. Oh! hädda sel, ke Jummal hääld Ei olle kuulda joudnu, Ent ö nink päiwa ilma pääl Suurt rikkuft

rikkust perran noudnu; Sel põlwo saap kurri ollema, Nink kurratiga minnema Kristusese põrgohauda.

5. O Jesu, mo sis arwita So raijin henda hoida, Et ma woi olla nimmega Saäl ello = kirjan löida. Ma ussu sedda süddamest, Eest sinna kolitt minno cest, Nink masfit minno wõlla.

6. Eest kosta, Jesu minno cest, Kui sinna tullet sundma, Nink loe mo se kirja seest, Et ma sa õigest tundma, Et minna pühha seltsi jä, Nink sinnoga jis taiwa lä, Mes sinna ollet saatnu.

7. O Jesu Krist, sa wiwit nüüd Meil jälle tulla taiwast; So rahwas kannap paljo süüd, Nink heiskap surest waiwast: Oh! tulle õige sundija, Nink päästa omma armoga Meid õigest kurjast. Amen.

7. Gott hat das Evangelium.

Se kallis armo oppetus, Mes meil and Issa hallestus, Et innimenne õiges saas, Eest surest hulgast põlletas. Se om jo wiimse päiwa täht.

2. Ei waise palwest holita, Hääd oppust ei ka woeta, Ent ahnus wõttap woimusse, Ei pelga nemma häddake. Se om jo wiimse päiwa täht.

3. Kirtsuggust käsku teggema, Se wõrgoga ne püwwawa Kik warra tokko risuda, Nink sedda tewa pelgmatta. Se om jo wiimse päiwa täht.

4. Kül kitwa armo oppetust, Ja siski põlgwa waggauft, Näts, nida Jesust narawa, Hääd põlwe siski otawa. Se om jo wiimse päiwa täht.

5. Oh nemma omma karwala, Meid waisi nemma nüliwa, Kui peas Jummal holet. Siin wai:ste perrast ollema. Se om jo wiimse päiwa täht.

6. Mo wõtwa kerko warrandust, Ei olle neil sest figgidust, Me waise jäwa abbita, Meilt leiba wõtwa armota. Se om jo wiimse päiwa täht. 7. Mes

7. Mes ferku päle kinkitu, Nink wannal ajal
säetu, Saadsamma nemma risuwa, Se pat sööp neide
omma ka. Se om jo wiimse päiwa täht.

8. Ei holi nemma Jummalast, Ilm auwo pürw-
wap ussinast, Nüüd kerkus wötnu woimusse, Ei
wölsi häbbis petake. Se om jo wiimse päiwa täht.

9. Kik welle arm om löppenu, Ilm wargadega
täüdetu, Ei olle digust ennamb tääl, Silm kaep enne
rahha pääl. Se om jo wiimse päiwa täht.

10. Se ilm ei wötta mannitsust, Ehf pühha
sõnna oppetust, Ei üsfi muud ta tijake, Kui sõma,
joma lijaste, Se om jo wiimse päiwa täht.

11. Neil üllemb tö om prassima, Ja kurja wisi
ajama, Käl sedda moistap kauniste, Ni noor, kui
wanna, kumbeke. Se om jo wiimse päiwa täht.

12. Ei tahha päiwlik paistada, Ei ennamb sedda
näтта ka, Mes ma pääl kurri rahwas teep, Seperrast
päiwlik kurbas läáp. Se om jo wiimse päiwa täht.

13. Se ku nink tähhe näggerwa sest, ommal kom-
bel, waiwa ka. Hääl melet tahhas' lunnastust, Neil
hirm om ilma tiggedust. Se om jo wiimse päiwa täht.

14. Sest tulle armas Jesu sa, Näts' tüddinep
fik ilma ma. Weel kanda kurjateggijid. Se otsa,
arra wiwi mitt. Nink näuda wiimset päiwa meil.

Kristusse Sündmisest.

8. Als Christus geböhren war. Wiis. 32.

Tui Jumpro Kristust ilmal' töi, Sis Engli-wäggi
wõõmsas sai, Nink hulgani fik lauliwa; Auro
Jummalalle otsata. Om Kristus innimenne
nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sest röömsa
olgo pattane.

2. Suur Paistus olli Engelil, Se teggi hiemo kar-
jusfil, Neid rõnu-sõnnu kuulti saäl, Et Kristus tulnu
ilma päääl: Om Kristus innimenne nüüd, Nink
kannap meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

3. Se latse perra otsiti, Ke mähkme sisse mäh-
hiti: (Mi kui ne Engli ütliwa) Ke kannap kige ilma-
ma: Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije
pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

4. Se latse nemma lõisiwa, Ke ruhte pantu
maggama Saäl pimmen lautan tõpra man, Ke tai-
wast lonu tähte gaan. Om Jummal innimenne nüüd,
Ke kannap meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

5. Se pimaga siin toidetas, Nink emma rinnal
hoijetas, Ke omma sure wäega kif ellajid woip
rawwida. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kan-
nap meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

6. Sesamma sure heldusse Me eggal ajal kittame
Siin ussust nink waast sõamest, Nink saäl ka taiwan
iggawest. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kan-
nap meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

9. Vom Himmel hoch da komm ich her. Wiis. 2.
Ma tulle Taiwast üllewält, Häid sõnumid to
teile saält; Neid to ma teile rõmuga, Nink
tahha neid nüüd kuluta.

2. Lats täambä teile sündinu Sest Neitsist, kumb
om wallitu, Üts kaunis illus latseken, Tahh olla
teije rõõm nink õn.

3. Se om me Issand Jeesust Krist, Ke tahhap
pasta häddalift, Nink saap, kui õnnisteggija, Teid
pattust puhtas teggema.

4. Ta toop teil kigil õnnistust, Mes Issa walmist
ennemust, Et teije sate meijega Saäl taiwan ikkes
ellama.

5. Sis

5. Sis moistke nüüd, se om se täht: Alw ruhhi Mähkme, hain nink leht; Sääl pantu om se latsekem; Ke ilma hoijap üllewän.

6. Sest rõõmsa peam' ollema, Nink karjustega minnema, Et näem' Jõsa Andet säääl, Mes Pojaga om antu tääl.

7. Silm kae, panne tähhele, Kes maggap sõinen nidade? Kes om se illus latsekem? Ta om se armas Jesuken.

8. Oh! olle terwe tullemast, Sa Poig, ke tullet Jummalast, Sa rühhit häddan abbis mul, Kes woip sest kitta sinno kül?

9. O kige asja teggija, Se kige alwemb ollet sa, Et maggat kuiwa haina päääl, Mes härg nink esel sõiwa säääl.

10. Ehf olles mõndkõrd laotu Se ilm, nink kullast ehbitu, Weel siski kitsas olles kül, Hääs hällikeses olla sul.

11. So sammet nink so kallis siid, Om jämme hain nink mähkme nüüd, Sa surustellet ni se päääl, Kui olles sinno rikus säääl.

12. Häääl mehel teijet sedda sa, Mul tõttelikult tunnista; Et ilma hä nink rikluske So een ei massa middake.

13. Oh! minno armas Jesuken, Sul olgo pehme wodeken, Mo süddamen nüüd hengada, Et sinno ma ei unneta.

14. Sest tahha rõõmsa olla ka, Nink karraten iks laulada, Ut' õnsat Eija, Eija häst, Nink maggusat hääld süddamest.

15. Au Jummalalle iggawest, Ke meil' kink omma Pojakest, Sest laulwa pühha Engli säääl, Nink foudwa wastset aiga tääl.

10. Chri-

19. Christum wir sollen loben schon. Wiis. 2.
Seil sünnis Kristust aavusta, Ke Neitsist
 tahtnu sündida. Kik Ilm=Ma piute laijutte,
 Se andko kittust temmale.

2. Se fige asja teggiija Wõt orjas henda ehbita,
 Taht lihhan lihha lunnasta, Nink omma lojust
 aawita.

3. Se Jesa kallis armastus Saap Neitsi ihhun
 kannetus, Nink Neitsi kannap aavoga, Mes figel
 ilmal fallaja.

4. Wõt Jummal hones hennele Se puhta Neitsi
 sõame; Ke mehhest olli putmatta, Sai rasses ütte
 sõnnaga.

5. Sest puhta emmast sünnip se, Mist Engel üttel
 temmale, Mist henda rõmust Jani meel, Kui emma
 ihhun olli weel.

6. Se pantas waise kombega Nüüd haina päle
 maggama, Nimm antas talle toitusses, Kä linno=
 teiste perremees.

7. Sest taiwa wäggi rõõmsas saap, Nink Jesa
 lauden aavustap, Saap karjussille teda ka, Et tul=
 nu kike kaeja.

8. Au olgo Josal, Poiale, Nink mõllembide
 Waimule, Maan olgo rahho armoga, Nink rah=
 wal sago mehehä. A. V.

II. Vom Himmel kam der Engel=Schaar.

Wiis. 2.

Se Engli taiwast tulliwa Nink karjussille ütliwa,
 Et kaunis, armas latseken, Sääal maggap sõi=
 men neide een.

2. Om Petlehemmin sündnu, Kui Mikast enne
 üteldu. Ta om se Jesand Jesust Krist, Ke pattust
 päästap inimist. 3. Sest

3. Gest peap rõõm teil ollema, Et Jummal üts om teijega, Nink wõtnu lihha hennele, Ka heitnu teije welleske.

4. Mes pat saap teile teggema, Gest Jummal om jo teijega? Las mäsfada surm, pörge = piin Teil feldsimees om Jesus siin.

5. Se teid ei jätta eäle, Gest temma päle lotage; Las kiusata teid mitto meest, Ent trots neil olgo auwo eest.

6. Teil jääp nüüd digus iggawes, Et saite taiwa ommatses, Gest kitke Jesust löpmatta, Ni süddame lui kelega.

12. Lobt Gott ihr Christen allzugleich. Wiis. 20.
Nüüd Jummalalle auwustust Meist sago iggawest, Ke meile aroway taiwa = ust, Nink annap Wojakest, Nink annap Wojakest.

2. Ke Josa üsjan kannetas, Saap waiwes latfes tääl, Paik tälle ruhhen annetas, Nink kahre haina pääl, Nink kahre haina pääl.

3. Se Jofand jättap melega Kik auwo perrale, Tahh henda essi allanda, Kui waine fullane, Kui waine fullane.

4. Nüüd Maarja fedda immetap, Nink toidap pimaga, Ke Engli = wäkke wallitsep, Nink Jesse juur om ka, Nink Jesse juur om ka.

5. Gestsamast piddi tullesma Se dige kunningas, Ke rahwast piddi kogguma Kik ommas allambas, Kik ommas allambas.

6. Se meijega teep kindmaste Suurt imme = wahhetust: Wõt meije pattu hennele, And meile õnnistust, And meile õnnistust.

7. Mo Jofand heidap sullases, Teep minno essandas, Kuis temma poas süddamest Weel sama heldembas? Weel sama heldembas? 8. Nüüd

8. Müüd lassep temma wallale Se Paradisi taas,
Ei kela Kerub johtake Meid sisse minnemast, Meid
sisse minnemast.

9. Muo olgo sulle, Jesust Krist, Nink tenno
iggawes, Et tullit päästma innimist So nimme tit-
tusfes, So nimme tittusfes. A. V.

13. Gelobet seystu Jesus Christ. Wiis. 2.

Müüd olgo Jesus kittedu, Et innimisses sündinu
Sest kaunist Meitsist selgede, Sest tullep rõõm
ka Englile. Kúrie eleison.

2. Müüd lõwwis Josa ainust last, Siin sõime
sisfen maggamast; Se iggawenne Onnistus Saap
meije werres ehhitus. Kúrie eleison.

3. Ke suremb om, Kiri ilma=ma, Woip Maarja
üsjan maggada, Se sünnip weikus poiskesfes, Ke
figest asjast holitses. Kúrie eleison.

4. Se walgus tullep ilmale, Nink annap wastse
paistusse; Se ajap ärra pimmedust, Doop meile
henge Onnistust. Kúrie eleison.

5. Se Poia, ke Jofast sünnitas, Siin ilman rõõ-
ras arwatas, Et meije häddast päästeme, Nink taiwan
paika lõwwame. Kúrie eleison.

6. Saap waises taiwa Kunningas, Et meije päle
hallestas, Nink sadas taiwan perrandust, Nink
Englikeiste Muuustust. Kúrie eleison.

7. Kik teggi temma meile hääs, Et rahwas temma
armo naäs, Kik ilm ka henda rõmustas, Nink ikkes
tedda auwustas. Kúrie eleison. A. V.

14. Gar lustig jubiliren. Wiis. 10,

Müüd rõõmsas henda näütwa Me armaEngli maan,
Nink kaunid laulu lõidwa Ni helle hälegaam,
Kik helkwa surest wäest; Sul, Jofand, sago auwo,
Siin ma pääal sago rahho, Nink rahwal hä meel fest.

2. Meil

2. Meil Lunnastajas antu Se armas Jesuken,
Nink neitsist ilmal todu Üts tõisin' innimen. Sa
rõõmsas Afsalem, Se täht om sinnul hoida, Nink
latse woit sa löida. Säääl lautan Perlemin.

3. Se Rahho-Würst om pantu Säääl ruhte haina
päääl, Se waisus, mes täl kantu, Teep meid nüüd
rikkas säääl. Se mees om õnnis ka, Ke lodap temma
päte, Nink ussup temma häle, Hend ka ei pahhanda.

4. Kui nüüd es olles tulnu Se Jesand Ilma päääl,
Sis olles hädda olnu Meil waisel rahwal weel. Et
olle kurrat mit Maan tedda wäärnu ärra; Meil
wallal taiwa wärre. Eest saap meil ello nüüd.

5. Ei olle kallimb warra, Ei ka sel suremb hüüs,
Ke pattu jättap perra, Nink ussup Jesus Krist.
Oh! olge rõõmsa fest, Nink rõõmsast aiga wiitke,
Nüüd Engli dega litke. Me armsat Jesukest.

15. In dulci júbilo nun sinter. Wüs. 30.

Oh! laulkem süddamest, Nink litkem Jesukest, Ke
Maarja usján maggap, Kui waine kunnake,
Meid lunnastama nakkap, Nink sadap taiwatte.
Sa ollet A nink O, Sa ollet A nink O.

2. Ei olle middake, Mes minna armatse, Kuf
sinna, Jesukenne. Sa tahhas armoga, O Po g,
Ke tillokenne, Mo sõänd rõmusta. Wi minno hen-
nele, Wi minno hennele.

3. O Issa hallestust! O Poja armastust! Kui
figil olli minna Sü perrast põrgutte, Sis tullit,
Jesu, sinna, Meid päästma, ilmale. Oh! hoija
Põrgu eest. Oh! hoija põrgu eest.

4. Meil taiwan essa-ma, Nink rõõm om otsata, Kun
Engli rõmustasse, Nink laulwa helleste, Ka Jummal
littetasse Jks ülli selgeste. Oh! olless' meije säääl,
Oh! olless' meije säääl.

16. Seyd zufrieden, lieben Brüder. Wiis. 51.
Silge rahhul, arma welle! Sest se sönna üllerväst
 Tullep Eesa sädamest, Toop, mes kaddonu om,
 jälle. Temma armo näeme Omman Lihhan kauniste.
 Nüüd olgo Jesus fittetu.

2. Kuulge, mes neil Englil römu! Tülen nemma
 laulawa, Sedda immetellewa, Et se sönna lihhas
 sanu, Ja et Eesa latseken Eöitas pattu laste man.

2. Nüüd löwwis Jesa ainust last.

3. Se, ke tairvast üllestennu, Ke ma pohja pandnu
 hääst, Ke hoold kannap fige eest, Om me saarnatses süin
 lännu. Ke om suremb, kui fik ma, mähhtas süin rättiga.

3. Ke suremb om, kui ilma=ma.

4. Sünni meije sissen, welli, walgusta meid kog-
 gona, Omma paistwa palgega. To, mes kaddonu om,
 jälle. Eesa palget sada meil, Te meid temma latfis tääl.

4. Se walgus tullep ilmale.

5. Meil om himmo ilman olla Allamba so ri-
 kussen, Sinno kanda sädämen, Et me wöisse sinna
 tulla, Run me öige Eesa=ma, kun ne tairwa hone ka.

5. Se poig, ke Eesast sünnitas.

6. Sedda armo kummardame, kumb nüüd äts om
 meijega, Nink woip sedda tallita. Et me jälle kätte same,
 Mes neil Englil tairwan om: Ehte, walgus, rahho, rödm.

6. Saap waisēs tairwa kunningas.

7. Sinno paradist saifus Nakkap jälle meije man,
 Südda kaup jo üllervän; Oesa saap nüüd meije wai-
 sus; Sest et meije maidsame, Et jo önsa olleme.

7. Kik teggi temma meile hääs.

17. Der Tag, der ist so freudenreich. Wiis. 11.
Se täämbne päiw om römu täüs Nüüd figel rahwal
 tairwa al, Et Jummal poig om armas pois,
 Nink

Nink tulnu tairoast waiwal; Om üttest neitsist sündinu, Maria ses om wallitu, Et temma olles emna. Mes jobhus sis ni imme kaan? Et Jummal Poig tairoast maan Sai neitsi Latses tanna.

2. Kui päiwa paistus selgede Woip läbbi klasi paista, Nink siski kahjo täl ei te, Sel kombel om sul moista: Et nida tulli ilmale, Sest kaunist neitsist puhtaste, Se Jummal Poig taiwan; Sai söime sisse pantus saäl, Suurt pina me eest kannat weel, Ja mörro surma waiwan.

3. Ne karjusse saäl wälja pääl Häid sönnu omma kuulnu, Sest nida üttel Engli haäl: Kristus om ilma tulnu, Uts Jesand ülle kuninga. Herodes naksi pelgama, And pea wälja sönnu, (Uts wäega kawwal kurri to Siin wasta Jesust tettasse,) Last latsi hukka panna.

18. Ich steh an deiner Krippen hier. Wiis. 1.
So söime man ma saisa taäl, O Jesuken, mo ello! Ma tulle, mes sa linkit mul, Sul kätte andma jälle. Se om mo ihho, heng nink meel, Mo südda, su nink mes mul weel. Oh et sa haäs wois wötta.

2. Sa ollet omma armoga Mo werd ka sonin läütnu: So hä nink kauni palgega Mo meeld nink söänd täütnu. Kuis ma nüüd sinno Jesukest Wois wälja jätta söamest? Se olles jo kül häbbi.

3. Es olle ma weel sündinu, Kui sinna sündit mulle, Mo ollet ärra kaenu, Et ma saas perris sülle: Es olle sa weel lonu mo, Kui se so melen olli jo, Mo henne perralt wötta.

4. Mul olli rasse pattu õ, Ent sa sait päiwlik mulle, Se päiwlik, kumb mo hengele Tõi walgust, rõmu, ello. O päiwlik, kumb mo sissen läüt Se ussu kändit, nink mul näüt, Kui wallus om so paistus!

5. Ma kae sinno rõmuga, Nink ei sa täüs so nähta; Ent sest et muud ei kõhta ma, Sis pürowa nida tetta: Oh olles meel üts sürowius, Nink heng üts merre lagjaus, Et ma wois sinno pitta.

6. Mul anna luppä Jesuken, Suud anda sinno sule, Sel sule, kummast maggus wiin, Ja piim nink messi tulley; Üts wiin, kumb kige tullusamb, Üts messi, kumb om maggusamb, Kui kük, mes su siin maidsap.

7. Kui südda ikkēp ihhun tääl, Et rõmu tall et olle, Sis kostap mul so maggus hääl: Ma olle sinno welli. Mes ikket sa mo welleken, Oh olle rõõmsa sõamen, Ma massa sinno pattu.

8. Kui illus om so kækēn, Kumb minno perra künip; Oh wois ma sedda sõamen Mi kitta, kui kük sünnip. Om piim nink lummi walge kük, Weel walgemb näus sō kāsfi mul: O helde Isand Jesus!

9. Kelt es ma meeld nink tarkust sa, So silma-keisi kitta, So silmakeisi, kumbega Mo melen tahhat pitta: Ku paistap õsel selgede, Ne tähhe omma kaunike; Ent ennamb weel so silma.

10. Oh et taad kaunist latsēkest Mi lastas sõimen mata! Kük sünnis kullast hällikēst Mo Jesukesel sata: Mes pantas tedda haina pääl? Süid, sammet purpur olles weel Sel latsel parras olnu.

11. Oh wõtke sõimest ommete Se hain nink põhku ärra, Nink andke luppä minnule, Ma lä hä rohho perra, Nink otst liikeisi ka; Nink mes ma aijust kätte sa, Ja te tall pehmet wodet.

12. Päkesse ümbre tahha ma Meid walgid lille säda, Ke temma filmi warjuwa, Et keelmata wois mata: Ent temma armast ennamb weel Se kuiwa haina sõimen sääl, Kui kük se ilma ehte.

13. Kif ilma warra, auro nink lust Ei woi so rõõmsas tetta: Sa tahhat meije pattu eest Siin risti waiwa nätta, Nink sata meije hengele Se taiwa hääd nink rõõmuke. Ei tahha sedda keelda.

14. Ent üts om weel mo Jesuken, Kui sa mul tahhas anda, Et ma iks sinno henne man, Ja sõamen wois kanda; So sõimekeses minno te, Ja anna kohhalt minnule So henda nink so rõõmu.

15. Kül nakkap meel nüüd mõtlema: Kuis sa sel wasta tullet, Ke fige ilma teogija, Mes muud kui muld sa ollet? Ent helde wõras ollet sa, Ei põlle waist, ei santi ka, Ke sinno wasta wõtwa.

19. Ein Kindelein so löblich. Wiis. 11.

Uts lats om neitsist sündinu, Nink õnnes meile antu, Ke taiwast meile kiugitu, Nink sõime sisse pantu. Kui se es olles sündinu, Iln olles ärrasunnitu, Nink lannu põrgo-hauda. Sa tahhas Jesand Jesus Krist, Meid ärrapästa kurratist, Nink põrgo eest meid hoida!

2. Sest sünnis meil nüüd süddamest Sel ajal rõõmsa olla, Et Kristus taiwa-riki seest Om tahtnu mahha tulla: Se om üts kallis hallestus, Mes meile saije näudetus: Se Jesand alland henda, nink olli alw, kui sullane, Wõt meije pattu hennele, Nink meije nubtlust kanda.

3. Ke temma päle kindmaste Nüüd ussup nink ka today, Se õnnistust saap hengele, Ke temmast Armo odap. Sest kif mes Adam essinu, Om temmast ärratasfotu, Sest tulli temma taiwast. Se om tõöst immes arwata, Et Kristus meid wõt lunnasta, Nink pästa pattu waiwast.

4. Kif rahwas peap rõmuga Sest kuttust andma talle,

rälle, Nink temma heldust palleina, Et temma tah-
has jälle Umb-ussu eest meid paimenda, Kik wõrast
oppust kistuta, Nink õigen ussun hoida. Oh! Jesand
Jummal iggawest, Ke meile annit Pojakest, Las
meid sult armo lõida! A V.

20. Ein Kind geboren zu Bethlehem. Wiis. 31.

Üts Lats om sündnu Petlemmen, Petlemmen. Eest
olgo rõõmsa innimen. Halle, Halleluja.

2. Siin maggap sõimen haina pääs, haina pääs,
Ke wallitsep saäl iggawel. Halle, Halleluja.

3. Kõl hãrg nink esel tõiwa, tõiwa, Se latse,
Lumb om Jummal ka. Halle, Halleluja.

4. Ne targa Sabast tulliwa, tulliwa, Kuld,
Wirol, Mõrrã tõijewa. Halle, Halleluja.

5. Tãl emma puhtas neitsis jãi, neitsis jãi, Kã
mehheta last ilmal tõi. Halle, Halleluja.

6. Siug es woi tedda rikkuda, rikkuda, Sai
meije werres pattuta. Halle, Halleluja.

7. Se lihhan meije saarnane, saarnane; Ei olle
pattust rojane. Halle, Halleluja.

8. Et saasem temma saarnatses, saarnatses, Nink
sadas ommas rikuseses. Halle, Halleluja.

9. Se armolikko aja eest, aja eest, Au olgo Jum-
lall' iggawest, Halle, Halleluja.

10. Au kolmel-ainul Jummalal, Jummalal,
Meist kigist olgo tairwa al. Halle, Halleluja.

11. Krist Jesand olgo kittedu, kittedu, Et inni-
misses sündinu. Halle, Halleluja.

Wastse Ujastaja Paulo.

21. Helft mir Gottes Güte preisen. Wiis. 10.

Sta tahha sinno kitta, O Jummal, rõõmsaste,
Mi paljo kui ma sutta, Nink jowwa eãle, Sel
wastfel

wastfel ajastal, Et ollet hõle kandnu, Nink rahho
meile andnu So armo siwu al.

2. Meil peap meelde jama So kallis armo = tõ,
Nink tenno peap sama So pühha nimmele; Sa
ollet rohkede Meid like senni tsitnu, Nink terrusse
man hoitnu, Ka kaitsnu armsaste.

3. Kool, kerl nink sinno sõnna Om jãnu rikmatta,
Om sanu noor nink wanna So armo nõggema; Sa
ollet heldest kãest Kik andid andnu wãlja, Nink
waino, tõppe, nõlja Ka kãandnu meije maast.

4. Sa ollet armo heitnu, Kui Jesa kunnake, Et
olle nuhtlust nõutnu Ni meije pattule, Kui meije
teensime; Surm olles muido tulnu, Ots olles meil
jo osnu, Et kurja olleme.

5. Ke lodap Jesu pãle, Nink pallep hallestust,
Se lõwõap armo jãlle, Saap Jesast rõmüstust,
(Kui temma süddamest Kik pattu tabhap jãtta, nink
hãad se wasta tetta) nink pãssep nuhtlussest.

6. Sul, Jesa, kallis Loja, Muu olgo iggawest,
Ke ollet lãbbi Poja Meid pãstnu kurjussest; Weel
meije valleme: Oh! anna rahho aja, Meid kurja eest
Ka hoiija, Nink toida heldeste. A. V.

22. Nun last uns gehen und treten. Wiis. 26.

Nõud lãkkem, astkem pãle, Ja laulkem kittust selle,
Ke meid om ellul jãtnu, Nink senni abbis tõtnu.

2. Jks eddest me lãme, Tõist ajastaiga nõeme:
Kui õts siia lõppep ärra, Sis tulley tõine perra.

3. Ni mitto oht nink hãdda, Riid, taplus, wain
nink sõdda, Siin ilman õmbre kãuwa, Nink saatwa
meile waiwa.

4. Ent ni kui pilse=ilman, Õts lats se emma hõs-
man Woip rahholikkust mata, Nink pelgamatta jãda.

5. Mi lassep Jummal essi Ka omme latsekeissi,
Kui hädda rühhip tulla, Siin omman usian olla.

6. Oh meije ello hoidja! Sa ollet õige toitja; Kif
meije hool om ilma, Kui ei walwa so silma.

7. So heldus olgo kuttet, Kumb meile sinnust näu-
tet: Ka sinno kange käsfi, Kumb häddast päästap essi.

8. Me palwet weel iks kule, Nink appi meile
tulle: Oh meije ristin wõtta Meil rõnu lättet tetta.

9. Iks kannatust meil anna, Nink õige eest hoold
kanna, Ke sinno heidust püüdwa, Nink õnsust perra
noudwa.

10. Sa tahhas hädda = ussi Iks linni panna essi,
Ja keelda werre = sõtta, Nink rahho meile tetta.

11. Oh awwita sa essi, Et häste käsfi me käsfi:
Hä põlw las ligil olla, Nink armo päiwa tulla.

12. Meid abbitumme toita, Meid essiid ka sata,
Meil kummit henge kurbus, Nink pattu ülle haigus.

14. Nink wiimselt, mes weel ennamb, Nink meile
õige õnsamb: So Waimuga meid täüda, Ja taiwa
teed meil' näüda.

15. Kif sedda tahhas anda, Nink meid so armua
kanda; Sis laulap sinno semen: Halleluja nink amen.

23. Das alte Jahr vergangen ist. Wiis. 2
Süüd lõpnu ärra wanna aig, Me tennam' sinno,
Jummal Poig, Et ollet hoidnu hädda eest
Meid mitmal ajastajal hääst.

2. Me palleme weel süddamest So, Issa, Poiga,
iggawest, Sa tahhas risti = rahwast ka Iks kaitsta
rohke armoga.

3. Meil anna rahho ka se päääl, Nink mes meil'
tarbis tulley weel, So helde kange läega Las kaitstus
sada meije Ma.

4. Meil

4. Meil anna andis meije süüd, Nink kigille hä mele nüüd, Et sinno auw nink sönna hääl Siin meije maal saas kuultus weel.

5. Oh! anna õnne meije maal, Nink pea meid so siwu al, Meid kaitsta s'vast, tullest, weest, Ka többe, Kalli aja eest.

6. Las kaswa wilja meije maan, Meid siwowa anna, terroust kaan, Gul, helde Jummal, kittusses, Meil waisil hääs, meil õnsusses.

7. Kui läbbi sirma tahhat sa Meid ilmast ärra kassida Sis anna õnsalt lahku tääl, Et jäme iks so mannu sääl.

24. Ein treten wir ins neue Jahr. Wiis. 18.

Süüd wastset aiga nakkame, Nink sinno, Jesu, palleme; Las sedda ajastaiga ka Meid otsa sata kahjota, Meil anna rahho, siggidust, Nink perrast henge õnnistust.

25. Ach Christe unsre Seligkeit. Wiis. 2.

Christus, meije õnnistus, Ke saijet umbreleigatus, Kui wanna ollit näddäli, Kui Abrahama mil' üteldi.

2. So puhya werre lassit sa Sis eesmält ärra wallada, Käl teijet sinna sädusfel', Se wanne om nüüd sinno pääl.

3. Et saassem pattust wallale, Sa wõttit koormat hennele; Gest saat sa Jesus nimmitus, Et meile saas se õnnistus.

4. Oh! leika, Jesu, meije meeld, Oh! leika s'band, k'rwä, keeld, Mes sinno mele wasta läap, Nink kurrat meije sissen teep.

5. Meid hoija ilma wõrgu eest, Nink oppeta so sädust hääst, Et aiga häste nakkame, Nink armsas petas sinno te.

6. Oh! Jummal, meije mannu já, Om hukkan
muudo meije tö, Et sinno nimme mälletas, Ka maan
nink taiwan kittetas.

Jesussfest nink temma Nimmest.

26. Jesu meiner Seelen Ruh. Blis. 2.

Jesús fige úllemb há, Hengamist toop hengele:
Mes ma eál himmusta, Sedda minna temmast sa.

2. Ilma latse, kui sa náet, Noudwa ikkes ilma háad:

Jesús mulle kallimb om, Kallimb kui úts kuldne kyoon.

3. Kui ne fige kurjemba Wainlasse mo kiusawa:

Jesús pástap pörgo wáest, Kurratist nink surma káest.

4. Olle minna wiggane, Ei sa abbi kustege: Jes

sús wigga parrandap, Ja mul óiges arstis saap.

5. Olle waine, allaste, Nour ei naktá kóhhege:

Jesús essi arwitap, Toitust mo eest murretsép.

6. Olle minna wóral maal, Sure rasse risti al:

Siski olle Jesu káen, Ke mo hoijap úllewán.

7. Kui mo rahwas teotap, Ja mul hábbi kigist

saap: Jesús annap kannatusi, Et ma fest sa rõmustust.

8. Ehk om messi maggus kúl, Ehk ka sukter

maggus sul: Jesús om weel maggusamb, Jesús om
weel tullusamb.

9. Oh sis tabha minna ka, Sinno útsind' ar

masta: Sinnust, armas Jesuken, Saap mo
hengel' rõdm nink ón.

10. Jesusst kórwá kulewa, Jesust silma nágge

wa: Sõámest ma tunnista: Jesust piúwra piddada.

11. Jesús om mo toitust táál, Jesús om mo laulo

háál, Jesust minna himmusta, Jesussfest ma rõmo sa.

12. Jesu harwa, surm nink pi'n, Kostotawa sõánd

siin. Jesús, anna wimate, Surman rahho minnule.

27. Wer

27. Wer ist wohl wie du, Jesu, süsse Ruh.

Wiis. 52.

Tes so saarnane, Jesus, maggus hä? Mitmast
 Pühha, puhhas, selge, Kaddonuille ollet ello,
 Walgus päle se Jesus maggus hä.

2. Ello, kumb mo eest Gurma maitsnu tööst,
 Kigest häddast minno pästnu, Pattu wölga ärra
 masnu: Eesa mannu wi Mo nüüd allasi.

3. Auwo paistminne, Ke jo ammoke Lunnastajas
 meile anti, Meije lihha sisse panti, Kui aig täüdeti,
 Auwo Paistminne.

4. Kange Göddamees, Sinna teijet häus Pattu,
 ilma, pörgu, surmo, Sure pissohanna hirmo, Omma
 werre wäest, Kange Göddamees.

5. Auwo-kuningas, Dypetusse paas! Sinno
 Zeptrit (wallisust) minna kitta, Jesu sinno jalgu ette,
 Kui Maria kaas, auwo-kuningas.

6. Anna tutta mul Omma auwo tääl, Et ma
 armun ärrasulla, Häddan liigmatta ka olle; Gest et
 waggaus Muudo tühhius.

9. Kui weel minno meel Saisap ilma pääl, Käna
 tedda henne pole, Et ma ilma hääst ei holi. Olgo
 et ma hul, Sinnust om mul kül.

10. Ärrata mo hääst, Et ma kigest wäest Sinno
 pole Jesus tötta, Et mo wörguga ei petta Kurrat
 eäle, Sada esfike.

11. Sinno waimo wäest Läuüda hengekest; Et
 ma watwa siin nink palle, Uusun so een julge olle,
 Läuüda hengekest Omma waimo wäest.

12. Kui ne laine tääl Tahwa pimmet ööl, Henge-
 laiwa kinni katta, Rühhi mulle abbis tötta, Saisa
 minno man, Hoidja pimmedan.

13. Sada, kõrgemb On, Julgust sõamen; Et ma lihha himmo wihka, Ilma warra siin ei ihka, Julgust sõamen Sada kõrgemb On.

14. Kui surm liggi om, Saisa minno man, Surma orru läbbi sada, Wõtta mo iks walmis tetta, Et so järje een Saisa üllerwân.

28. Mein Herzens Jesu meine Lust. Wiis. 1.

So helde Jesus, minno rõõm, Mo kallis henge warra! Ma ihka ni kui latsekem So armorinna perra. Mo su sul kittust walmistap, Et mo so heldus kostotap, Nink sinno arm ei löppe.

2. Mo südda pallap armoga So wasta, Jesu-kenne, Nink laulap, kargab rõmuga, Kui ma so armotunne. Ma anna ussun sulle suud, Ei püüwa warra, ei ka muud; Kui ma so lõwwa enne.

3. Mo imme = walgus ollet sa, Kumb selgest paistap mulle, Et ma ka ilma tekkita So tunne siin nink palle: Oh wõtta terwet sõänd sis, Nink lända tedda iggawes, Et ma jääs lühtris sulle.

4. Sa ollet selge taiwa = te, So läbbi same sinna, Ke sinno tunney digede, Se woip kül tgiwa minna: Oh sada mo sis ütsinda Se te päääl, Onnisteggija, et ma muud teed ei kõnni.

5. Sa ollet tõtte ütsinda, So sõmmun tunnus wäfte; Mu kõnne ilma sinnota Om wõls nink palias näggu; Ma wallitse so hennele, Oh päästa sõänd wallale, Et tunnes sinno tekko.

6. Mo ello ollet sinna ka, So wäggi minno saatko; So Waim, kumb kük woip tallita, Mo ihho, henge läütko. Et ma sis waimo ello täüs, Ka otsani iks kindmas jääs. Mo ello Jesus hoidko.

7. Sa

7. Sa ollet maggus taiwa-leib, Se Eesa üllemb ande; Mo sädä näsjan sedda sööp, Nink toita sega henda; O Leib, kust ello wäkke saap, Oh ärra lasto ilma hääd Mo sinnust ärra kaända.

8. Sa ollet minno jodaw wiin, Kumb minno kurlul maggus; Ke kistotap fest janno siin, Se him mustap so ikkes: O Lätte, kumb täüs maggusust. So perra om mul himmustust, So arm om minno rikkus.

9. Mo reiwäs, ehte, illoke Sa ollet, illus Jesus; Ma käü siin öige allaste, Kui mul ei sa so öigus. Kui sa mo wöttat ehjita, sis ilma ehte pölle ma, ja fik mu om mul rojus.

10. Sa ollet minno kinni siin, Kun minna warjun istu, Ei puttu mo sääl pörgu piin, Ei woi mo rist sääl rikku. Oh anna armas Jesuken, Et ma so sissen elladen Bois fige läbbi astu.

11. Mo karjus nink mo haina=ma, O Jesus, sinna ollet, Ma olli waine esija, Kui sa mo otsma tullit. Nüüd hoija omma lambakest, Et ei sa neeldus wainlasest. Ei sa, kui mo eest pallet.

12. Sa ollet helde pöijoken, Ma wöttä sinno hölma. Mo korge preester, nink mo woon, Ke mo eest piddi koolma. Mo fige üllemb kunningas, Ke minno kaidsap wäggewast, Et ilm ei sa mo neelma.

13. Mo parremb söbber ollet weel, Ke fik mo söänd puttup: Mo welli, kel om helde meel: Mo emma, ke mo toidap: Mo arst, kui minna többine; Mo rohhi nink mo hoidjake, Ke többen minno kaep.

14. Mo söddamees siin taplussen, Mo kisp, mo möök, nink odda: Mo römustaja kurbussen: Mo lairo, kui om wee=hädda: Mo anker, kui suur tor-mi=hääl: Mo kombas kesset meere pääl, kumb eäle ei petta.

15. Mo

15. Mo hao=táht nink selge páiw, Kui ma káú pinmedussen: Mo warra, kui mul santi=waino: Mo mággi súwriussen: Mo sukker, kui kík mórru táál: úts kattus minno henge páál, Ka wihma saddamissen.

16. Mo lusti=aid, kumb lille táús, Kun waiklik willuwa istu: Mo lillik, kel om maggus hais, kui henge sise vista: Úts lil siin hádda=orrun ka, kui ohhaka mo warraawa, kui ristia pále astu.

17. Sa ollet ródin mo kurbussen. Mo máng, kui mul háád pólwé: Mo páiwa=tó nink minno Sn: Mo mótte, kui ma walwa. Mo unni nink mo hengus ka, Et ma woi háste maggada, Nink murre mo ei salwa.

18. Mes ma kúl, illus Jesuken, Siin sinnust útle ennamb? Sa ollet minno armaken, Kik kigis, kige parremb: Mes minna eál himmusta, Sesamma ollet sinna ka. Oh olles arm mul kängemb!

29. Meines Lebens beste Freude. Wiis. 6.

Siinno ello úllemb warra Om se ródin taiwa paig, Minno henge ródin nink erra Om mo Jesus, Esa Poig, Mes mo sóánd kostotap, Taiwa ellun nátta saap.

2. Otsko mu se ilma warra, Luwo, himmo, kostotust, Minna kae taiwa perra, Otsi Jesu feltseust: Ilma rikkus hukka lááp, Jesu warra mulle jááp.

3. Rikkambas ei woi ma sada, kui ma olle Jesussen: Kige ilma warra=aita Omma selge oht nink piin. Jesus om se óige há, Kumb toop hengust hengele.

4. Ilma ehte kaunist paistap, Nink om illus nátta ka: Ent kuis kawwa temma saisap? Lúhhikenne om se há. Pea, pea hukka lát, Mes sa ma páál armsat náet.

5. Ent

5. Ent ne jäädwa taiwa=ande, Kumma minno Jesu kaen, Woiva sband sinna kaanda, Kun om iggawenne roöm, Kun ei löppe aawustus, Kun üts jäädwa kostotus.

6. Karri, roste, wessi, tulli Ei te kahjo warrale, Kumba Jesus minno welli Balmistap mo hengele: Saäl om otsan kif se waiw, Mes siin heng näep eggapäiw.

7. Utte päiwa Jesu hõlman Olla, paljo parremb om Tuhhat ajastaiga ilman: Ehk käl olles paljo roöm. Jesu kõrwal ellama Om hä põlw: oh Jesus ja.

8. Lijalt sõma, lijalt joma, Tantsma siin nink kargama, Ei sa sülle roömu toma, Jesust peat ihkama. Se om henge üllemb õn, Tühhi om kif ilma roöm.

9. Taiwa=roömu mulle anna, Helde Jesus, peake; Minno henge eest hoold kanna, Toida tedda armsaste. Olles ma jo üllerwan, Kun se õige jäädwa roöm!

Kolme Kuninga Päiwal.

20. Jesu rufe mich.

Jesu, heika mo Ilmast, et ma so Wasta wõtta
W. Sulle tõtta, Jesu heika mo.

2. Ei Jerusalem, Enge Petlehem Annap meile Toitust jälle, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem, Sinnust om mul roöm. Sinnust tulley, Mes heng palley, Kallis Petlehem.

4. Näüd ei olle sa Mitte aawota. Õnne, walgust sawa sinnust Ka ne paggana.

5. Näüda tähte mull', Et ma ilmast sull' Woisfe tulla, Sinnul olla, Näüda tähte mull'.

6. Pea, pea ma Jesust kätte sa: Wõtta palwust, Meeld nink moistust, Saiget sband ka.

7. Urva

7. Arra pölgö mo, Anna et ma so Häste tunne,
Walgen kōnni, Arra pölgö mo.

8. Imme = latseken Lāida sōamen Kanget usku,
sis ma kutsu Sinno minno õn.

9. Maggus armoken, Las mo hennesen Sinno
Litta, Melen pitta, Maggus armoken.

Kuindle ehk Maria Puhhastamisse Päiwal.

31. Wie wird doch so gering. Wiis. 5.

Puhhastamisse tō om kohhalt narus lānnu: Se
tühhi ilma meel om kül jo lijalt tennu, Kui ker-
kun tōistega hend' wäljast allandap, Nink koddun
pölwī pāäl mõnd kõrra kumardap.

2. Kui kārwas pattale nink larwal säetu ajal,
Sis läbbi loetas ne palwe mõnnel harwal: Kui otsan
om se tō, sis ello nakkatas Se wanna wiisi pāäl, ehk
lāt weel kurjembas.

3. Ilm siski mõtlep weel hend' häste puhtas sa-
nus, Et temma omma kõrd sai larwal ärrakāunus.
Kes se ei fitta mit, se petas hullus jo: Ni om se ilma
wiis, et Jummal parrako.

4. Se puhhastetu om nink Waimust wastsest lodu,
Ke pimmedusse kääst om walge ette todu, Ja wiikap
kurja tödd, kāup rõõmsast walgussen, Nink ikkep aiga
fik, kui elli pimmedan.

5. Me südda om üts lāt, kumb kur'ust ikkes kedap:
Mes sõnnan, teun ka se ello wälja näüdap. Kui
sōand õigede ei lasta parranda, Sis ei sa Jumma-
last ka rahho tullema.

6. Ei pu weil nõuwo mit, ei Jummal ilma jätta:
Kui tahhas Innimen se perra enne tetta: Ent rahwas
tagganep se risti pödu eest, Kumb õnsassamisfes meil
antu Besa kääst.

7. Ei

7. Ei Jesand falli iobt se siuwu kawwalusse: Ea tijap selgede kii falla kowwerusse: Sis jätta kawwalust, las Jesu werrega so sõánd puhhasta, sis om so káuk siin há.

8. O Jesu tenno sul, et sedda teda annit. Mo pásta pattust núüd, ke pattu ristin kannit. Te ikkes puhambas mo Mõtte nink mo Meel, Et tárwest puhastet so wasta tulle weel.

Maria Kulutamisse Päiwal.

32. Freu dich du werthe Christenheit. Wiis. 21.

Sa rõõmsas risti-innimen, Et náet siin Jesa nouwo, Núüd alletas kii meije On, Sest andkem talle auwo, Et meile õn núüd sadet om säält taiwast lábbi Poja. Sis wõtkem sest kii süddamest Núüd litta omma Lojat.

2. Ei wõlhi Jummal sõnnan mit, Mes tenima útskõrd ütley, Om ikkes tõisi nink ka núüd, Ehk katšite ilm mõtley. Núüd Jesus kaan meil armo maan Om kõrgest taiwast andnu, Oh! imme tõõst, et Waimo wáest Om Maarja Kristust kandnu.

3. Eäl úttel Engel Raabrieel: Sa peat rasses sama, Sega, ke om Immanueel, Nink tedda ilmal toma; Se neitsiken, ke kauniken, Sest asjast nakši heitma, Uff siski weel, mes kuulti säält, Et Jummal kii saas tãitma.

4. Se Arm meil tulley úllewãst, Et meil se auwo om sanu, Et sa, O Jesu, heldusfest Meil welles ollet jánu: Me palleme núüd kindmaste: So sõnna meile jätta, Et útskõrd weel so honen säält Se imme meil saap nátta.

33. Zeut ist ein angenehmer Tag. Wiis. 1.

Üts armas päiw om täämbä meil, Kumb meile
 U toop hääd sõnna: Üts päiw, kumb rõmus Zionil,
 Kumb odesti jo enne. Üts päiw, kumb tettas Jum-
 malast, Üts sõnna turwas üllewäst, Et Jesus
 rühhip tulla.

2. Üts engel tullep Jofandast, lát Matsaretti lina,
 Toop Neitsil' sõnna üllewäst, Nink ütley: terre sinna,
 Arm antas sulle Jummalast, Üts poig saap sinmust
 sündinus, Kel nimmi pantas Jesus.

3. Mo südda wirgu ülles nüüd, Nink mötle häste
 perra, Ja kae sedda imme-tööd, Kumb moistust
 wärap ärra. Se Neitsi ihhun Jesus sai, Ke
 pühhas waimust pühhas jäi, Nink tulli pühhas
 ilmal'.

4. So sissen tahhap sada ka, Kui sinna armo
 lörowat, Nink nakkat puhtust waidlema, Ja neitsis
 sada pürowat: Sis saap sul Jesu emma õn, Nink
 kannat Jesust sõamen, Kui neitsi ihhun kandnu.

5. Se engel sinno terwitap, Kui pühha kirja ku-
 let: Nink Jummal sinno õnnistap, Kui sinna ussun
 pället. Kui annat pühhal' Waimul' maad, Sis
 tallitap ta omma tööd, So sissen ni kui neitsin.

6. Ei olle se ni rasse joht, Kui mötlep innimanne.
 Kui meil om sündmissen ka oht, Sis mötle sedda
 enne; Mes rahho saap, nink henge õn, Kui Jesus
 meije sõamen Om sündinu nink ellap.

7. Kui ollet armun Eosa man, Mes hõlit sa sis
 hiemust? Kui henge kurbus möda om, Sis kargat
 sinna rõmust: So hädda kääntas õnsusses, Kui sün-
 dinu om Jesus Krist So õnsa henge sissen.

8. Ei tija iln sest middake, Sest temma usk om
 essi.

essit. Kui si fiin ütlep ennege: Ma ussu Jesu sisse, Ke sündi neitsist Mariast, Nink lunnast minno kurassest, Käl woi ma pattu tetta.

9. Oh sedda hiimsat kawwalust! Mes awwitap so Jesus, kui jääp so sisse pimmedus, Ja kõrkus, ahnus, rojus? Kui sinna ei käü walgussen, ja ussun, armun, digussen, Sis ollet sa iks hukkan.

10. Ei sinni täambá rõmu sul, Kui tahhat pattu tetta, Sa ollet wiha, wanne al, Ei woi joht õnsust nátta. Oh palle armo hennelle, Nink kána pattust digede; Sis saat sa rõmu sama.

11. Oh Isand Jesus walgusta Se pimme sökket rahwast: Mo filmi arwa ülles ka, Et tunne häste hennast. Sa täambá tárowest sündinus Mo sissen, et ma iggawes Woi sinno perralt jáda.

Kristusse Kannatamisest nink Koolmisest.

34. Christus, der ans selig macht. Wiis. 35.

Kristus Onnisteggija Piddi ilma süta, Oset, W rõwoli kumbega, Henda lastma keüta. Widi meije pattu eest Kurja kohto sisse, Mariwa kui war-rast-meest Tedda Judalisfe.

2. Walge tullen wõttiwa Kõrge = Preestri kätte, Saatwa Jesust paggana Pilatusse ette; Se tuus temma waggauft, Käst Herodessele Kuluta kük kaiba-tust, Mes süüs anti tälle.

3. Jesust pesti rihmuga, Osete sõma = ajal, Sõamehhe nariwa Tedda kohto = majan. Teoteti roppeste Kallis Jesu palge, Pannas tälle päleke Risti koorma sálga.

4. Päiwo jous ülli lounelle, Eddi risti päle Jesust ihho allaste. Naarwa tedda jälle Rõõwoli ni, kui
E fajea,

Kaeja, Et ka päiwakenne Pimmes naksi minnema,
 Ulle neide kōnne.

5. Perrast lounat tännitas Jesus risti = kannun.
 Sappi = ättik annetas Jögis tälle jannun. Sis heit
 temma hōlliga Omma henge ärra. Mitto immet
 sündsiwa Seddamaid se perra.

6. Soldat tulli oaga (Kui tük aiga lānnu) Kūlge
 ulles arwama, Lunnastaja mannu: Sest joost wälja
 rohkeste Werri ninē ka wessi, Sedda ütley selgede
 Näggija Jaan essi.

7. Oddang naksi tullesma, Josep naksi rühkma
 Ristist Jesust kassida, Keiwastega māhkma. Se
 pand tedda ausaste, Juda wisil, hauda. Wahiti
 kāstas kōrwaste Seddasamma hoida.

8. Kallis Onnisteggija, Armas Jesukenne, Ke
 sa omma werrega Meile sadit õnne; Lasse meid ka
 süddamest Pattu mahha jätta, Nink so kalli firma
 eest Sinno ikkes kitta.

A. V.

35. Da Jesus an dem Creuze stund. Wiis. 33.

Kui Jesust risti naglati, Nink meise perrast wai-
 wati. Sis pajat säitse sõnna; Meid sünnis
 ikkes mälleta, Nink häste meelde panna.

2. Se eddimätsē sõnaga Wõt Jesus Esä
 palleida; Sa rahhas andis jätta Kik, mes se
 rahwas teedmatta, Nüüd mulle wäep tetta.

3. Mes tõiselt kulus Jesu suust, Nāūt rōdwlile
 suurt hallestust, Kui Jesus üttel waiwan; Sa peat
 täämbä minnoga Tōöst ütte sama taiwan.

4. Se kolmas üttel emmale, Nink armsamballe
 Jungrelle: So poiga kae, Emma. Jaan, pea
 tedda armsaste, Sul olgo emmas remma.

5. Se neljas sõnna tunnistap, Mes hätta Jesus
 kannu-

Kannatap: Ma olle suren jannun. Ni waidlep
meise dnnistust Se Isand risti-kannun.

6. Nüüd heikap õtse sõamesi Se Isand Jesus,
wijendest: Sa Jummal ollet jätku Nüüd koh-
halt minno armetus, Nink appi ärrawõtnu.

7. Weel tullep panna tähhele Se kuwes sõnna
õigede: Nüüd olle minna täurnu Kik, mes mul
süнди kannata, Nink armo teise näüttnu.

8. Nüüd kuulge wiimset sõnna weel, Mes Jesus
heigas risti pääl, Kui surm jo tulli ette: Nüüd
wotta minno hengekest, O Isi, benne kätte.

9. Ke Jesu surmast rõmustap, Meid säitse sõnna
mälletap, Käl Jummal sedda hoijap, Et temma ma
pääl armo saap, Nink taiwan rõmu lõwwap. A. V.

36. Wenn meine Sünd mich kränken. Wiis 34.
Kui pat teep waiwa mulle, Mo Isand Jesus
Krist! Sis las mul meelde tulla, Et kolit
minno eest, Nink massit kik mo pattu süüd Sää
risti kanno-källen, Et kik om tassa nüüd.

2. Oh immelinne heldus, Kui mõtle sõamesi, Et
Isand essi nubtlust Kand sullaside eest: Se õige
Jummal iggawest And henda surma sisse Mo hukka
pantu eest.

3. Mes woip nüüd kahjo mulle Käl tetta pattu
hulk, Ma olle armun jälle, Kik minno pattu wõlg
Om mastu Jesu werrega, Ei olle ennamb waja Mul
surma pelgada.

4. Seperrast tenna minna So, Isand Jesus
Krisi, So wallo nink so pina Nink süta surma eest:
Ma litta sinno õlgamist, So mõrro risti-waiwa,
Nink sinno hallestust.

5. Las sinno mõrro surma Mo ikkes ajada, Et ma

Et pattu armo Voi rõõmsast paggeda; Mink eale et unnetä, Kui palju se sul masnu, Et ma nüüd õnsas sa.

6. Mo risti nink mo hätta, Ka naarmist, teotust, Las kannaten mo wõtta; Se sinna Jesus Krist, Et ma woi ilma fallada, Mink sinno jällin kawa, Ni kui so mehlehä.

7. Las minno muile tetta, Mes sa teit minnule, Mo wellel' armo näuta, Ja orjust kigille, Ilm kas wuta nink aumota, Ni kui sa mulle näutnu, So armust ütsinda.

8. Las wimate so hawa, Kui minna ärra lä, Mul kaget rõmo tuwwa, Mink sedda finnita: Eest et mo lotus ütsinda So kallis surm nink werri, Sis sa ma õnsas ka.

37. Herzliebster Jesu, was hast du verbrochen.
Wiis. 27.

Ses ollet sinna, armas Jesus, tennu, Et sinna ollet surma sisse lannu? Mes om se süüd? Mes tö? Mes pat nink ohto? Mes sulle johto?

2. Üts orja = witsa kroon sul pantas pähhä, Mink piitsaga saap pessetus so kehha, Sa ättike nink sappiga saat jotus, Mink ülles podus.

3. Mes om jäll', Isfand, mes sa ollet esnu? Mo pattu omma nida sinno pesnu. Ma olle, Isfand, sedda ärra teennu, Mes sinno lönu.

4. Kui immelik om sinno nuhtlus nätta? Hä karjus kannap lammaste eest hätta. Isfand, ke dige, sullaste eest massap, Et wõlga tassup.

5. Se wagga kolep, ke hääd teed om lannu; Se kurri ellap, ke iks kurja tennu: Siin päässep surma teenja inniminne, Jummal saap kinni.

6. Ma oli jallast sani pattust täutu, Mo sissen ütse

ütsik hä ei olle lditu; Se eest ma peas kandma pör-
gun waiwa, Sa annat taiwa.

7. O suur om se arm, o arm ülle mära, Et sa ei
olle lännu surma möda. Ma elli rõdmsast ilman,
Kumb om kurri, Nink sul om murre.

8. Oh! sa suur Jsfand, ke suur eggal ajal, Kuis
ma woi kül so kuttust tetta lajal? Ei ütsik woi säärst
kuttust ette kanda, Kui sünnis anda.

9. Ei woi, o Jsfand, mo meel mitte moista, Kui
sures sünnis sinno armo tõsta. Kuis ma woi massa,
mes sa ollet tennu, Nink waiwa nännu?

10. Sisk' om weel, Jsfand, üts, mes kittat
sinna, Kui lihha=himmo jätta mahha minna, Et
wastfest ne ei ja mo henge rikma, Nink pörgo toukma.

11. Ent fest et se ei saisa minno wäen, Ent kik om
ütsind, Jsfand, sinno kääen; Sis mulle, lihha=him-
mo ristiti panna, so Waimo anna.

12. Sis saap so armo hoidma minno jüdda,
Nink minna tahha ilma tühjas pitta, Nink sinno
tahtmist, Jsfand, ikkes tetta, Ei mitte jätta.

13. Ma sa sull' auwus ka kik jäma perra, Et
ristin, waiwan usku heitma ärra, Kik hädda, ohho,
surma ärra põlgma, Ei ka neid pelgma.

14. Se ehk se kik kül om üts tühhi assi, Sisk' ei
sa fedda põlgma sinno käässi; Ent tahhas heldest
armust wasta wõtta, Ei häppe tetta.

15. Kui, Jsfand Jesus, saäl een sinno tronni,
Mo pä saap kandma ütte auwo=kronni, Sis tahha
minna sinno nimme kõrgest Jks kitta järgest.

38. Hilf Gott, daß mirs gelinge. Wiis. 34.
D Jummal, tulle sinna Müüd abbis armoga, Et
mul wois kõrda minna, Müüd lausden kuluta

So arma Poia kannatust, Nink mörrö surmo wallo;
Oh! anna figgidust.

2. Kik piddi töttes sama, Mes Jummal tootap,
Es pea wölsis jama, Mes kirri kulutap, Et Kristus
piddi tullemä, Kik inimissi pästma, Nink surma
minnema.

3. Gest tulli nida tänna Se Isfand ilmale, Nink
kulut Jesa sönnä, Sei mitma imme = tö; Läts perrast
surma nuhtlusse, Kui Judas tedda möije, Se petja
sullane.

4. Kui Pasja = Wona söiwa Ne Jüngre Jesiga,
Wöt temma perrast leiba, Murs sedda, tennas ka,
And sega neile ligille Tööst omma ihho süwä,
Kumb anti surmale.

5. Ka winan temma joday Neid omma werrega.
Ke temma päle lodap, Woip usku kinnita, Kui
temma sedda leiba sööp, Nink ussun jooj sest winast,
Et temma öntas saap.

6. Se Isfand essi möffnu Neid jalgu Jüngrielle,
Nink armo näüta kässnu Ka töine töiselle. Gest
täbhest peap tuttama: Ke digest temma Jünger, Ei
olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Sis Jesusi tabbama,
Kui temma aijan olli, Nink löppi pallelda. Suur
wäggi tulli temmaga; Sis widi Jesust kōhto, Nink
püti hukkata.

8. Se armas Jesukenne Sai risti naglatus, Se
wagga Wonakenne Sai ärrä tappetus. Kik kannat
temma meise eest, Et meile peap sama Nüüd armo
Jesa kdest.

9. Pääd nörgut Lunnastaja, Kui temma henge
heit. Woip Jani kirjan Kaija, Kui Jesus kolu löit:
Kuitao

Ruitao temma mattetu, Nink nida jälle tõsnu, Kui temma üttelnu.

10. Küff Jesus armo-sonna Meid Jüngrid kuluta, Nink sedda teda anda Müüd ülle ilma-ma: Et se, te ussup eäle, Nink lassep henda risti, Se saap tõst taiwatte.

11. Om Lukas kirja pannu, Nink ütley selgede, Et Jesus taiwa lännu Hä Jesa käele: Jääp siski ikkes allasi Ka ma pääl meije mannu, Se ilma otsani.

12. Sis Waino Jesus lähbat, Ke tulli usijille, Meid tõtte sisse jubhat, Et löiti taiwa te. Gesamma andko meileke, Et meije õigen usjun Kik taiwa lähhäme.

39. Ach wir armen Sünder. Wiis. 22.

Hh! meid pattast waisi! Om se pattu juur Ninknu mehhi, naisi; Gest waino olli suur, Et kik ollim' heidet Arra Jummalast, Pattun kinni keidet Gurma iggawes. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

2. Surmast es woi meije Henda lunnasta, Pattu-hulk meil jäije Ulli kängest ka; Utsik meid es pásta, Kui se Jesand Krist, Ke rühk ilmal' joosta Masma meije eest. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

3. Kui es olles tulnu Kristus ilma pääl, Sis kik ollesim' olnu Hukkan wattust weel. Ent et koli temma Kike pattu eest, Sis me same jáma Wabbas surma wäest. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

4. Ni suurt armo, heldust, Issalikko háäd, Teep meil Jummal armust, Ilma meije tõõt', Omma Poja lähbi, Kä kand ilman táäl Pattu, surma-hábbi Me eest Nisti pääl. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

5. Gesti hend rõõmsas näutkem Gurma wasta hääst, Arge ärraheitkem Põrgu-tulle eest. Gesti meij' ollem' päänu Rige hädäda käest, Kui om Kristus tõsnu Gurmast meije eest. Kõrie eleison, Kriste eleison, Kõrie eleison.

6. Gesti nüüd kikkem aino, Pühha Jummalat, Jäsa, Poigä, Waino, Et meid rummalat Tabhas kirjast kaitäsa, Nink meist kanda hoold, Et meij' woissim' saista Temma Sõnna pool. Kõrie eleison, Kriste eleison, Kõrie eleison.

40. O Haupt voll Blut und Wunden. Wiis. 3.
D Pää! täüs werd nink joni, Täüs wallo, teotust:
D Pää! ke narw-kroni Kand orjawitsa-puust:
D Pää! kumb muido illus, Täüs auwo, ehte ka, So peetas siin hullus, Ent minna terwita.

2. Sa kaunis, illus Palge! Kumb muido heiditap Kik ilma, kui so walge Neil filmi ette saap: Kuis sa ni narus tettu Nink ärrasülletu? Kuis sa ni hullus petu, Nink kohhalt põlletu?

3. Kik sinno palge näggo Om ärrakaddonu: Se kange surma wäggi Om sedda risonu, Nink om kik ärrawõtnu So wäkke, illosust, Ja om so mahha jätnu Kui kolu kehha tõest.

4. Kik, mes sa, Jäsand, kändnu, Om minno koorma wist, Ma olle sedda pandnu So päle Jesus Krist. Siin saisa minna waine, Ke nuhtlust teninu, Ent olle armolinne, Sa ollet päätnu mo.

5. Mo kirjus nink mo hoidja! Oh wõtta minno waist So hõlma, jä mo toitja, Kik hääd sa ma so käest: So armo-piim nink messi Mo henge kostotap, So pühha Wain ka essi Mul taiwa andid toop.

6. Siin, so man, tabha saista, Oh ärra põlgo mo;

mo; So mant ei lá ma tõeste, Kui sa jo lahkunu:
Kui nõrgas lááp so südda, Nink nakkat minnema;
Sis tahha ma so wõtta Mo hõlma armoga.

7. Gest om mo Waimo sissen Suur rõõm nink
melehá, Kui ma so kannatussen, Mo Õn, woi ellada.
Oh et ma wois, mo Ello! Siin sinno risti man Ka
essi koolda jälle; Se olles mul suur õn.

8. So, armas Jesus, tenna Ma figest sõamest,
So surma nink so pina, Nink wabba armo eest. Oh
anna, et ma fulle Nink sinno armule Já, fenni kui
ma kole nink foga árralá.

9. Kui útskõrd mul süst minna, Sis árra taggane:
Kui surm mo wõttap kinni, Sis lahhiue, mo Pá!
Kui lahki lááp mo südda, Sis jaisa minno man,
Nink lõppeta kif hádda So surmaga, mo Õn!

10. Mul rõõmus henda náüda So werrepalgega,
Kui ma páál mul om hádda, Ehk kui ma árralá.
Sis tahha ma táús rõõmo So perra kaeda, Nink
sinno, ja so armo, Ka koolden, tunnistá.

41. O Lamm Gottes unschuldig.

Õ síta Jesukenne, Ke risti pále pantu, Kui wagga
Wonakenne, Nink meije pattu kandnu. Kui
sa es olles koolnu, Jlm olles hukkan olnu. Heida
armo meije pále, o! Jesu! Anna meile sinno rahho!
o Jesu!

42. O Welt sieh hier dein Leben. Wiis. 24.

Õ armas kae táanna! So armas Jesukenne, Se
om siin risti páál. Se auwo = Isand kõrgest,
Se teotetas jãrgest; Poop ma nink taiwa wahhel fáál.

2. Oh tulle, kae pea, Kif temna pühha kehha
Om rop nink werrine. Úts wigaminee sõást, Kumb
koormatu om wairwast, Lát tõise perran taiwatte.

3. Kes om so nida pesnu? Nink sárast wallo tennu. Mo Onnisteggija? Ei olle kurja tennu, Ei pattu te páál káunu; Gest figest ollet wabba sa.

4. Oh minna teije sedda, Mo pattu pessí tedda, Ke olli pattuta. Mo rasse esfitusse, Mo hirmsa kówwerusse, Ne litswa sinno otáata.

5. Ma piddi kásist, jallust, Ni waiwatama pór-gust, Kui tetti sinnuse. Ne piitsa, kábla, nagla, Ne jone, raije, harwa, Ne sündi sada minnole.

6. Mul appi sinna tullit, Nink omma sálga pan-nit Mo sure pattu fúüd. So tetti mo eest wannes, Se tullep mulle ünnes; So wallo kostutap mo núüd.

7. Sa mulle armo náúdit, Ka káe-mehhes heidit Mo sure wólta eest: Sa naró-kroni kannit, Nink henda surma annit, Ja kannatit kík sóámest.

8. Ni minno waise perrast, Mo árra pásta hád-dast, So hirmsast waiwatas; Surm, pat nink kík mo wigga, Mes minno pannep hukka, Neid sinno hauda mattetas.

9. Oh! sinna helde Jesus, Kúl se om minno kóh-bus, So háste tennada, Nink figest ommast jowwust, Suust, sóámest nink nouwust, So heldust úlles arwada.

10. Eh! minkisuggust mulle, Ei olle anda sulle, So armo tasfuda: Ei tahha sisli játta, Kui kawwa ello nátta, So armo melen piddada.

11. Ma tahha eggan paigan, Ni kottun kui ka wálian, Se pále móttelda. Kui suur om sinno óigus, So waggaus, arm, heldus, So kibbe surm woip oppeta.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtlep, Kui temma wóras tullep, Nink pattu karristap: Kui rasse temma wihha, Ke ei woi kurja nátta, So kannatus mo oppetap.

13. So armolinne südda, Mo oppey helde olla, Nink melest tassane: Ei mitte wihhastada, Ent se eest armastada, Ke kurja tewa minnole.

14. Kui kurja kelekandja, Nink auwo = teotaja, Mo lijast waiwawa: Ei tahha wasta panna, Kit üllekohhut kanda, Mes nemma mulle teggewa.

15. So risti tahha kanda, Ei mitte woimust anda, Mo kurja lihvale: Kit hääd ma tahha tetta: Ceper = vast waiwa nätta, Mes om so pühha tohminne.

16. So surma minneminne, So galle wigaminne, So werre = higgsi ka, ne peawa, kui kole, Mo saatma taiwa pole nink sinno üsjan hengama.

43. O Traurigkeit, o Herzeleyd. Wiis. 25.

Oh! leinagem, nink kaibagem! Suurt muret sinnis kanda: Jesust, Issa ainust last, Tuwas hauda panna.

2. O halleust nink willitsust! Nüüd koolnu Jummal ärra: Saatnu meile figille Sega taiwa warra.

3. O pattane! näts sinno tö Om tälle Surma tennu, Runna ollit kurjaste Ülle kelo lännu.

4. So kossija om werrega Nüüd sinno puhtas möstnu, Kaunis mõrsjas hennelle Pattu = moast töstnu.

5. O palgekest! o kaunikest! Kes sinno piddi rikma? Kit, mes ilman eäle, Peap sinno ikma.

6. Oh! kaege, kul halleste om koolnu Jesukenne: ei woi sedda ikmatta Kaija innimenne.

7. Suurt õnnistust nink rõmustust Woip innimenne löida, Kä se hauda = pannemist Melen tahhap hoida.

8. Nüüd palwega ma tännita, O Jesu, sinno pole: Olle minno perrandus, Kui ma ärrakole.

A. V.

44. Die Seele Christi heilige mich. Wiis. 2.

So heng, o Jesu! tekko mo Nüüd puhtas, minna palle so: So Waimuga mo übhenda, So hawuga mo parranda.

2. So wessi, kumb sääl rohkede Joost küllest, hääs sell' ilmale, Mo mösko: nink so werrega Mo meeld nink sband jahhuta.

3. So higgi saatko heldeste, Et minna ei sa kohjutte: So risti-surm, waiw, kannatus, Se olgo minno finnitus.

4. O kule armas Jesuken! Mo peta kohhalt hennesen. So hawu mulle wallal' te, Kui kurrat kiusap kurjaste.

5. Ja wiimisel tunnil kutsu mo, Et saasse rõõmsast nätta so, Nink kitta pühha seltsiga So nimme ilmalõpmatta.

45. Meine Seel ermuntere dich. Wiis. 7.

Südda wirgu ülles tõõst, Mõttele Jesu armo päle, Ke hend annap sinno eest, Käna täanna kii so mele; Rae pohjatamma armo, Et sul Jesussest saap rõmo.

2. Nätse, Esfa wagga Poig So eest risti päle podi, Werritses jäi temma kii, Kui sääl pu pääl kinni lödi; So eest last neid hawu tetta: Kus om suremb arm kii nätta?

3. Sinna pidit iggawes Põrgu hawwan wallo tundma, Nink so pattu nuhtlussest Nukkatusi nink pina kandma! Ent so Jesus wõttap kanda, Lassap sulle armo anda.

4. Esfa wiuha kistotas Temma poja waiwa läbbi: Säduš meij' eest täüdetas; Aluwus kääntas meije häbbi; Pat, surm, kurrat wäärtas ärra, Nink meil' saap se taiwa warra.

5. Armas

5. Armas heng, oh mõtle sis, Mes sul sünnis jälle tetta, Jesuselle kittusses, Ke so eest wõt waiwa nätta: Temma waiw es olle nalli, Temma arm es olle walle.

6. Mes ma waine muld nink põem Tälle se eest pea näütma? Ülli suur om temma arm: Omma laiskust pea laitma, Et ma armun olli kassin, Nink se wasta pattun ussin.

7. Nüüd, mes tettu, jätta ma: Pattu tahha ärra wandu: Minno meel nink südda ka Otsip tõist teed ilman kõndi, Kumma pääl ma Jesusst otsi, Nink Eik pattu wasta trotsi.

8. Ärra, ärra pattuga, Ei ma teid siin ennamb falli: Teije perrast peas ma Jesusst ärrasalgma jälle, Kummata ei olle ello, Ei ka armo, ei ka illo.

9. So, mo Jesus, so, mo õn, Püwra minna ütfind saiija, Mul om himmo sõamen Sinno perralt ikkes jäija. Sull' ma ella, full' ma kole, Mes ma risti waiwast holi.

10. Minno otsus ilma pääl Ollet sinna Jesus enne, Minno perralt ollet tääl, Sinno perralt ja ka minna; Mes sul armas, om mul rõmus, Mes sa wihtat, om mul hirmus.

11. Mes sa tahhat, tahha ma, Sinno sõnna minno hoidko; Sinna lööt, ma kannata: Sinno waim mul sedda näütko, Et so ramatun ma olle: Rõmuga sis täämbä kole.

12. Nüüd se olgo kinni meel, Jesus olgo, Jesus jägo, Kel ma ella ilma pääl, Ütsik ärra lahbutago: Sinna ei woi minno jätta, Kui ma so iks hõlma wõtta.

13. Kui jo ello sün ni hä, Kui ma ussun sinno tunne; Kui jo ni suurt rõmu näe, Kui so arm sün zilkus

zilkus enne, Kui so ande om ni maggus, O mes olnes taiwa rikkus!

14. O mes lust nink maggusus! O mes rõõm nink rõõmu hõlli! O mes hengus, kostotus Wois saäl taiwa honin olla! Kittus ei sa otsa löidma, Jummal saap meid essi toitma.

15. Eggal tunnil rõmusta Minna hend se ello päle, Heng ning su so kittawa, Se eest, mes sa annit jälle. Anna usfun sedda pitta, Wõtta minno kindmas tetta.

46. Sey mir tausendmal gegrüßet. Wiis. 14.
Terre tubhatkõrd, ke sinna Minno iks armastanu, Jesus, ke sa lik, mes minna Patnu, ollet tassunu: Oh mes kaunis järg om mul, Kui ma sinno risti al, kun sa mo eest jättit ello, Põlwil maan so een woi olla.

2. Minna wõtta sinno jalgu Allandlikkult ümbre niud, Sinno harwule ma julgu Essi armsast anda suud; Oh kes jowwap, kallis Pää, Sinno janno arwada, Kumb sul meije perra olnu, Kui sa meije eest siin koolnu.

3. Süttita mo, minno Elo, Kui ma kurb nink tõbbine, Wõtta ärra lik mo wallo, Nink mo terwet kahjoke, Kumb mul sanu Adamist, Nink ka minno ommast süüst; Kui mo kastap sinno werri, Sis jääp lik mo hädda perra.

4. Kirjota mo sõamette, Jesus, omme harwu ka, Et ma es wois melest mitte Tunnike neid unneta: Sinna ollet ommete Minno lige üllenb hää: Sinno jalgu een ma olle, Mäüda omma armo mulle.

5. Sinno jalgu tahha minna Armun kinni pidada. Minno himmo kae sinna, Nink mo essi armoga;

Rae

Kae omma risti päält, Kule minno palwe hääld,
 Utte: jätta kif so kurbust, Minna massa kif so kurjust.

47. Ein Lämmlein geht und trägt. Wiis. 11.

Üts Wonakenne kandma lát Kif ilma sküd nink
 pattu, Sa kääp nink massap kurja tööd, Kumb
 pattatsist om tettu; Ni kääp, kui haige, wiggane,
 Nink annap henda surmale, Kif römu jättap mahha;
 Ei pelga naarmist, teotust, Ei harwu, surma mörroust,
 Nink ütlep: ni ma tahha.

2. Se Wonaken mo welli om Nink henge
 Lunnastaja, Se pattu surm nink henge rööm,
 Se helde leppitaja: Oh minne (üttele Eesa) Poig,
 Nink leppita heid ärra kif Gest pörgu harwa hirs-
 must; Mo wihha nink mo nuhtlus ka Om suur, et ei
 woi kistuta, Kui sinno werre = surmast.

3. Hääle meel, Eesa, tahha ma, Poig kostap,
 sedda tetta, Mes eäl päle pannet sa, Se waiwa tahha
 nätta. O imme = arm, o armo = paas, Ke sinno
 pohja nätta saas, Kust Eesa poig om tulnu! O arm!
 sa ollet möötmatta, Ei jätta sedda tapmatta, Kenk eest
 ne pae lahknu.

4. Sa waiwat tedda armota, Sa tappat sedda
 wona Sääle risti kullen nagluga, Teet joostma sband,
 soni: Se südda jospu puhkamast, Me sone werre
 wallamast, Ni kui üts werre lätte. Oh maggus
 woon, mes ma sul te Se eest, et sinna minnule Ni
 suurt hääle wöttit tetta.

5. Ei eäl tahha minna so Mo melest wälja jätta;
 Ma tahha so, ni kui sa mo, Siin armo hólma
 wötta: Mo walgus peat ollema, Nink kui mo südda
 lahkup ka, Sis jäät sa weel mo südda. Ma anna
 henda, körgemb ön, Sul ommanduskes sšámen, So
 tahha ma ifs pitta.

6. Ma

6. Ma tahha sinno heldusfest Siin õ nink päiwa kitta, Ja tahha henda ligest wäest Sul rõimu ohwris tetta: Mo ello jõggi peap sul, Nink sinno nimmel iggawel, Siin kittusjfest tãus sama; Nink mes sa mulle tennu hãas, Se peap melen iggawes Mul ollema nink jáma.

7. Mo südda henda laota, Et sa saas warra-aitas, tãus warru, kumma suremba, Kui merri, ma nink taiwas. Ei holi kullast, hõbbedast, Ei ilma aurwust, warrast, hãast, Mo warra om iks parremb. Mo kallis há om Jesus Krist, Nink se, mes temma havu feest Om jossnu, se om ennamb.

8. Se Werri tulley kige man Siin ilman mulle tarbis: Se om mo warri taplussen, Mo rõõm, kui mul om kurbus: Hãan põlwen om se minno máng, Kui wãssinu mo pehme sãng, Nink isfun minno Manna, Mo látte, kui ma jannone, Mo seltsimees, kui útsinda, Ma istu ehk ma kõnni.

9. Mes kahjo surma wallo teep? So werri om mo ello; Kui päiwlik pallawas mull' láap, Se annap warju jálle; Kui minno waiwap kurbastus, So werri om mo kóstotus, Ei pelga põrgu levi; Kui waiwa-merre pãal ka rist Siin úmbre ajap laiwakest, Mo anker om so werri.

10. Kui minno kãstas wimate Siist taiwa pole tulla, Sis anna, et so werrike Wois minno ehte olla; Ja minno pã pãal kroniken, Kui saisa Esja järje een, Nink Jesu mõrsja olle; Ke minno ilman kossinu, Nink selle árrawallinu Et ma wois saja tulla.

Kristusse Ülestõõsemisfest.

48. Jesus Kristus unser Heyland.

Jesus Kristus meie päästja, Surma ärra-wäärja,
 Om tousma tõtnu, Mink pattu wangi wõtnu.
 Kõrie eleison.

2. Ke pattuta wõt lihha, Kand essi Jõsa wihha,
 Meid leppit ärra, Et Jummal annap perra. Kõrie
 eleison.

3. Surm, pat, furrat, ello nink õn, Om temina
 wõimussen; Sell' appi tullep, Ke tedda häddan
 pallep. Kõrie eleison.

49. Heut triumphiret Gottes Sohn. Wiis. 2.
 Kõik Wainlasi nüüd wäärdu om Krist Jummal
 W poig, ke meie rõõm. Halle. Halleluja.
 Mink ülestõõsnu auroga; Sest sünnis tedda tennada.
 Halle. Halleluja.

2. Se wanna siug om hukkan nüüd, Mink kohhakt
 põrgoh heidet siit; Halle. Halleluja. Mi tewa sure
 kunninga, Kui nemma wainlast wäärwa. Halle.
 Halleluja.

3. O! maggus Jõsand Jesus Krist, Ke päätit
 pattust inimist. Halle. Halleluja. Oh! anna
 meile armo tääl, Et same sinno riki sääl. Halle.
 Halleluja.

4. Maan hädda om nink rasse piin, Ke ussun teep
 so tahtmist siin; Halle Halleluja. Kõik ilman tedda
 narawa, Mink peap häbbe kandma ka. Halle.
 Halleluja.

5. Ei woi nüüd ütisk wainlanne Meil' kurja tetta
 middake. Halle. Halleluja. Ei tohhi kahjo tetta
 ka Se furrat põrgo-wäega. Halle. Halleluja.

6. Eest, Jofand, sinno tenname, Nink taiwan
olla pärwame. Halle. Halleluja. Meil anna
õnsat otsa weel, Sis laulap rõõmsast meije teel.
Halle. Halleluja.

7. Sul kolme ainul Jummalal Nüüd tenno
Tittus taiwa al; Halle. Halleluja. Sul olgo
aunwo süddamest, Ni nüüd, kui perrast iggawest.
Halle. Halleluja.

50. Lebt Christus, was bin ich betrübt. Wiis. 2.
Krist ellap, ke mo armastap; Mo südda, mes so
kurbastap? Kui kük ilm koles ärra mul, Nink
mul om Kristus, sis om kül. Halleluja.

2. Se ellap, ke mo kaitseja om, Mo süddamelle
olgo rõõm; Mes minna pelga kurratid, Ma olle
rõõmsa, nara neid. Halleluja.

3. Mo Jesus ellap üllerrän, Trots sel, ke minno
wasta om; Kül temma pannep wainlaisil Ni wasta,
et saap habbi neil. Halleluja.

4. Ei tija ma ka tõtteste, Milles ma ennamb kur-
bas ja: Mo ussu algja ellap jo, Kes ellamasi sis kelap
mo? Halleluja.

5. Krist tõssi ülles, milles ni? Et minna ka saas
taiwatte. Se om nüüd pri nink wallale, Ei kela
kääjüd middake. Halleluja.

6. Kik pattu Jesus kistotap, Kui last mo Jum-
mal armastap. Nink kui nüüd Jummal minno
pool, Mes om mul wainlaisist siin hool. Halleluja.

7. So eest, o firm, ei pelga ma, Firm puttup
kurje ütfinda: Mo Jesus wäärđ so tõtteste, Se läbbi
sa ma taiwatte. Halleluja.

8. Kui ma sull abbi himmusta, Sis tulle Jesus
appi ka: So sisse ussup minno meel, Oh kinnita mo
ikkes weel. Halleluja.

9. Ei sa ma hukka jöhteke, Mi kui sa ellat tõtteste.
Ke ussüp sinno sisse tääl, Se ei sa kohto ette sääl.
Halleluja.

10. So sisse ussu Jesus Krist, Ke tappetu mo
pattu eest, Ja tõsnu ülles mulle hääs, Et ma üs sinno
mannu jääs. Halleluja.

11. Kuis ma nüüd ennamb hukka lä, Ei mitte,
se om woimatta. Mit Jummal, Jesus ellap jo Nink
temmaga fik usklikko. Halleluja.

12. Ma ella nink sa taiwan ka Jhs rõmun foga
ellama. Sul olgo Jesus tenno sest, Mi maan kui
taiwan iggaves. Halleluja.

51. Christ lag in Todes-Banden.

Wiss. 12.

Krist olli meije pattu eest Kõl surma wangis sanu,
W Om siski tõsnu surma wäest, Nink ello meile
tonu. Sis peame nüüd rõmuga Sest Jummalat
fik tennama, Nink laulma Halleluja. Halleluja.

2. Es olles ilman teäke Se surma ärrawäärnu,
Kif teggi meije pattu-tõ, Meid olli kurrat naarnu;
Sest tulli surm ni kõrwaste, Sai melerwallust hen-
nele, Nink peije meid fik wangin. Halleluja.

3. Sis tulli Issand Jesus Krist, Heit armu
meije päle, Wäst pattu häddast inimist, Wõt surmast
ära jälle Kif temma melerwallusse, Jät paljas warri
surmale, Nink astal kätte ärra. Halleluja.

4. Ütsimme södda olli se, Mes surm nink ello peije,
Wäärd ello surma ommette, Nink otfa tälle teije.
Nüüd kirri sedda sõnna tõi, Et surm tõist surma ärra
tõi, Surm om nüüd narus sanu. Halleluja.

5. Siin om nüüd armun kütsetu, Se õige wõnna
kenne, Mist Jummal olli ütelnu, Se kallis Jesus
kenne;

Kenne; Ke werrega meid tähhendap, Ust surma sega
hirmotap. Ei woi meid tapja puttu. Halleluja.

9. Müüd piddagem sis rõõmsaste Suurt, kallist
Paaja = Pühha, Et Kristus om ni armsaste Meist
Iäändnu Jesa wihha. Se tahhas omna armoga
Ka meije sõand walgusta, Et pattu = õ meist lõppep.
Halleluja.

7. Sis Kassigem Eik juretust Müüd henne sissest
ära, Nink püüdsem sedda rawwitsust, Kumb meije
henge warra; Gest Kristus tahhap ütsinda Meid
sõta omna armoga. Ei falli ust muud ello. Halleluja.

52. Christ ist erstanden von des Todes. Wiis. 28.
Krist, ke hawwan olli, Surmast ärra tulli, Gest
M Engli = wäggi rõmustap, Nink Jummalat ka
aawustap. Kõrie eleison.

2. Ke sääl koli wallun, Se om jälle ellun, Nink
meije Ohwri = Bonaken, Gest om meil ello, rõõm
nink õn. Kõrie eleison.

3. Ke sääl risti podi, Kenne werri woeti, Se istup
suren aawun hääst, Nink pallep Jesa meije eest.
Kõrie eleison.

4. Ke sääl olli mattet, Hawwan kinni kattet, Se
näüdap henda wäggerwast, Nink kittetas ifs iggawest.
Kõrie eleison.

5. Ke om põrgoh lännu, Ei olle põrgoh jänu; Ent
tulnu põrgust taggasi, Nink lännu ülles taiwatte.
Kõrie eleison.

6. Andis pattu annap, Pattatsid ka kannap, Nink
lassep neike kuluta, Et peawa waa okema. Kõrie
eleison.

7. Jhoga neid sõdap, Werrega ueid jodap.
Krist, sõda meid so sõnnaga, So armoga meid õn-
nista. Kõrie eleison.

53. Mein Jesu schönstes Leben.

Wiis. 50.

Mo Jesu kallimb Ello, Sa õige Pasja = Woon,
Ke massit meije wõlla Sääal pu pääal ütten
foon. So arm nink wabba meel Teep sinno ohwris
meil; Üts ande ollet sa, Kumb meid woip kostota.

2. O Wonaken ilmsüta, Kumb mo eest tappeti,
Sa kandsit nuhtlust nida, Et ma sa wallale: So
podt risti pääal, Mo pattu masima jääal: Sa kolit
ilma eest, Kumb so weel narap sest.

3. Siin poop se Inne = toja, Mo henge Põijoken,
Se ma nink taima Loja, Se puhhas Wonaken.
Se Ello kolep tääl, Nink sadap ello meil, Ja rahho
ülewäst; Oh andkem tenno sest.

4. Se Wonaken last henda Sääal pu pääal kutsa-
da, Kui wihha tuld wõt kanda, Nink werd last wal-
lada; Se Berri pajatap Mo eest, nink histotap Se
Kesa pahha meeld, Nink põrgu müski tuld.

5. Ehk nüüd se Woon kül koli, Nink mahha mat-
teti; Mes kaswu sest kül olli Sel põrgu waimule?
Kui tulli kolmas päiw, Sis löppi temma waim, Sis
tõssi ülles jääal, Wõt woimust kurratilt.

6. Kuis ma nüüd pea söma Se Wona lihha tääl?
Kuis ma ka pea joma Se werd, Kumb joosknu jääal?
Heng maitseks enne siin, Kui mõrru pattu piin; Kui
silma jooskwa weest, On Jesus maggus tõöst.

7. So, Jesus, tahha süwowa Ni su kui ussuga,
Nink sinno mõrru waiwa Jks melen piddada. Mo
südda heng nink su, Jks sinno tennago, Ja kikko armo
tõdd, Kumb ikkes wastfes lát.

8. Kik juretust nink pattu, Meid kurje himmu ka,
Mes sünnis mahha jätta, Ma tahha paggeda. Ma

tahha tõtte teed, kumb Taiwa pole lät, Siin kãrwa lõpmatta: Oh Jummal arwita!

9. Mo meel nõud wõtu olgo, Mo jalla kãngitu, Mull' meelde ikkes tulgo, Et taiwa teed ma kãu. So rist om minno lep, Se usf mo taiwa trep, Se pãal ma illes lã, Sãal taiwan om mo hã.

10. Kuis ollet sa ni maggus, Mo Wasja-Wonaken, So reiwas saap mul tekkis, Kui allaste so een. So werri puhhastap, So lihha kostotap; Mo su om sukrt tãus, Mo hengen maggus hais.

11. Ehk maggus kũl om messi, Ehk winal maggo ka; Ent kummil Jesus essi, Ne ikkes ütlewa: Ei olle middake Ni maggus nink ni hã, Kui sinna Jesuken, Nink sinno leib nink wiin.

12. Ke ellap suren waiwan, Kel kurbus sõamen, sell' Jesussest, kumb taiwan, Saap rahho, rõõm nink õn: Ke nõrk nink wãssinu, Saap temmast rammo jo: Ke waiwat, koormat om, Saap hengust temma man.

13. Oh Wonaken mo' sõda So lihha, werrega, Et taiwabe ma tõtta, Nink rõhhi sinna ka, Kun janno eãle Ei olle kelleke; Kun ello lãtteken, Kust jofep rõõm nink õn.

14. Kun Ello-Pãiw om Jesus, Kumb paistap selgede, Kun rahho, rõõm nink õigus Jks antas ligille: Ke iknu, sel om rõõm, Sel leinajal om õn: Kel pudust olli tãal, Sel om nõud wiljalt sãal.

15. Sãal tahhame sel wonal', Dawida pojale, Kui same Eosa tronil', Jks laulda rõõmsaste. Auw, kittus, amen, ja, Joud, tarkus, rikus ka, Nink weel Halleluja Sull' olgo õffata.

54. Christ ist erstanden von der Marter.

Wits. 28.

Süüd Kristus ülles tõsnu, Nink surmast ärra
päsnu, Gest peap rõõm meil ollema, Meil
rõõm taht Kristus olla ka. Kõrie eleison.

2. Kui olles surma jänu, Jm olles hukka lännu;
Et temma ülles tõsnu tõõst, Sis kikkem meije Jesust
Krust. Kõrie eleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Gest peap
rõõm meil ollema, Meil rõõm taht Kristus olla ka.
Kõrie eleison.

55. Auf, auf mein Herz mit Freuden. Wits. 50.

Sõ tõõtkem omma häle, Nink lauskem rõõmsaste,
Meil' turwas murre päle nüüd rõõmu jälleke,
Sääl panti Jesust ka, Kun same maggama, Kuf
henge heidame Nink ilmast lahkume.

2. Kui Jesust hauda panti, Sai rõõmu wainlassel:
Rõõm pea murrees käänti, Kui tõõssi ülles jäll', Nink
heikas: wäartu om! Teil Jüngeril olgo rõõm! Se
woimus om mo kääen, Ja rahho, rõõm nink õn.

3. Se hawwa usse läbbi läts temma keelmatta;
Meil wainlaisil sai häbbi Kig' omma wihhaga.
Surm, wainw nink põrgu-kon Om Jesu jallul maan,
Dat kaddonu nink süüd: Kel ust om, laulgo nüüd.

4. Se om mul rõõmus laija, Mo südda kargap
tõõst; Ei olle mul nüüd waja Täus olla peljusfest.
Ei sa nüüd kelleke Siin woetus mo hä, Mes mulle
Jesus Krist Saat ommast woimusfest.

5. Se põrgu haud nink käära Ei liguta mul juust,
Meid pattu ma ka nara, Ei pelga ennamb neist: Se
surm nink temma hirm Om mul üts tühhi põrm,
Nink kolu palle tääl, Ehk olles hirmsamb weel.

6. Ma woi ka narus pitta Kif ilma wihha tääl,
Mes woip mul kahjo tetta Kif temma pahha meel?
Kif hädda, rist nink oht Ei te mull kahjo joht, Mo
õnnetus om õn, O ni kui päiwaken.

7. Ma ja iks Jesu mannu Kui üts luliikminne,
Kohhe mo pä om lannu, Sinna ma lähhake: Ehk
lääbi ilma lät, Nink lääbi surma siit, Ja lääbi
põrgu ka, Iks minna perra lä.

8. Ja tõttap auwo troni, Nink ma lä temmaga,
Eääl omma kauni hone, Mes ilmast holi ma? Kes
woip, se mäsago, Mo Vä, se kaitfap mo, Mo kilp
om Jesus Krist, Ke rikkup mäsfamist.

9. Ja wõlip meid wärrä ette, Kumb taiwa sisse
lät, Eääl om se sõnna nätta, Kumb kullast kirjotet:
Ke ilman narus jääp, siin omma troni saap;
Ke kolep minnoga, se saap siin ellama.

56. Erstanden ist der heilige Christ.

Se pühha Krist nüüd tõsnu om; Halle. Halleluja.
Ke kige ilma=rahwa rõõm, Halle. Halleluja.

2. Gest kui es olles tõsnu se, Halle. Halleluja.
Sis es saas õnsas ütšike. Halle. Halleluja.

3. Et temma nüüd om tõsnu tööst, Halle. Halleluja.
Sis littam' meije Jesust fest. Halle. Halleluja.

4. Kolm pühha Maist ne lätširwa, Halle. Halleluja.
Kül warra hamwal' murrega. Halle. Halleluja.

5. Meist Jofand Jesus otsitas, Halle. Halleluja.
Ke surmast ülles tõsnu taas. Halle. Halleluja.

6. Ne lõisirwa kats Englifest, Halle. Halleluja.
Ne trööstirwa neid süddamest. Halle. Halleluja.

7. Urg' heit' ke, olge rõõmsa weel. Halle. Halleluja.
Mes otsite, ei olle tääl. Halle. Halleluja.

Maria.

Maria.

8. Oh! Engel, armas Englifen, Halle. Halleluja.
Kus om nüüd Jesus minno õn? Halle. Halleluja.

Engel.

9. Ta täamba tõsnu hawwast jäll', Halle. Halleluja.
Se sure pühha päiwa pääl. Halle. Halleluja.

Maria.

10. Oh! näüda meile Jesust Krist, Halle.
Halleluja. Ke nüüd om tõsnu surmast tõõst.
Halle. Halleluja.

Engel.

11. Tei' woite paika kaeda, Halle. Halleluja.
Kus temma panti hengama. Halle. Halleluja.

Maria.

12. Se Jofand Krist ei olle siin, Halle. Halleluja.
Sest om meil murre, Waiw nink piin, Halle.
Halleluja.

Engel.

13. Siin reiwas om, kun mähhiti, Halle. Halleluja.
Jofeppest kolme päiwani. Halle. Halleluja.

Maria.

14. Me näem' omme filmiga, Halle. Halleluja.
Meil näüda Jesust Jofandat. Halle. Halleluja.

Engel.

15. Kallea=Male minge siit, Halle. Halleluja.
Sääl om tei' Jofand Jesus nüüd. Halle. Halleluja.

Maria.

16. Mit=Jummal, armas englifen, Halle. Halleluja.
Nüüd same rõõmsas sõamen. Halle. Halleluja!

Engel.

17. Sel Peetrit' sedda ütlege, Halle. Halleluja.
Nink temma tõõsil Jüingville. Halle. Halleluja.

Maria Rahwa wasta.

18. Müüd laulke rõõmsast südamest, Halle. Halle-
luja. Et tõnu om se pühha Krist. Halle. Halleluja.

Kik Kõgodus.

19. Gest rõõm meil peap ollema, Halle. Halle-
luja. Me õn taht Kristus jada ka. Halle. Halleluja.

57. Jesus Christus wahr Gottes Sohn. Wiis. 18.

Se Jummal poig Jesus Krist Om koolnu
meije pattu eest, Nink omma werre wallanu, Se
lõbbi ollem' pãstetu, Et saine wabbas surma wãest,
Ka pattu, põrgu-harwa kãest.

2. Krist Surmast tõssi ülles taas, Nink teggi
sedda meile hãas. Pat, kurrat, surm nink temma
süüd, Kik omma ärrawãartu nüüd; Et temma meile
õigusfes, Nink ellus jãap nüüd iggawes.

3. Gest ussume nüüd kindmalt kik, Et Jummal
meil om armolik, Ke meid taht pãsta wãggewast,
Kui pallem tedda sõamest. Halleluja, Halleluja.
Gest kikkem ikkes Jummalat.

58. Ach Gott mich drücker ein schwerer zc. Wiis. 12.

Üts rasse kiwõi litsup mo, Kes wõttap tedda ärra?
Sul om, o Jummal! tutwa jo Mo henge waino
nink murre: Jesus ellap, mul om weel, Oh Eesa!
Kolu südda tãal, Ei lasse umbust tedda Siin lõida.

2. Kes sedda kiwõi weritap Mo henge harwast
ärra? Kunnas se us sis wallal' saap? Kunnas mo
õht jãas perra? Kas ma surmast peake Sa lõbbi
tükma ellule? Kes teep mo henge rõõmsas Nink õnsas?

3. Oh ärra mõtle katsite Mo heng, so Jesus tõssi,
Se surm nink põrgu keidusse Jo kaksirwa nüüd essi.
Temma surm nüüd pãstap tõst, So pattu-moast,
nuhtlusfest. Sul antas waino ello Müüd jälle.

4. So Jesus ei sa sinno joht Siin ma pääal mahha jätkma: Kui sul om hädä, waiw nink oht, Saap temma abbis tõtma: Temma läts jo sinno een, Et sinno murre, waiw nink piin Saas rõmus kääntus jälle; Oh palle!

5. Me engli omma sinno man, Ke Jesu pole saatwa, Nink risti = te pääal taplussen Sul ikkes abbis tõtwa. Risti podut otsit sa, Oh minne neide pühhi-ga Saäl Jesust otsma essi, Run tõssi.

6. Ei pattu harwan lõwwa sa Joht Jesust, temma ellap; Nink ellap nüüd se sissen ka, Ke temma perra tullep: Selle kae henda hääst, Nink kána ommast Kurjast teest, Mo südda! sis jääp murre Kõl perra.

7. Oh pakke harwast taiwatte, Run sinno õn om nätta; Sest ilmast ussun taggane, Mõs takkan, sedda jätta; Sis näudap henda sinno rõõm, So Jesus, Ke so ossa om; Kõl sinna tedda lõwwat, Kui pürowat.

8. Oh anna, et ma sinnoga Voi waimun üllestousta, Nink õnnistust perrandada Ja kroniga saäl saista, Kumb tallele mul pantu om Saäl taiwan sinno järje man. Oh helde Jesus kule, ja tulle.

Kristusse Taiwa-Minnemisest.

59. Christ fuhr gen Himmel. Wiis. 28.

Krist läts ülles taiwa, Lõppet saäl kük waiwa, Nink **A**nd se pühha Waimo meil', Ke rõmustap kük Kurbe weel. Kõrie eleison.

2. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peap rõõm meil' tullema, Me rõõm saap Kristus ollema. Kõrie eleison.

60. Zench uns nach dir, so lauffen wir. Wiis. 38.

Meid tõmba süst, O Jesus Krist! So perra, et **M**e lame ka taiwatte, Nink ellame So man, nink rõmu näeme.

2. Meid

2. Meid jooffina te, Et oppeme So perra ilmast minna, Et waiwo nink piin Saas otsa siin, Kui tulleme siist sinna.

3. Oh tõmba meid, Et taiwa teid Siin esfimatta kälme; Küt esšime Siin peake, Kui ilma wiisi näeme.

4. Oh tõmbake Meid nidade, Et rühken läme perra, Nink jättame Jks ilmale Kik pattu tõdd nink kārra.

5. Meid tõmba kük, Et sinno riik, Kumb walmistet neil' uskijil', Jks meileke, Kui koleme, Ni saas, kui kigil õigil.

61. Nun freut euch Gottes Kinder all. Wiis. 2.
Nüüd risti-rahwas rõmu jääp, Et Jssand Kristus taiwa lääp, Sest laulko rõõmsast egga keel: Nüüd olgo tenno Kristusfel.

2. Kik engli taiwa wäega Täl' andwa kitiust otsata, Nink laulwa rõõmsa hälega, Ni maan kui kõrgen taiwan ka.

3. Et Jummal poig, ke meije õn, Om sanu tõisfin' innimen: Sest om suur rõõm neil engelil', Nink auwo jätwa meile kül.

4. Meil' Jssand assend walmistap, Kus meije heng siit wiimselt lääp; Sest meije tedda kittame, Et meile tonu rikusse.

5. Me Jssa latse olleme, Nink engle mannu tulleme, Sest om neil õige melehä, Nink Jummalat fest kittawa.

6. Ei olle meil sin hädda nüüd, Pat, kurrat, surm nink temma süüd, Kik omma sanu narus sääl, Kui Kristus meid om päästnu tääl.

7. Tält pühha Waim sai läbhätus, Et südda meil saas kostotus; Se rõmustap meid sõamest, Nink hoijap põrgo hirmo eest.

8. Se omma kerkut pühhandap, Et temma ikkes
õnfas saap, Me sõamid ka walmistap, Nink häd-
dä fissen rõmustap.

9. Ja kük, mes Jssand Kristus tääl Om saatnu
meile risti pääl, Meil pühha Waim süin kinnitap,
Nink ristin meije mannu jääp.

10. Poig om meil' Jssast lähhatet, Ei sa Poig
tutwas tunnistet, Kui läbbi pühha Waimo tö, Ke
pühastap me sõame.

11. Mi mitto furi andid säält Toop pühha Waim
meil' üllervält, Kig' kurya eest meid paimendap, Et
Kristus ülles taiwa läöp.

12. Müüd Jummalat iks kütke fest, Nink tennage
kük süddamest, Kui engli laulwa ussinast, Et hõlli
taiwan kulus maast.

13. O Jssand Jummal iggawest, Kik rahwas
peap süddamest Suurt kütust ikkes andma sul, Mi
nüüd, kui eggal ajal kül.

14. O Jssand Jesus meije õn, Suur, auwus,
Eigewäggerän, So rahwas sulle kütusses Müüd an-
nap tenno iggawes.

15. Sa pühha Waim, ke pühhandat Nink häd-
dan meid ka rõmustat, Sul' meije auwo näüdame,
Nink kige hä eest tenname.

62. Wir danken dir Herr Jesu Christ.

Wiis. 2.

So Jssand Jesus tenname, Et ülles lätsit taiwatte.
O kange Wörst, Immanueel, Meid kinnita iks
usfun tääl. Halleluja.

2. Kik risti rahwas rõõmsas lät, Nink kütap ikkes
Jummalat, Et temma poig me welli om, Ke istup
taiwan Eosa man. Halleluja.

3. Et

66 Kristuse Taiwa = Minnemisest.

3. Ehk temma kül läts taiwatte, Sis jai ta siski
meileke; Nink ellap armo = rikussen, Kui Jummal
nink kui Innimen. Halleluja.

4. Kik tälle alla heideti, Ni englid, kui fik lojussi.
Neid innimissi walitsep, Neist lodu asjust holitsep.
Halleluja.

5. Kik melewallus anti täll, Ni taiwan, kui ka
kma pääl, Et wallitseš nüüd ülle fik, Kui Jummal
nink Maria Poig. Halleluja.

6. Jlm, kurrat, pat nink põrgu = riik, Ei woi meil
kahjo tetta nüüd, Me südda sega surustap, Et Je-
susel iks woinus saap. Halleluja.

7. Hä sel, ke lodap temma pääl, Kel pattu wasta
julge meel. Mes meije ilmašt holime, Kui Eho
Wõrstil' ellame. Halleluja.

8. Meil' sadeti se ülemb hä Ni kallist temma wer-
rega. Wang essi wangis woeti, Ja kurrat kinnk
keüdeti. Halleluja.

9. Kik meije südda rõmustap, Su rõmu = laulu
mälletap, Et Kristus lige kõrgemb õn Me lihha
nink me werri om. Halleluja.

10. Ja läbbi taiwas meile jääp, Gest Welli Je-
sus anwitat, Et usku jame otsani, Nink iggawes
süäl ellame. Halleluja.

11. Amen, amen, o Jesus Krist, Ke taiwa
pole lätsit süst, Meil' hoija puhhast oppetust, Nink
kela ärra essitust. Halleluja.

12. Oh tulle Isand auwoga Ka pattatsid siin
sundina, Nink wi meid hädda = orrust süst, Et taiwan
ellam' iggawes. Halleluja.

13. Amen weel ütškõrd laulame, Ja ihkame iks
taiwaha, Kun meije woinne engliga Iks amen häste
üttesda. Halleluja.

Suxx

Sumwiste-Pühhal, pühhaft Waimust.

63. Gott gieb einen milden Regen. Wils. 13.

Summal tassast wihma anna Svämel', kumb
Skuiw kui siiw, Taiwast öinne päle kanna, Kasta
 omma maad, kumb kuiw: Pühha Waimo andekest
 Lasse essi üllewäst, Mi kui jö mo päle joosta, Nink
 mo terwet svänd kasta.

2. Kui üts Eesa ma pääl annap Hüwroi andid
 latfile, Ja neil' hääd ka kokko panney Nink om kurri
 ommete; Es sa hä nink armolik Eesa peas andma
 fik? Anna pühha Waimo meile nink fik taiwa
 andid päle.

3. Jesus, Te sa lätsit sinna Eesa mannu, lähhata
 Pühha Waimo, kedda minna Sinno käest iks
 himmusta. Anna et mo mannu jääs Erööstja, nink
 mo oppetas, Et ma tõttehe wois jääja, Nink so päle
 ussun kaja.

4. Pühha Waim mo mannu tulle, Jä mo sisse
 ellama, Omma svänd to ma sulle, Te mo ommas
 Lerkus ka. Wotta wälja kassida Henge honest kog-
 gona Kik, mes kelap taiwa rõmust, Nink sest Sum-
 malikkust lomust.

5. Omme andid mulle anna, Te mo wastfes,
 puhtas, hääs; Henge sisse armo kanna, Et ma ussun
 kindmas jääs: Minno svänd kinnita, Lihha, werd
 iks pühhanda, Sada palwel' waimo, tõtte, Kui ma
 astu Eesa ette.

6. Sulle ohwritse ma henda, Sulle autous ella
 ma, Taiwa pole tahha kända, Senni kui ma sinna
 sa, Kun ma ikkes üllenda Sinno, Eesa, Pojaga:
 Kun ma littust laula sulle, Kui ma engli feltsi tulle.

64. Zeuch ein zu deinen Thoren. Wiis. 10.

So henge sisse tulle, O Loja pühha Waim, Gest
 Sinnota ma olle Iks wäega kilm nink tuim.
 Kui sündsi ilmale, Sis sunnitit mo jälle, Nink saatsit
 waimo = ello Mo hengen heldeste.

2. Oh tulle, anna maitsa So wäkke hengele, So
 wäkke, kumb woip kaitfa Nink pästa wallale. Sis
 puhhasta mo meeld, Et ma woi puhtast hengest So
 orjada ni kangešt, Kui mul om kohhus tääl.

3. Uts tühhi os ma olli, Sa teit mo waas nink
 hääs, Ma kolu ilmal' tulli, Sa teijit ellawas. Surm
 koli riistmissen Ni kui wee = uppotussen; Kristusse
 puhtan werren Ma saisa üllwän.

4. Sa ollet pühha ölli, kummaga woijetas, Sel
 helde Jesusfelle, Mo heng nink ihho taas, Preestris
 nink Kuningas, Ka prohwetis, Ke häddan, Kristin,
 ja willitsussen Jummalast hoijetas.

5. Sa oppetat iks essi Mo palwust piddama, Kui
 tullet minno sisse, Sis nalka pallema: So palwus
 kuudat ka, So laulminne om kallis, Eät tairwa pole
 ülles, Toop abbi hennega.

6. Sa ollet Rõnu-andja, Kui meil om kurbastust,
 Sa ollet Koorma = kandja, Kui meil om waino nink
 rišt. Oh ja! kui saggede Om sinno maggus sõnna
 Mul näitnu tairwa õnne, Kui mo sün waiwati.

7. Sa ollet Armo = Lätte, Kust heldus, sõbrus kees,
 Ei woi nüüd kurbas tetta Meid wain, riid, kaddeus.
 Kik wiha wihtat sa, Nink keüdat jälle kofko Meid
 läbbi armo = tekko, Ke wihtan ellawa.

8. Kik, Isand, om so kæn, Se lagja ilma = ma,
 Ka sõame so wäen, Et neid woit jubhata, Kohhe sa
 tabhat siit. Oh anna rahho melle, Nink leppita nüüd
 jälle Ma = ilma Kuningid.

9. Oh

9. Oh tösse ülles, kela Kik pahha söddamist, Te wastses nink to jälle So karja figgidust. Las ni kut ennemust Sel maal nink kerkul olla üts hä nink waiklik ello, Et sull' saas tenistust.

10. Las wannambide nouwo Jks häste figgida, Me Keiserinne auwo Weel ennamb kaswada. Kik rahwast tarkas te: Meil' wannul' moistust anna, Noort rahwast pattust kána: Meist kigist holtise.

11. Se ussu künält láuda Me hengen pallama: Kik maiju, paigu táuda So armo önnega: Ja aja Kawwette Meist kurratit siin árra, Ke sinno söanna warra Meilt risup kurrjaste.

12. Meil anna ussu wákke, Et woime tapleda, Nink kurrja waimu tekko Ja riki hukkata. Oh arwita iks meid, Et woime árra wáarda, Nink kohhalt árra naarda Meid pattu, Kurratid.

13. Kik meije ello säe So mele perra táál; Nink kui so kange káe Meilt ello wótwá jáll', kui meije koleme; Sis anna önsat otfa, Meid henne mannu kutsu So taiwa rikusse.

65. Nun bitten wir den heiligen Geist.

Wiss. 36.

Óüüd pühha Waimo palleme Dig' ussu perrast, pále se, Et meid temma hoijas meije wiinsel ajal, kui meil siit ilmast saap minna isfa majal'. Kúrie eleison.

2. Meil paista Walgus selgede, Et Jesust Kris= rust tunneme, Et me woime lota Önnisteggija pále, Ke meid kík om saatnu díge isfa male. Kúrie eleison.

3. Et láuda jo nüüd armolikkult Me sissen sinno armo tuld, Et me henne kesken armo pole láme. Nink ka ikkes rahhun útte meelde jáme. Kúrie eleison.

É

4. Ga

64 Suurwiste-Pühhal, pühast Waimust.

4. Sa rõmu-andja häddan tõest, Meid hoija surma peljo eest, Et sis ei heidi meije sissen mele, Kui wainlanne kaibap meije ello päle. Kõrie eleison.

66. Herr Jesu Christ dich zu uns wend. Wiis. 2.

S Jesu, anna rohkest käest So Waimo meile üllewäst, Ke tõttehe meid jubhatap, Nink Issa tundma oppetap.

2. Mo Suud sa tahhas awwada, Nink Sõand nida walmista, Et meije Usf saap kinnitus, Nink sinno Sõnna moistetus.

3. Sis tahha minna Süddamest So, Issa, Poiga, iggawest, Ka Pühha Waimo tennada, Nink sinno Kittust kuluta.

67. Komm Gott Schöpffer Zeil. Geist. Wiis. 2.

S Jummal Loia, pühha Waim, Mo südda omni wäega tuim; Oh! täüda sedda armoga, Nink omma loma rõmusta.

2. So kutsup firri trõbstijas, Ke Jummalast meil' annetas. Üts waimolik salwo ollet sa, Arm, tulli, ello = lätte ka.

3. Meil' andid annat rohkest käest, So petas L'ssa sõrme eest, Nink temma sõnna eggan maan Sa jaggat tutwa teele gaan.

4. Oh! täüda sõkke moistusse, Las paista armowalgusse, Se nõrga lihha kinnita, Nink pea üles armoga.

5. Oh! aja wainlast ärra süit, Nink anna meile rahho nüüd, Et sinno perra käume hääst, Nink hoijam' henge kahjo eest.

6. Meid Issa tundma oppeta, Nink temma Poiga Jesust ka, Et sedda ussum' sõamest, Et sa läät wälja mõllembist.

7. Auru

7. Nuro olgo Josal', Pojale, Kelt joude es ja surmale, Ka pühhal' Waimul' süddamest, Siin ikkes nink saäl iggawest.

68. O heiliger Geiſt kehr bey uns ein. Wiis. 23.
S pühha Waim, nüüd tulle meil, Nink wötta soand henneseſ. O tulle walgustaja! Sa taima walgus paista hääst, Nink anna rõmo üllewäst, et kurbus löppey ärra. Anna tänna Sinno helduſt, sinno walguſt meije kätte, Geſt me tullemes so ette.

2. Sa lätte, Kuſt lik tarkus kärip, Ke wagga henge ikkes täüt, Las meid so rõmo kuulda. Oh hoija uſſun kindmaſte, Nink ütten melen köwwaſte, So nimme tunnistađa. Tötta, Wötta, Meeld nink möttid, Heng nink waimo hennel andes; Sulle auruſ, meile õnnes.

3. Sa targa nouwo andija, Meid õiget teed ſiin juhhata, Nink kela eſſituſeſt: Et weiſe ſult ei taggane, Ent süddameſt so tenime, Kui waim om willitſuſeſt. Jorowa, nowwa Henneselle Ommaſ jälle, Ke ſiin lootwa, Nink so rõmuſtamiſt ootwa.

4. Kui kurratiga tapleme, Ja kiuſatuſſen maadleme, Siſ wötta kinnitada: Ei puttu meid ſiſ wainlanne, Kui ſa meid hoijat warjule, Nink tahhat rõmuſtada. Anna, Nida, Meile rohkeſt Ommaſ kääſt ſinno rõmo, Se meil murren warras olgo.

5. Siſ nättas abbi, rõõm nink õn, Kui ſelges lahhap ſwämen So kallis pühha ſõnna. Ei lahku ſinnuſt keäke, Sa annat rõmo, rahhoke, Ja kohhakt eſſi henda. Näüda, Heida, Armo päle, Et lääs jälle südda puhtas, Nink ſaas Jeſuſ õige turwas.

6. Oh oppeta meid heldeste Ka armo näütma wellele, Sa armo = tullekenne. Kik wiſha, waimo, löppeta,

lõppeta, Sis woime armun ellada, Sa ollet rahho-
linne. Wõtta, Tõtta, Armo anda, Koormat kanda;
Tulli, tõrra Olgo korwen me mant ärra.

7. So wäega meid finnita, Ja anna pühhas
ellada, Nink waimun kaine olla: Et lihha himmo
tühhius, Nink kolu tekku armastus Es wois ka meelde
tulka. Aja, Sada Meije mele Dige tele, Taima
pole; Sis jääp heng ka sinno hole.

69. Komm heiliger Geist, Herre Gott. Wiis. 8.
Oh! tulle Rõmu-teggija, Nink läüda armo tulles-
ga, Meelt, sõand, mõttid usjille, Et armo
näütwa õigede. So pühha sõnna walgustus Teep
Egen Kelen usklikkus, Et Rahwas ülle Jima-Ma
Woip sinno Kittust kuluta. Halleluja, Halleluja.

2. O pühha Walgus awwita, Et meije woime
oppeda Kik tundma õiget Jummalat, Kui sinna
kirjan awwaldat. Meil olgo Jesus ütfinda Se
ainus õige oppaja, Et temma sisse ussume, Kik wõrast
oppust jättame. Halleluja, Halleluja.

3. Sa õige üllemb Rõmustus, Oh! olle meije
finnitus, Et meije sinno kindmaste Ka kirjal põlwe-
õrjame; Sa tahhas, Jõsand, armoga Kik lihha
nõrkust finnita, Et meije häste maadleme, Nink sult
ei lahku eäle. Halleluja, Halleluja.

70. O du allerhöchste Freude. Wiis. 14.
Pühha Waim, sa ainus abbi, Kige suremb rõ-
mustus, Keä omma armo läbbi, Meid ei jätta
perratus; Kige asja teggija, Jima ülles-piddaja,
Heida armo minno päle, Kule minno laulu-häle.

2. Kige kallimb henge warra Ollet sinna ütfinda,
Keä sinno põllep ärra, Peap hukka minnema: Jõsand
tulle armoga Minno sisse ellama, Et ma pattu mahha
jätta, Sinno sõnna ikkes wõtta.

3. Sin-

3. Sinna tullet taiwa sisest, Nink toot meile
önnistust, Wöttat ärra innimissest Pahha mele tigge-
dust; Jesast nink ka Jesuslest Läät sa wälja igga-
west, Anna mulle sinno önne, Täüda sega minno henge.

4. Sinna tijat kike perra, Moistat kif, mes falla-
ja, Loet merre liwa ärra, Kif woit sinna arwada;
Sinna tunnet tötteste, Et ma olle pattane. Anna
sedda tarkust mulle, Et ma melehääd te fulle.

5. Ikkes ollet sinna pühha, Ei woi rojust fallida,
Pattu päle om sul wihha, Puhtan honen ellat sa,
Sinna tahhas armsaste, Lääbi omma möstmissse,
Pattust minno puhtas tetta, Et ma Jummalat
sa nätta.

6. Sinna, Taiwa-Tuwikenne, Ollet üli tassane,
Helde, pikkamelesinne, Näüdat hääd ka kurjele;
Lasse minno nida ka Ömma wainlaist armasta, Et
ma sinno wisi oppe, Nink arin söämest ei löppe.

7. Jesand, minna palke sinno, Kule minno arm-
faste, Ärra laske mitte minno Sinnust lahku eäle.
Wötta minno ommatses, Minna tahha iggawes
Henda kobbalt fulle anda, Sinno armo melen kanda.

8. Minna tahha mahha jätta Kif, mes sa ei armat-
se; Sedda tahha minna tetta, Mes om sinno taht-
minne: Kela minno ussinast, Kurrati meelt teggemast,
Et ma temma tekko wihka, Sinno kuulda ikkes ihka.

9. Sinna tahhas joudo anda, Jesand, kui ma
kuisata, Et ma sutta wasta panna, Pattu ärra sur-
mata; Minno lihha himmustust, Wanna pattu
harjotust Nikko, Jesand, sinna ärra, Anna himmo
sinno perra.

10. Ölle, Jesand, minno pästja, Kui ma johhu
essima; Ölle minno ülles-töstja, Kui ma peas sadda-

ma. Kui ma koolja-mulda lä, Sinna minno abbis
 jä; Wötta perrast sedda waiwa Minno henne mannu
 Taitwa. A. V.

71. Komm, o Komm du Geist des Lebens. Wiis. 6.
 Tulle ello waim, oh tulle, Dige Jummal igga-
 west! Omma wäkke näüda mulle, Täüda min-
 no sega hääst: Sis saap waimo walgus ka Pimmen
 hengen ollema.

2. Anna meije sōamette Tarkust, nouwo, karristust;
 Et me muud ei wötta ette, Kui mes om so rōdm nink
 lust, Fundmissen meid kaswata, Pāsta essitussest ka.

3. Onne teid meil, Is'nd, näüda, Kik mes enne
 tettu om, Wötta armust ärra sata; Uff nink arm
 meil olgo rōdm. Sada pattu kahhustust, Kui meil
 johhup essitust.

4. Tunnistust meil waimun anna, Et so latse olle-
 me: Las meid so pāäl' lotust panna, Kui me risti
 tunneme: Gest se Jesa karristus Om meil hä, ja
 önnistus:

5. Kihhota meid, et me läme Eesa mannu jul-
 geste, Nink sääl armo, abbi same, Saisa me eest
 heldeste: Sis saap kuuldus palwe hääl, Nink me
 lotus kasway tääl.

6. Kui me rōmüstust ei löwwa, Et se südda tänni-
 tap: Oh mo Jummal, oh kuis kawwa? Te et
 waiwal' otša saap. Kosta meije hengele: Rahho
 olgo sūmyle.

7. O sa kange, wāggew trōöstija, Tōisine nink
 wastne waim, Olle meije henge pā:ja, Kui meil
 kurrat wasta om, Anna mõka taplusfen, Kinnita
 meid woinusfen.

8. Hoija Jesand meije usku; Et meist kurrat, surm
rinf

nink ilm Ei woi tedda ärra kisku; Meije lotus om so hõlm. Utlep lihha: hukkan kif. Sinna ollet armolik!

9. Kui me surmal' liggi same, Anna meile tunnistust; Et me taiwa sisse läme, Perrandame auwustust: Kumb om suur nink illus ka, Päle se ilmlõpmatta.

72. Komn heiliger Geist, erfülle die Herzen.
Sulle pühha Waim, täüda omme usfjide sõamid, nink läüda neide sisse omma jummalikko armotuld; Ke sinna mitmasuggutsest kelest lige ilma-ma rahwast aino usfu sisse ollet koggonu. Halleluja, Halleluja.

Kolm-ainust Jummalast.

73. Gott der Vater wohn uns bey.

Jummal Issa meile jä, Meid ärra pandko hukka, Kigest pattust wabbas te, Nink anna õnsat tuffa. Kurratist meid paimenda, Las meid so pole tõtta, Nink sinno päle lota, Ka armo sinnust ota: Sulle jätta henda ka, Kif risti rahwal' anna, Se kurja wasta panna, Neil kinnita so Sõnna. Amen, amen om ja, ja, Sis laulame, Halleluja.

Jesus Kristus meile jä. n. t. f.

Pühha Waim ka meile jä. n. t. f.

(74.)

Kürie, oh! Issa, kõrge Jummal wäest, Kui wäega põlletas so käft? Meile ainna andis sõgedust, Ke siin teep paljo tiggedust. Heida armo meije päle.

2. Kriste, Ke õige walgus ollet sa, Te, wärrä, tõtte, ello ka, Se Issa sõnna, meije rõõm, Ke kigille siin antu om. Heida armo meije päle.

3. Kúrie, o pühha Waim, meil' iggawes Já
mannu ommast heldusfest, Sa neid es tahhas unnetu,
Ke sinno pále lotawa. Heida armo meije pále.

(75.)

Kúrie, oh Josa, kige kõrgemb Jummal, kui
M wáikus põlletas so Kásk. Anna andis meije
sõggedust, kumb paljo pattu teep. Heida armo meije
pále.

2. Kriste, ke sinna ollet te nink tõdise walgus,
Wárrája, tõtte nink ello, se Josa Sõmma, kumb
meile rõmus om antu; Heida armo meije pále.

3. Kúrie, Jummal pühha Waim iggawel
ajal, olle meije man lábbi sinno armo, árra játko
mitte perrale neid, kumma sinno lootwa. Heida
armo meile pále.

76. Allein Gott in der Höh sey Ehr. Wiis. 1.

Süüd olgo illes iggawest Alur, kittus Jumma-
lalle, Et temma surest heldusfest Meid awwi-
tanu jálle. Nüüd om há meel meist jummalal, Suur
rahho-põlw om taiwa al; - Kik wain om otsa sanu.

2. So, Josa, meije kittame, Nink palleme sult
abbi, Ke peat illes targaste Kik, omma sõnna lábbi.
So wággi om ilm otsata, Mes tahhat peap sündima;
Náts, se om kaunis Jofand.

3. O Jesus, Onnisteggija, Ke Jofast tullit
sija; Meid tahhit sinna leppita, Nink waigistit kik
rija. Ma palle kigest süddamest So kallist, wagga
Wonakest: Oh! anna meile armo.

4. O! pühha Waim, sa abbi-mees, Sa rõmu-
andja taiwast, Et hoija põrgo-hawwa eest Meid,
Kumbe Jesus waiwast pást omma mõrro surmaga.
Seyerrast saisap ütfinda Se pále meije lotus. A. V.

77. Sey

77. Sey Lob, Preis, Ehr und Herrlichkeit.

Wils. 2.

Wäid olgo kittus Jummalal', Sel Isal', fige
 kõrgembal, Ke taiwast lonu om nink ma, Nink
 täüdap sedda armoga.

2. Aluw, kittus olgo Pojale, Ke hääd tõi figel
 rahwale, Nink koolnu risti-kanno pääl, Meid saatnu
 taiwa rikusset'.

3. Ka pühhal Waimul olgo auw, Ke Isfa nink
 se Poja nouw; Se andko meile moistusse, Et meise
 sedda lodame.

4. D ainus Jummal iggawest, Ma' palle figest
 Süddamest, So surest armust kule meid, Nink
 näüda meile taiwa teed.

78. Wils. 1.

W Isfa, Poig nink pühha Waim, Sa fige kõr-
 gemb Jummal: Mo südda om ni wäega tuim,
 Et minna waine rummal Ei tunne sinno õigede, Kui
 sinna esst heldeste Ei walgusta mo moistust.

2. Ma tunne so jo lomust tääl, Kui minna mõtle
 perra, Et sa kük lonu ilma pääl: Sis moista minna
 ära, Et sul om suremb wäggi, nouw, Ja tarkus,
 heldus nink ka auw, Kui kigil Innimissil.

3. So sõnna annap päle se Mul õiget tundmist
 sinnust, Kui minna panne tähhele, Mes kirjotet om
 wannast: Et sinna ollet üllemb hä, Üts Waim, ke
 fige teggija, Üts iggawenne Jummal.

4. Ei olle algmist, otfa sul, Sa ollet iggawenne;
 Üts iggawenne arm om mul, Kui ma so õigest tunne.
 Kui minno perrast ollet sa, Sis om mul iggawenne
 hä, Kumb hukkaminnematta.

5. Kük wäggi sinno perrast om, So küssi woip kük

E 5

tetta,

tetta, Kik woinus om ka sinno káen, Ni kui so teust nátta. Ni jouwat sinna minno ka Mo háddast árra lunnasta, Kui ma so appi heika.

6. Mes tettu om, sa tijat kik, Nink ka mes teggematta: Kik mótte om sul arwatik, Et ei woi kinni katta: Ma tahha selle sallajan Ni háste, kui ka rahwa man, Jks henda pattust hoita.

7. So tarkus om ilmnoudmatta, Sa wallitset kik háste; So nouw lát kórda útsinda, Ehk olles kik sul wasta. Oh anna tarkust minnule, Et kik mo tödd se lábbi te, Nink siggidust sult oda.

8. Sa ollet kigen paigan man, Kun org, kun nulk, kun mággi; Mes tettas eál sallajan, So silmi een om selge. Ma káu sis peljun sinno een, Sa ollet ka mo sdámen, Sult sa ma ikkes abbi.

9. Úts tötte Jummal ollet sa, Ke tootussi peat, Mes áhwardat, se tullep ka, Kui omma aiga náet. Su hoia henda wóssi eest, Nink útle töttet sdámenst: Heng ussu temma sónna.

10. Sa ollet pühha, puhhas, há, Ei woi sa kurja tetta, Sa ollet kóhhalt pattuta, Ei woike pattu nátta. Oh olles minna usklik mees, Ja puhhas kigest sdámenst, Sis náes ma sinno palget.

11. Sa ollet óige útsinda, Háád, Kurja tassut sinna: Háád hága, kurja kurjaga: So sundust pelga minna. Ma jätta úllekóhhut maal, Te óigust ommal láhhámbal, Ma kannata ka pettust.

12. So arm, so heldus, hallestus Lát kige rahwa úlle: So latxil om suur rómustus, Kui mótlewa se pále: Eest saap neil' julgust sdámen, Se kóstotap neid palwussen, Nink armastawa welle.

13. Úts ainus Jummal eamege Om ma páál nink ka

Ta taiwan: Sul sünnis orjus ütfinda Hään põlwen
nink ka waiwan. Wäärust nink orjus tübbi om,
Sa Eesa, Poig, nink pühha Waim, Se õige
Jummal ollet.

14. Sa ollet kige üllemb hä, Ma pea sinno arm-
sas, Ja armasta so ütfinda, Mo sõänd teet sa rõmsas.
Auw kittus olgo sõämest Sul, kige sinno armo eest,
Ni maan kui taiwan Amen.

79. Der du bist Drey in Einigkeit. Wiis. 2.

Sa ollet kolm personidest, Üts ainus Jummal igga-
west; Päiw lät meist ärra kawwette, Oh!
jätta meil so walgusse.

2. So, Jummal, warra kittetas, Ka ilda sinno
palleldas; So kittap meije laul nink hää, Nüüd
sün, nink sis sääl ülewäl.

3. Au olgo ikkes Issale, Nink Issandalle Pojale,
Ka pühhal Waimul, Eröbstijal, Sel kolme ainust
Jummalal.

Jani Nistia Pälwal.

80. Tröster, tröster meine Lieben. Wiis. 14.

Eröbstke, ütlep Jummal, tröbstke Minno kurba rah-
wast tääl, Töstke ülles murrest, töstke, Kummise
om haige meel, Kumma pattu leinawa, Hädda lulle
kaibawa, Neile pajatage rõmu, Neile kulutage armo.

2. O Jerusalem hä sulle, Ärra olgo murrestik, Gest
et ma so Jummal olle, Kistota so pattu kif. Sinno
söddaminne om Ärra löpnu, sul om rõõm Taiwan
walmis tettu ammo, Kaswa nüüd nink wotta
rammo.

3. Kigipeide lanen kulus: Eäändke henda pattatse!
Eure hälega nüüd laultas: Tefke sõänd wallale!
Tefke

Telle häste tassatses Orru, fengo illusas: Orru üllembahe teffe, Allandage kõrge mäfte.

4. Mes om kõwwer, õgwas sago, Mes om korplik tassatses. Ülekõhhus mahha jägo, Pettus sago tühjatses. Üff, arm, lotus, waggaus, Pikkameel nink maddalus Sulgo risti=rahwa päle, Et saas parremb ello jälle.

Maria Koddo=Otsmisse Päiwal.

81. Maria Rittusse=Laul. Luk. 1, 46.

Sinno heng aawustap wäega Isсандat. Nink minno waim rõmustap henda Jummalala minno õnnisteggija sissen.

2. Sest temma om kaenu omma näütsiko maddalusse päle. Sest näitse, sest ajast sani sawa minno õnsas kitma kil põlwe.

3. Sest temma om suri asju minnose tennu, kumb wäggerw om, nink kenne nimmi pühha om.

4. Nink temma hallestus püssip põlwest põlweni neide man, kumma tedda pelgawa.

5. Temma teep wäfte omma kää=warrega, nink pillap ärra neid, kumma kõrgi omma omman südda=me melen.

6. Temma toukap mahha wäggerwid järje päält, nink üllendap maddalid.

7. Näljatsid täüdap temma häga, nink lassep rikkid tühja ärra.

8. Temma om wasta wõtnu omma sullast Israel, et temma mõtles omma armo päle iggawes.

9. Nida kui temma pajatanu om meije wannam=bile, Abrahamnille nink temma seemnille.

10. Uuw olgo selle Isfale nink Pojale nink ka pühale Waimulle. Ni kui algmissfest olli, jägo ka nüüd nink ifkes iggawes. Amen.

82. Meine Seel will ihr Leben. Wiis. 51.

Minno heng taht omma ello, Omma Isfandat nink Welle, Jesust kitta, üllenda: Minno südda kargab rõmust, Kaitsep henda Isfa armust, Hõiskap õnnistusfega.

2. Minno hatta, minno waisust Mäggi Isfand nink mo saifust, Et ma olli põlletu; Temma tõije mulle õnne, Et mo kittap rahwakenne: Sures ollet tõstetu.

3. Uuwas arwa minna henda, Et mul waisel ni suur ande Sai mo armsast Jesusfest; Suur nink pühha om mo Jesus, Temma tõ om selge õigus, Temma arm jääw iggawes.

4. Temma panney kõrki wasta, Maddalid taht temma kasta Omma armo wihmaga: Järje päält ta mahha heidap Wäggewid nink hirmo näüdap, Ent neid waisid üllendap.

5. Kummil himmo temma andist, Teep ta rikkas waisist santist: Kummil ilmaan rohkede, Kummil rõmu ülle warra, Lassep temma tühja ärra, Teep neid santis wimate.

6. Temma näütap armo läbbi Israeilil' omma abbi, Ni kui tout heldeste. Mes ta ütškõrd neide wandmu, Kumbe temma õiges tundnu, Sedda peap kõrwaste.

7. Uuw sel Isfal, Pojal olgo, pühhal Waimul kittus tulgo, Kolmel aunul Jummalal, Ni kui algmissfest siin olli, Jägo auw ka ifkes tälle, Siin nink taiwan iggawes!

Mihkle Päival.

83. Herr, du Himmels König. Wiis. 2.

Jesand taiwa Kunningas, Redda englist kittetas,
Englid sinna tallitat, Omna ferkut paimendat.

2. Olle hõle piddaja Meile sinno engliga; Kela
wainlaist tullemast; Kaitsta taiwast üllewäst.

3. Taiwa wäggi armsaste Heitko meije lerille; Et
ei pässe üsfige Kurri meije läwwele.

4. Wälja minnen sadikus, Roddo tullen warjotus,
Olgo engli meije man; Kahjo olgo kawwemban.

5. Jesand, ke meid lunnastit, Uja ärra kurratit;
Anna rahhun ellada, Pattast ello parranda.

6. Israeli wahhi-mees, Walwa sinna meije eest;
Kana ärra willitsust, Anna rohket õnnistust.

7. Hoiija omna hõlega, Et ei tulle sallaja Barras
meile wargille, Tulle-kahjo honete.

8. Lasse tulla nidade Englid meije feltõlle, Kui sa
Peetrit wabbandid, Nink Eliast rawwitsid.

9. Engli tulgo wahhile, Sis kui meije maggame;
Kõndin olgo engli ka, Meije koddõ kaeja.

10. Tenno olgo rohkede Jesussele kallide,
Wahhe-mehhes tullemast, Englid saatmast üllewäst.

84. Die Engel, die im Himmels Lichte. Wiis. 1.

Ke engli taiwa walgusfen, Ke Jesandat säääl kit-
wa, Nink temma palge selgusfen, Ja süren au-
wun istwa, Ne Jesandast om pantu tääl, Neld
latõ hoidma ilma pääl, Ja wäggewaste kaitõma.

2. Mes arm ja heldus om kül se, Mes Jummal
teep meil waõsil, Et englid hoidjas kaitõjaste Meil
annap, nink me latõsil, Ke usku puhtast hoiõjawa;
Eest wõtkem tedda kittada Müüd englidega taiwan.

3. Oh

3. Oh sage engli saarnatses, Ni kumbest kui ka melest, Siin ilman, et sääl iggawes Teil auro saap figest kelest. Ne engli sedda teggewa, Mes Jummal tabhay útsinda, Ni taiwan kui ka ma páál.

4. Oh saatke árra wággerawst, Mes Jummal meel wihkap, Mes kelap nida ellamast, Kui taiwa hull iks ihkap. Kik ilma auro póllege, Ja Jummalat sis tenige Háál meel, kui ne engli.

5. Ke omme luliikmistille Siin melerwallust játtap, Ei sa se mitte taiwatte, Kus kolm kórd Pühha lau-
lay Kik engli hull nink koggodus, Ja rõmuga teep aurovustust Sel surel Jummalalle.

6. Mo armas Jesus walmista, Et woisi ikkes fitta, Se Josa pühha Waimuga, Ja sulle auro náuta, Kui pühha engli saarnane Et sa so auro-
vikusse. Oh anna armust! Amen.

85. Herr Gott dich loben alle wir. Wiis. 2.

So, Joland Jummal, kittame, Nink ni, kui súnnis, tename, Et sa neid englid lonu ka, Ke Troni een so orjata.

2. Neil om suur paistus, leuhkminne, Nink nággewa so selgede, Ja kuulwa ikkes sinno hááld, So tar-
fus táudap neide meeld.

3. Ei olle súgnist, hengust neil, Kik usfindus Fáap neil se páál, So úmbre olla, Jesus Krist, Nink kaitsa so waist hulkakest.

4. Se wanna siug, nink kurri waim Táús kad-
deust nink wihha om, Se om iks temma terwe meel, Et labhutas so hulka táál.

5. Ni kui ta hukkut ennemust Kik ilma, ni teep ta weel tõest; Kerk, sõnna, sádust, ausust ka, Háál meel tabhas háeta.

6. Si henga temma saggufe, Kui louw ta rōkiä allasi, Pand wōrku, keli, kawwalust, Et risti-usku häetas.

7. Ent senni engli walwawa, Ke Jesu perran tullewa, Nink kaitswa risti-koggodust, Ja keelwa temma kawwalust.

8. Taad oppetap meid Daniel, Ke louwi hawwan iste sääl, Misammute ka wagga Lot. Neil' engel häddan abbis tōt.

9. Misammute ka tulle lūht And armo, es te kahjo joht Neil' poisii' tulle ahjun sääl. Üts engel tulli appi neil'.

10. Ni kaitsap Jummal wāggewast, Ka täämbä mönne hädda eest Meid omme engli läbbi weel, Ke kaitsjis omma antu weil.

11. Gest kittame so, Jummal, tōest, Nink tenname so iggawes, Ni kui ne pūhha engli ka Jks sinno se eest kittawa.

12. Nink palleme, et ikkes weel Neid walmis lassēs olla täääl, So weikest karja paimenda, Kumb wōt so sōnna autwusta.

Jummala surest Armust Jūnimiste wasta.

86. Liebe die du mich zum Bilde. Wiis. 6.

Arm, ke sa mo ollet sonu Ommas palges algmisest; Arm, ke sa mul önne tonu Perran pattusaddamist; Arm ma anna henda sis Sulle ommas iggawes.

2. Arm, ke sa mo armastanu, Enne kui mo lodi weel; Arm, ke sinna lihhas sanu, Nink mo saarnatšes ma päääl; Arm, ma anna henda sis Sulle ommas iggawes.

3. Arm,

3. Arm, ke sinna suren waiwan Mo eest koolnu ristii pääl; Arm, ke rõnu saatnu taiwan Taplemisse läbbi meil; Arm, ma anna henda sis = =

4. Arm, ke sinna joud nink ello, Walgus, tötte, sõnna, waim; Arm, ke ollet henge illo, Paas nink pä ja armas hõim; Arm, ma anna henda sis = =

5. Arm, ke sa mo ihho, henge Henne külge keütnu tääl; Arm, sa ollet õige kange, Sinno pool om minno meel; Arm, ma anna henda sis = =

6. Iggawenne arm, ke sinna Pallet minno henge eest; Arm, ke lunnastusse hinna Massat omunast rohkest käest; Arm, ma anna henda sis = =

7. Arm, ke sa mo kutsut jälle hawwast wälja wimate; Arm, ke sinna pannet päle auwo = kroni heldeste; Arm, ma anna henda sis, sulle ommas iggawes.

§7. Solt ich meinen Gott nicht singen. Wiis. 53.

S ma peas Jummalalle Laulma, tenno üttema? Ke om figin asjun mulle Heldust tahtnu awwalda. Ei ka muud kui heldust olle, Kummast ligup temma meel, Kumb iks tõstap, Kannap tääl Reid, ke sõänd andwa tälle. Ilma asja kadduwa, Temma arm om lõpmatta.

2. Ni kui Hadler omme poige Kattap omme siwuga: Ni om Jummal õige paige Warjus tulnu mulle ka; Kui weel emma ihhun olli, Nink sai temmalt ollemist, Nink mo ihho ellamist, Kumb parhilla weel om mulle. Ilma asja kadduwa, Temma arm om lõpmatta.

3. Arm om temma sõänd sundnu, Omma Poiga lähhäta, Et ta mo eest waiwa tundnu, Võrgust minno lunnasta. D sa süggaw armo = lätte, Sinna

ollet pohjata, Kuis mo meel, Kumb kōlbmatta, Sinno
sūrwuust woip nātta? Ilma asja kadduwa ==

4. Temna annap henge saatjas Omma Waimo
minnule, Ke mul diget teed siin nāūdas Ilma lābbi
taiwabe, Ke mo ussu künalt lāūdas, Tees mo sōānd
Kindlikkus, Gurma wākke rammotus, Pōrgu hirno
ārra sadas. Ilma asja kadduwa ==

5. Minno henge ōnsas tetta Kannap Jummal
hole kūl; Kui mo ihhul' johhup hādāda, Saap ka
temmast abbi mul: Gest kui joudo mul ei olle Henda
essi awwita, Sis saap minno Jummal ka Omma
wākke nāūtma mulle. Ilma asja kadduwa ==

6. Taiwast, maad nink neide wākke Lonu temma
mulle hāās, Mes mo filmil' tullep ette, Tullep mulle
ōnsusfes: Tōpra, rohhi, Kapsta, willi, Orrun,
mōtsan, māe pāāl, Jōōn nink jārwen, siin nink sāl,
Om mo toitus, jāāp weel ūlle. Ilma asja kadduwa ==

7. Kui ma magga, walwat sinna, Kaitfat kurja,
Kahjo eest, Wirrotat mo meeld, et minna Wastset
armo sa sō kāest. Kui es olles abbis tulnu Jummal
omma palgega, Mitmast hādāast pāstada, Olles
ma jo hukkan olnu. Ilma asja kadduwa ==

8. Mitto rasset waiwa kurrat Umbre ajap āma
pāāl, Kumb ei olle siski murret, Ei ka kahjo saatnu
mul; Esä engel abbis tulli, Uije ārra kawwette
Sedda waiwa, nouwoke, Kumb mo wasta tōstet
ulli. Ilma asja kadduwa ==

9. Ni kui Esä siin ei jātta Armetumas omma
lajt, Kui ka johhus pattu tetta, Mink om jālle kah-
hitust; Nida saap mo Esä taiwan Witsa, ei joht
mbgaga, Minno pattu nuhtlema, Ja mul andis jāts-
ma waiwan. Ilma asja kadduwa ==

10. Eht mo lihhal käl om mõrru Temma nuhtlus,
 Karristus, Siski, kui ma mõtle perra, Om se minno
 õnnistus. Se om täht, et minno päle Minno sõbber
 mõtlep weel, Pästap ilma = wangist tääl, Tõmbap
 henne pole jälle. Ilma asja kaddurwa = =

11. Minna tija tõttest sedda, Niak ei mõtle katseite,
 Dige Nisti = rahwa hädda Tunnep tulkand otsake.
 Kui se talwe = ilm lät mõda, Nakkap surowi tullemas:
 Ni om risti kandjil ka Perraast waiwa rõmu teda.
 Ilma asja kaddurwa = =

12. Gest et otsa nüüd ei olle, Ei ka tulkand armuse,
 Kumba Jummal näüdap mulle; Oh sis tõsta rõõm =
 faste Sinno pole omme käsfi, Valle sinno hennele,
 Et ma päiwa nink ka õ Sinno armasten ei wässi,
 Senni kui ma sinna sa, Kun arm, kütus lõpmatta.

88. Seelen Bräutigam. Wiis. 52.

Henge Põijoken, Etsa Wõnaken! Minna fitta
 sinno heldust, Kumb mo tõmbap pattu ellust,
 Kumban olle maan. Jesus Etsa Woon.

2. Sinno armo pääl Julge om mo meel; Kui sa
 heldest minno kaet, Armo = omma päle saet, Sis om
 julge meel Sinno armo pääl.

3. Jummal ollet sa, Innimianne ka, Sinna wõt-
 tit meise lihha, Kistutada Etsa wihha, Omma wer-
 rega, Jummal ollet sa.

4. Usku kũndlekest Kela kistumast, Waimo õlliga
 mo wõija, Henge sissen usku hoija, Kela kistumast
 Henge kũndlekest.

5. Sis ja minna tääl Sinno omma weel, Sinno
 armo tabha fitta, Sinno kitten aiga wita, Et ma
 ikkes tääl Ja so omma weel.

6. Jesus, Jesse juur, Sinno arm, Kumb suur,

Minno toidko iks nink hoidko, Et mo ilma wiis ei rikku. Essitus om suur, Jesus, Jesse juur.

7. Rahho teggija, Sure jannoga Innimiste õnne noudfit, Kui sa henge heiten heiksit: Janno tunne ma, Rahho teggija.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Ommatsid, ke sinno tundwa, Sinnust risti-nimme kandwa, Kummil armas sa Omma rahhoga.

9. Ke siin ilmale Koley õigede, Ufsu ello perra nouwap. Kõl se pea tutta jouwap, Et om kahjota, Ilmast lahkuma.

10. Sinno hara ma Kinni jätmata, Ei ma eäl sinno jätta, Enge usfu hõlma wõtta, Gest et usfun ma Sinno kätte sa.

11. Kui ma risti al Pea ikma tääal, Rõmustat sa minno essi: Sinno kibbe silma wessi Pea lõppetap, Mes mo kurbastap.

12. Kui mul jälle rõõm Henge sissen om, Rõmustat sa henda ütten, Senni kui mul aiga pitten Tairwa rikin om Henge sissen rõõm.

13. Siin om teotust, Sääal meil aawustust, Mes ma siin weel usfun oda, Sääal ma nää nink kätte wõtta. Perrast teotust Tullep aawustus.

14. Armas Jesuken, Anna taplusfen Mulle joudo arra wääarda, Nink so woimust kinni haarda; Et mul rõõm nink õn Saap so woimussen.

15. Sa ma aaw nink õn, Kallis lillifen, Ei ma tabha muud siin tetta, Kui mes sul om armas nääta, Kallis lillifen, Minno aaw nink õn.

89. Nun freut euch liebe Christen gemein. Wiis. 1.
 Nüüd risti-rahwas rõmusta, Nink karkem üttel meel, Et meije ütten rõmuga Kik laulam' üttel kessel:

lehel: Mes Jummal tennu meise hääd, Nink temma sure immetööd, Om kallist temma saatnu.

2. Ma olli wangin kurratil, Nink surma kätte fanu, Mo pat se teggi waiwa mul, Mes lomust mulle jänu, Ma satte ik's ka sūrwwembä, Es olle ello hädda-ta. Pat olli minno riknu.

3. Mo tö fik olli kösbmatta, Nink olli rikkut ärra. Se Jummalala een es saisata, Kik hä jäi minnust perra. Mul olli ni suur willitsus, Et mulle tulli hukatus. Mul olli pörgo minna.

4. Sis olli Jummal hallelik Mo sure hädda päse, Nink olli mulle armolik, Tahd pästa minno jälle; Käänd Jsa mele minno pool, Täl tööst es olle tühhi hool. Ta parrembat and ärra.

5. Se Jsa üttel: Nüüd om aig, Et pea armo heitma, Oh! minne, minno armas Poig, Neil' waisil' önsust näütma. Neid pattust wälja awowita, Nink surma neid' eest käckista, Nink las neid soga ella.

6. Poig saije sönna wötklikus Sel Jesal, tuäi taiwast. Sai minno welles sundinus, Päst minno ärra waiwast. Ta pididi wäkke sallaja, Wöt waisel kombel köndida; Tahd kurratit siin wäärda.

7. Mo wötta kinni usfuga, (Se olli Poja könne,) Sis ei sa hukka minnema, Gest minna to sul' önne. Ma olle sinno perrandus, Ei sa so minnust willitsus, Ehk kurrat ärra käänna.

8. Mo werd kül sawa wallama, Nink minno ello wötma, So hääs ma sedda kannata, Sa peat se pääl' lootma. Mo ello nelap surma nüüd; Mo öigus kannap sinno süüd; Se läbbi saat sa önsas.

9. Mo Jsa mannu taiwatte Om mul sest Jlmast minna; So eest sääl palle rohkede, Sul' sata Wai-

mo tanna, Ke sinno häddan römustap, Nink minno tundma oppetap, Nink tötte sissen sadap.

10. Mes tettus sai nink oppetus Sul' ilma pääl siin minnust, Se Jumm' la auvus täüdetus Ka peap sama sinnust. Liig-sädussid sa taggana, Mes sinno õnsust rikkowa, Ma ütle sedda wiimselt.

90. O Jesu Christ mein schönstes Licht. Wiis. 43.
S helde Isand Jesus Krist, Mo walgus rööm nink warra, Ni armastat mo süddamest, Et ma ei moista ärra: Oh anna et ka süddamest So armasta nink kitta, Appli heika, Nink kui so perris lats So pole ütfind hoija.

2. Oh anna, et ei middake Mo sõamette tulgo, Kui sinno arm, se ernege Mul warras, auvus olgo, Se tähjas kük, nink kela se, Mes mo woip lahhutada sinnust ärra: Et wois mo meel nink tö So armo sisse jada.

3. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesu, mulle: Kui temma jääp mo õn nink rööm, Ei tulle kurbus mulle. Oh ärratasko middake Mul nätta, tutta, kuulda, armastada, kui sinno kallist arm. Woit sedda kaswatada.

4. Oh et se kallis kõrge hä Mo sõand lohhalt täüdas, Nink omma pühha tullega Mo henge waino ländas. Oh lasse mo ka wahwada, Se kallist warra hoita O nink päiwa, Et kurrat hirmoga Es woisi kaotada.

5. Sa ollet, armas Jesus Krist, Mo sü cest surma lannu, Nink ollet waiwa, hädda, rist Mo henge õnnes nannu. So teoteti, waiwati; Oh te, et sinno harwa Tähhes jäwa Mo melen allasi, So jälle armastada.

6. So werri, kumb om walletu, Om kallis, hä nink puhhas; Ent minno südda pürretu, kalg, kurri, pattu suggust. Oh las so werre zillaken Mo kalge söänd murda, Pehmes tetta, Et wois mo süddamen So armo wäfte nätta.

7. Oh et mo südda wallal saas, So werre = higge wötta, Kumb minno pattu perrast taas Sääl aijan olli nätta. Oh et mo silma rohkede Wet woisst piserdada, Ikma jäda, Kui ne, ke heldeste Edist tahtwa armastada.

8. Oh et ma kui üts latsken So perra nakkas jooikma, Mi kawwa kui sa Jesuken Mo wöttas üska tösta: So maggus arm sis löpmatta Mo henge üllendago, kinnitago, Et ilma otsata Sult kangeft kinni jägo.

9. Oh tömba mo nüüd armsaste So mannu, minno tömba: Ma jofe sis ka noppeste, Sult söänd, suud ka anda. Ma pürowa sinnust hennesest Se römo häle kuulda, kumb kii hätta, Nink pattu söämeft Woip pea löppetada.

10. Mo rööm, mo öm, mo walgus ka, Mo ello nink mo warra, Oh wötta ommas minno sa, Mo ärra pölgo ärra: Gest minna ilma sinnota Ei lörowa minnisuggust, ei ka ainust, Mes mo wois römusta, Kik teep mul enne kurbust.

11. So käest saap mo hengele Rööm, rahho, hengamunne. Oh olle, armas Jesuke, Mut ikkes armolinne. Sa armo tulli läüda mo, Ze terwes pattu hawa, Ne mul tewa Suurt wallo löpmatta, Et minno silma ikwa.

12. So arm, mo Önnisteggija, Om ennamb kui kii asja, Se om mo täht, mo päiwlik ka, Mo latte,

Kust woi juwa, Mo maggus wiin, mo kostotus; Kui kotho ette tulle, So een olle, Om se mo ehhitus, Mo koddä, kun ma ella.

13. O, armaken, kui tagganet, Mes fest mul saap, et ella? Kui sa so armo wähhändat, Sis kobbhalt hukkan olle. Oh! anna et ma kōwwaste Se perra woisi nouda, Ja so löida, Nink kui jo löidnu so, Ei eäl mahha-jätta.

14. Sa ollet minno armoga Jks henne perra tömbnu, Mo henne ommas arwosit sa, Kui kurja teid weel käänu. Oh lasse ikkes sinno hool Nink arm mo jubhatada, minno sata, Et ikkes wois mo pool So armo wäggi saista.

15. Mo saisust, kumman ella ma, So arm iks ehhitago: Kui johhu ka sääl essima, Jäll' paigalle mo saatko: Se olgo hä nouw = andija, Hääd tetta oppetago, Vattu keelgo, Nink omma wäega Mo pea ümbrekäändlo.

16. Se olgo murren minno rõdm, Mo wäggi, kui lä nõrkas, Kui wimate mo nelap surm, Nink pea sama mullas, Sis Jemand Jesus tulle sa Mo päästma ärra hirmust, Et ma põrmust Sis tööse rõmuga, Nink taiwatte lä armust.

91. Herr Christi der einzige Gottes Sohn. Wiis. 17. **D** Krist, ke ainus ollet Jummal' Poig iggawest, Sa Josa söäsi tullet, Kui kirri ütlep fest: Se hao-täbt, ke heldest Meil paistap kawwelt selgest Rig' töiste tähte eest.

2. Ke ikkes ollet olnu üts Jummal iggawest, Nink wiimselt ilmal' tulnu Gest puhtast neitsikest, Nink kändnu surma waiwa, Ka wallal' temu taiwa, Jäll' ello saatnu weil.

3. So tundmissen nink armun Meid lasse kaswada, Et kindmas jáme ussun, So waimun orjada: Et maitfap meije sôa so maggusust siin pea, Nink sinno himmustap.

4. Sa lige asja Loja, Sa Josa wäggi tööst, Sa armas õnne toja, Ke ellat iggawest, Meid tõmba henne perra Meeld, mõttid kána árra, Et ne ei essi sult.

5. Meid tappa arms labbi, Nink jálle árrata, Meist kána pattu hábbi, Et woime ellada Siin puh-tast' Ilman pále, Ka süddamet nink mele Jks tõsta sinno pool'

Jummala Lomisse Teust.

92. Geh aus mein Herz und suche Freud. Wiis. 15.

So südda olle rõmus nüüd, Nink kae loja kaunist tööd Sel rõõmsal suwwe ajal: Mäts rohhoaija häitsewa, Nink näütwa henda ehtega Müüd figen paigan lajal.

2. Mõts lehte pakusust laotap, Üts haljas tek nüüd kattap maad, Se om kül kaunis nátta. Kik lillikesse kaswawa, Nink illufaste häitsewa; Ni Jummal wõttap tetta.

3. Kik liano pessetellewa, Nink omma laulo aja-wa, Ja omma Lojat litwa. Se sissast, rástas, pihhoken, Se kággo, hüt nink leoken, Kik mõtsa lau-den táütwa.

4. Saap kanna munne haudunus, Päästlenne pessan poigenus, Sis omme poige söötwa. Se pödder kargap kergeste, Káúp haina móda rõõmsaste. Kik omma aiga teedwa.

5. Jõõn, ojan wessi mullisep, Ja wattutap nink kerdelep, Se om há nátta, kuulda; Om liggi man

Ka haina ma, Kun latse karja sõtawa, Nink wõtwa rõõmsast laulda.

6. Me mehhilasse ussinast Müüd omme taru täitwa meest, Nink lendwa ümbre kaudo: Ka annap Jummal wina = puust So süddamelle kostotult, Nink jorwotumal joudo.

7. Võld annap wilja rohkede, Nink süisap bige paksuste, Deep eggamehbel rõmu: Et auwustas fests Jummalat, Me sure ande jaggajat, Ke temma kääst om sõnu.

8. Ei tahha minna unneta, Ent kõrwast melen piddada, Mes armas Jummal tennu. Kik ma-ilm kittap temma rõõd, Ja minna laula jedda hääd, Mes minno film om nannu.

9. Ma mõtle: kui om minnul tääl Ni kaunis asfi ilma pääl, Se ello waisen põlwen; Mes saap weel perrast ollema, Kui fame taiwa tullema, Sääll iggawetsen ellun.

10. Mes rõõm sis sääll saap ollema, Kun Jesust esfi nättas ka, Ja meije kõrwa kuulwa, Et mitto tuhhat Serawim, Nink mitto tuhhat Kerubim Se halleluja laulwa.

11. Oh peas ma sääll ollema, Nink sinno man jo ellama, Oh helde Jesa taiwan! Sis saas ma engli lauluga So üllendama rõmuga; Siin olle ma iks waiwan.

12. Ei tahha siski elladen, Se ihho murren kõndiden, So kitmist mahha jätta. Mo südda püwwap tennoga, Kun kottal eäl olle ma, Gul wastid laulu tetta.

13. Mo waimo taiwast õnnista, O Jesu, omina Waimuga, Et sulle ikkes häitse. So armo wäggero
suro

sirowe-to Mo ussun läütfo päiw nink ö, Et sinno heldust maitfa.

14. Ze maad so pühha Waimule, Nink istota mo hennela Hääs puus, kumb ei lä mahha. Sul auwus anna kaswada, Nink sinno ajan jureta, Sis om mul, mes ma tabha.

15. So Paradisin ellada, Nink sinno een ifs haljenda, Ma, Jesus, ütsind toda: Sääł tabha sinno tenida, Död, päiwa iling löpmatta. Oh anna, mes ma oda!

Jummala Holekandmissfest.

93. Wer nur den lieben Gott läßt walten. Wis. 4.
 Tes Jummalat ni lassep tetta, Kui esfi tunnep
 Üllewän, Ei Jummal sedda mahha jätta, Ehł
 temmal kül om hädda käen: Sis sinna usku tun-
 nistat, Kui ussut häddan Jummalat.

2. Mes meil fest surest murrest abbi? Mes kaswu
 annap kurbastus? Sa läät kül wannas murre läbbi,
 Ei löppe sinno willitsus. Kui sinna lijalt murretat,
 Sis ennamb waiwa kaswatat.

3. Kif olgo ni kui Jummal tahhap, Ke fige asja
 teggija. Kui temma sinno ossa jaggap, Ni peat
 rahkul ollema. Kül Jummal tijap selgede, Mes
 tarbis tullep kelleke.

4. Se Jummal, Ze meid kurbas tennu, Woip
 pea jälle römusta. Kui murre tund om möda lännu,
 Sis tullep Jummal abbiga. Kust sis so meel ei
 möttele, Sääłt johhup abbi sinmute.

5. Ehł sinna ellat willitsussen, Sis ärra möttelgo
 fest weel: Et se om kohhalt taiwa sissen, Kel kaunis
 põlw om ilma pääl. Mes merje õunes arwame, Lät
 häddas, waiwas peake.

6. Kül

6. Käl Jummal al om hölfsa assi, Ni temma teep ka saggede, Et se, kel häste kälunu kassi, Saap wais ses, santis wimate. Sesamma Jummal arwitap, Et santist pea rikkas saap.

7. Sis wötta wiimselt sedda nouwo: Se tööd, nink palle Jummalat. Iks anna laulden tälle auwo, Kui sinna kurja kannatat. Ke Jummalast ei taggane, Ei Jummal sedda unmeta.

94. Befiehl du deine Wege. Wiis. 3.

Mes murret südda kannap, Nink kurbas lät so meel? Käl Jummal abbi annap, Et sinna kitzat weel: Ke pilwil, tulil satap Teed ärraminne, Sel om weel nouw nink tunnep Sul teed ka walmista.

2. Sa peat Jesa usäma, Sis kassi häste kälup, Nink temma tö pääl lootima, Sis so tö saisma jäap. Sest murrest ei sa abbi, Ei ka sest kurbussest, Ent dige palwe läbbi Saap abbi Jesa käest.

3. Sa armas Jesa tijat, Mes kahjus tulley meil: So latsille käl säet, Mes hä nink tarbis neil. Mes sinna ette wöttat, Se peap sündima, Ni kui sa essi tahhat, Ni peap ollema.

4. Käl woi sa Jesand tetta, Sest sul om rohke nouw, So tö om häste nätta, So wiis om selge auwo: Kes suttap wasta panna, Kui tahhap sinno meel So latsil' abbi anda Siin häddan ilma pääl?

5. Ehk wötwa wasta panna Käl hullkan kurrati, Ei Jummal siski anna Neil woimust üttege: Mes temma wöttap ette, Se peap sündima, Mes tahhap temma mötte, Saap förda minnema.

6. Mo heng sis loda rödmisest, Nink palle julgede, Käl Jummal figest häddast So pästap heldeste. Se armo tunni oda, Sis tulley abbi sul, Nink peat römo sama, Kui kannatet om käl.

7. Oh jätta murret mahha, Ke sband waiwawa;
Ei Jummal fedda tahha, Et ollet kurbliik sa: So tö
ei olle, säda Reid asju Ilma pääl; Käl Jummalal
om teda, Mes kaswus tullep tääl.

8. Kik temma hoosde anna, Ke tarkast wallitsey,
Sis woit sa immes panna, Et tö kik kórda lááp. Se
waiw saap pea káántus, Nink mes so kurbastap:
Düöm Jummalast saap antus, Kui omma aiga náep.

9. Ehk temma weidi wiwis Se römo tunniga,
Nink náis jo sinno silmist, Kui tahhas unneta: Meeld
sisti árrabeitko, Täl om úts Essa Arm. So usf ifs
kindmas jágo, Käl tullep pea rööm.

10. Kui sinna temma pole Hend hoijat kindmaste,
Sis náütap omma hole, Kui sa ei möttele: Nink hel-
dest armust pástap So rasse koorma alt, Mes úri-
kesses láhháp So kaswus illewáit.

11. D önnis sa nink auwus, Ke usfut, kannatat:
So kátte jááp se woimus, Nink auwo perrandat:
Sul Jummal essi annap Reid urbe = lehte tääl:
Weel römo laulo laulap So waine kurbliik meel.

12. Oh Jesand tulle appi! Me jalgu, kássi ka
So sure armo lábbi Náüd wötta kinnita. Oh löp-
peta kik hádda, Kik önnetust nink rist, Nink anna
römo nátta Meil' taiwan armolist.

95. Meine Hofnung stehet veste. Wiis. 6.

Sinno lotus heljumatta Loja päle pantu om, Ke
mo perratus ei jätta, Olgo mulle waiw ehk
rööm. Temma káen Om mo öñ, Mes ma ihka sbandmen.

2. Mes ús waine innimenne Sinno käl woip
arwita? Nummalus se olles enne Lina tulen soeta.
Mes sa náet, Kik mes teet, Uri perrast hukka lát.

3. Loja arm om útsind jáádwa, Löpmatta nink
otsata:

otsata: Tõpra, inimisese toidwa Henda temma läbbi ka; Temma käest Same tööst Barra, ilda õnnistust.

4. Es siin Jummal anna rohkest, Ja ka ülle üldkikkult? Temma sure armo pohjast Ellap jo se waine muld; Ma nink tuul Andwa meil' Toidust, kui om temma meel.

5. Kikkem Lojat, Ke suur armust, Temma Poja abbiga, Ke kui potsep sawwi põrmust Meid wõt hennel' walmista. Suur om wäest, Wäggerw tööst, Ke meid toitnu, hoidnu hääst.

96. Warum betrübst du dich mein Herz. Wiis. 44. **S**o südda, mes sa murretat, Nink henda nida kurbastat? Nink pürowat ilma hääd? Oh! loda omma Jummala pääl', Ke ellajid kikk toidap weel.

2. Ei tabha se so unneta, Ent teed, mes sul woip pududa, Kikk saisap temma käen; Mo Jsa nink mo abbimees, Ke häddan saisap minno eest.

3. Et Jsa minnul ollet sa, So lats sult perra ei jätteta, Sul Jsa südda om. Ma olle waine nullastük, Mu rõdm lat minnust ärra kikk.

4. Se rikkas lodap wilja pääl': Ma Jummala pääl' loda weel, Ehk mo kül põlletas. Ma ussu nink om teda mul: Ke so pääl' lodap, sel om kül.

5. Elia eest kes hole kand, Nink kallil ajal sürowa and, Kui wihma es satta mitt? Üts läst-naine Sidsoni-maalt, Kohhe ajetit sa Jummalast.

6. Mi et sul nalg es olles mit, Kui Jummala teed sa tallitit, Et täideti ta käst: Sis tõiwa kaarna roga sul, Mi hommogust kui õddangul.

7. Kui kaddaja al ollit sa, Üts engel nätti tullewa, Tõi sürowa, jurowa sul. Sa lästit sega kinnitu, Se mäeni, Horeb nimmitu.

8. Es jätta Jummal Danielt, Ke anti Louwwo=
pennidel, Danna englit lähät ta, Nink lass tälle
föti wiija hääst, Proweti Habakuffi käest.

9. Josef Egipiti müdus sai, Nink Waraonist
wangi jäi, Et peljas Jummalat; Se teggi tedda
issandas, felt welle, issa toidetas.

10. Es jätta Jummal perra ka Kolm meest, Ke
tullen olliwä, Danna englit lähät neil', Ke hois neid
tulde firre eest, Nink päst neid lige hädda käest.

11. Ni rikkas, Jummal, ollet weel, Kui ollet
olnu iggawel; Ma loda sinno päle, Mo henge polest
rikkas te, Sis ma ei holi middake.

12. Ma jätta ilma auroo kül, Sa iggawest enne
anna mul, Mes ollet saatnu meil So mörro surma
walloga, Ma sedda sinnust himmusta.

13. Kik mes om siin se ilma pääl, Kuld, hõppe,
auro, ehk torre meel, Ka rikkus, ilmit hä, Se püssip
üris ennege, Ei sada õnsust hengele.

14. Ma tenna, Krist, so süddamest, Et sa mo
oppetanu hääst So pühha sõnnaga. Mul anna
usfun kinnitust, Nink minno henge õnnistust.

15. Auro, kirtus, tenno olgo sul Se eest, mes ollet
tenu mul. Ma palle süddamest, oh ärra touka
iggawest mo sinno palge selgussesf!

97. In allen meinen Thaten. Wiis. 24.

Si sündko minno asfi, Ni läugo minno kässi, Kui
Jummal essfi teep. Kui temma murret kannap,
Ja essfi nouwo annap, Kül sis kik häste kōrda läap.

2. Ei minno tö siin kōlba, Kik minno wain om
ilma, Ei massa minno nouw. Ni olgo, kui ta tah=
hap, Kui tenma ossa jaggap; Sest olgo temmal
ütsind auro.

3. Mes

3. Mes põlwe Jummal annap, Mes temma põle pannep, Se om hā minnule: Ei puttu minno wigga, Kui enne sūnnip nida, Kui armsa Jesa tahtminne.

4. Ma temma põle loda, Ja tedda melen pea, Ke hoijap kurja eest. Kui minna tedda pelga, Ja sõnna perra ella, Ei olle hādada iggawest.

5. Ja wõtko surest armust Mo põsta figest pattust, Meid sūus ei arwada. Ei temma kōshut moista Mo pattu pādā ni pea, Ent tahhap moga kannata.

6. Kui maggama ma lähā, Ja jälle ülles tõsse, Kun olle eāle, Kui hādadan, willitsussen, Ehk waisussen nink tõbben, Saap sõnnast rõmo hengele.

7. Kui armas Jummal tulley, Ja ristī põle pannep, Sis tahha kannata. Ei sa, kui temma tahhap, Ja kannatust ka annap, Mul koorma rasse ollema.

8. Kik temma hōlet jātta, Kui kole ma ehk ella, Kui kāssep eāle, Mil ajal arwaw temma, Kas hommen ehk weel tādāmbā, Ja moistap aiga ütfinda.

9. Sis olgo sūdda rahhul, Mes eāl johhup sinnul, Sis ärra murrekse; Gest sinno Jesa taiwan Teed nouwo figen waiwan, Suur nouwo om tõttest temmale.

Jummala Sōnnast.

98. Liebster Jesu wir sind hier. Wiis. 7.

Armas Jesu arwita Sinno sõnna hāste kuulda, Meeld ja mõttid walmista, Palwid armust wasta wõtta: Sinno arm meid walgustago, Ma pādāit taiwa juhhatago.

2. Weil om selge rummalus, Kui so pūhha waim ei oppe, Sūddamen om pimmedus, Ei se hennesest siln lõppe: Meije kōshēke ei kōlba, Kui sa esī meid ei jada.

3. Oh

3. Oh sa walgus walgusfest, Kä meil Jesfast tai-
wast antu, Se, ma palie süddamest, Söänd, siud ja
förwu wallal. Palwid, laulu, Jesus sinna, Lasse
häste förda minna.

99. Nun Gottlob! es ist vollbracht. Wiis. 7.
Jummal olgo tennatu, Kik om häste förda lännu,
Palwe, laulo, oppetus; Jummal om kik häste
tennu. Wöikem fedda meelde panna, Se eest tälle
auro anda.

2. Läklem koddö rahhoga, Jummal om meid
öankstanu, Ellagem sis nida ka, Kui meid temma
oppetanu. Pühha Waim meid juhhatago, Ja
meid ennänd walmistago.

3. Lämme ehl ka tullemme, On nink rahho meile olgo;
Andko jalko lehwale Jummal, kigin abbis tulgo.
Niwitago önsast koolda, Ja meid wiimselt taiwa tulla.

100. Jehova ist mein Herr und Hüter. Wiis. 54.
Jehowa om mo henge Karjus, Ei sa mul pudust
Sollema; Ea södap mo nink om mul warjus,
Sääl haina ma pääl armoga: Mo sadap wärski
lätte mannu, Kun ma iks lambakeiji nännu, Ke
wässinu nink többitse: Kui närwetas mo südda ärra,
Eis rühhip temma minno perra, Zoop ello rohto
hengele.

2. Mo sadap öige te pääl sinna, Kätip een, nink
ma lä perra tööst; Kui mul ka pimmedan om minna,
Ja orrun, kumb täüs willitsust, Kun te-va jälle
ömma kitsa, Kun ohhaka nink orjawitsa, Ei sa ma
siski pelgama: Ea ollet mo man minno walgus, So
wääs nink kex om minno selgus, So olla pääl ma
henga ka.

3. Uts södmaig taiwa maggusfest, Täüs röhkust,
wätke,

wäkke, wina ka Om mulle walmistet Jesussest, Mes
söbbra kawwest näggewa. Sa woijat minno römu
öllist, Ei tija ma ka murre jällist, Kui sa mo täudat
armoga: Sa kistutat mo henge janno, Nink lasset
pikrit ette panna, Täüs taiwa maggusussega.

4. Ei pea meel sis ennamb liikma, So' mant, mo
Kärjus, paggeda: Kohhes ma waine peas tükma, So
arm lat harwant moga. Surm ihho, henge lahhu-
tago, So tunnistus mul enne jägo, Et ma kui lats
so maija jä: Se sullane ei jä joht maija, Kes poiga
säält woip ärra aija? Mast ajas tedda taiwaha.

5. Halleluja ma laula sulle, Oh helde Kärjus,
maggus Woon! Oh olles tuhhat keeld ka mulle, Ne
Kittasse so ütten koon. Ent sa ei pürwa paljo keli,
Üts südda teep hääs sinno mele, Kumb armastap so
ütsinda. Mul särast söand, Jesu, anna, Sis ma
So melen ikkes kanna: So perralt iggawes ma jä.

101. Was kan uns kommen an für Noth. Wiis. 1.
Mes hädda woip meil sündida, Kui sa meid, Jesand,
södat Se kauni taikwa leiwaga, Nink kälma
wega jodat; Kui sinno Waim meid römustap, Nink
kurb heng henda kostotap, So pühha Waimo wäest.

2. So pühha nimme aurvus sa Käl öiget teed meil
näudat, Ei jätta häddan römuta, Ent essi meid iks
hoijat. Sest ollem ikkes julge siin, Ehl käl meil jobj
hup surma piin, Et sa meil abbis tullet.

3. So kex, o armas oppeja, Meid oppetap nink
nuhtlep, Se rist meist ajap himmo ka, Et pattu kur-
jus löppep, Kumb muido hengal kahjo teep, Nink
ihho hukka saatma läap ka pörgu-harwa sisse.

4. Üts laud meil sinnust ehbitas, Mes filmiga me
näme, So sönna ruwwas kannetas, Mes süddamen
me

me söme; Kui tulley wainlan' kiusama, Sis woip se henge kostuta, So Waimu kangeß wäest.

5. Gest sinno arm nüüd süddameß Jfs tulley meije pole Sel ajal nink ka iggawest, Sa kannat me eest hole, Et meije woime ussuga So riki perrast per-randa, Kui sinns perris = rahwas.

6. Meid sedda Jesus awwita, Ke ni woip söänd tetta, Et lodam ta pääl armoga, Nink Jesa woime nätta Gesamma nink se Waimu wäest. Ke sedda pärwap süddameß, Se laulko rödmast: Amen.

102. O Mensch wie ist dein Herz bestellt. Wiis. 1.
So armas kae ussinast, Oh kae warra ilda; Mes kaswap sinno söameß, Kas ohhaka wai wilja? Gest wiljast semend tunnus ka, Nink kes om olmu kälwaja, Kas wainlanne wai Jummal.

2. Om sinno südda kōrwwa te, Kun kääja päle kääwa, Ja ütte te-ra saarnane, Kun linno semend söwa; Sis sinna ärra mötlege, Et om üts tühhi asst se, Nink ärra panne narus.

3. Kui semen ärrasökkotu, Nink ärrasödu linnust, Sis usf om ärraladdonu, Ei olle hengel toidust: Kut enne sattap kōrwule, Nink südda ei sa middake, Sis Ello te om kinni.

4. Kui südda pae = suggune, Dat tedda kōrwwas rennu, Ei semen kaswa sugguke, Sis temma hukka kännu; Ei olle röhkust paele, Ei sa säält wäkke seem-nelle, Ei kaswa sääl, ei häitse.

5. So südda kinni murreta, Nink peljota weel jänu, Om wiljale weel kölbmatta, Ei olle hirno nännu. Kui murretat, hend allandat, Nink pallet ussin Jummalat; Sis süttitas heng jälle.

6. Kui ohhaka so söamen, Nink ello perrast murre;

Se pühwat ella rikkussen; Sis om se luggu kurri:
Se pühha semen läppätas, Nink asjata sääl kühwa-
tas: Se om äts halle assi.

7. Mi luggu om, kui nouwetas Weel lihha him-
mo perra, Ja auw nink rikkus otsitas, Kumb henge
rikkup ärra; Sis kaup ärra iggawest Se ello sönnä
süddamest, Ei kanna eäl wilja.

8. Me Jummal olgo tennatu, Et hääd maad ka
weel nätta, Kumb digede om harritu, Nink Jumma-
lalle teda: Sääl semen, kedda Jummal loop, Käl
sadda förrast wilja toop. Se om äts puhhas Südda.

9. Kel förwu om, se kuulgo nüüd, Nink ärra hen-
nast pekko; Ent tunnistago omma süüd, Ja täämbä
pattust käändö. Äig ärra läap, surm jowwap ka,
Sul iggawes om koolda ka, Kui om so südda kurri.

10. O Jesi, anna minnole äts katski murtu söänd,
Et sinno sönnä seeinnele Sääl olles löida assend; Et
saassi walnis wiljale, Kumb takwa täüp mo perrale,
Nink kannap tuhhat förrast.

103. Es well uns Gott genädig seyn. Wiis. 37.

Sh! Jummal olle armolik, Meil' omma öinne anna,
Nink taiwa pole sada kük Meid läbbi sinno sönnä;
Et meil' saap tutwas sinno nouw, Nink kük, mes sult
saap tettus, Nink Jesus Kristus, ön nink auw, Meist
pagganist saap nättus, Et nemma ümbre käändwa.

2. So, Jummal, hellest auwustap Kik rahwas
ilman lajal, Nink kük ilm henda römustap, Nink
laulap eggal ajal; Et sinna ollet sundja maan, Nink
nuhtlet sedda pahha. So sönnä öige roog om kaan,
Kumb ei woi jätta mahha Kik öige tele sata.

3, So hellest, Jummal, auwustap, Kik rahwas,
warra, ilda. Ma laswatap, hend parrandap, So
sönnä

Sönnä kannap wiilja. O! Jummal Jesa, Pojatta,
 Nink oubha Waim sääl taiwan, Meid ma pääl
 heldest önnista, Ke olleme süin waiwan, Et rödmast
 laulam' Amen.

104. Ach bleib bey uns Herr Jesu Christ. Wiis. 2.

Oh Jesand Jesus meile jä, Et öddang sai jo ilmale!
 So pühha sönnä walgustus meil' sago ikkes
 hoijetus.

2. Sel wiimfel, kurbal ajal nüüd, Oh kinnita me
 söämid, Et sönnä, sakramenti ke Meil puhtas jäässe
 otsani.

105. O Herre Gott, dein göttlich. Wiis. 46.

So sönnä hääl, o Jummal, täät, Om karwa
 pimme jänu, Kui armogaan meist kuulti maan,
 Mes Pawel enne nännu, Nink töise weel Apostli
 sääl Me Jesanda suust kuulnu. Me tennam' fest
 nüüd süddamest, Et meil se aig om tulnu.

2. Et se om kül nüüd teda meil, Kui selgede om
 silman; Sis näüda weel so armo meil, Ke so nüüd
 salgwa ilman, Nink opwa tööst, mes löwwis pääst,
 Nink läbbi hukka läwa. So sönnaga neid juhata,
 Kik muido surma jäwa.

3. Kui tahhat sa ni ehadä, Kui risti-innimenne,
 Sis ussu se, nink sedda te, Mes ütlep Jesukenne.
 Se ainus ön so süddamen Las ikkes armas olla. So
 lähembra ka awwita, Kui täl woip tarwis tulla.

4. Sa, Jesand, te, et sünnip se, So sure armo
 perra. Kelt lodetas, se pästetas, Täl' ütfit ei te
 kerra. Ehk tahhap Turk nink Paapsti kurl, So
 sönnä ärra needä; Ei ommete sa neile se, Gest sinna
 woit neid keelä.

5. Anna Jesand weel so abbi neil', Neid umbre

Käändma tõtta, Ke laitwa taäl so sõnna hääld, Ei tahha wasta wõtta, Ent üttelewa, et nemma ka Ei olle kuulnu sedda, Ehk nannu kaan so sõnna maan; Oh! se om rasse hädä.

6. Se uft om mul, et tõisi küt, Mes Pawel ütlep meite: Kik hukka lääp, so sõnna jääp, Ni taamba, kui ka heilä. Ehk põllewa ne karwala Nink kangekasa sedda, kui ne ei sa hend' kånama Pattust, sis saap neil hädä.

7. Et Jummal om mo ainus rõõm, Eis surm toop mulle kaswu, Nink Kristus ka om werrega Kik minno wõlga masnu. Gest tenna ma so auwoga, Oh! anna mulle sedda, Mes palle sult, ärra keelko mul, kui mul om surma hädä.

8. Ma loda ka, et Jofand sa, Meid ei sa jätma perra, Kest ilma päääl so sõnna hääld Ei põlleta jobt ärra. Oh! anna neil so armo weel, Et nemma sawa sinna: So palle ma, las minno ka Siit õnsalt ärra minna. 106. Behalt uns Herr bey deinem Wort. Wiis. 2. So Sõnna hoija, Jofand, meil, Paapst', Surgi rõõwmist kela weel, Ke tahtwa touka ütlewält So armsa Poiga järje päääl.

2. So Wälke näüda, Jesu, sa, O Jofand ülle Essanda, So Kisti-Kahwast kaitisa hääst, Et se so kittap iggawest.

3. O! pühha Waim, sa Erõbstija, Hääd Meest so Kahwal anna ka. kui Hädä meil, sis awwita, Nink Surmast Ello juhata.

4. Uts rõbras Kahwas siin nink saäl, Niüüd püw-
wõp tulla meije päääl', So Sõnna ärrahäeta, Me Werd ka ärrawallada.

5. Kik neide Nourwo tühjas te, Las puttü neid se kurri

Kurri Ed; Neid sinna Hauda touka sa, Mes nemma
meile teggera.

6. Sis saap kül tundma neide Meel, Et meije
Jummal ellap weel, Nink arowitap neid wäggewast,
Ke ta pääal' lootwa Süddamest.

Oh! anna rahho armoga, Oh! Jummal, meije
ajal, Eest tõine rahho andija Ei olle löida muisal,
Kui sinna Jummal ütfinda.

Anna meije Keisrinne nink figille üllemblle Rahho
nink hääd wallitsust, et meije neide al ütte rahholikko
nink waiki ello woime piddada, Egen Jummal pel-
jusfen, nink aususfen. Amen.

Jummal Kümme Käsfust.

107. Das sind die heiligen zehn Gebot.

Wiis. 2.

Neid kümme käsku kuulgem nüüd, Kust tunnus
meije pattu-suud; Neid saije Moses Jumma-
last, Nink tõi neid meile üllewast. Kürie eleison.

2. I. Ma olle Jummal ütfinda; Ei pea muid sul
ollema. Sa peat minno pelgama, Nink arowustama
usfuga. Kürie eleison.

3. II. Ei sünni sinnul mäleta Mo pühha nimme
asjanda; Ent palle sedda sõamest, Nink kitta minno
iggawest. Kürie eleison.

4. III. Sa peat eige majaga Sel säitsinel päiwal
hengama, Et Jummal sinnust õigede Woip sõand
sada hennele. Kürie eleison.

5. IV. Kui sa hääd põtwe armastat, Nink pikka
igga himmustat, Sis peat esfal', emmale Sa auro
näütma selgeste. Kürie eleison.

6. V. Oh! ella ikkes armsaste, Nink ärra tapko

beddake; So südda olgo tassane, Nink nåüda armo
figille. Kúrie eleison.

7. VI. So abbikasa peat sa, Kúi henda, armsas
piddama, Kik roppust sinna taggane, Nink ella ikkes
pubtaste. Kúrie eleison.

8. VII. Mes lähhembal om eále, Sa árra putko
ússike; Ei sunni sinul warrasta, Ent toida henda
aawoga. Kúrie eleison.

9. VIII. Suud árra lasto lobbista, Mes walle
om, ehl fallaja. Sa peat wihkma kawwalust, Nink
andma biget tunnistust. Kúrie eleison.

10. IX. Sul árra olao himmustus Gests, mes om
tóise Perrandus; Te lähhemballe nida háád, Kúi
hennele sa essi teet. Kúrie eleison.

11. X. Ke laulatet om tóisele, Sa árra púidko
hennele. Ni olle pubhas süddamest, Kúi Adam olli
algmisfest. Kúrie eleison.

12. Meist Kåesust peap tuttama, Kuitao sunnis
ellada, Kúi meije henda pattuga Ei tabha pörge
tougata. Kúrie eleison.

13. Meid armust, Jesus, aawita, Sa ollet
Önnisteggija; Kik meije tó om túhyine, Et olleme kik
pattatse. Kúrie eleison. A. V.

108. Sesamma Laul lähhembaste. Wiis. 2.

Meid kúmme kásku pea sa, Nink Jummalat iks
armasta, Ta nimme pea ausaste, Nink púhha-
páiwá púhhitse. Kúrie eleison.

2. Kik wannambid sa aawusta, Nink lähhembat
ta-armasta. Ubbiello árra rikkoge, Nink árra riisko
beddake. Kúrie eleison.

3. Sa wasset árra pajata, Mu maija árra him-
musta, Mu naist nink perret, rikkustke, Sa játta
ikkes rahhulle. Kúrie eleison. Risti

Risti Usust.

109. Wir glauben all an einen Gott.

Sei ussum' ütte Jummal, Tairwa nink ma Loja sisse, Ke essi heitnu Jssas ka, Et ta omme waisid Latsi armust ikkes wolsi toita, Meije ihho, henge kaitfa, Kigest kurjast häste hoida, Et me es wois wigga maitfa. Ta peap hole meije eest, Kik tulley temma surest wäest.

2. Me ussume ka Jesust Krist, Temma Poiga üttest nouwust, Ke Jsa man om iggawest Sige, Jummal wäest, auwust; Maarjast puhtast neitsi-kesest Döttes innimisses sundnu, Pühast Waimust ussu sissest: Me eest, ke pattu ollem tennu, Om Jsand Kristus foolnu tööst, Nink tösnu ülles ommast wäest.

3. Me ussum pühha Waimo kaan, Jummal wäest, auwust rikkas, Ke römustap kik kurbe maan; Andist ehbitap ka ikkes Risti = Nahwast, mes Jlm kannap, Peap ütten melen temma, Siin kik pattu andis annap; Lihha peap weel sesamma Taas ülles tousma mulla seest, Nink ello jama iggawest.

110. Sesamma Laul wanna Wisi perra.

Sei ussume kik ütte Jummal sisse, Tairwa nink ma Loja, ke essi Jssas heitnu om, et meije temma latsis same. Temma tabhap meid ikkes toita, Jhho nink henge ka häste paimenda; kik kurja tabhap temma ärra kaitfa, et ütlike wigga meile ei pea sundima. Temma peap hoold meije eest, hoijap nink walwap, kik saisap temma wäe sissen.

2. Meije ussume ka Jesusse Kristusse sisse, temma Poja meije Jsandä, ke ikkes Jsa man om üttsuggune Jummal wäest nink auwust; om Mariaast

puhast neitsist töisitses ianimisses sündinu, läbbi pühha Waimo, ussu sissen: meije eest, kumma ollime ärrakaddonu, risti päle ärrakolu, nink om surmast jälle üllestösnu, läbbi Jummalala wäe.

3. Meije ussume ka pühha Waimo sisse, ke Jummal om Josa nink Pojaga, nink lige kurbide rõmustajas niminitas; ke kaunid Andid annap, nink risti-rahwast ma pääl ütten melen peap. Siin sawa kii pattu andis antus; meije lihha peap ka jälle ellama. Sesinratse waiwa perra om meile walmistetu üts ello iggawes.

Pühast Josa meije palwest.

III. Vater unser im Himmelreich. Wits. 18.

Sa kässet, Josa, pallelda, Nink sinno appi heigada, ke ellat taiwa rikussen; Oh! lasse meid ka süddamen kii palwid tetta õigede, kui meije suga palleme.

2. Oh! lasse pühha elloga Meid sinno nimme pühhanda; Las jada meile selgeste So pühha sõnna allale, Et kaus wõlfi-oppetus, Nink lõppes rahwarummalus.

3. Las ossa sinno rikussest Meid sada siin nink iggawest. Sa tahhas omma Waimuga ka meije sissen ellada. Te põrgo-wälke raimmotus, Et kaswaw sinno koggodus.

4. Siin ma pääl sündko nidade, kui taiwan, sinno tahtminne. kui meile johhup willitsust, Sis anna, Jsand, kannatust. Kii meije tahtmist tallita, So mele perrast teggema.

5. Pä-toitust anna rohkeste, Nink leiba meile kigille. Oh! Jsand hoija tullest, weest, ka waino, kall-

Kalli aja eest, Et rahho-põlwe näeme, Nink ahnusfeta ellame.

6. Las andis sada annetus Kik meije pat nink essitus, Et meije tõine tõisele Hiaal meel andis anname, Nink õigen rahhun elladen, Tõist armastame sõamen.

7. Meid ärra jätko abbita, Kui kurrat nakkap kiusama; Kui ilm meid patma hullutatap, Nink meije lihha lihhotap, Sis anna joudo kõrowaste, Et ussun meije wårame.

8. Sa tahhas, Jõsand, armoga Meid kurrast ärra arowita. Oh! ärralastko keddate Meist kigist sada põrgutte; Ent wõtta meije hengekest So armsa kätte iggawest.

9. Amen, se om üks kinnitus, Nink meije ussu tunnistus, Et Jummal kulep heldeste, Mes meije temmast palleme. Sest laulame nüüd rõõmsaste Amen, se sündko nidade.

Pühhasst Kristmissesst.

112. Christ unser Herr zum Jordan kam. Wiis. 37.

Me Jõsand Krist Jordani jõõst, Et Jõsa meel saas näütus, Sai ristitus Johannesest, Et temma käst saas täütus. Se tetti meile mõskmisses, Meist mõske pattu häbbi, Nink mõrro surma upmisses, Temm' omma werre läbbi, Hå wastse ello tarbis.

2. Sis kuulge nüüd, nink moistke häst, Mes ristmist kutsup Jummal, Nink mes üks peap uskima sest, Nink opma, se om rummal: Et Wessi olles, Jummal tahh'p, Ei siski paljas wessi, Ka sõnna sinna mannu saap, Nink pühha Waimo kässi; Se om siin ristija essi.

3. Weil' sedda Jummal näütnu saäl, Kõl tähtest nink ka kelest, Kui kuulti taiwast Jõsa hiaal, Jordanil, heldest

heldest melest, Kumb laus: Mo armas Poig om se,
Mul om há meel ta pále, Se saap teid saatma õigede;
Sest kuulge tem. na hále, Nink káuge temma perra.

4. Ka Jummal Poig om essi táál, Üts õige In-
niminne, Se Waim ka taiwast tullep páál, Kui
kaunis Tuwikenne. Et peame kii ussma weel, Kui
ristitas meid táambá, Kii kolm Personali ristinu saál,
Se lábbi tahtwa nemma Me man siin Ilman olla.

5. Me Isand Kristi káit sullasid, Meil' sedda
anda teda, Et surma se om hukkatet, Ke taht umb-usku
jáda. Ent ke siin ussup õigede, Se saap sest õnsas
Tairwan, Üts wastne innimen' om se, Nink ei já sur-
ma waiwa; Ent ellap ikkes rõmun.

6. Kel lotust puus se armo páál, Se pattu al om
waiwan, Nink hukka pantu ikkes weel Sel surmal'
põrgo-harwan. Ei awwita há ello mit', Ed hukkan
om, kui náme, Kii perris-pat teep tühjas nüüd, Nink
sissen ilmal' same, Ei woi hend' essi pásta.

7. Silm ütfinda wet nátta saap, Mes innimenne
wallap; Ust Waimun wálke tunnistap, Mes Jesu
werri kaldap, Et ristmin' om üt werrew kaitw, Sest
Jesu Kristi werrest, Mist süttitas kii meije wairo,
Mes meile, pattu perrast, Adamist nink meist tulnu.

Pühhasi Sõdango = Sõdmajast.

113. Jesus Christus unser Heyland. Wiis. 41.
Jesus Kristus meije pástja, Isa wiwha árra-
wõtja, Se wõt mõero surmaga Põrgust meid
siin lunnasta.

2. Et se es wois melest minna, Súwwa, juwwa
meil' and táanna Dmma ihho leiwaga, Dmma werd
ka winaga.

3. Sel,

3. Sel, ke lawwal' tahhap tulla, Sünnis häste walmis olla; Eest ke kurjast' sinna läap, Ello eest sääl surma sõõp.

4. Kitta heldest omma loja, Et se and sul' omma Poja, Ke om sinno assemel Koolnu risti-kanno pääl.

5. Sinna peat uskma sedda, Et se roog sel hä, kel hädda, Kel om rasse henge-koorm, Ni suur waim, kui õige surm.

6. Ni suurt õnne Tsfast taiwan Otsip südda suren waiwan, Kel usk' ei sa ollema, Tänu' ei pea tullema.

7. Temma üttep: Tulge waise, Wõtke armo, mehhe, naise. Arst ei kõlba terwele, Temma Nouru lät narulle.

8. Kui sul olles abbi olnu, Mes ma olle so eest koolnu? Se roog sis ei kõlba sul, Kui sul esst abbi kül.

9. Kui sa kindmalt ussut sedda, Nink ei salga omma hädda, Sis sa ollet walmistu, Nink so heng om sõdetu.

10. Omma usku ülles näüda, Welle päle armo heida, Et ta sinmust abbi näep, Ni kui Jummal sulle teep.

114. Ich komm jetzt als ein armer Gast. Wiis. 1.
Sa tulle armas Jummal nüüd, Et sa mo kutsut sõõp wõras, So lawwale, kun kallist häd Mul walmistet om warras, Kui nälg om minno hengele, Kui janno minno waimule, Et hädda päle tullep.

2. Mo henge hoitja ollet sa, Sa kõrwast hõle kannat, Sa ollet üüespiddaja, Ni kui sa esst tunnet; Sa ollet leiwas, kairus ka, Ke sõdap, jodap armoga Reid, Ke so himmustawa.

3. Sis wõtta õige karjuste Mo henge jahhutada, Ja sata taiwa warrase, Sääl sedda kostutada. Sa armo = lauda walmistat, Sa kigil sedda ehhitat, Ke sinno päle lootwa.

4. Kui

4. Kui wonakenne otsi so, Mo henge karjust, tagga,
So ello Manna södap mo, Kui nälg mo waiwap
wäega, So kallis werri jodap ka, Ei ütseite woi lah-
huta Mo sinno armust ärra.

5. Kui pödral surest pallawast We janno päle tul-
lep, Et temma küлма lähte seest Sis janno ärraasap:
Ni wäega minna himmusta, Et pattust wallale ma
fa, Ja rõõmsas sinno läbbi.

6. Kik ennämbeste himmutse, Ja palle enne sedda,
Et kik mo pattu kahhise, Sest ne mul tewa hädda,
Mul õiget usku anna ka, Mo õigussega ehhta, Et
südda rahhul olles.

7. Mo söänd wõtta tõmmata Sest ilmast taiwa
pole, Et ilma joht ei armasta. So arm mul tulgo
meelde, Et armasta ka lähhembat, Nink wiha lõppep
sõamest, Ni kallist roga wõtten.

8. Mo seen ei olle middake, Kui selge pattu wigga.
So man ei olle üssige, Kui pühha puhtust löida. Mo
sissen om se hukatus, Ent sinno sissen õnnistus So
pühhidega taiwan.

9. Mul wastset söand walmista, So pühha
Waimo läbbi, Nüüd jägo minnust mahha ka, Kik
kurri tö ja häbbi. Mo meeld ja mõttid juhata, Las
kurja himmo kadduda, Mes enne teije minna.

10. Sis tulle armsast minnule, Mo kallis henge
warra, Ma anna suud nüüd sinnule, Oh ärra põlgo
ärra Mo söand, Kallis Põijoken, Et risti pääl ni
kalliste Mo ollet omnas saatnu.

11. Suur Tenno olgo sinnule, Mo armas Lun-
nastaja, Ma armasta so õigede, Ja oda sedda aiga,
Et sinna, ello jaggaja, Säääl fige õnsa rahwaga,
Mo taiwa lawwal kutsut.

115. Schmücke dich, o liebe Seele.

Sinno südda rõmustelle, Jätta pattu kombid jälle,
Tõtta ärra pimmedusfest, Minne wälja rum-
malusfest; Jummal kutsup sinno lawwal, Te so
sõänd temmal' wallal: Jesus tahhap õnsas tetta,
Mink õmaiija so seen wõtta.

2. Minne, jouwa ussinaste, Walmista nink
pühhi häste Sõänd henge kossijalle, Sinno helde
Jesusjelle. Ärra jägo tullematta, Puhka, palle
wiwimatta: Tulle, tulle Jesukenne, Jä mo ommas,
armofenne.

3. Kallist asja kallis petas, Ja suurt rahha se eest
pütas. Sinna helde armastaja Jaggat omme andit
ilma, Gest et se om arwamatta, Mes sa finkit tas-
sumatta, Kit se ilma kuld ja warra Ei woi sedda
massa ärra.

4. Oh mes himmo tullep päle, Kui so heldus tul-
lep mäelde. Jesu, kallis hallestaja, Innimiste lep-
pitaja, Omma ihhoga mo sõtat, Omma werrega mo
jotat; Jummal tullep minno sisse, Ellap minno
waimun essi.

5. Pelg nink rõõm om minnul nätta, Ja ei tija,
mes mul tetta. Se om ärramõtlematta, Se om
ärraütlematta, Innimainne ei woi teda, Ei ka sedda
ärra nouda, Mes se wäggero Jummal lonu, Kiti
ta sedda roga tonu.

6. Leiba, wina wasta woetas, Minkga ihho, werd
meil antas: Mitto tuhhat sedda sõwa, Mitto tuhhat
sedda jowa, Ommete se saisap terwe, Jaetas nink om
ihs allal'. Kenne tarkus sedda moistap, Kui ei
Waimo walgus paista?

7. Jesu minno õige ello, Jesu minno rõõm ja illo,
Jesu

Jesu kige suremb warra, Arra taggane must ärra;
Minna satta põlwiil mahha, Hinnusta ja palle
sedda: Lasse sedda kallist roga Mulle hääs, sul au-
mus wõtta.

8. Armust tullit taiwast esfi Lunnastama innimissi,
Omna henge ärra annit, Kristi-surma meel kannit,
Kaldsõt omna kallist werre Alma pattu perrast ärra,
Se mo jodap õnnistusses, Sinno armo mäletusses.

9. Jesu, kallis henge toitja, Jesu, pattu ärra-
wõitja, Te, et ei sa huklatusses, Ma so lawwa ossa-
kisses. Sinno arm mo melen olgo, Ja mo sõamette
tulgo, Et ma nida, kui siin waiwan, Jä ka sinno
ommas, taiwan!

116. O Jesu, du mein Bräutigam. Wiis. 2.

So Põigmes, Isand Jesus Krist, Ke sinna
armust minno eest Saäl pu päääl surma kan-
natit, Mink pattu wõlga kistotit.

2. Ma tulle sinno lawwale, Kui waine kurblik
pattane, Ma olle haige, jowweto, Oh Isand ärra
põlgo mo.

3. Eest Arst nink Walgus ollet sa, Üts helde
mees nink rikkas ka, Üts puhhas lätte rojatsil, Üts
saja-reiwas usklikkul.

4. Sis palle ma so, Isand, nüüd, Oh süttita
mo henge süüd, Te puhtas, mes om rojane, Lääbi
so armo paistusse.

5. Mo pimine sõänd walgusta, Mink laüda ussu
kunalst ka, Mo waisust kána riklusses, Mo lihha kela
kurjussest.

6. Et ma se taiwa leibakest, So Jummalat nink
Jnnimest, Wois sürowa allandussega, Se man so
armo mäleta.

7. Kif kurjust pühhi svämešt, Nink láuta usku, armo, háást, Kif háád mo sissen soeta, Et ma sul auvus ella ka.

8. Oh anna kif mes tullulik, Nink kela kif, mes kahjolik. Mo henge sisse tulle sa, Et ma ifs úts já sinnoga.

9. So söömaig andko finnitust, Et pattule saas löppetust, Et ma saas pattust wallale, Nink maidfas E-sa armoke.

10. Oh villa henge wiškajid Ni náttawid kui falla-
jid. Háád ettewótmist finnita Mo sissen ouma waimuga.

11. Mo ello kombe, wiis nink meel, So mele perra olgo táál: Et ello páiwi rahhoga Ja kristlikkust woi löppeta.

12. Senni kui, ello Runningas, Ma sinno mannu tairwa saas, Et ma so larwal iggawes Sáál káús nink henda rõmustas.

117. Gott sey gelobet und gebenedeyet.

Sul, Jummal, olgo kittus, auro nink tenno, Ke
meil' roga ollet tennu So ihhust, nink so werrest
ka ni heldest, Meil' se tulgo õnnes selgest. Kúrie
eleison.

2. Lábbi sinno ihho, Isfand Krist, Kumb so em-
mast Maarjast tulli tööst, Meid so pühha werrega,
Kigest háddast awwita. Kúrie eleison.

3. Se pühha ihho me eest surma pantu, Et se ello
meil' sest antu, Surembat armo es woi ta meil tetta,
Se ei sünni melest játta. Kúrie eleison.

4. So arm, Isfand, sedda teggi sul, Et so werri
meil tei immet kül, Nink mas kif meije süüd, Et meil
Jummal helde náüd. Kúrie eleison.

5

5. Meil

5. Meil, Jummal, andko omma armo-õnne, Et me kulem temma kõnne, Nink woime wellelõkun armun olla, Et se roog meil hääs wois tulla. Kõrie eleison.

6. Jesand, meil so Waimo jätta weel, Et se meile annap õiget meest, Et risti rahwas maan Ellas häste rahhogaan. Kõrie eleison.

Tõisitsest nink karowalast Nisti-Nahwa Ellust.

118. Erleucht mich Herr mein Licht.

Soo Walgus walgusta, Ma olle hennest rummat, Ei tunne henda ka, Ma tija sedda kül: Üts tõine järg om mul; Ei olle siski weel, Kui sünnis olla tääl.

2. Ma elli ennemust kül suren henge rahhun, Es tija kurbusfest: Müüd om kük südda täüs, Et hennel koormas näüs; Mes enne minno rõõm, Se nüüd mo murre om.

3. Ei ismlik hädda woi Mul sedda murret sata, Se minna tija jo, Et mul häid sõpru weel, Ei tunne wainlast tääl: Om terwus ihhule, Ja toitust rohkede.

4. Oh se om henge piin, Kumb sõamest keep wälja, Nink sõõp lukonti süin, Se taplep minnoga, Et mul om teedmatta; Kas ust om sõamen, Nink minna Jesusen.

5. Ei olle ussu tõ Ni sagger, Kui se nimmi; Se se om ütfinda Wäärt nimme piddada, Ke Jesu wäega Kik himmo koletap, Nink Jesu jällin kääp.

6. Se näüs suur pettus mul, Kui sedda mõtlet enne, Et se om ussus kül, Kui hoijat kigest wäest Hend roppu pattu eest, Mes ka ne paggana Häü perrast jättawa.

7. Se

7. Se näütap Kristust tööst, Ke terweni jääp tälle, Kel tigde ilma lust, Kik rikkus, auro nink hä Ei olle middake, Nink ütlep: Jesus om Mo ainus lust nink rõõm.

8. Se om se ussu hääl, Ja temma pallaw himmo; Mo Jesus olle tääl Mo paas, mo kilp nink auro; Mo saatto sinno nouw; So perris olle ma, et sa mo ostnu ka.

9. Ke se man petma läöp, Ei ussu õigest mitte, Ja wihtap Jummalat; Kik lotus om üts põrm, Kui päle tullep surm. Se ussu pohhi om se ainus Jesu arm.

10. Siin usku puus mul weel, So arri es olle õigest Weel fenni tutwa mul, O Isand Jesus Krist: Et mul se ilma lust Jks armsamb olnu weel, Kui sinno auro nink hääl.

11. Mo südda ärrane, Ma pea õigest julgma, Ei muido hengust sa. Sis jätta kohhalt se, Mes arimas lihvale, Nink wõtta Jesus Krist, Sis om kik tettu hääst.

12. Kas sinna mulla tük Sel kunningal hend ke-
lat, Kenk perralt siin om kik, Ke tark nink rikkas ka,
Ke lige üllemb hä, Ke ilma teggiä Nink üllespiddaja.

13. Kui ütškõrd löppetus Sel maal nink taiwal tullep, Sis jääp ta iggawes, Ei kole eäle, Ei tija hauda ke; Nink ke tall' tutwa om; Sel om üts jäädwa rõõm.

14. Ke lepmatta siin jääp, Nink kolep nida ärra, Hend põrgu hawwan näep, Ei löwwa Jummalat; Ehk ikkes ennamb wet, Kui suren järwen om, Es tulles siski rõõm.

15. Kui Jummal pürowap nüüd Soga siin ärra leppi, Sis ärra wiwi mitt', Mo heng, ent ütse nil

Sul minna ohwritse Heng', ihho waimuga, Rõõm',
auro keelmatta.

16. *Se*, mes sa tahhat mul, Kui ma sa enne wal-
mis, Siin aurous, ehtes sul, So nimmet' ellada,
So õnsust piddada, Pühhändet siin nink sääl, Hä
mul, mes waja weel?

119. *Lihha nink Waimo Tapleminne. Wiis. 18.*

Some kelest ma keelde umbre tettu.

Sh tulle risti = innimen, Nink mõtle perra sõamen,
Kuis waim nink lihha taplewa Siin ilman tõine
tõisega; *Se* lihha pürwap esfida, Waim om tall
wasta panneja.

Lihha. 2. Se lihha ütlep waimule: Oh anna
woimust minnule, *Se* ilma wiis om armas mul, *Se*
tairwa rikust sa ma kül; Ma tahha lustist ellada, *Eht*
sa ma siski õnsas ka.

Waim. 3. Waim kostap, ütlep lihhaile: Ei lä se
kõrda eäle; Oh mõtle, mõtle innimen, Mes sinna
tootit ristmissen: Sa wandsit ärra kurratit, Rik tuh-
hiust nink pattu tõõd.

Lihha. 4. Se tigge lihha wastatap: Mes immet
waim mul kulutap, Kas mul ei olle lubba taal, Et
rõmus olle ilma paaal: Ma woi kül tantsi, mængida,
Ei ka ma sega pattu te.

Waim. 5. Waim pannep wasta targaste; Ma
leina sinno halleste, Sa ellat ilman rõmuga, Nink
peat ütškõrd pallama Sääl põrgun, kun se rikkas
mees Jo sanu wairwa rõmu eest.

Lihha. 6. Se lihha kostap wihhaga: Rik rah-
was nida teggewa; Neil om hä meel, kui warra
kään, Nink rõõm se ülle sõamen: Kas sinna tahhat
ütfinda Mi waaste ilman ellada?

Waim.

Waim. 7. Waim panney wasta kangeste, Nink tunnistap ka selgede: Et rahha meid ei arwita, Kui ilmast peame lahkuma: Mes sul hääst ellust abbi om, Kui sul ei sa saäl taiwan rööm?

8. Ei kole heng joht ihhoga, Ent peap pina minne-
ma, Se ihho saap ka ellawas, Nink kohto ette kutsu-
tus; Kui sa müüd ellat kurjaste, Sis lát heng hukka,
ihhoke.

Libha. 9. Se lihha kostap murrega, Nink ütlep
waimul peshoga: Oh játta minno rahhule, Sa wai-
wat minno enrege, Ma já jo haiges, kurblikkus, Kui
pörgust mul saap kónneldus.

Waim. 10. Oh et sa pattu kahhites, Nink se sul
wäega haiget tees, Et sinna omma Jummalat Jks
pattuga siin kurbastat, Nink kánas henda figest wäest,
Sis jáás hirm mahha pörgu eest.

Libh. 11. Kúl ma ka pattu kahhitse, Kui omma
kõrd káú pattale, Sis tunnista ma ommast suust, Et
mul om haigust, kurbastust: Se pále sa ma wallale,
Eh ma kúl jálle pattu te.

Waim. 12. Eh sinna tül káút pattale, Sa ei sa
siski taiwatte; Sa jáát jo ikkes kurjembas, Nink ei
lá ellun parrembas, Sa teotat jo Jesust tööst, Kui
se ei sünni söámest.

13. Kui sa ni püwwas ellada, Kui usklikko siin
ellawa, Et ikkes palles Jummalat, Nink armastas
ka lähhámbat, Kui Jesús olles armas sul, Sis olles
fik tö dige kúl.

14. Se ilm saas so kúl wihkama, Nink pühhas
mehhes söimama; Ent fest ei olle kahjo mitt, Et rah-
was uskijid narap nüüd: Sääal om neil hirm, kui
nággera Meid uskijid auwo-kroniga.

Lihha. 15. So kõnne, waim! om maggus kül,
Se auwo-kroon ka armas mul; Ent wois ma saija
mõllembat, Siin ilma hääd, saäl Jummalat, Ma
kules so hä melega, Saas ennamb rahwast taiwa ka.

Waim. 16. Mes sinna petja pajatat, Sa tahhat
kätte Esfandat Siin üttelisse orjata, Se om jo
kohhast woimatta; So meel om ilmiik, lihhalik, Mes
sinna teet, om pettus lik.

Lihha. 17. Woi minno waist, mes ma nüüd te!
Ei anta armo sugguše; Ma olles weel, kui wannas
lä, Hend pattust käändnu õigede: Ni teiwa minno
wannamba, Nink saiwa sisli õnsas ka.

Waim. 18. Sa narat tõttest Jummalat Sega
mes sinna pajatat. Kes kirja annap kätte sul, Et
peat wannas sama weel, Sa woit jo norell koolda ka,
Mes tahhat sa nüüd wiwita.

Lihha. 19. Oh jätta omma nomimist, Mul om
siin paljo teggemist; Suur orjus, pudus, masminne,
Se kelap ussust kõrwaste; Ei läppe minna pallelda,
Kes teed, ehk parremb aig weel sa.

Waim. 20. Ei sa ma soga eddesi, O lihha! mes
ma sulle te? Ma tahha sinno koleta, Nink risti külge
naglata, Sis wära ma so ommete, Nink tulle tõttest
taiwatte.

21. So ette käändmist tija ma, Ma tahha ikkes
pallelda, Et Jesus minno skinnitas, Nink mul so sulle
woimus saas, Kui ma so lasse ellada, Sis lä ma
hukka sinnoga.

22. Oh helde Jesus awwita, Et minna ikkes
woimust sa, Kui ilm nink lihha lihhotap, Ja kurrat
essi hukkotap: Sis anna joudo minnule, Et nemma
rahjo mull' ei te.

23. Mul om kül waiwa tappelden, Om siski rõõm ka sõamen: Se om mo henge kostotus, Et sinna minno kimitus, Nink wõttat minno wimate So mannu taiwa rikusse.

120. Du sagst: ich bin ein Christ.

Wiss. 5.

1. Sa littää usklikkus. Hå kül, kui ussu ello Sull' annap tunnistust, Et kõnne wõls ei olle, Sis om hå lugau sul: Ma püwra sõamest Weel sada eggapäiw Its õige usklik mees.

2. Sa littää usklikkus. Se usklik tunnep Jesust; Ei pea ütfind' suun, Ent maidsap temma õigust: Ja teep, mes kãstu om, Siin helde melega; Kui sinna ni ei te, Om kõnne asjanda.

3. Sa littää usklikkus. Ke usklik tahhap olla, Se armastago hãad Nink jãtko kurja ello. Kas se kül usklik om, Ke pattu teed siin kãup? Ei olle usklik joht, Ehk tãll' kül nimmi jãap.

4. Sa littää usklikkus, Nink mõtlet waest se perra, Et pühhan ristmissen So mõsti pattust ärra: Nüüd om se tõisi kül, Ent mõtle sedda ka, Et sa teit leppin- gut Sãal omma Esfaga.

5. Kus om se lepping nüüd? Kus towotus om jãnu? Sa wandsit pattu tõõd, Ent mõtle mes sa tennu. Kus usk? kus towotus? Kus arm? kus lotus om? Es tühhi pattu lust Siin olau sinno rõõm?

6. Sa littää usklikkus, Et kirja tunnet hãste, Nink kulet ikkes weel, Ja loet ka kül essi. Ent kule armas tats, Kas nida ellat ka, Kui kirri nõudap sul: Onnis om teggija.

7. Sa littää usklikkus, Et pattale ils tullet, Kui sinno kõrd om kãen, Nink pattu andis pallet. Ent,

armas! üttele mull', Kui sinna pattal kääüt, Kas sinna henda sis Ka õigest parrandat.

8. Kui sa kääüt pattale, Se wanna wisi verra, Et sa iks kurjas jääät, Ei kána pattust ärra: Sis pettat henda tõõst, Ei kõlba towotus, Ja sinno pattal-kääüt Om selge karwoalus.

9. Ma olle usklik mees, Mul antas kinnitusses Jeesuse ihho, werd, Se lát mul õnnistusses. Ei, mitte armas lats, Kui sinna usfuta Kääüt Jesu lawwale, Sis saat sa sundust ka.

10. Ma olle usklik mees, Ma loe, laula, palle, Ma lá ka terkute, Es ne há teo olle? Há omma kül, Kui neid Ka nida takitas, Et Jummal iks saäl man Háäd puhhasf soänd náes.

11. Sa kittat usklikkus. Ei woi ma sedda löida, Kui sa so ello-tõõst Nink káumisest ei náüda. Ke kittap usklikkus Ja Jesu jüngris weel, Se ellago sün ni, Kui Jeesus elli taäl.

12. Kui ollet usklik mees, So meel nink mõtte olgo Ka ni, kui Jeesusf:l: So henge láttest tulgo Üts selge puhhas arm; Sul olgo maddalus Ni, kui so Isfand al, Sis ollet usklik mees.

13. Ent kunni ma náe weel Nink ikkes sedda tunne, Et kõrkus, Ullemeel So mõttid saatwa enne, Ja wain nink kaddeus, Ei mitte tassaus; Sis ärra piddago Hend mitte usklikkus.

14. Sa kittat usklikkus, Nink ei te siski ennamb Kui targa paggana, Ke tusiwa weel wáhhamb, Kui latse tundwa nüüd, Nink siski ollike Neil parremb ello weel, Kui ristis rahwale.

15. Oh ärra ütlego, Et sinna usklik ollet; Kui sest ei tunnista So ello, mes sa peat. Mes nimmi aw-witap?

roitap? Päält nätta Risti-ust, Ent sissest karwal mees, Kumb kurjussest om tääs.

16. Oh Jummal anna mull' Sis armo nink ka joudo, Et ma wois kindmaste ifs ussu perra nouda, Et tó nink nimmi mul Siin olles üttelis! Sis sa ma taiwatte, Kwi ðige usklik mees.

121. Es spricht der Unweisen Mund wol.

Wiis. 1.

Se rummal rahwas littelep: Meil om se ðige Jummal. Nink siski ikkes kurja teep, Om süddamest ka rummal; Ei kólba ka kif neide tó, Neil armas om se pimme ó, Nink laitwa páiwa tekko.

2. Wót Jummal taiwast kaeda Kif inimiste suggu, Et temma saasfi nággema, Kas temmast petas luggu; Kas temma meelt siin tallitas, Nink temma sónna armastas, Ja ellatas se perra.

3. Es káfi sáál ütšif ðiget teed Kif olli esnu árra, Nink eggáuts kónd omma páád, Nink aije tühja perwa. Es tetta üttest ainust há, Nink siski móttel neide pá, Et Jummal kif saas kitma.

4. Kuis karwa omma moistmatta, Ke sárawst foormat keütwa? Nink minno rahwast waiwawa, Nink kahjust henda toitwa? Ei loda nemma Jummalala páál, Ei palle tedda háddan tääs; Hend' esfi tahwa pásta.

5. Sest ei já meel neil' rahhulle, Kif nuhtlust hennel' ootwa. Jááp Jummal abbis waggule, Ke temma pále lootwa. Ent naartas teist se waise Noun, Nink laidetas kif temma auw, Et temma róóm om Jummal.

6. Kes saap sull' waine-Israel Zionin ðonne náútma? Kúl Jummal sinno pále weel Saap esfi armo heit-

ma. Kik temma Poig saap teggema, Ja Jakob
rõmu näggema, Nink Israël hend litma.

122. Kommt last euch den Herren lehren.

Wils. 14.

Sulge risti-innimisse, Wõtke sedda oppetust: Kes
om Jesu Luliikminne, Nink saap temmast õn-
nistust? Se, ke Jesust tunnistap, Süddamest ka
armastap, Nink ke wõttap waiwa nätta, Temma
mele perrast tetta.

2. Onsa, kumma waise waimun, Maddalusfen
ellawa, Jummalalle kõrgen tairwan, Kigen kittust
andwa ka. Ke hend essi allandap, Sedda Jummal
üllendap: Ke nüüd Jesust melen peap, Selle tairwa
riki annap.

3. Onsa, kumma kurbastussen Pattu ülle leinawa,
Nink ke pühha murre sissen Omma wigga kaibawa;
Neid, ke murretawa nüüd, Ikwa ikkes omma süüd:
Neid saap Jummal rõmustama, Neide murret
lõppetama.

4. Onsa hiljamelelisse, Üllekohhut sallima: Onsa
pikka melelisse, Kurja häga wärawa, Andwa andis
figille, Ei te kurja kelleke: Neil om neide tassomisses
Tairwa rikus perrandusses.

5. Onsa, kumma perra nouduwa Sigust nink ka
tõisidust, Üllekohhto eest hend' hoidwa, Põlgwa ilma
warrandust: Ke ei te süin karowalust, Pettust, ahnust,
tiggeust: Neid, saap Jummal essi täutma, Neide
päle armo heitma.

6. Onsa omma armolisse, Ke ei jätta abbita Neid,
ke omma häddalisse; Sewa hääd hämelega, Keddake
ei unneta Palwe, tõ nink nouwoga: Neil saap abbi
hädä-ajal, Nink suur julgus kohto päiwal.

7. Onsa

7. Onsa kumma puhhastussen, Tõdn nink sõnnan ellawa, Eõamest siin kassindussen Meeld nink mõttid piddawa, Ke se ilma himmustust, Kurja lihha harjotust Kigest melest ärrapõlgwa: Jummalat ne nätta sawa.

8. Onsa omma rahholisse, Kumma pea leppitwa, Omma ka hamelelisse Tõiste wiha kistota: Eõsi rahhu ellawa, Rahho tetta otsiwa: Meid saap Jummal autuustama, Ommis latsis nimmitama.

9. Onsa, kumma kannatawa, Ohto, hädda, teotust, Mink fest henda rõmustawa, Et näep Jummal waggauft. Om kül ristist paljo tääl, Ellap siski Jummal weel, Ke sell' armo taiwan annap, Ke siin ristin häppe kannap.

10. Tulle appi armas Jummal, Et ma nida ella tääl, Et ma waine muld nink rummal, Ommis olle ilma päääl. Et ma ella maddalast, palle so ka ussinast, wainlaisille andis anna, Sigust ikkes melen kanna.

11. Waiste päle armo heida, Olle puhhas süddamest, Rahho ikkes perran nouwa, Mink so teni kigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma ussu kindmaste. Sinno Waim mo juhhatago, Alusan ellun kinnitago!

123. Ürs tõine Laul fest sammast Usjast.

Tulge risti inimisse, Kuulge sedda õnnistust, Kumb kui maggus armo messi Wälja jofep Jesu suust, Kumba temma mäe päääl Ommil' Jüngri' kulut sääl, Kui sääl olli mahha istnu, Jüngri temma mannu astnu.

2. Onsa, kumma waise waimun, Kummit pudust kigest hääst, Ke ei lõrwa omman lomun Muud, kui selget hukkatust: Kumma palja foggona, Ei woi henda

da arwita, Kerjawa kui santi armo, Neil' toop taiwa rikus rõnu.

3. Onsa, kumma sedda waisust Allandussen leina-
wa, Kumma sedda pattu-saisust Hallelikkult kaewa,
Tundwa henda kaddonu Ollewat, nink sunnitu; Kum-
ma wibha latse lomust: Neide kurbus kaántas rõnus.

4. Onsa hiljamelelisse, Kumma essi tööd ei te,
Enge ni kui häddalisse Armo ootwa ennege; Lastwa
henda koggona Armust sata ütfinda: Neil saap ma
ka perrandusses, Sige pohhi kinnistusses.

5. Onsa kumma issun, jannun Jesu õigust waid-
lewa, kumba temma risti-kannun Saatnu omma
werrega: Kummil omma õigus om Kõlbmatta nink
tühhi põrm: Neid taht Jesus sõnus tetta, Omma
särkliga neid katta.

6. Onsa omma armolisse, Kummil neist ka halles-
tust, Ke ei ussu Jesu sisse, Soudwa neile õnnistust,
Püüdwa et lik rahwas taäl Pattust umbre kãnas
weel, Kules Jesu armo hãle: Neil saap armo
armo pãle.

7. Onsa, kummil puhhas südda, Nink ei kitle om-
mast tööst, Kui neil wahbelt rõõm saap nõtta Muide
pattust kaåndmisses, Ke ei otsi hennele Kaswu,
auwo, nimmeke, Lastwa sõand puhtas tetta: Neil
and Jummal henda nõtta.

8. Onsa omma rahholisse, Kumma ütte melega
Ni kui Jesu luliikmisses Koggodussen ellawa: Keelwa
ommist wellitsist rida, üllespaismist: Neid saap
Jummal aawustama, Omnis latsis niimmitama.

9. Onsa, kumma ussu perrast Sawa perrankiu-
satus, Kummil essi ommast perrest, Nink ka ilma-
st teotust; Kumbe willitelletas, Naartas, pestas, sõi-
matas:

matas: Kui ilmsüta ussun kandwa, Saap neil Jummal palka andma.

10. Olle littedu mo Jummal, Et sesamma õn-
nistus Mulle, ke ma waine rummal, Sinnust sai
arowaldetus: Et ne waise waimun ka Onsa omma
koagona, Kui se waisus neil om armas, Nink ei pea
fedda koormas.

11. Kui ma omma pudust leina, Sis om se mo
kostonus: Olle rõõmsa! sinna waine Ollet wona om-
mandus: Olle hiljamelesik, Jummal om sul armolik:
Jesu werri om so õigus, Ei te kahjo full se waisus.

12. Se teep mo ni armolisses, Et ma sõwwa sõa-
mest: Oh et eggälits saas waises, Tunnes henda
pattatses, Gest et Jesus pattatsid, Nink ei mitte
õgedid, Ilma sisse tulnu otsma, Nink neid armo-
pole kutsma.

13. Tulge pattatse, oh tulge, Jesus odap him-
moga, Kuulge häddalisse, kuulge, Jesus pallap
armoga. Temma wõttap pattatsid Armsast wasta,
sõdap neid; Ke sis õnnis tahhap olla, Rühko Jesu
mannu tulla.

Sest surest Henge Arrarikmissest.

124. Jesu Kraft der blöden Herzen. Wiis. 6.

Jesus nõrka henge wäggi, Rõmu andja kurbussen,
W Pattu orrun ussu mäggi, Arst kui tõbbi sõämen,
Plaaster surma hawa päle, Kumb teep sõänd terwes
jälle.

2. Minno henge lätte letap Kurjust wälja lõpma-
ta, Kurje himmu tulli täüdap Luid rink lihha pattuga.
Ei ka werre pissar olle, Kumma sissest pat ei tulle.

3: Kurrat, ilm nink minno lihha lastwa noli min-

no päääl', Enne kui ma appi ihka, Sadda minna mahha jäll'; Minno henge mahha lürowas, Enne kui täll' abbi turowas.

4. Kui ma tötta sinno pole, Kelap minno laiskus taas, Kui so waim taht abbis tulla, Keeldas tedda lihha wäest: Et ma ennamb ka ei jorowa Kannatada pattu waiwa.

5. Oh sa pattu-többe rohhi, Lätte, kust se ello kees, Minno õnnistusse pohhi, Oh et sa mo terwes tees: Sa woit pattu wallo keelda, Ja ka surma essi neelda.

6. Tulle, litsu swämette Dümma werre palget hääst, Sis saap minno pattu hädda Otsa sinno werre wäest. Kui so ölli woijap harwu, Sis ma olle löidnu nouwo.

7. Kui sa Abbimees weel essi Kaldat henda henge päääl', Sis saap minno soonde sisse Wastne ello sama jäll', Sis sa ma so ümbre wõtina, Nink so maggu-
faste litma.

125. Durch Adams Fall ist ganz verderbt.

S! Adam, sinno essitus Om meije ello riknu, Et pat om meije perrandus, Nink like päle tüknu. Se siurou tö om figille Suurt wigga päle töstnu; Ent Jummal se om armsaste Meid jälle ärra päästnu.

2. Et nüüd se siurou kawwalus Om Ewat hukko-
tanu, Et loja käst sai põlletus, Sest om surm meile sanu. Es jorowa ka meid awwita Et ütšike lood-
assi. Sis Jesus Krist pääst inimist, Lätš surma sisse essi.

3. Kui meid nüüd wõras wallatus Kik süüdlikkus om tennu, Mi om ütš wõras waggaus Ka ommas meile länne: Sest nidade, kui figille Om Adam surma tonu, Mi Kristusen, ke kike õn, om elio meile sanu.

4. Se arm om meile náidetu, Et Poig om meile antu. Ke meije welles sündinu, Nink risti pále pantu. Kui digede náid ussume Se Poja nimme sisse, Sis õnnistust nink rõmustust Saap meile andma Jsa.

5. Se ello, te, nink wárraja Om ainus Jesukenne, Se Jsa nouw, felt útsinda Kif rahwas lodap õnne; Se lunnastus nink pühhandus: Ke tedda melen hoijap, Se kaitsetas nink hoijetas, Nink tairwan ossa lõwwap.

6. Se mees om árrawannotu, Nink kawwen ellust árra, Ká tahhap olla õnnistu, Nink játtap Jesust perra. Ke innimest Jesusse eest Taht abbi-mehhes ponna, Se tõtteste lát pörgutte, Nink peap sundust kandma.

7. Ke Jesusseft hend' rõmustap, Nink temma pále lodap! Ehl temma hádda kannatap, Ke temmast abbi odap, Ei játteta joht abbita. Sest kánap Jummal árra Kif willitsust nink klusatust, Ke lõnnip temma perra.

8. Oh! árra wõtko iggawest, O Jsand, minnust árra So sõnna minno súddamest; Se om mo ainus warra, Mes rõmustap nink kostotap Mo sõánd pattu wasta. Ei surmike woi minnole Sis hirmo pále tõsta.

9. So pühha sõnna juhhatap Mo jalgu dige tele, Se hao-táht se selletap, Nink walgustap mo mele, Et moistetas nink arwatas Reid kallid andid pea, Kui usfuga wõt pallelda So waimo usflik sõá. A. V.

126. Ach was sind wir ohne Jesus. Wiis. 6:
H mes meije hennest essi Ollem' ilma Jesura, Waise, nõrka, háddalisse, Armas Jesus hallesta! Kae meije henge háтта, Kumb sul pantas filmi ette. 2. Sine

2. Sinnota, o Isfand Jesus, Me ei olle middake: Pimmedus nink siuru kurjus Wairway meid siin hirmsaste. Siuru wigga sõänd täudap, Nink meil selget wallo näädap.

3. Sinnota, oh helde Jesus, Kurrati nink põrgu hääi Hirmotop mo kurba sõänd Siin sesamma paiga päääl. Sõämen pat hirmsast haukup, Ja se põrgu tulli paugup.

4. Sinnota, o armas Jesus, Ei sa ilma läbbi me, Ja om pea fige te päääl Kaplu pandnu jallule: Temma pilgap meid nink trotsip, Libbedalt meid petta otsip.

5. Rammota, o kange Jesus, Nõsua ülles tõbbitse: Jouweto om meije rammo, Waisel kombel ellame, Saggedaste nõrgas läme, Kummastame, mahha jame.

6. Rinnita meid wäggew Jesus, Pimmedussen paista meil, Nõwa ülles henge silmi, Omma heldust näüda weel: Ello päiwelik meile paista, Et wois südda rõmun saista.

7. Sõkku meije jalgu alla, Kange Jesus, Kurratit, Tulle omma mõrsja mannu, Anna tälle armo siud, Et wois tairwa rõmu tutta, Nink et tedda oht ei puttu.

8. Wõtta meid sis kae pitte, Matagus Jesus, sata meid, Et me õige te päääl kawnen, Eäle ei wässi mit' kasse meid kii kaplu tada, Ja sul ussutawas jada.

9. Sinno wäe Waim, o Jesus, Andko wäfte waimule, Et me pallawalt so perra Armo läbbi tulle me. Isfand säe, sata sinna, Et wois eko kõrda minna.

10. Sis saap auru nink kittus sulle, Isfand, todus sõämeest. Sis saap rõmun sulle laulina Eggamees siin täwwest suust, Sis saap terwe ma päääl sulle, Jesus, auru nink kittus jälle.

127. Der Gnaden-Brunn fleust noch. Wiis. 5.

Meel armo lätte keep, Kust eggatits woip jurowa:
Mo waim oh rähhi, wet Sest kairouft hennet
turowa: Se sonna oppetap Jo sinno selgede, Et
Krisrus pattu wäest So päästap ütšinda.

2. Ei olle sinno joud Hend pattust umbre käända:
Sest kae Jesu pääl, Se saap sul sedda andma, Ke
omna werrega Kik wiuha leppitap, Nink jälle Eosa
pool Hääd teed meil' walmistap.

3. Reid pattu kistota Ei saisa sinno wäen, Ust
tunnep, et se tö Om ütšind Jesu kääen. So moistus
nink so meel Om wäega weikenne, Se kurri kawwal
waim Se pettap peake.

4. Ma tunne janno nüüd Kui pööder lätte perra:
Sa tijat Josand kül, Kui suur mo pattu käära. Ei
abbi kusteke, Kui armo rõhtussest. So hengä' kins
nitust, Nöök olle hennessest.

5. So tootus om siin: Ke jannun öigust nõuwap,
Se töttest sõnus saap, Nink pattu andis löuwap.
Nüüd näädap mulle teed So woig, se Wahhemees,
Et sa woit atowita, Ke abbi tawweus.

6. Oh õnnis, kui sest weest Ka tabhat anda mulle,
Kumb waimo kostotap, Nink sadap ussu ello. Oh
anna, anna iks, Sa õnnistusse kairu, Sis ella rah-
hoga Nink rõõmsast eggapäiw.

Pattust - Käändmissest.

128. Straf mich nicht in deinem Zorn. Wiis. 55.

Josand ärra nuhtlego, Hallesta mo päle, Ärra
W pandko hukka mo, Näüda armo jälle. Kül om
pat Minnust tet, ent se wona werri Nööklo minno ärra.

2. Kes so surman mälletap? Þörgun ei sa tennu.
Þimmedus mo hirmotap, Þásta wallust minno; Et
ma sest Eggawest Taiwan sinno wötta, Armas Jum-
mal, fitta.

3. Náüda Esfa = armo mul, Kinnita mo nörfust,
Minna anna henda sul, Þásta mo sest wörfust. Süt-
tita Ölliga Heldeste Mo henge, Kána pattu wangi.

4. Rae minno luisse páál, Kui fik fanges lánnu,
Ammo ota abbi táál, Nink ei olle nánnu. Suur om
wainu, Egga páiru Been nink murren istu, Nink
mo wodet fasta.

5. Minna olle wásfinu Pattu wairwan lootmast;
Südda nörgus árra jo Puhkamast nink potmast.
Kunnas ma Abbi sa? Minna waine kole, Ulli nörf
ma olle.

6. Take árra wainlasse, Jummal wöttap fuul-
da, Minna woi nüüd julgeste Temma mannu tulla.
Olle waif Þörgu riik; Mes mul waiwa tennu, Om
jo möda lánnu.

7. Uuw sul olgo fige eest, Esfa, siin nink taiwan,
Uuw sul olgo Jesus Krist, Abbimees mo wairwan,
Pühha Waim, Wággero rööm, Olle lörgest kittet,
Et mul abbis töttit.

129. Herr ich habe mißgehandelt. Wiis. 6.

Sesand, Kurja olle tennu, Pattu koorma litsup mo,
Ö Sedda teed ei olle káánu, Kumb mul sinnust
náüdetu. Nüüd so hirm mo pále túkkis, Kúl ma
henda so eest káákkis.

2. Ent ius minna henda káákkis, Kigen paigan
ollet sa, Kui ma úlle merre pagges, Astus minna
hauda ka, Olles musta tule siwu, Minno löida om
ul nouwo.

3. Selle

3. Selle tahha minna enne Isjand fulle tunniſta, Kif mes minna kurja tennu; Minno päle halleſta. Jätta omma tullist wihha Pattu ülle jälle mahha.

4. Eht kül keäke wois liwa Merre weren luggeda, Ei ta ſiſki eäl jöwwa Minno pattu arwada: Geſt neid om ni ülli paljo, Ei woi pajatada wälja.

5. Ikge, ikge ſilmi lätte! Ikge päle halloſaſt! Oh et pudus tulliep lätte Pattu ikma ſigest wäest, Oh et kees mo ſilmi lättest Ka üts jöggi wälja töttest.

6. Oles mul ni paljo weſſi Minno ſilmi ſiſſen tääl, Kui mo ſüdda pürowap eſſi, Minna ikkes ennamb weel. Silma! kui teil wet ei olle, Laſke werd ka wälja tulla.

7. Ent mo Jesu, ſinno hawa, Ja üts werre zilkaſten Minno hawu terwes tewa, Saatwa rahho ſõamen, Selle minna häddalinne Valle: olle armolinne.

8. Sinno päle ma ſis keüta Pattu koormat, Jesus Krist, Merre pohja ſedda heita, Te mo walges, puhtas töbſt. Laſſe waino wäkke tulla, Sinno perralt kohhalt olla.

Mofesse eht Sädusse Taplus ütte waiſe
Pattatſega.

130. Wiſit: Isjand, kurja olle tennu. Wiis. 6.
Mofes.

Kuis ni julge waine rummal, O ſa pimme pattane?
Es ſa tija et ſo Jummal Sinno päle wihhane?
Sinno pat om ſuur nink hirmus, Nink ſa ollet weel
iks rõmus.

Pattane. Kus om mul minna kül.

Mofes. 2. Waine rummal, mes ſa pagget, Ütle
mulle kus ſa läät? Kus ſa henda mo eest kääkit? Kas

sa salgat omma tööd? Ei ma anna sulle perra, Massa pattu wõlga ärra.

Pattane. 2. Oh Krist so sõnna pääl. 2c.

Moses. 3. Usjata sa otsit armo, Jummal om jo wihhane, Suur om sinno pattu koorma, Särätsid ei kuuldafe. Mõttele, sure pattu päle Tulley kange Tohhus jälle.

Pattane. 3. Ma waine pattane.

Moses. 4. Lomust ollet kurjas jänu, Sul om pudust kigest hääst, Pattun ollet sinna sanu, Kurri ollet sündmisest. Võrgu hauda peat sama, Võrgu hauda peat jäma.

Pattane. 4. So wagga werrega.

Moses. 5. Sinna ollet pattu tennu, Kumma ilna arwota, Ennamb kui ma liwa nännu Merre weren otsata: Tuhhat, tuhhat, tuhhat kõrra Wihhastit sa Lojat ärra.

Pattane. 5. Sa annat rõmu mul.

Moses. 6. Sinna jättat mahha sedda, Mes so Toja tahtminne; Mes ta wihkap, wõttat tetta, Pannet wasta temmale: Kif so teo, sõnna, mõtte, Omma selge kurja lätte.

Pattane. 6. Kui suur mo pattu tö.

Moses. 7. Nätse, kuis sa tahhat saista, Sul om pudust kigest hääst, Mes so ellun sünnis paista, Sinna haifut rojusest. Hirmus om so pattu koorma, Ärra lootko muud kui surma.

Pattane. 7. Mul pudup paljo kül.

Moses. 8. Jummal om jo omma mõla Wälja wõtnu nuhhelda, Ulles tõmbnu nose- loga, Warwa pandnu päle ka. Pattane, Mes mõtlet sinna? Võrgu om sul nüüd minna.

Pattane. 8. Ehk kurrat wäega.

Moses.

Moses. 9. Kes sul sedda julgust annap, Kes so nida oppetap, Kes sul lotust ette kannap, Ehk tül sä- dus äwardap? Kuis? et sa ei heida mele, Enge kaibat julgust päle?

Pattane. 9. So kallil werrel om.

Moses. 10. Kui sa Jesust Kristust tunnet, Wõttat wasta tenima werd, Temma päle lotust pan- net, Sis om otsan minno kōrd. Kui sa sega massab wõlga, Ei woi jummal sinno pōlge.

Pattane. 10. Sest loda minna weel.

Moses. 11. Ent mes tahhat sa nüüd tetta, Kas sa eddispäidi ka Pattu tahhat mahha jätta, Ilma ärra sallada? Te iks nida, usju päle, Sis saat sinna õusas jälle.

Pattane. 11. Mo meeld ka juhata.

131. Wo soll ich fliehen hin. Wiis. 9.

Tus om mul minna kül? Kui päle tullep mul Kik minno pattu koorma, Kes saap mul' abbi toma? Kui lik ilm appi tulles, Mul siski hädda olles.

2. O Krist, so sonna pääl, So mannu tullep tääl Mo waine kurblik sõä, Sult armo otsip pea. Oh! wõtta sedda wasta, Nink armo-zilgast kasta.

3. Ma waine pattane Kik omma kurja tō Siin ütte kokko kanna, So raigi sisse panna; Säääl woi ma rahho löida, Nink henda häste hoida.

4. So wagga werrega Mo pattust pohhasta. Mo hengel rõmu näüta, Nink õmmast armust läüta. Kik pattu kinni katta, Nink merre pohja matta.

5. Sa annat rõmu mul, Nink pästsit minno kül. Mes minna olle patnu, Sa ollet mahha matnu; Meid hauda ollet jätnu, Nink eäs wangi wõtnu.

6. Kui suur mo Pattu tō, Ma sa neist wallale,

Kui ma so werre wõtta, Se päle kindmalt loda. Ke sinno mannu tõttap, Kik waiw sis tedda jättap.

7. Mul pudup paljo kül, Mes tarwis siski mul, Om õnnes kik mul todud, Nink sinno werrest sadu; Segä ma wära ärra Kik pattu, pörgo-kärra.

8. Ehk kurrat wäega Mo tahhap hirmota, Ma siski meeld ei heita, Ent so werd tälle näuta; Sest sinno pühha werri Om riknu neide leri.

9. So kallil werrel om Mi wäggew joud nink rõõm, Et temma jilgakesse Siin päästwa innimesse Meist pattust, hädda-orrust, Ja kurratijt nink pörgust.

10. Sest loda minna weel, O Jesu, sinno päääl; Nüüd ei jä minna waiwa, Ent lähhä joga tawwa, Se om mul walmis tettud, Kui sinnust surm om nättu.

11. Mo meeld ka jubhata Nüüd sinno waimuga, Et ma kik jätta perra, Mes mo sult kånap ärra, Et ma kui lullikminne Jks jä so ihhun kinni.

132. Wo ist mein Schäflein, das ich liebe. Wiis. 1.

Kristus se Karjus.

Tus om mo armas lambaken, Kumb minnust ärra-katte, Se teep mul haiget sõamen, Et ello te päält satte; Kui teije mõtsa tijate, Sis andke teda minnule, Ma sada karja mannu.

2. Oh lambaken, mes wiwit sa, Et taggasi ei tulle? Sa näet, et ma so armasta, Nink ei te wigga sulke. Ma tulli felle ilmale, Et otsis sinno hennele, Nink päästas ligest kurjast.

3. Mo hallestus ei kannata, Et ma so laande jätta; Sa jofet ikkes lamwemba, Ei sa se rõõmu nätta, Mes tõise lamba näggewa, Ke minno üsjan hengawa, Kun hädda neid ei puttud.

4. Sa

4. Sa ei woi rahho ommete Sää́l pattu lanen löida: Kui kánat henda minnule, Sis tabha ma so toita: Ma anna joudo nõrkule, Ja kostotust nink rõmuke. Kui pürowat, rühhi tulla.

5. Kui sa, o waine essija, Mo háald ei wõtta kuulda, Nink láát iks lanen karwemba, Woip sussi so kúl needda. Ma heika siski armolist, Oh tulle, tulle kaotsist! Mo arm so wasta pallap.

6. Kui so mo háal ei pehmenda, Kumb mõtsan kulus pea, Nink orrun kostap wasta ka, Sis om sul kange sõa; Ma woi neid kirowe põrruta, Nink sinna ollet kõrwuta; Ma pea armust ikma.

L a m m a s.

7. Kenk háal se om, kumb tánnitap Mi, et ma lanen kule? Mast karjus minno mälletap, Ja heikap: tulle, tulle. Ma náe kúl, et ma essinu, Ent olle nüüd ni wás sinu, Et ei woi essi tulla.

K a r j u s.

8. Ei játta ma so rahhule, Ma heika ikkes pále, Senni kui kulet õigede, Nink kánat pattust jálle. Sis wõtta ma so sálja páal, Nink wi so karja mannu táal; Sää́l saat sa hengust löidma.

L a m m a s.

9. Ma tulle, helde karjus nüüd, Nink jose ni kui jowwa, Oh anna andis minno süüd, Gest sedda minna pürowa! So karja man om ennamb rõõm, Kui pimmen pattu orrun om, Oh te mo enpe kindmas.

133. Ich armer Mensch ich armer. Wiis. 4.

Ma waine lats, ke pattun sadu, Siin saisa, Jofand sinno een. Mul olgo armust andis antu Mo pat nink pudus, Jofussen. Oh hallesta! oh hallesta Mo pále, Jofand, armoga!

2. Mes kurbus tullep minno päle, Et ma ni wäega esfinu: Sis kule armust minno häle: Ma olle ärrakaddonu. Oh hallesta! o hallesta Mo päle, Jesand, armoga!

3. Kuis kawa kelaat minno päle? Es kule sa? Oh awwita! Es olle siinul minnust halle? Oh wötta lörowu awwada! Oh hallesta! oh hallesta Mo päle Jesand, armoga!

4. Ja wötta minno pälewust wasta, Sa fige armsamb wonaken; Et ma wois pattu andis sada, Nink hengust löida söamen, Oh hallesta! oh hallesta Mo päle Jesand, armoga!

5. Käl rasiä om se pattu wigga, Kes sedda fik woip parranda? Kui sinno abbi ei sa nätta, Sis om mo hädda ofata. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Jesand, armoga!

6. Oh ärra masä teo perra Mo pattu ärra arwake Mo Jesa wötta nuhtlust ärra, Nink kae mo pääl heldeste. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Jesand, armoga!

7. Uts löuna, Jesu, üttele enne, Sis tullep ello minnule, Sa röömfas! üttele Jesukenne: Ma jätta pattu perrale. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Jesand, armoga!

8. Ei pelga ennamb, Jummal kulep. Ja töttest kuultas minno hääl. Mo südda jälle römo lörowap, Nink kittap, mes om nännu tääl: Se päle Jummal hallestap, Ke henda bigest allandap.

134. Aus tieffer Noth schrey ich zu dir. Wiis. 1.
 Mo Häddast, Jesand, sinno pool, Ma tösta
 omma häle, Sul minno perrast olgo hool, Nink
 heida armo päle. Sest kui sa sedda mäletat, Kui
 siur

suur om meije süüd nink pat, Kes sis so een woip
saista?

2. So man ei massa muud kui arm, Meid pattu
andis anda, Kik meije tõ om tühi põrm, Kes woip
so wihha kanda? Ei woi ka ütisk surusta So een,
ent peap pelgama, Nink ellama so armust.

3. Sest nüüd, o Jummal, sinno päääl Mo südda
ütfind lodap, Mo südda sinno abbi taal Nink sinno
armo odap, Mes sinno sõnna tootap, Nink minno
henge rõmustap, Se perra om mul iggaw.

4. Ehk peas kawwa wibima Null' Jummal appi
tulla: Ma tahha siski usfuga Otusen kindma olla.
Ni tekko usklik Irael, kell' Waimust sanu wastne
meel, Nink Jummal'ar iks dotko.

5. Ehk suur kü om me pat nink süüd, Ta arm om
suremb sedda; Meist siski Jummal päästap meid, Ehk
suur kü om me hädda; Ta ütfind om hä karjus weel,
Ke kü saap päästma Irael Ka figest temma pattust.

135. So wabr ich lebe spricht dein Gott. Wiis. 18.

Si kui ma ella tõtteste, Meil' ütsep Jummal hel-
deste: Ei olle minnul rõmo sest, Et hukka läh-
häv iggawest üts kurb nink waine pattane; Ent pat-
tust ümbrekäändko se.

2. Se sõnna ussu pattane, Nink ärra mõtle karsite,
Sest saat sa armo, rõmo kü, Mes Jummal tootanu
sul, Nink kinnitānu wannega, Sul õn, kui pattu
jättat sa.

3. Oh ärra olle holeta, Kü aiga, ärra mõtle ka:
Kü woi weel häste ellada, Nink perrast kui sa wannas
ma, Sis tahha hennast parranda, Kü Jummal
wõttap hallesta.

4. Kü tõisi Jummal hallestap: Ent digust ikkes

armastap. Ke armo päle kurja teep, Se tõ eest õiget palga saap. Kelt kurja tetta melega, Se nuhheldas ka armota.

5. Arm Jummalast om tootu, Et Kristus so eest waiwatu; Si temma siski kinnita, Et hommenes saat ellama. Et tulley surm om teda kül, Ent teedmatta se aig om sul.

6. Et täämpä ellat, kána weel, Ehk hommen tõine järg om tääl. Ke täämpä terwe, illus ka, Kül hommen äkkilt kolep ta. Kui ollet pattust käändmatta, Sis peat põrgun pallama.

7. Mo helde Jesus arwita, Et sinnust pea ossa sa, Nink enne kána Süddamest, Kui surm mo wõttap ilma feest, Et täämpä, eggal ajal ka, Ma woist õnsast lahkuda.

136. Ach Gott und Herr, wie groß. Wiis. 38.

Dh! armo juur, mo pat om suur, Mes minna olle tennu: Et ilma pääl om abbi weel, Ma siin ei olle nannu.

2. Kui ma lääs nüüd ilm' otfa siit, Et wois hend' pattust hoida, Nink et ma taas neist puhtas saas, Es wois ma fedda löida.

3. Ma lä, o Krist, so mannu sis, Et suur om minno hädda. Ma palle so, mul abbi to, Sis ma ei pelga fedda.

4. Kui tahhat sa mo nuhhelda, Ma kandma walmis olle; Sis nuhtele tääl, ann' armo sääl, Kui ma so mannu tulle.

5. Dig' allandust nink kannatust, O Jesand, mulle anna, Nink särast meelt, et kule weel Nink oppi sinno sõnna.

6. Te minnoga, kui tuanet sa, Kik minna armust kanna.

Fanna. Nink palle fest: et iggawes Ma sult ei lahku, anna.

7. Kui linno wiis, et nemma sis Hend' häste warjun hoidwa, Kui tuiß om een, nink hädda käen, Sis omma pessa löidwa.

8. Ni ma, o Krist, ka süddamest So raijen sa hend' hoidma, Kui pat nink surm mul om üts hirm, Sis saat sa mo saäl löidma.

9. Ma olle saäl, ehk heng kül tääl Saap lahena ihhust ärra; Meil taiwan sis saap üttelis' Kik hädda jäma perra.

10. Aluw Isfale nink Pojale, Ka pühhal Waimul olgo. Se päle häst mo süddamest Nüüd rõõmsast amen tulgo.

137. Erbarm dich mein, o Herre Gott. Wiis. 39. **H**! heida armo minno pääl, O Jummal, jüst so arm om suur, Te puhtas mo, nink mösse weel, Mo sissen om se pattu juur. So wasta olle pattunu, Se om iks minno mele seen, Ma sa sult öigest sunnitus, Ei saisa Kurri sinno een.

2. Ma olle pattun sündinu, Mo emma sai mo pattun tääl, Näts, tõtte om sult armastu, So tarkust näüdat sa mul weel. Sa, Isfand, minno pohhast, Nink Isopiga walges te, Sis walgemb lumme minna sa, Lät rõõmsas lu nink kuulminne.

3. Mo pattu ärra arwago, Ent kistuta, mes esfinu, Mo sisse pohhast Göänd lo, Sis olle wastfest sündinu. So palgest ärra heitko mo, Nink waimo ärra wõtko mult, Ent tröösti taas, ma palle so, So rõõmsa Waim mo hoitko sul.

4. Ma tahha sis ka pattatsid So öiget teed siin oppeta, Et mahha jätwa kurje teid, Nink sinno pole

Fäna

Kärawa. O Jummal, minno õnnistus, Sest wer
re põllast pästa mo, Sis tutwas saap so õgedas,
Et minno su sis kuzap so.

1. Ei jinna ohwrid armasta, Neid anda meel k'is
olles mul; Sis wõtta kurba waimo sa, Om murtu
südda armsamb sul. Te hääd sei linal Zionil, Nink
temma müre ehhita, Sis ligel lubba antas kü, Sul'
puhtid ohwrid ohwrida.

138. Herr Jesu Christ du höchsten Gut. Wiis. 1.
Jesu Krist, sa kõrgemb õn, Sa armo-lätte rai-
wast, Oh! kae, kui ma sõamen kurb olle surest
wairwast: Et pattu minno wairwawa, Nink turbas
tewa lõpmatta, Mes minna olle tennu.

2. O! Jesu, anna armo tääl, Nink pästa pattust
ärta; Oh! näuda meil so armo weel, Nink jätta
meil neid perra, Et pattun mahha ma ei jä, Nink
neide sissen hukka lä, Ehk kattsite ei mõtte.

3. Kui sedda mõtsep minno meel, Mes minna olle
tennu, Sis om mul kirowi katala pääl, Et olle hirmo
nännu: Ei tija nouwwo siin ehk saäl, Nink minna
lähhäs hukka tääl, So sõnna kui es olles.

4. Ent sinno kallis sõnna teep, Et minno kurblik
sõa Weel minno sissen rõõmsas läap, Nink turbust
jättap pea. Sa, jesand, armo tootat Neil, kum-
mist sinna õsttat Hään ussun, kurban waimun.

5. Nink et ma olle pattu tääl Mo ello ajal tennu,
Kui sedda tunney minno meel, Kumb põrgo wairwa
nännu, Nink tahhas olla pästetu, So werren pattust
mõssetu, Kui Dawid nink Manasse.

6. Sis tulle ma so mannu nüüd, Nink satta põl-
wil' mahha, Nink palle andis kil mo süüd, So ar-
mo minna tahha: Sest anna mulle andis tääl, Mes
minna sinno waasta weel Siin ellun olle tennu. 7.

7. Oh! Isand, anna andis mul So sure armo
lääbbi, Kik mes ma olle patnu sul, Nink kána pattu
hääbbi, Et minna henda rõmusta, Nink rovi so au-
rus eilada, Kui digil latset sünnis.

8. So Waimug, mo kinnita, So hawa minno
päsiko, Nink sinno surma hiigi ka, Mo wiimfel tunnil
mõsko. Sis wõtta minno ütserd täält, Hään
findman ussun ilma pääält, So wallituide mannu.

139. Allein zu dir Herr Jesu Christ. Wiis. 40.
So päle ütfind', Jesus Krist, Siin ilman minna
loda, Sa rõmustat mo süddamest, Muud rõmu
ma ei oda. Es olle eesmält teäke, Ei olle nüüdke
ütsike, Ke siin wois häddast pästa mo: Ma palle so,
Mo lotus, Jesu, ollet jo.

2. Mo pat om suur nink rasse kü, Ma kaiba
süddast sedda, Reid sammu anna andis mul Lääbbi so
surma hädda, Nink üttele esfal taiwan nüüd, Et ollet
masnu minno süüd; Sis päässe minna pattu wäest,
Oh! pea hääst, Mes tootat mul armo käest.

3. Oh! anna armust minnole, Dig' ussu teffo
tetta, Et minna sinno heldusse Wois ligest hengest
näтта, Kig' asja eest so armasta, Nink lähhembat
kui henda ka. Mo wiimfel tunnil arowita, So engli-
ga Kik kurratid mult ajada.

4. Auro Jummalale Isale, Ke meile armo
näüdap Nink Jesusfel sel Pojale, Ke meid weel ikkes
toidap, Ka pühhal Waimul olgo auro, Ke annap
meile õige nouro, Et temmal meist om helde meel,
Siin ilman weel, Nink perrast taiwan iggarwel.

140. Ach! was hab ich ausgerichtet. Wiis. 14.
So oi! mes olle minna tennu? Kuis ni suur om
minno süüd? Jummal essi om mo nannu,

Gest

Gest ma pelglik olle nüüd. Minna wäega häbbene, Mul ei olle rahhoke, Et ma so, oh Jummal! jätnu, Nink ni julgest pörgo tötnu.

2. Wärristen, mo Jummal! kaiba, Et ma olnu wallato, Pattust tullep pörgo waiwa, Sinna tijat sedda jo, Minno lihha tiggedus, Se om sinno waggaust Pölgnu, nink so wasta pannu, Ja so wiwha kaswatanu.

3. Enne mul es olle häbbi Sinno wasta esfida, Lätfi julgest ikkes läbbi, Dtsse kui ilm pattuta. Nüüd et sedda kahhitse, Gest sdäme = teedminne Nakkap unnest ülles wirgu, Sis ei olle muud kui hirmo.

4. Mitto Päiwa olle käänu, Hullust pääst, mo pattu teed, Taima ellust möda lännu, Kui ne julge pattatse: Ma es tunne elladen Pattu koormat süddamen, Usfin olli pörgo joudma, Oh! kust pea armo löidma?

5. Jesa pole olles minna, Ent ma wäega häbbene, Kes saap minno saatma sinna? Mul ei olle rammoke? Minna olle wäart, et sa Minno rasse pattuga Kohhalt pörgo sisse toukat, Jhho, henge ärratappat.

6. Kaddogo se himmo ärra, Ke neid pattu armastap, Sago hukka silma terra, Mes se tühja himmustap: Olgo ärrawannotet Pattu himmo iggawest, Ja se mötte pattu päle Olgo ärrawannet jälle.

7. Pat, oh kuis ka ollet sinna Nassemb weel kui kirowikoorm, Sinno rasseust näe minna: Gest mo heng ka kurblik om. Jummal minno hirmotap, Kes mo waise arowitap? Minno jätwa kif ne loma, Kes lät mulle abbi toma?

8. Jsfand kif om sinno wäen, Jsfand ainus abbi mees, Minno hädda om so kääen, Sa woiit pästa furma

surma seest. Sinno päle loda ma, Ei woi henda
arwita; Wotta mo nüüd wassses tetta, Et sa sinno
rõmo nätta.

9. Minna wiika meeld ja mõtte, kumma pattust
tullewa. Minna satta sinno ette, Valle so, mo
Jummalat: Arraminne kohtute, Mäuta armo min-
nule, Kui sa tahhat kohhut moista, Kes sis sinno
een woip saista.

10. Gese et Jesus Kisti kandnu, Armas Jum-
mal hallesta! Et ta henda surma andnu, Västa mo
nüüd armoga: Gese ma ussu kindmaste, Et so Poig
ka minnule Sinno armo jälle saatnu, Nink mo pattu
mahha matnu.

11. Sinna tootit meil wanden Heldust, armo,
hallestust. Se eest tulleme nüüd anden Tenno, kit-
tust, auwustust. Oh so wandmist mälleta! Wotta
wasta rõmuga, Ke nüüd sinno mannu tõtwa, Pattu
melel mahha jätwa.

12. Isfand, kule minno häle! Valle minna esija,
Ke so pole kånap jälle, Wotta taiwast kaeda. Minno
heng om waiwatu, Minno südda raijotu, Arra põl-
go, Isfand, sedda, Parranda mo pattu hädda.

13. Lasse sinno englikesi Minno perrast rõnusta:
Arwita mo, Isfand, essi, Kigist pattust parranda:
Et ei holi kõrkusfest, Kurja waimo pettusfest. Se,
et so, oh Jummal, ihka, Nink, mes ajalik om, wiika.

14. Kui sa minno küllel saisat Ouma Waimo
wäega, Sis mo Südda ikkes hoisap Sinno perra
käändmatta. Ma so ommas kohhalt lä, Jummal
minno ommas jä; Sis sest ajast sani jowwa Sinno
nimmel Pühha laulda.

Edistsest Usfust.

141. Kein grösser Trost kan seyn im 20. Blis. 2.

Si olle ma pääal suremb rõõm, Kui se, et meie
 Kurbusen, Se Eesa sõänd tunneme, Nink
 Poja läbbi palleme.

2. Ni nättas ilma kunningist, Et wasta wõttwa
 armolist Se poja palwust ilma pääal, Nink kinkwa
 nuhtlust pattatsel.

3. Ka mõnni perris = sullane Saap poja läbbi
 wallale: Poig pallep essa temma eest, Nink essa
 päästap orjussest.

4. Se teep mo pattast rõõmsas ka, O wagga
 Jummal, otsata, Et ma so ette tulle tääl So Poja
 Jesu nimme pääal.

5. So Poja perrast hallesta, Nink pattu wangist
 lunnasta, Ja päästa minno kurratist, Te wabbas
 minno hengekest.

6. Mo omma tõ, nink tenistus, Se ahwardap
 mul huffatust: ent Poja werri, surm nink waiw teep
 minno diges eggapäiw.

7. Si olle kelleke se hool, Ke sinno kãnas minno
 pool, Kui sel, ke kil mo wõlga mas, Nink sai mul
 Onnisteggijas.

8. So Poig, o Jummal, saiap sün, Mo armo-
 järg, mo kinni liin, Ke henda ohwrits risti pääal Mo
 pattu eest, o maggus hääl.

9. Es olle temmal waja tõõst Se surma maitsa
 henne eest; Mes minno pattu teninu, Om temma
 werri tassonu.

10. Se ohwer om suut imme-tõ, Gest sa ma pat-
 tust wallale; Se om nüüd Eesa melehä, Et hukka
 es lääs ütse.

11. Siin om se ilma süta Woon, Kumb minno pattu kandnu om, Se Woon, Kumb wail jäi ristini, Kui püggajist sääl pöeti.

12. Se Woon, Kumb ilma pattuta, Kumb fige een siin laitmatta, Se pääst meid koorimast wallale, Mes meije saatsim' hennele.

13. Ja haru läbbi suttime, Nink läme ökwa taiwabe; Gest kae, Eesa, Poja päääl, Ke meije eest so pallep sääl.

14. Mul tulgo kaswus temma rist, O kule Eesa armolist, Se päääl ma loda koggona, Mo nõrka usku awowita.

15. Oh Jummal Eesa wallitse, Oh Jesus jalga noppes te, O pühha Waim mo ärrara, Jks öige te päääl löndida.

142. Es ist das Heyl uns Kommen her. Wiis. 1. Kif kallis henge önnistus Saap selgest armust selle, Ke tunnep omma tühhiust, Nink lodap Jesu päle. Wf abbi=mees om ennege, Kif tö ei massa middake, Gest Jesus om kif masnu.

2. Kui inimissist keäke Es jowwa sädust täüta, Sis olli Jummal wiyhane, Tahk kike pörgo heita. Gest sädus se om waimolik, Et inimenne lihhalik; Gest olliwä kif hukkan.

3. Et rahwas omma wäega Tahk käsü tahtmist tetta, Gest olliwä kif rummala, Es olle öigust nätta. Gest käst om warjo=kaetus, Kust tunnus meije essitus, Mes lihhan ärra pedet.

4. Es tahha pattu harjotus Meist figist jada perera, Gest se om meije perrandus, Nink rikkup öigust ärra. Ent Jummal sunnip kawowalust; Ja lihha teep iks tiggeust, Kumb emma=ihhust nakkap.

5. Es pea siski täutmatta Se sädus mitte jäma. Sis pididi Kristus tulles, Nink innimisses sama; Se täitnu sädust täwweste, Saat õigust jälle figille, Nink waigist Jesa wihha.

6. Et Kristus essi täwweste Om sädust ärra täitnu, Sis tullep õigus nidade, Kui kirri meile näitnu: Et Kristus omma werrega Meid peap õiges teggema, Ke meije eest om masnu.

7. Gest loda minna foggona, O Jesus, sinno päle, So sõnna ei woi walleta, Ma ussu sinno häle: Ke ussup nink saap ristitus, Se lõrowap taiwa-per-randust, Et temma ei sa hukka.

8. Ke ussup figest Sõdamest, Se peap õnsas sama; Uff tunnus ärra armo tõõst, Ei pea ilma jäma. Uff armastetas Jummalast. Arm peap luggu lähhem-bast, Kui Jummalala lats ollet.

9. Käst näütap meile essitust, Teep sõand murre-ikkus. Toop rõmu armo-oppetus, Et pattane saap julgust. Ta ütley: otsti Jesust Krist. Ei anna säedus hengamist, Ei ka fik temma teggo.

10. Kun õige usf om eäle, Sääal pütas hästo tetta, Se usf ei kõlba kohheke, Kun hürwa tõõd ei nätta. Uff siski ainult õnsas teep, Hääst teust läh-hemb abbi näep. Ni-tunnus õiget usku.

11. Üts õige lotus kannatap, Nink odap ikkes il-man. Mil ajal Jummal arwitap, Ei saisa meije filman. Kõl temma tijap selgeste, Mes parras aig om abbile, Gest sünnis tedda usku.

12. Ehf nida peas nättama, Et abbi kawwen ärra, Ei sünni siski peljata, Te temma sõnna perra. Kui Jummal fige lähhemban, Sis petas abbi fallan. Oh! lootkem temma päle.

13. Nun, kittus olgo süddamest Niid meije Jummalalle, Et temma põrgu woimussest Meid lunnastanu jälle; Oh! Isand lasse armoga Meid sinna Nimme pühända, So rikus tulgo meise.

14. Maan sündko sinno tahtminne, Kui taiwan ikkes sünnis. Oh! anna leiba kigille, Nink anna süda andis, Sis leppime ka wellega. Meid tiusatussen arwita Nink päästa kurbast. Amen. A. V.

143. Wann dein herzliebster Sohn. Wiis. 1.

Kui, Jummal, sinno armsamb Poig Es olles male tõtnu, Nink, kui ma pattun kolu kii, Mo lihha hennel wõtnu; Sis peas ma ilmarmota, Kui waggel põrgu minnema Mo pattu wõlla perrast.

2. Ent niid om rahho, hengust mul, Ei heida meest, ei pelga, Et temma minno assemel Kand pattu süüd nink wõlga. Ja leppit minno sinnoga, Kui omma werd wõt wallada, Et ma woi õnsas sada.

3. Sest om niid julge minno meel, Woip latse likkust lota: Sefamina kalli werre pääal Ma tahha faisma jada, Kumb minno eest om wälletu, Nink pattust puhtas mõstnu mo, Ja õnsust mulle saatnu.

4. Sen werren om mul kōstotust, Ma lå so mannu julgest, Ma õtsi armo maddalast, Ei lahku sinno kullest: Mes mul so Poja surm nink piin Om risti pu pääal saatnu siin, Ei risu mo kãest kurrat.

5. Ei arwita se õigus mo, Kumb sãdussest om tulnu: Se om iks wãega pettetu, Kel ommast tõõst rõõm olnu. Mo Jesusse tõ õtsinda Teep, et ma õnnis olle ka, Et ma se sisse ussu.

144. Was Lobes sollen wir dir. O Väter. Wiis. 42.

Es kittus om meil, Isand, sulle anda? Ei woi so tekko õtsik wãlja kanda.

2. Sa ollet meile õiget tähte tennu, Mist meije olleme so armo nannu.

3. Sa ollet Warut merren hukka pandnu, Nink ommal rahwal' lanen leiba andnu.

4. Nink man me woime sinno armo lõida, Et sinna tahhat ihho, henge toita.

5. Et sinna näütas meil so imme kae, Eis ollet riknu sa Hetiitre wae.

6. Nink ollet kangel sadust meile andnu, Hä sel, ke sõán sedda tallel pannu.

7. O Jõsa! kindma omma sinno sõnna, Sa õigust, kõhnut annat meile tanna.

8. Neil wangil sinna, Jõsand, appi tõttat, Nink sure auwoga sa woimust wõttat.

9. So nimmi om iks kallis nink ka pühha, ke sedda pelgap se lát targas pea.

10. Aluw, kittus, tenno, Jõsa, sulle olgo, Ni kui siin ilman, ni meist taiwan tulgo.

145. Vor Gericht Herr Jesu sieh ich hier. Wiis. 16.
So kõhto een, oh Jesus Krist, Ma saisa siin nüüd maddalast, Ma leina, pühha, palle; Pat om mo päle kaibanu, Nink pannep kõhalt hukka mo, Ent ma ei heida mele. So werri, Jõsand Jesus Krist, Mo mõssep ligest kurjusfest, Gest sinna kolit minno eest, Nink massit minno wõlga tõest. O Jesus Krist, ma tenna so, ma tenna so, Oh parranda sa essi mo.

Kristlikust Elust.

146. O Durchbrecher aller Banden. Wiis. 13.
Wige kaplu katski kiskja, Meije kõrwal saifat sa, Et ne ussu naarja, wiisja Sinnust meid ei lahuta.

huta. Hulka meije sisfest ärra Sedda wanna pattu meeld, Tõmba meid iks henne perra Pattu-wangist, ilma päält.

2. Sinno Eesa meel om tõttest, Et sa täüdat sedda tööd; Sul sai täwweusse lättest Selle tarkus, arm nink joud: Et sa kaotfi es jättas, Mes sul Esast antu om, Enge pattu waiwast sadas Sinna, kun om maggus rõõm.

3. Oh! sa peat täwweelikkus Tõtteste meid tegema, Sinno káer me olem' ikkes, Nink sa armastat meid ka: Ehk me rahwa melest wangi Olleme nink põlletu, Gest et meije rist om kange, Kumb meid mani litsonu.

4. Kae meije rasset hádda, Rige lodu asjuga Puhkap, pallep meije südda: Kunnas minna wallal sa Sühhiusse orjamisfest, Kumb so latsi litfup weel, Ehk kui waimo ajamisfest Parrembat iks ootwa saäl.

5. Kinnita mo sõrka usku, Te mo wabbas eigest taäl; Et ma kif woi katski kisku, Mes mo kelap ilman weel. Rahwa peljus mingo wälja, Heitlik südda kaddugo, Mes ma risti waiwast pelga, Pehme lihha máddago.

6. Isand, põrruta nink rõhhu, Murra katski kurjusse, Ei ka surman sul ei lähhá Tarwis ennamb pattane. Tõsta pattu moast tedda, Nifku siuru kawwalust, Et me ütškõrd woime lõida Eesa majan wabbaust.

7. Lihhale ei pürowa minna Jggawes siin hengamist, Te taäl, ni kui tunnet sinna, Anna õnsat lahkusmist. Ent mo waim so wõttap kinni, Peap ussun kindmaste, Nink ei jätta sinno enne, Senni kui saap taiwatte.

8. Jesand wallitse ninf wára, Kunningas Immanueel, Fouka mahha pörgu Ieri, Wötta rikust hennesel. Rissu hengi hawwast ette Leppitusse werrega, Löppeta kif pattu hárta, Gest sul om meist melehá.

9. Meije olleme kúl henda Wangis heitnu himmuga; Ent oh Jesus wötta káanda Gest, mes tettu melega. Rasse om jo meije koorma, Ujap meid so pallemá, To meil jálle eesmäst armo, Te meid wabbas koggona.

10. Sinna ostit Junimisist Meid kúl kalli hinnaga, Mi, kúl sa núüd kosit wistist, Peat meid háás teggema, Et me tárowelikkus same, Sinno palget löwwame, Armo armo pále náeme, Tároweussest wöttame.

11. Arm, se ello tahtsit játta, Tappa kif ninf kóleta, Mes ei woi so rikust nátta, Wi meid Paradist ka. Siski sa ei játta perra, Kúi meil díge himmo om; Oh mes kaunis, maggus warra om se wabbaus ninf ródm.

147. Hilf mir mein Gott, hilf das nach. Wiis. 21. **S**o armas Jummal awwita So háddan perra nouda, Ninf swámest so otsida, So armo pole jouda. Oh lasse mo, Kúi otsi so, Mo waiwan pea löida, Oh hallesta, ninf awwita Hend' kurja tö eest hoida.

2. Mul anna ommast heldussest So pále útsind lota, Ja pattust káanda Süddamest, Ninf murren rómo ota, Et ikke núüd Mo pattu Süüd, Ninf rasse essitusse, Et káe ka háád teggewa Neil, kumma háddalisse.

3. Kif lihha himmo kistuta, Et se ei woinust wötta;

wõtta; So armastama oppeta, Nink sinno himmus-
tama. Mo kinnita So Waimuga, So sõnna tunnis-
tada, Et ütse Mo surmauke Ei woi sult lahjutada.

4. Oh oppeta mul tasfaust, Nink kela wihha hel-
dest: Ja anna mulle allandust, Et kää so perra selgest;
Neist pattust ka Mo puhhast, Mes norest olle opnu.
Mo rõmusta So Waimuga, Kui murre enne lõpnu.

5. Mul usku, armo kaswata, Ja kin ita mo lotust:
Et minno südda lõpmatta So kääst iks sago toidust.
Suud wallitse, Et minnule Ei tulle temmast hädda:
Mo ihho ka Ni tõida sa, Et himmo weerd ei wõtta.

6. Mul olgo ikkes ussinus, Mo tõõd nink tekkõ
tetta, Et tühhi aaw nink kawwalus Mo eäle ei petta.
Niid, kaddeus, Nink wallatus, se minnult taggane-
go, Ka warga meel, Nink petja keel, Se kawwen
minnust jägo.

7. Kas mo hääd nouwo wõtta ka, Nink kurja
nouwo jätta; Nink lige eest iks pallelda, ka waistille
hääd tetta, Et kurja ma woi tagganda, Nink ligil
appi tulle: Ni sunnip ka, mes tahhat sa: Nink wiim-
selt õnsast kole.

148. Herr Jesu Gnaden-Sonne. Wiis. 17.

J Jesus armo walgus, Sa ello päiwaken, So
ello, rõõm nink selgus Mul paistko sõamen: So
arm mo wastfes tekkõ, Et mul saas rõõmsat näggo,
Mo ärra heitko mitt.

2. Mul pattu andis anna, Mo wõlga listota,
Mul abbis tulle tänna, Kif wihha lõppeta: Kas
minno rahho maitsa, Mo sõänd armust kaitsa,
O Jesand kule mo.

3. Oh aja hengest wälja Kif pattu juretust, Et
armasta nink pelga So ligest sõamest, Et ma so

orja jälle, Nink sulle auvus ella, Kui sinno ommandus.

4. Oh kaswata so tundmist Mo sissen, minno Paas, Nink anna õiget teedmist So pühha sõnna wäest, Et ma so sisse ussu, Nink tõtte sissen püssi, Ei pelga wainlaisi.

5. So rinna pääal mo jota, Po tahmist risti pääal, Et hingu ma ei täuda, Ent kole ikkes neil, Et ma kil lihha tekku So läbbi ärrarikk, Nink ella sinnule.

6. Oh läüda henge sissen So armo õigede, Et temma ajamissen Ma sinno armatse, Nink sinno mele perra Kil kurja ärra wära, Ja ello tee pääal kääi.

7. Müüd Isand anna wäkke Ja joudo, julgust Ja, Sest üttil armo tekko Ei sa so waimota: Kil minno meel nink mõtte, Nink mes ma wõtta ette, Ei kõlba sinnota.

8. Sis kela armas Jummal Kil kahjo henge pääal, Ma olle essi rummal, Te wastses minno meeld, Et ma so tahmist nõwowa Nink tedda täüta püwowa, Oh olle abimees.

149. O Gott du frommer Gott. Wiis. 5.

Oh wagga Jummal, ke Kil andid meile annat, Kest om, mes eäl om, Ke ligest hõle kannat, Mul anna terwust, nink Et terwe ihho seen Mul õles puhhas heng, Ja õigus süddamen.

2. Las, mes mo kõhhus om, Mo ussinaste tetta: Et wois mo ammetin, Mes kässet, pea nätta. Oh anna, et ma te Mo tekko aigfaste, Ja arwita, et tõ Wois minna eddest.

3. Mul anna kõnnelda, Mes ikkes hääs wois tulla, Ja kela ütlemast, Mes tühhi tahhay olla. Ja kui mo ammetin Ma pea kõnnelma, Sis anna sõnnale Hääd wäkke rõmuga.

4. Kui

4. Kui mul om hädäda käen, Sis wötta julgust anda: Las minno rõmuga Mo risti koormat kanda: Oh anna tassast meeld, Et wois iks leppida; Kui nouw mul tarwis om, Sis anna nouwo ka.

5. Te et ma kigega Nisuggust sõbrust pea, Minik päle sinnulke Ei olle ütšik wiha. Kui wöttat heldeste Mul warra jaggada, Sis olgo ärra fest, Mes sadu furjaga.

6. Kui sa mo eäle Weel tahhat jakko anda, Ja mõnne waiwaga Mo lasset wannust kanda: Sis anna kannatust, Mo hoija pattu eest, Et kui ma hallis sa, Ka tunne auwo fest.

7. Kui tullep ello ots, Sis astu Jesus ette So risti surma seen, Heng sago sinno kätte. Mo Ibhul olgo maad, Kun neide mattusse, Kä taiman ellawa, Ei tunne waiwake.

8. Kui heikat wimate: Kik foolja tulge ette! Sis kutsu minno ka Mo harwast henne kätte: Las kuulda omma hääd; Mo ihho ärrata: Et kaunist selletu Saas taima seltsi ka.

150. Wohl dem, der in Gottesfurchten.

Wiss. 2.

Üts dige õnnis mees om se, Ke Jummalat pelgap kindmaste! Hend' peat toitina ommast kääst, Sis kääp so kääsi ma pääl hääst.

2. So naine saap sul ollema So koan, kui pu marjuga, So latse omma istuman, Kui õlli-ossa, lawwa man.

3. Sel mehhel saap ni rikkas õn, Ke ellap Jum- mala peljusjen; Se wanne ei woi olla škäl, Kumb perrandet om meije pääl.

4. Ni saap sul Jummal teggema, Et sinno Silm-

R 5

saap

saap naggema So tõ man rikkust, Onne kül, Nink
temma arm saap jäma sul.

5. Se saap so ello jakkama, So mannu jäma
rahhoga, Et sinna laste latsi näet, Nink Israel siin
lõwwoap haäd.

Palwusfest.

151. Wohl dem der west im Glauben steht.

Wiis. 2.

Tä sel, Ke ussun siigmatta, Nink pallep Jesu nim-
mega. Sest tõttelikkust temmal saap, Mes
Jesand tälle tootap.

2. Ent latse olgo ommete Ka petmatta nink tõisitse;
Kui Esä pole pallema, Sis kulep temma armoga.

3. Kui lats lat Esä pallema, Sis kulep temma
ruttuga: Kui leiba otsip pudussen, Ei kela Esä, kui
täll om.

4. Ei anna Esä kiwike Sel latsel, kumb om
isone; Ei änga täll ka siugu, Kui temma kalla
pallema.

5. Mi ka, kel Jummal Esä jäap, Se tõtteste
iks kuuldus saap; Ent ta ei kule pattatsid, nink heidap
ommast palgest neid.

6. Ke pattust kånap õigede, Nink säep Jesust
wajjele, Se maitsey kuulmist palwe man, Nink
lõwwoap, mes ta otsnu om.

7. Oh selle palle sõamest, Ei suga enge Waimo
wäest, Hään lotussen nink ussu wäen, Kit mes sul
wasa om siin maan.

8. Ent sinna Jesus oppeta Mo õigest Esä palles-
ma, Et ma so läbbi ikkes tääl Woi sada armo armo
pää.

152. Dir, dir, Jehowa will ich singen.

Wiss. 56.

Sa tahha sul, Jehowa, laulda, Ei olle ütfit
sinno saarnane: Oh wötta minno laulu kuulda,
Mink anna waimo wälke minnule, Et ma woi sedda
Jesu nimmega So mele perra häste tallita.

2. So Poja mannu minno wea, Et Poig mo
sinno mannu weas ka; So Waim mo sisse kolgo
pea, Mink lautko meeld nink söänd pallama, Et min-
na rahho maitfa üllewäst, Mink laula sulle figest
söämest.

3. Kui kaldat, Jesand, armo ölli Mo päle wälja,
sis om laul kül hä, Ja tall om töttest maggus hölli,
Kui ma so tötten waimun kummarda. Waim üllen-
dap mo söänd sinno pool, Mink minno laulmisset om
föрге hääl.

4. So pühha Waim woip puhkamissen Mo eest
weel so man öigest palledda, Mink tunnistap mo
waimo sissen, Et ma so lats nink kaas-perrandaja;
Sest tännita ma, Abba, Eessa, nüüd, Mink pea ussun
digid palwusfid.

5. Kui minno söämest se Abba So pühha Wai-
mo läbbi kuulduš saap, Kui ma so sega kinni tabba,
Sis ligup sinno meel nink lägginep; Et ei woi jätta
minno kuulmatta, Sest et so mele perra pälfi ma.

6. Mes oppetap so Waim mo esfi, Se om so
mele perra palleddu, Mink sedda jaggap mul so kässi,
Sest et se Jesu nimmel ofsitu, Ke minno teep so
latfes siin nink saäl, Et ma ka wötta armo armo
pää.

7. Hä mul sest waimo tunnistusfest, Se täüdap
minno söänd römuga, Ma tija, et so täwweusfest Kif
täwwe-

täwewelikko ande tullewa, Kik annat sa, nink teet ka ennamb weel, Kui ma woi pallelda ehk moista tääl.

8. Hä mul, et Jesu nimmel palle, Ke sinno hääl Käel mo eest pajatap, Se läbbi om kik amen jälle, Mes südda tötten, waimun himmustap: Hä mul! sul olgo kittust iggawest, Et sa mul kinkit särast önnistust.

53. Sieh hie bin ich Ehren-König.
Wiis. 6.

Nätse Jummal, siin ma rummal Heida henda põlwile, Henge rikmist, Silma ikmist, To ma, Jesus, sinnule. Las so löida, las so löida Minnust, Ke ma pattane.

2. Kae jälle minno päle, Jesand olle hallelik Sinno püwra, sinno söwra, Minna waine mulla tük. Las so löida, las so löida, Olle mulle armolik.

3. Ei ma püwra ei ka nõwra Muud, kui sinno hallestust; sedda sawa sinno armsa, kummil näüdat armastust. Las so löida, las sa löida, sinnust sa ma önnistust.

4. Daiwa selgus, henge walgus, Ilma süta Wõnaken! Sääl so harwan käüp heng otsman Sinno, kallis põijoken. Las so löida, las so löida, Range Jummal, Innimen.

5. Jesand kule, kui mo hule Hallofaste laulwa sul, Allandussen, Kurbastussen Käüp so latse maddal hääl: Las so löida, las so löida, Jesust himmustap mo meel.

6. Tühhi kára, üma warra, Lihha hümmo, auro nink lust Sadap mulle enne wallo, Gest ma otst önnistust: Las so löida, las so löida, anna õiget walmistust.

W a l w a m i s s e s t.

154. Wer sich dünken läßt er steher. Wiis. 57.

Te jo mötley henda faiswat, Hwidko henda sadda
 Maast; Feedko wainlast umbre joostwat Rigen
 paigan usfinast.

2. Eibha julgus pettap paljo, Kahjo sadap suig=
 minne, Ke ei aja tedda wälja, Keüdap witsa hennele.

3. Kui sul karwa jaap se laiskus, Kule, mes woip
 sündida: Sinno päle tullep waisus, Kui üts kange
 tapleja.

4. Eibha julgus om se többi, Kumb loun-ajal rikkup
 fo: Ke sis otsip hengal abbi, Pea temmast paego.

5. Kui saäl Simson mahha heidap, Pordw üstjän
 maggama; Kui pord henda armsast näüdap, Nakkap
 temma leinama.

6. Kui se waine Peter julgup Surma minna
 Jesuga, nink ei walwa, enge suigup, Peap temma
 leinama.

7. Ehf se wastne waim ka julgus, Mörk om wan=
 na libha weel; Kui sa maggat, saat sa palkas Waiwa
 römu assemel.

8. Meije wainlanne om usfin, Nink ei tija mag=
 gamast; Nink me käume laisklemissen, Oh se om meil
 häbbi tööst.

9. Onnis om, ke önsust otsip Wärristen nink
 peljoga; Se om warjun sis nink trotsip, Kui surm,
 kurrat mäsawa.

10. Onnis om, ke walwap, pallep Ahtakesse te=
 raa pääl; Liigmatta se saisap, pöllep Kurratit nink
 pörgu häald.

11. Onnis, ke iks wökest pannep Umbre omma
 nimnessi, Usfu künält nida kannap, Et ei listu eäle.

12. Onnis

12. Sunnis om, te aigfast rühhip Oli lühtrit ehhi-
ta, Et, kui henge pöigmees wiwip, Temma heng
jääs rikmatta.

13. O sa omme laste hoidja, Sinna ollet suigma-
ta: Olle iks mo usfu läütja, Kui ma johhu maggama.

14. Laiskust, julgust kela minnust; Hoiija mo so
peljusfen: Lühhenda sa essí armust Minno risti koor-
mat siin.

15. Rihhota iks minno mele, Et ma walwa suig-
matta, Ja et minna, kui ma kole, Walwen uino
maggama.

155. Mache dich mein Geist bereit. Wiis. 55.
Sinno waim hend walmista, Walwa, palle háste,
et sa jowwat liigmatta Kurjal ajal saista: Kur-
rat om Kawwal waim, Otsip uskjid petta, Usku
árrawotta.

2. Ent oh wirgu enne weel Parrembaste ülles;
Nasse nuhtlus saap sul saál, Sa ei pásse tullest: Kui
so sirm, Pörgu hirm Pattu unnen löwwap, Omma
wörku püwwap.

3. Wirgu ülles, sest et sul Ei sa muido walgus;
Walwa, et so söámel Saas se öige selgus; Jum-
mala Melehá Om, kui temma andid Walwamisfen
ihs prukit.

4. Walwa, et se petja waim Unnen so ei löwwa,
Kül ta muido noppe om Sinno mahha löwwa.
Jummalast Jättetas Tälle lubba salwa Reid, te siin
ei walwa.

5. Walwa, et so ilma háál Hirmuga ei wára;
Ehl et temma libbe keel So ei petta árra. Walwa,
sest Wellitjist Sawa piigja essí Koggodusse sisse.

6. Walwa henne ülle ka, Et so lihha, werri Kur-
jaste

Jaste ei kaota Poja armo ärra; Eihha meel Hoiijap
weel Kawwalust nink kōrkust, Sadap waimul nōrkust.

7. Walwa iks, ent palle ka Ussinast nink õigest,
Jesand peap ütfinda Sinno päästma õigest, Mes so
weel Kelap tääl, Et sa ikkes laisflet, Pattu többen
looflet.

8. Jummal tahhap pallemist, Kui ta peap andma;
Temma pürowap puhkamist, Kui hoold peap kandma,
Et kük rist, Jum nink lust, Kurrat, põrgu-leri En-
namb meid ei wära.

9. Siski kük läap kōrdake, Kük saap meile abbi,
Kui me tedda palleme Temma Poja läbbi; Wiljalt
saap Meil nink jääp Temma arm nink heldus, Kui
meil ussu palwus.

10. Oh sis walwõem, pallegem, Puhkagem iks
päle, Sest et hädda liggi om, Kük lat otfa pole.
Wilinne päiw, Nasse waiw, Jummal tullep sund-
ma, Ilma hukka pandma.

Waimolikkust Taplemisest nink Wäärmissest.

156. Wer überwindet soll vom Holz ic.

Jesus.

Te ärrawärap, se saap wilja sõma Sest puust,
Kumb paradisiin halsendap. Ei hädda ei ka surm
sa tedda sõma, Kui minno orjap, omma Jesandat.
Mes rõmu annap, Mes taiwas kannap, Se peap
sama täl iggawes.

Zeng. 2. O Jesus arwita mo ärrawäärda, Ma
taple kük, Ent weidi jōwwoaga: Kük saigest offip pat-
mo linni haarda, Nink rammo lõppep käest et nōrkas
fa. So armas kässi Saatko mo essi, Et kük mo ello
so melest hä.

Jesus.

Jesus. 3. Ke árrawárap, sel ei sa joht hádda Gest
töisest surmast eal ollema: Mo palget, járje een, Eäl
antas náтта, Kun árrawallitu mo kittäwa. Woi=
musse päle Sis laulap jálle, Nink kannap ohwrit
pühhidega.

Zeng. 4. O Jesus arwita, et minna wára, Mo
usk om saggest nörk, nink ei te tödd: Oh láuta palla=
ma so armo perra, So walgust, löppetä mo pattu
ödd; Et öige pallaw Nink öige ellaw so öigest teni,
O wäggenw mees.

Jesus. 5. Ke árrawárap, sel ka antas súwowa
Gest Mannast, kumb om árra pedetu. Ma tahha
tunnistust täl ette turowa, Uts wastne nimmi om täl
hoijetu. Eäl om suurt öinne, Se wonakenne Deep
tedda mörsjas, wiip hennele.

Zeng. 6. O Jesus arwita, et minna wára, Ilm
pannep omma Manna ette mul, Nink kákkip margu=
nat se sissen árra: Oh tömba minno henge henne pool.
Mo südda ikkep: Se tigge heikap: Kus núüd so so=
tus? Kus Jummal om?

Jesus. 7. Ke árrawárap, nink saap minno tekkö
Jks ammal ötsani siin piddama, Sel antas pagga=
nide ülle wákke, Et temma kaitfas neid raud=
witsaga, Et silma náwa, Kui hukka láwa Ne ilma=
tarfa ni hirmoga.

Zeng. 8. O Jesus arwita, Et öigest wára, Et
minna söämest te, mes ma te. Mes pattust jánu
weel, se leika árra, Et pimmedusfest pásse wallale.
Koleta minno, Sis tunne sinno, Aja mult árra kíl
pahhandust.

Jesus. 9. Ke árra wárap, se saap ehtet sama Neist
walgust reiwist, kumma üllewán, Nink ello ramatun
saap

saap nimmitama; Saad tunnista ma üles Eesa een. Ma panne tälle Sää, kun ma ella, Wanni-
kut päle, täus arovustust.

Heng. 10. O Jesus arowita mo, et ma wära, Mo henge särk om must nink purretet. Mo teo kad-
duwa kui suits siin ärra, Mo kurjus om so een kii
arwaldet: Oh te mo walges, Nink õige selges, Et
jääs mo nimmi so ramatun.

Jesus. 11. Ke ärra wärap, se saap pidas jälle Mo
Eesa kwan jäma iggawes; Ma panne Eesa nimme
temma päle, Jerusalemmi perra kutsutas; Mo per-
randusfes, Mo ommandusfes Wõtta ma tedda sääl
hennele.

Heng. 12. O Jesus arowita mo woimust wõtta,
Kül heljus pea minno heng nink meel. Sa woit mo
walmista nink kanges tetta, So werri andko wäkke
taplussel. Kül sa woit tetta, Et rammo wõtta, Nink
ikkes walwa, ja woimust sa.

Jesus. 13. Ke ärrawärap, ni kui minna tennu, Se
saap ka istma minno järje pääl: Ma olle ma pääl
risti, waiwa nannu, Müüd istu ma hää, Jes. torrel
käl. Siin saap ka õnsust, Nink henge hengust, Ke
nida taplep, kui kõhhus om.

Heng. 14. O Jesus arowita, oh tulle pea, Wain-
laisi paljo om, oh arowita! Surm, kurrat, pat nink
ilm nink ka mo lihha, Mo wasta taplewa, oh kule
sa! Sis tahha minna Sul õiget tenno Sää, tainwan
laulda, et woimus kæn.

157. Es kostet viel ein Christ zu seyn.

Kül massap waiwa ussu tõ, Nink kääma puhta
Waimo mele perra, Gest rasse om se lihale, Jes
henda

henda surma sisse anda ärra; Kui ka üts taplus löp=
pep ärra tääl, Ei fest sa weel, ei fest sa weel.

2. Siin kárwás pörgu siugu páál, Ke wihhaga
me kónsa pále túkw. Suur wainw om henda hoita
tääl, Kúl nemma pea henge ärraríkwa. Ke nakkap,
löwwap biget teggemist Nink taplemist = =

3. Ent wainw ei olle asjanda, Kui bigest mötlet au=
wustusse perra, Kumb selle peap antama, Ke taiwast
otsip, ilma pöllep ärra. Kúl om tál wainw, ent Jesu
heldus teep, Et ferges saap = =

4. Se peap fige förgemba Lats ollema ja walgus
taiwa walgen; Kui kange, puhhas, selge ka Saap
ihho ollema; Kui illus walgen; Sest tedda teep se tai=
wa auwustus Ni illusas = =

5. Kui sääl se lats sis Esfa náep, Nink náttén
tedda maggusaste tunnep; Kui selge jöggi hengen
káuþlj Nink tedda Jummalaga kofko pannep: Mes
sis weel waimun sääl saap sündima, Om teedmatta = =

6. Sääl annap henda tarkus tál, Ke siin kui Em=
ma iks sai temmast tuttus, Se Perli-kroon saap
temmal sääl, Nink saap kui mörsja temma mannu
widus, Mes ilman weel tál ärrapedetas, Sääl
awwatas = =

7. Mes Esfa perrast taiwan om, Se antas sääl
ka Esfa usjan tälle, Kif taiwa há om temma káen,
Náep silmiga nink ellap Jesusse. Ei olle awwun
tedda suremb weel, Kui Jummal sääl = =

8. Mo waim, oh ärra wásfigo Se pimmednsse
wáe lábbi túkki! Mes murretat, et jowwoto, Sa
tijat, et sul Jummal annap wákke: Kui taplus otsan
ym, sis woit sa ka Sääl hengada = =

158. In dich hab ich gehoffet Herr.

Wils. 33.

Sä loda, Jesand sinno päääl, Las kuultus sada minno hääl; Mo häppe ärra sada, Ma palle so, Oh! lasse mo Sa armo sisse jäda.

2. So kõrwa kána minno pool, Mo hoidko, Jummal, sinno hool, Mul pea abbis tõtta, Ma makka tääl Ehk saisa weel, Kik hätta minnust wõtta.

3. Sa ollet mul üts kiini Liin, O Jummal! Jummal, kaitsa siin, Et ma woi kindlik olla, Kui põrgo-kon, Ke wäggero om, Mo wasta tahhay tulla.

4. Mo paas nink lotus ollet sa, Mo linnitus nink wäggi ka, (Mi ütlep sinno sõnna) Kui hädda om, Mo suremb rõõm; Kes woip so wasta panna?

5. Mo petnu om se kurri ilm, Mo laitnu om se pilgja silm, Nink säednu salla kele, Meist päästa mo, Ma palle so, Nink kela kurja mele.

6. Ma anna, Jesand, henge sul, O Jummal tulle abbis mul, Nink wõtta mo so kätte; Kig' hädda kääst Mo päästa hääst, Mes tullep minno ette.

7. Sel kolme-ainul Jummalal, Ke wälke annay nõrgemal, Nuro, Kittust laula minna. Se saatko weel Siit ilma pääält Meid henne mannu sinna.

159. Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ. Wils. 43.

Sä so pol, Jesu, tännita, Oh! kule minno häle, Sel ajal minno awwita, Et himm ei sa mo päle. Ma õiget usku himmusta; Sa tahhas mul sedda anda, Kisti kanda, Mo welle armasta, So sõnna tallel panna.

2. Ma palle weel, o Jummal, so, Sa woit mull sedda anda: Siin narus ärrajätko mo, Las so päääl lotust panna, Kui minna pea koolma tääl, Et ma

sult armo oda, Nink ei loda Mo omma teggo päääl,
Et es wois kahjo sada.

3. Oh! anna, et ma süddamest Neil kurjil andis
anna, Nink päästa minno wainlaisfest, Et ma hääd
söänd kanna. Mo roog so sönnä olgo tääl, Sega
mo henge söta, Nink ka jota, Kui tulley hädda päääl,
Las mo sult abbi ota.

4. Hä, kurri ärrä käänto mo Siin Ilman sinno
sönnast, Las otsani mo usku so, Kik om so käen wan-
nast; Sel ilma saap, kel annat sa, Ei woi ütse läbbi
waiwa Sinnust taiwa, Ehk armo perranda, Kumb
wärap pörgo = harwa.

5. Ma pea ikkes maadlema, Mul abbis, Jesus,
paista, So armoga mo paimenda, Et ma woi kind-
malt saista. Kui kiusus tulley, kela sa, Et se mul ei
te hätta, Sa woiit tetta, Et ma jä kahjota; Ma tija,
sa ei jätta.

160. Herr Jesu Christ ich schrey zu dir. Wils. 1.
So pole, Jesus, tännitap Mo heng siin surest wai-
wast, Nink römu wäega himmustap; Oh! kosta
mulle taiwast. Weel suremb, Jesu, om mo rist,
Mes waiwap minno häddalist, Kui kōnnelda ma
jowwa.

2. O! Jesus, kule minno hääl, Nink abbi mulle
näüda. Mo lotus saisap sinno päääl, Mo päle armo
heida. Mo südda mötley katsite, Gest et ma römu
ütteke Siin ilman ei woi löida.

3. O Jesus Krist, sa armo juur, Ehk istut kōrgen
taiwan, Om siski weel so abbi suur Näüd awwita
meid waiwan. Ei olle mul muud abbi-meest, Ke
minno päästap hädda käest, Kui sinna enne, Island.

4. Sa, Jesus, ollet ütfinda Mo lotus nink mo ello,

So käest tulley mulle ka Mo waiwo, mo rist nink wallo. Gest sinno, Isand, palle ma, Mo ärra jätko abbita, Ent päästa häddast ärra.

5. O Jesus, õige Jummal wäest, So päle minna loda, Mo abbi tulley sinno käest Sult minna sedda oda. Mo lotust ärra lasko sa, O Isand, ärrakad-
duda; Ma lähha muido hukka.

6. O Jesus, minno kinnitus, Oh! kae, armo läbbi, Kui suur om minno willitus, Nink sada mulle abbi. Oh! kule minno waise hääl, Nink heida armo minno pääl' So mõrro surma perrast.

7. O Jesus Krist, kui tulley aig Mo häddast päästa ärra, Mo meel nink südda om sis wail, Nink lät so mele perra. Sa aia wainlaist ärra tääl, Ke nida tükwa minno pääl', Et ei woi wasta panna.

8. Ma anna Jesus sinnole Mo naabri nink mo welle, Neid ärrapõlle johtake, Ent anna armo neile, So armo perrast awwita, Nink häddan neid ka rõ-
musta, Nink kule meije Palwid.

9. O Jesus, mul ei olle nouwo, Hend' essi päästa, teda; Kui päästat mo, sis om sul auwo, Et mahha es wois jada. Ent kui jo se om sinno meel, Et pea wai-
wa jama weel, Sis anna mulle joudo.

10. O Jesus, anna kannatust, Et jowwa risti kanda; Kui mul om sinno hallestust, Ei tahha wasta panna. Ehk ilman mul käl waiwo om tääl, Sis palle minna sedda weel, Et annas hengel' armo.

11. Jks sedda, Jesus, loda ma Rig' minno ello eal, Et ikkes tahhat kuulda sa Mo palwet hädda ajal. Ei olle ma sult põletu, Kui ma so olle pallelnu. Gest olle minna rõõmsa.

12. O Jesus, minno õnnistus, Ma lähhä sinno
põle;

pole; Et ma wois sada awwitus, Gest kannat sinna hole. So mele perrast sündko se, Kui sinna tahhat, nida te, Sul awwus nink mul õnes.

13. O Jesu, sinno werrega Kik minno palwid woia, Et woisse läbbi tükkiida, Nink Taiwan armo löida, Nink kuultus sada Jummalalt, [Et meije risti koorma alt Kik woime wabbas sada.

14. O Jesu, armas Abbi = Mees, No päle armo heida, Ke suren waiwan omma tööst, So abbi neile näüda, Nink pästa neid so käega, Sis sawa nemma tennama So siin nink Taiwan. Amen.

161. Ringe recht wenn Gottes Gnade. Wiis. 57. Taple (wäita) häste, kui so armust Jummal töm-
bap hennele, Et so heng wois figest koormast digest sada wallale.

2. Wäita, wärräja om kitsas, Ahtakenne ello te; Kik saap sulle ütškörd witsas, Mes ei küni taiwabe.

3. Wäita werreni mo südda, Wäita taiwa rikusse, tahhap satan wasta wötta, Arra heit go sugguke.

4. Wäita ni et südda pallas, Nink et eddimenne arm Ilma jalgu alla tallas: Polik arm om tühhi põrm.

5. Wäita palwen, puhkamissen, Ilma jälle jätmata; Wära ärra ussindussen, Taple ö nink päiwa ka.

6. Ollet sa sis perlit löidnu, Arra mötle johtake, Et sa kik jo ollet täütnu, Mes om kästu sinnule.

7. Kanna peljun hengest hole, Hirmun õnnistusse eest, Hädda orrun om ils sulle Egga päiwa pelgamist.

8. Pea omma kroni kinni, Näüta benda ni kui meest; Kindmas jäma toop sul õne; Paggema om turri tööst.

9. Arra lasto silmil kaija Kurja ilma tühhiust: Ewariistu om ils waja; Pakke laiskust, wässimist.

10. Arra

10. Arra andko lihhal perra, Jätta mahha him-
mustust. Täudat sinna himmu ärra, Näet sa jälle
pinniedust.

11. Lihha wabbaus teep mele Kälmas, julges,
wallatus, Nink sööp ärra ussu öli, Teep so kölbma-
kumas puus.

12. Dige südda taplep kangeft Pattu wasta sur-
mani, Nink ei holi häddast, römust, Saap ka woi-
must allasi.

13. Dige südda Jesu jälgä Otsip nink kääp wal-
waden; Wöttap lihha himmu pölge, Nink ei falli
hennesen.

14. Dige südda paljo ikkep, Uerway naarmist hul-
lusfes: Sest kui sundus päle tükkip, Sis lat naar ka
ikemisfes.

15. Dige südda jättap käära, Mängmist, tantsmist
ilmale; Täll om taiwan römu warra, Sis lat meel
ka taiwaha.

16. Piddage iks sedda melen, Maadleja, nink pelga-
ke; Rühke päle, Jesu jällin Kääwa ammak taiwaha.

17. Eggal tunnit meelde tulgo, Et wois olla wima-
ne; Usfun lühter walmis olgo, Saatke wastsetpöllike.

18. Kik ilm maggap ikkes päle; Sodom pallap
tullega; Heng, kes päästap sinno jälle? Rühkma olles
wäega hä.

19. Rühhi, kui sa waine sawwi Pörgust tahhat
päästa hend, Kisu fig. kaplu läbb; Pakke ni kui
ajet lind.

20. Pakke wälja ilma kääpist, Otsi warjo Je-
sussen, Rühhi, päästa henda noppest, Olle puhhas
söämen.

21. Kik mes söänd wangi wöttap, Sedda wihta

elladen, Nink mes Jummal õnsas kittap, Sedda
õtsi Jesusfen.

22. Rühhi, arwa tunni, päiwa, Kunni põigmees
tullep sul, Nink teep õtsa sinns waiwa, Sadap tai-
wan hengust kül.

23. Rühhi, jõe temma wasta, Ütle: walmis olle
ma. Jhho honest wälja astu. Tairwa honid
himmusta!

Ilma Arrasalgamisfest.

162. Jesu meine Freude. Wiis. 48.

Jesus minno ello, Minno ainus illo: Jesus minno
õn. Kik mo südda wihtap, Sinno ainult ihtap,
Armas Jesuken. Jummal Põig om minno põig,
Ei muud joht, kui enne tedda, Armastap mo südda.

2. Lähbi sinno hõle Ei sa joht mo pole Ütsik wain-
lanne. Eht kül kurrat mäsap, Ilm mo wasta
tõssep, Ei ma pelgate. Olgo kül nüüd wasta mul
Põrgo-haud nink pattu häbbi. Jesus om mul abbi.

3. Kurratit ma nara, Surma minna wära, Tem-
ma hirmo ka. Nalka, ilm, kül tousma, Ma ja
laulden saisma Ilma peljota. Jesu hool om minno
pool. Ilma nink ka põrgo kára Peap lõpma ärra.

4. Nikkus jägo mahha, Sedda ma ei tahha; Je-
sus ütfinda Om mo ainus warra. Ilmlik aaw, ja
perra, Kige himmoga. Nist nink õht ei pea joht,
Eht ma sedda pea kandma, Jesusfest mo käändma.

5. Ilm, ma jätta sinno, Nink kik sinno Himmo,
Jummalaga nüüd. Jummalaga jägo Pat, ja ärra
sago Minno järgi siit. Kõrgistus nink torreus,
Sega, mes neil man woip olla, Las siin samman ella.

6. Kurbus,

6. Kurbus, sul ei sünni Minno pitta kinni; Jesu rõõm om mul. Gest ke pelgap tedda, Sel om ka kii hädda Esfi maggus käl: Ehk ka siin mul käl om piin, Siski, Jesus, ütle minna: Mo rõõm ollet sinna. A. V. 163. Was mich auf dieser Welt betrübt. Wiis. 20.

Ses ilman minno kurbastap, Se püssip ürikest: Ent mes mo südda armastap, Se saisap iggawes. Oh pea ilm sis hennele Auw, rahha, himmustust: Mo Jummal toop mo hengele Ka waiwan kostotust.

2. Se rummal ilma rõmustus, Ehk ta käl maggus näüs, Saap pea ümbre mudutus, Et lootja murrest täüs. Ent ke iks Jesu päle loot Siin ilman ütsinda, Se näep jo taiwa wannikut, Om rõmus murreta.

3. Mo rõõm jääp minno Jesuken, Ei ilmast hõlike: Ilm om üts pelglik, Ewblük õn, Lät hukka wiimate. Ma olle ussun kihlatu Jo Esfa Pojaga; Ke taiwan istup, kaisap mo, Ta mõrsja olle ma.

4. Mo sissen, Jesus, koleta Se wanna ilma meeld; Ke sul om wasta panneja, Nink essip äkkitselt. Mo wõtta ommas hennele, So kølge keüda mo, Et esfi matta sinna lä, Kun kii om täüdetu.

164. Last uns doch nicht begehren. Wiis. 19.
Oh ärra püüdke sedda, Mo armas heng, siin ilma pääl: Mes koormat sul woip tetta, Nink õnnistussest keelda sääl. Mes otsit sinna auwo, Kumb tühhi kerge tuul, Oh wannu sedda sauwo, Kumb üri perrast sul Toop hätta, wallo, waiwa, Ja sadap huklatust: Oh otsi hennel taiwan Hääd auwo Jummalast.

2. Mes kassu lihha himmo Sul sadap, kallis heng, siin maan? Mes warjo, ehk mes rammo Saap rikkus?

rikkusfest, kui surm om käen? Sääal om se himmo lätte, Kun ellap Jesus Krist, Kik teie litwa tedda Se armo palga eest: fest kroni pantas päle Sääal Esfa järje een, Oh rühkem Esfa male, Kun saja söömaig om.

3. Mes auwo, mes rõnu ello? Mes warra, ehte, auwustus? Se taiwas annap illo, Ja ihho, henge rõnustust; Se rõõm mo Jesu hõlman Om maggus iks nink hä: Se armo-riik siin ilman Toop hengust waimule. Ke Jesusen om rikkas, Ke auwun temma man, Se maitsap sedda ikkes Ni maan kui illewän.

4. Mo Jesusen om minnul Suur hä, suur warra, arm nink lujt, Se om, mo hoidja, sinnul Kõl teda fige parrembast. Ilm põlgo mo nink trotsko, Ei ma fest holike: Mo südda auwo otsko, Kumb häddast wallale. Ilm wihtago mo häste, Ma wõtta armoga Iks omma Jesust wasta, Sis ja ma murreta.

5. Ilm wandko minno ärra, Mo Jesus om jo minno õn; Ma otsi siski perra, Nink lõwwa tullu Jesusen. Ilm saatko mulle hätta, Ja kurbust, wiltsust, Kõl jowwap rõõmsas tetta Mo söänd Jesus Krist: Kui ma ka peas koolma Siin ennamb tuhhat Kõrd, Surm ei sa henge neelma, Toop ennege mo wõrd.

6. Se tunnistus om mulle, Ma litta õ nink päiwa fest, Uts kunningriik om jälle Mul ommas antu Esfa käest. Sei surmilikko siin ilman, Oh jäge Jummalaga, Mo kroon om Jesu hõlman, Mo riik om walmis ka. Mul tettas taiwan iste Mo Jesu järje pääl; Mo ello parremb tõõste, Kui kõnnelep mo keel.

7. O Jesus rõnu warra, Ku mas se armas aig mul

mul saap, Et ma süst lahku ärra, Mink su sul õiget
kittust toop? Kunnas mo sälga pantas Reid walgid
reitwid sis? Kunnas mul lubba antas Sul jada igga-
wes? Oh anna pea kätte Se kullast kroni mul, Kumb
hukkaminnematta, Mink tallel pantu sääl.

165. Entfernet euch ihr matten Kräfte.

Oh tagganege minno himmo Gesti kigest, mes weel
ilmlik om; Oh jätta mahha tühja rõmo, Mo
wässinu nink waiwat waim! Oh taggane, sa tühhi
tõ! Ma nalka wätsset ellamist, Kumb wihtap ilma
seggamist.

2. Oh laulke moga mäe, orru, Et teda saas mo
Jesu auru, Ke om mo kaitseja nink mo warri, Ja li-
gen waiwan minno nouw. Oh taggane, sa tühhi tõ!
Jo parras aig om minnule, Et ilmast lāna õigede.

3. Ehk, halja wälja, illusaste Kūl surowel henda
näüdate; Sis woip teist süski nätta häste, Et illo
kaup peake. Oh taggane neist peage, Mo südda, mes
sa himmustat Mi wāega sedda kaddurwat?

4. Kui fenni ollet armastanu, Mes aiga, rammo
kullutap: Sis jätta kurbust, Kumb sul saanu, Et kigest
sul nüüd kelo saap. Oh taggane! so Põhjo! hä Om
parremb, ke so neitsis tād! Ja mõrsjas tennu hennesel.

5. Oh pakke liig = arm minnust wälja, Et minno
südda tühjas saap, Mink astup Jesu armo järgi, Et
talle ütsind kittus jääp. Oh taggane kõrk mele tõ!
Ma nalka henda põlgma ka, Gesti et ma Jesu maja lä.

6. Neist pattu kaplust minno pästa, Neist wõrkust,
kumma sallajan, Wainlaiste nouwo rikku häste, Et
olles wabba lambaken. Oh taggane sa kawwal
tõ! Kumb mo om petnu sagedast, Nüüd põlle ma
fik kawwalust.

7. Kui

7. Kui maggus om üts wabba ello, Kumb figest henda lahhutap; Kui hul nink rummal ilma illo Nink temma lust meist mahha jääp. Oh taggane kif ilma tö! Mo melen olle kihlatu, Nink esu mõrsjas ehhitu.

8. Oh kääki mo so rahhun ärra, Nink wõtta mo so üska ka, Et ma kif jätta ilman perra, Ja figest henda lahhuta. Oh taggane! se armo tö Zeep et ma henda unneta, Nink taiwa pole himmusta.

166. Eins ist noth, ach Herr dis eine.

Üts om waja, sedda ütte Mäüta, Jesand, minnule: Kif mu, mes siin ma pääal nätta, Lät mul koor-
mas ennege. Sesamma al waiwatas, salwetas südda, Nink ei woi sest rahho nink hengamist löida. Ent sa ma se ütte, kumb tarwis mul lät, Sis sa ma se üttega kallimbat hääd.

2. Heng, kui tahhat sedda saija, Ärra otsko ilma man: Mes om maine, jätta mahha, Otsi sedda ülle-
wän, Kun Jummal nink Innimen ütten koon nätta, Kun armo nink andide tawweust löida: Sääal, sääl om se parremb nink illusamb riik, Mo tullusamb ossa, mo üks nink mo kif.

3. Ni kui Maria se ütte Otsnu sure himmoga, kui ta Jesu jalgu ette Mahha istnu kullema: Sest temma heng palli sest kuulmisse himmust, Mes Jesus saas ütlemä Jummalä armust; Kif meel nink kif mõtte saia Jesusse pääal, Nink Jesus, kink tälle kif üttega sääl.

4. Nida om ka minno südda, Jesand, ütfind sinno pool, Las mo sinno külge jäda, Kinki henda ommas mul. Eht paljo ka kånasse sinno poolt ärra, Sis jõe ma siski üks armun so perra: So sõnna, o Jesus,
om

om ello nink waim, Kumb kostotap jälle mo söänd, kumb tuim.

5. Kige tärwelikkumb tarkus Om so sissen pedetu. Anna enne, et mo moistus Olles allahaidetu. Kun wallitsep maddalus, tassane mötte, Sääł jofep se taiwatsse tarkusse lätte. Kui ennege, Jesus, so tunne nink näe, Sis om mul se tarkusse tärwelik há.

6. Muud ei woi ma Eesa ette Wija, kui so, üllemb há: Jesus, minna sa kii kätte Sinno pühha werrega. Sa ollet mul üllembat digust sääł saatnu, Kui risti pääł ello mo waise eest jättnu: Ma tija, mes önsusse reiwid mul om, Neist om mul nüüd ussun auro, rahho nink rööm.

7. Anna, et mo heng saas jälle Sinno palge saarnatses: Gest sa ollet tettu mulle Jummalast pühhändusfes. Mes iggawel Jummalala ellus om waja, Se woi ma ka sinno läest, Jesus, iks saija: Oh pääta mo kadduwast himmust, mo öñ! So ello se olgo mul teda siin maan.

8. Mes ma ennamb tahha essi? Armo merde uppu ma! Sinna lätsit pühha sisse Omma kalli werrega; Sääł ollet sa iggawest lunnastust löidnu, Et wallale päässi, mes kurrat om keüttnu: So taiwabe minnik toop wabbaust mul, Müüd lauldas se Abba mo söämen sul.

9. Rahho, rööm nink waikkik ello, Tärweste mo kostotap, Gest et wärsti söda päle Karjus minno jubhatap. Ei tahhake südda muud maggusust maitsa, Kui sedda, et sinna wois ikkes mo kaitsa. Ei olleke sugguke maggusamb há, Kui se et ma, Jesus, so ussuga näe.

10. Selle, Jesus, olle sinna ütfinda mo ütš nink kii.

fik. Rae, kohhe mõtle minna, Kas ma olle tõttelik:
Kui wahhest ma essi se kurja te päle, Sis näüta mul
essi se taiwa teed jälle. Oh anna, et assus fik arwa,
mes om, Et sinno sa kassus, sis om mul fik rõõm.

Himmustamisest Jummalal nin Kristusse perra.

167. Gottlob! ein Schritt zur Ewigkeit. Wiis. 1.

Nun Jummalalle üllewän, (üts sam päiw, tund) läts
jälle möda:) Ma (stu päle minnemar, Mo himmo
möda

om sul teda. D latte, kust mo ello keep, Kust ar. n
mo henge sisse läap, Et ma kää taiwa pole.

2. Ma loe päiwi, tunnik, Äig om mul iggaw
ota; Oh kunnas ma kül sinna lä, Kun ma so hõima
wõtta, Et se, mes surmik weel om tääl So sisse
äraneeldas sääl, Et ma ilmsurmik olle.

3. So armo tullest pallap so Mo südda, Kumb om
läüdet, Nink om so armust täüdetü, Ja soga kollo
keldet: Nink ehk sa kül mo sissen tääl, Sis püüwa
minna siski weel Jks lähhemal sul sada.

4. Oh et sa essi peake Mo perra wõttas tulla, Ma
loe silmapilkmissi, Nink walmista jo loolda: Oh
tulle aawustussega, Mäts ma, so mõrsja, walmista,
Nink panne wõkest ümbre.

5. Nink seji et waimo õlli jo Din kallatu mo päle,
Nink sa mul sissest lähhünu, Ja sullatad mo mele;
Sis paistap ello walgus mul, Mo lühter om jo wal-
mis sul, Et ma so ümbre n õtta.

6. Oh tulle, om so mõrs a hää; Oh tulle, Jesus
tulle! Ja heitap selgede iks pääl; Oh tulle pea mulle.

Oh

Oh tulle sis mo Põijoken, Sa tunnet mo, mo wona-
fen, Et kihlatu sul olle.

7. Ent aig nink tund, se olgo ka Jks hoiel antu
sulle, Ehk se käl om so melehä, Et ma so kutsu tulla,
Nink walmista hend kigest wäest, Et ma wois kigest
swämest Jks sutle wasta joosta.

8. Se om mo rõõm, et ütšik mo So armust ei
woi kända, Nink et ma kiki een sul woi Se Põijo
nimine anda, Ja et sa henda minnoga Saat taiwan
ärakihlama, Nink perrandust mul andma.

9. Sis kitta ma so süddamest, Et päiw (õ) (tund)
(nädäl) (Pjastaig) om mõda lännu, Nink nida ello
käämisest üts sam om mahha jänu; Ma astu päle
noppeste, Et ma saas ülles taiwaha, Jerusalemmi lina.

10. Kui wässinu mo kää ka, Nink kanges jäwa
põlwe, Sis tulle sa, Nink toeta Mo ussu kät nink
palwe, Et minno heng so wäega Hend kinnitas, nink
lõpmatta Wois taiwa pole minna.

11. Heng! astu ussun päle sis, Nink olle heiti-
matta, Ja ärra lasko iggawes Gest lmaht henda
petta. Kui joostmist hiljas arwat sa, Sis lenda
armo siwuga Mi ülles, kui üts Adler.

12. O Jesu minno heng om so So pole ülles län-
nu, Se arm, mist sinna täudetü, Om mo so õnjas
tennu. Oh pagge ilm so warraga, Ma olle sääl jo,
kun mo hä, Gest Jesusfen ma ella.

168. Guter Herr willst du nicht. Wiis. 29.

Werde Karjus! es sa weel Armo heida lamba päle?
Nink mo kannat hõlma pääl, Mi kui karjus
koddõ pole? Es sa waiwast minno wi Sinna rõmu
taiwaha.

2. Nätse! kui ma waine woon Ilma lanen ümbre
esji:

essi: Tulle, wi mo, minno õn, Sinna kun so lam-
bakesse: Taira tabra sada mo, Kun ne pühha
wona jo.

3. Minna puwwa sinno ka Neide hullan taiwan
natta, Kumma sinno kittawa, Kummil puhhas sõõk
nink lätte, Kumma pri jo peljussest, Nink ei essi
iggawest.

4. Minna sa siin waiwatus, Mul om selge oht
nink murre, Wihhaleiste kawwalus Teep mo umbre
kanget leri, Et ma waine lambaken Jks siin ella
peljusfen.

5. Jesand ärralasko ka Minno soe kätte sada,
Minno karjus ollet sa, Lasse minno kindmas jada;
Wi mo omma lambakesst Karja lauta iggawes.

169. Jesu komm doch selbst zu mir. Wiis. 2.
Jesús tulle minnule, Já mo mannu kindmaste,
Tulle kallis henge õn, Ke mul armas sõamen.

2. Tuhhat kõrd so himmusta, Kik muud rõmo
teota, Tuhhat kõrd ma tännita, Jesús rühhi tullesma.

3. Ei mo südda olleke Ilman muga rahhule: Kui
sa minno mannu jäät, Om mul warra kül nink háád.

4. Jesús, ilma sinnota Om kik surus asjanda,
Engli auro nink illo ka Om mo melest kõlbmatta.

5. Mes om eal minnule, Anna minna sinnule:
Sinna maggus Jesuken Ollet minno armaken.

6. Ei ma lasse kelleke Omma sõánd wallale; Tulle,
Jesús, armoga Minno sissen ellama.

7. Sinna taira Jsa Poig Ollet minno armas
Poig. Sinna ilma süta woon, Ollet minno auro
nink kroon.

8. Oh sis tulle ruttoga, Minno wallo wáhhenda,
Minna heika kigest wáest: Tulle essi üllewäst.

9. Nüüd ma oda kannaten, Nink ei wässi pal-
wussen, Surma häddan ollet sa, Jesus, mulle
maggus ka.

170. O Ursprung Des Lebens. Wis. 59.

Slätte täüs ello! o walgus nink rööm Kust eggäüts
wöttap, mes waja tall om. O ellawat lätte,
Kumb selge om nätta, Kumb Jummalä koast iks
otfata keep, Nink jannonu söäme sisse siin läap!

2. Sa ütlet: Ke pürowap mult juwra siin maan,
Mes kostotap ikkes, se tulgo! mo man Om taiwalik
ande, Kumb suggu woip kanda; Oh tulge sis ussun
mo mannu, sest siin Saap antus teil maitfa se kosto-
taw wiin.

3. Ma tulle, mo karjus, nink jannone tööst So
perra: Oh toida so lambakest hääst. Ei ka sa woi
jätta, Mes tootit tetta, Sa tunnet jo essi mo kehwa-
list kul, Nink annat jo ilma so andid ka mul.

4. So maggus wiin jodap mo waimo nink meesd,
Nink kelle sa annat, saap iggawest hääd. Ke maitfap
so armo, Se unnetap hirmo, Se hõiskap, se laulap,
se kargap jo siin, Sell' kaus jo ärra tik kurbus nink
piin.

5. Oh anna mul juwra, kui kiriotet om, Et ärra
ka uppus mo himmolik waim So heldusse merren,
So maggusan werren. So pühha waim ajago,
täütfo mo ka, Et minna ka joobnus so armun siin sa.

6. Kui mörru nink maggus siin seggatu om, Sis
anna et mörru ka olles mo rööm. Sest eggäüts õige,
Ke karrikast jõiße, Kumb waiwaga täüdet ful anti siin
maal, Se ellap nüüd rõmun jo sinnoga sääl.

7. Mul sago, mo Jesus sis ello nink rööm Ka
sääl, kun so karri ilmwaiwata om. Kun tawwekk

illo, Kun waikkil om ello, Kun kostotust, hõiskamist, aarvustust om, Kun uskijil saap selge aarv, rahho nink rõõm.

Armust Jeesuse wasta.

171. *Christe, mein Leben, mein Zoffen. Wiis. 58.*

Kristus! mo ello, mo lotus, mo õigusse lätte, Ja kii, mes uskijile maggus nink armas om nätta: Lääta mo meeld, Suhhata, Jeesus, mo keeld, Et ma so armsas woi pitta.

2. Armust armastetu Jeesus, ma aarvusta sinno, Wõtta sis hennelle kõhhalt nink koggona minno: Eõõste je om Minno suur kassu siin maan, Kui ma so armun iks kõnni.

3. Utte, kumb waja om, lasse iks minnule jada; Hengus mo hengele olgo: Kii tühhiust häeta. Kristus mo rõõm Utsinda teda mul om, Püüwa ka iggawes nätta.

4. Ello nink käämisse saatja, Oh sada mo nida, Et ma kää õigusse te päääl, nink ella ilm süta. Anna sis mul Waimo nink joudo ma päääl, Et ma so ehte woi pitta.

5. Rahho = Wõrest lasse mo ussun so kullen iks püüwa: Kiihi nint lääta, mes minna nüüd waidle nink püüwa: Õnsusse Paas, Et ma so sisse iks jääs, Se om, mes minna iks sõwwa.

6. Kasse om koorma, kui sinna ei aarwita kanda: Eggauts otsip meil uskijile waiwa weel anda. Olgo sis ni: Kui ma sul ussutaw ja Kii sa sis ärra woiit käända.

7. Nüüd, nüüd ma tahha sis ikkes nink iggawes laita, Mes eäle koormap mo henge nink Kristust ei näüda.

näuta. Tenna om mul Rikkus nink warra siin kúl. Jesust ei tahha ma jätta.

172. Ich will dich lieben meine Stärke. Wiis. 4.

Sa armasta so, minno wäggi! Ma armasta so, minno õn! Ma näuta sulle armo teffo, Nink ihka sinno sõamen: Ma armasta so, üllemb há, Genni kui minna mulda lá.

2. Ma armasta so, minno ello! Mo parremb sõbber ollet ja: Ma armasta so omma welle, So walgus om mul ülli há: Ma armasta so, Esfa Woon, Mo henge Põig nink minno õn.

3. Oh et ma so ni ilda tundnu, Sa fige parremb, illusamb! Oh olles ma sul ammo andnu Mo sõánd, fige maggusamb! Nüüd om mul haige heng nink meel, Et ilda naksi tundma weel.

4. Ma káwwe umbre pimmedusfen, Ma otse kúl, es lõwwa so, Ma elli ilma armastusfen, Nink olli so mant paggenu. Nüüd om so lábbi sündinu, Et ma so, Jesus, lõidnu jo.

5. Ma tenna so, mo henge walgus, Et ja mul paistit üllewást, Ma tenna so, mo taiwa selgus, Et ma sai wabbaust so káest: Ma tenna so, o maggus su, Et ja teit armust terwes mo.

6. Oh hoia mo so te páál ikles, Et ma ei esfi ennamb táál, Te minno ussun, armun rikkas, Et ma ei satta iggawel. Te walges ihho, hengeke, Sa illus wallus paistminne.

7. Las rõnu wet mo filmist jowsta, Ja anna puh-
hast armastust, Et ma so armun iks woi saista, Nink armo kunst mo harjotus. Et minno moistus, meel nink waim, So pole ikles káántu om.

8. Ma armasta, mo wannik, sinno, Ma armasta, mo Jummal, so; Ei puwra armo eest joht hinda, Ma armasta so haddan ka: Ma armasta so, ullemb ha, Senni kui minna mulda la.

173. Herzlich lieb hab ich dich, o Herr. Wiis. 16.
Sa sinno, Jesand, armaste, Mo arra jatto per-
 rale, Ent armo mulle nauita. Eest ilmast romu
 mul ei sa, Ma jatta taiwast mahha ka, Kui sinno ma
 woi loida. Eht sudda minnul lahkup kul, Sa ollet
 fiski ossa mul, Mo on nink henge linnitus, So wer-
 rest sai lunnastetus. O Jesus Krist! Mo abbi-
 mees; Oh! kaidsa minno pattu eest!

2. So ande, Jesand, utfinda Om kif, mes ma
 woi nimmita, Nink mes siin om mo rikkus: Et min-
 na sulle littusses, Nink lahemballe orjusses Siin
 ella, anna ikkes. Oh! kela kurja oppetust, Nink
 turratille kawwalust. Mo haddan minno romusta,
 Et ma haal meel kannata. O! Jesus Krist! Mo
 ainus on, mo ainus on, Ja minno mannu koolmissen.

3. Ma palle, Jesand, suddamest, Las sinno puh-
 ha englikest Mo henge taiwa kanda. Sa tahhas
 minno ihul ka Maan ilma fige haddata Haad hen-
 gust armust anda. Nink wiimfel painwal arrata, Et
 minna so ja naggema, O Jummal, suren ausussen,
 Sa ollet minno room nink on. O Jesus Krist, Oh!
 arowita, oh! arowita, Sis tahha ma so tennada.

174. Du bist ja ganz mein eigen. Wiis. 17.

So omma ollet sinna, Mo Jesand Jesus Krist,
 So omma olle minna, Ei puwra lahkumist;
 Ma anna henda sulle, Eest sinne jattit ello Mo eest
 saal risti paal.

2. Kif sinnota siin ilman Om mul kui sap nink
 piin,

piin, Se kallis arm so hõlman Om maggusamb kui wiin; Oh walla Jeesus essi So armo minno sisse, Ei ma so armasta.

3. Sa armastit mo põrmo Kõl ülli wäega: Oh tunnes ma so armo Mo waimun otsata. Ma leppi foga kollo, Et ma so armo zauka Wois maitfa iggawes.

4. Oh kistuta mo hengest Kik wõrast armo tuld, Kumb tõssep pattu sangust, Nink kurbastap so meeld: So armo tulli olgo Mo hengen ikkes selge, Et ma ei holi muust.

5. Kui helde om so keüdis, Kumb armust palmitu, Se armo wõrk, Kumb sidist Nink kullast koetu, Se tõmbap mo so perra, Et pattu armo nara, Nink ja sult kostotust.

6. Se Keisri-rikkust püüwa Ma hennel piddada, Ei ma muud ilman jüüwa, Kui armun pallada: Ma kanna se eest hole, Nink tännita so pole Jks õ nink päüwa ka.

7. Kui se mo hengest kaus, Mes ehre mul sis jääs? Kõl ma sis alla wajus, Nink paljas ärralääs. Se perrast palle minna, Kui Maria Magdalena, So armo ikmissen.

8. O kige kallimb, anna So armo tutta mul, Et digest ümbre kána, Nink ella ütfind sul; Kui kum-masta nink satta, Sis rühhi abbis tõtta So armo läbbi mul.

9. Mo wallo wähhändaja, Mo wäggi nõrkussen, Mo henge rõmustaja, Kui puhka hennesen: So arm mo sissen läütko Mo ussu taht, nink hoidko, Kui nak-tap kistuma.

10. Kui ma sis lahku ärra Gest hädda orrust süst,

Sis lähhåta mo perra, Mo helde Jesus Krist, Et ma so man woi olla, Nink sinno armun palla Säättaiwan iggawes.

175. Ich hab ihn dennoch lieb. Wiis. 5.

So südda armastap So siski armas Jesus, Mo ainus henge ön, Mo waggaus nink õigus: Eh ma kül saggede so armo kaota, Ei woi sa siski mo Siin kohhalt unneta.

2. Sest olles mul se joud, Mi kui ma essi sõwowa, Kui olles se wõrd nouw, Kui minna tetta pürowa, Ma jääs kül usfutaw, Et sa wois rõmuga Mo päle kaeda, Mo kige üllemb hä.

3. Se tahtminne om mul, Ent täutminne om kassin, Ma näe et eggapäiw So Waim mo sissen ussin, Ja tapley päle ifs Mo lihha werrega, Ma olle weel kui lats So armua kõlbmatta.

4. Ent oh! et minna wois Jo pea mehhes sada, Sis tahhas minna sul Kül usfutawas jääda, Mo ihho, heng nink meel, Se peas koggona So armust ütfinda Siin ma pääl pallama.

5. Oh tulle, armaken, Mo mõttid essi läütma; Oh läüta sõänd mul, Sis sa ma sedda täütma, Mes armo kohhus om: Se sõänd pallawas, Et usfutawas jä So wasta iggawes.

Lähhemba Armastamisest.

176. Wenn einer alle Ding verstünd. Wiis. 1.

Kui keäke kif moistas ka, Woiõ kõnnelda kui en-
W gel, Kui kirja jowwas selleta, Gaas imme usku hennel, Et ärratõstas mäkke täält, Nink täl es olles armo-meeld, Sis olles kif mu tühhi.

2. Kui keäke jaas waistile Kif omma hääd nink warra,

warra, Nink arm es olles temmale, Ent kaes palga perra; Kui henda lassses pallota, Nink jääs se man weel armota, Es arowitas se tedda.

3. Arm pikkamelelinne om, Ja helde, pehme, selge, Ei löita mitte temma man Uts mõrru wihha palge. Kui keäke om tennu hääd, Ei wihhastelle arm ta tööd; Arm wallatust ei aja.

4. Ei paiso temma ülles ka, Ei kelleke te häbbi, Ei temma kaswu himmusta, Ent otsip figil abbi; Ei temma sa ka wihhatses, Kui töiste päle kaibatas, Hä pole ta kif kånap.

5. Ei temma henda rõmusta Gest üllekohküst mitte, Täl om suur rõõm nink melehä, Kui õigust näep nink tõtte. Arm kattap kinni esitust, Nink sallip welle kõwwerust, Ei heida tälle ette.

6. Arm ussup fige parrembat Gest lähhembast nink wellest, Ja lodap weel parrandawat, Kui essinu om jällist. Kui täl ka tettas kurja tääl, Sis kannatap ta siski weel, Ei wässi eal ärra.

7. Kui wimate se tundminne, Nink kük mu lõppep ärra, Jääp armo wäggi ommete, Ja täl saap suremb warra, Kui õnnistusfen tõine tõist Sääal armastame figest wäest, Sis jääp arm täwwekkus.

8. Oh Isand Jesus! arowita So jälgj perra tulla; Sa ollet omma armoga Eenkirja jätnu mulle; Oh anna et ma figile Siin ilman ikkes sedda te, Mes minna neist ka tahha.

177. Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts.

Wiis. 60.

S Jummalal lasse! kuis armoga luggu? Kas sbe men nakkanu kandma jo suggu? Kas litteus waimun ka kinni om weel? Kas wahhelt om lahkunu

welliste meel? Se Eesa sääl taiwan woip sõamid tutta, Ei sünnike henda siin wellitsis kitta, Kui armo-
tuld sõamen selges ei tetta = =

2. Mi pea kui üllerwäst sündinu jälle, Sis olleme Kristusesen wallitu welle. Üts Eesa om kigil, üts ust nink üts wain, Üts ristmisse-lepping, üts taiwas-
lik hõim: Se läbbi woip sõamid kofko siin teuta, Et woime ka risti al maggusust löida, Riid, kaddeus,
wishha ei tobhi hend näüta = =

3. Se Emma, ke üllerwân, kofko meid panned, Nink armo tuld üllerwäst mahha meil annap: Ei olle
johd wahhet siin welliste man, Gest maddalus peap neid sõamid koon. Kun kõrkus, riid, taplus ja wishha
om nätta, Sääl ei woi ka kibbenat armo- tuld löida,
Ei woike sääl Jummalat Englisa kitta = =

4. Se Zioni koggodus hõimlaisi jättap, Nink welliste mannu ifs rõmuga tõttap. Ke ilmlikkust or-
must om nõijotu weel, Nink tükkip ka welliste sekka ma pääs;
Se ei woi johd welles siin kutsutus sada, Ehk olgo, et tahhas kii kawwalust tada, Ja kindmast
nink petmatta armohe jäda = =

5. Ent näitse, mes õnsus meil kätte om antu, Ke olleme welliste arwole pantu, Me ollem' üts ostetu õnnelik hull.
O kikkem se Eesa, ke meile om null, Kun kääkime henda nink laulame tälle, Et kittus nink tenno ei löppe ka jälle. Me olleme Josandan lep-
pingo- welle = =

6. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd sinna, Me rühhime mõllemba taiwaha minna; Üts lige eest wai-
tap nüüd Eesa- ma pool, Sel kerkul om ennege ütte eest hool;
Meil sünnis ka ello me welle eest jätta, Gest nida om meije Pää tabtnu ka tetta. Mi tundwa ne wellitse welliste hätta = =

7. Oh

7. Oh noomkem nink saatkem iks tõine tõist, welle! Et meist sis ei woeta ello = kroon jälle. Kui Zioni werrest wasikristus om täus, Sis walwkem fik ütten, et ossa jo näüs. Gest welliste palwust wõt Jummal iks kuulda, Üts meel nink üts südda woip wainlaisi neelda, Ei woike ni wellitsil middake keelda = =

8. Sis ellagem rõmun nink hoidkem iks armo, Ja kandkem ka waiwatu welliste koorma! Et sõame üt-teus kõrwembas saas, Nink wellelik sõbrus iks rik-matta jääs: Ne palwusse ohwri tõist maggusast haiswa; Kui maddala latse, ke armun iks saiswa, Ka Jummal aawus mõnd sõnnake lauswa.

9. Sädal tullewan ilman om parrembat ello, Kun Eusa een saiswa ne wallitu welle; Kun pallawas lannu om rahho nink rõõm, Kun Kuninga heldus jo arwalik om. Oh toge nüüd sõamid, käsfi ka tanna, Nink pallelge Zionil' abbimeest enne, Et ar-mun me atgmist nink otia ei tunne.

178. Wie ist die Welt so Feindschaft voll.

Wiss. 15.

Se kurri ilm om wiha täus, Riid, taplus, wain nink kaddeus Om lepmatumas lannu: Nink siski käup weel lawwale, Kui usklik rahwas tunnake, Ke digust olles tennu.

2. Ke omma andet ohwritsep, Kui temma pattal, lawwal käup, Nink wihtap omma welle; Sel ei sa ossa Jesussest, Ja temma werre, surma wäest: Om hirmus Jummalalle.

3. Ke jättap andis andmatta, Nink lähhembat ei armasta, Ei armasta ka Lojat: Üts rõwel se, kui Kain, om, Üts hukka pantu pattu = loom, Ei tunne õnnetojat.

4. Oh mõtle sedda pattane, Ei olle se jocht narv-to, Mes kirjian ülles pantu: Ke lähhemballe sõamest Ei anna andis essitust, Saap satanalle antus.

5. Mo hoija, Isand Jesus, ka, Et minno heng ei unneta, Mes kirjotap so sõnna: Oh anna et ma säitsekõrd, Ja säitsekämmend weel se wõrd, Mo wellel andis anna.

6. Oh tulge perra pattatse, Gest se om tõttest me-le-to, Oh andke andis wõlla Sel, ke teid om wi-hastanu, Ja olge sõnnawõtlikko: Ke sedda teep, näep ello.

Kristusse Perrantullemisest.

179. Mir nach spricht Christus unser Zeld.

Mo perra, ütlep meije Pá, Mo perra, uskja, tulge; Henda ninē ilma salgaga, Mo háald ninē kuts-mist kuulge: Mo risti wõtke henne páál, Mo jálgi perran káúge táál.

2. Ma olle walgus, teije een Káú minna pühháus-sen, Ke minno perra tullep siin, Ei ella pimmedus-sen: Ma olle te, ninē juhata Teid pühha te páál armoga.

3. Mo südda om táús maddalust, Arm táúdap minno mele; Mo suust keep wálja tassaus, Kui mag-gus armo õli; Mo heng, mo waim, mo ihhoke Om õhwis antu Esfale.

4. Ma náúta teil, mes kahjo teep, Mes mahha sünnis játta, Mes teije sõánd pürretap, Et puhtust ei sa nátta. Ma olle henge paas ninē pá, Nink sada teid ka taiwabe.

5. Kui káúel om rasse, ma káú een, Kúel minna appi tulle, Ma taple essi káúmis-sen, Kik taplus-sen ma olle.

Üts kurri söddamees se om, Ke laist, kui pälik tapleman.

6. Ke ello löwwoap minnota, Sel kaup temma ärra, Ke kaotap taad minnoga, Se rühhip ello perra. Ke minno risti põllep tääl, Ei olle minno wäärt ka sääl.

7. Sis käügem ihho hengega Me Jesu jälgisissen, Ja saiskem ilma pehjata Ja man iks taplemisssen: Ke temmaga ei taple tääl, Ei sa ka aurov kroni sääl.

180. Heiligster Jesu, Heiligungs-Quelle.

S kige pühhämb, puhtamb Jesus, Sa puhhas lätte, kummast õigus Ja pühhäus keep löpmatta! Kife engli puhhas walgus, Se taima laotusse selgus Om pimmedus so wasta ka. Eenkois ollet mul, Te minno puhhas tääl; Mo kif kigin, Jesu, mo hä, oh awwita, Et ma saas puhhas ni kui sa!

2. O waiklik Jesus, ni kui sinna Jks waiklik wõt-
tit Eesa sõnna, Ja täütsit sedda surmani; Nida an-
na sinna mulle, Et ma iks sõnnawõtlik olle, Oh wai-
gista mo meleke. Te mo so saarnatses, Kui armsat
latsekest, Sõnna kuuljas: Jesu mo hä, oh awwita,
Et waiklik olle ni kui sa!

3. O walwja Jesus, suigumatta, Sa wõttit rõõd
nink waiwa nätta Siin ilman õ nink päiwa ka;
Päiwa ajal ellit waiwan, Nink õfel passit Eesa tai-
wan, Ni tahtsit sinna walwada. Oh anna walwomist
mul, Et eggal ajal tääl Walwa, palle: Jesu, mo
hä, oh awwita, Et ma iks walwa nink kui sa!

4. Armolik Jesus, oh kui rohke, Kui rikkas ar-
must, helde, lõhke Sa ollet kike wasta tääl! So
päiwelik kigile siin paistap, So wihtm siin kike maad
ka fastap, Ehk jul saap weidi tenno kül. Mo Jum-
mal

mal oppeta Mo nida ollema, Ni kui sinna: Jesu, mo há, oh awwita, Et helde olle ni kui sa!

5. Tassane Jesus, Es woip sedda, Mes sinna kannattit ilm süta, Kúl ma páál árra úttelda? Nink siski ollit pikkast melest, Sa annit andis figil heldest, Es áhwarda joht tassuda. Mo önnisteggija, Oh anna mulle ka Tassast waimo: Jesu, mo há, oh awwita Mo tassast olla ni kui sa!

6. Auwolik Jesus, auro Esand, Sul es sa ilman auro asfend, Es otfi auro sugguge, Sa káw-
wet suren allandussen, Ja waisussen nink madda-
lussen, Es púwowa kittust kelteke. Oh anna madda-
lust Nink öiget allandust Ma páál mulle: Jesu, mo há, oh awwita, Et maddal olle ni kui sa!

7. O puhhas Jesus, kík so ello, So olleminne nink so illo, Se olli puhhas, selge, há; So mötte, Tönne, lullikmisse, So kómbe, reirwa, ello-wisi Táús puhtust, ausust ollirwa. Oh mo Immanueel, Mo ihho heng nink meel Sago puhtas: Jesu, mo há, oh awwita, Et ma sa puhtas ni kui sa!

8. O parras Jesus, parrausfen Söit sinna nink jöit ilma sissen, Oh oppeta mul parrast: So isso olli nink so janno, Siin ma páal táúta Esfa sönna, Se olli sinno rawwitusus. Oh Jesand awwita Mo ihho sundida, Parras olla: Jesu, mo há, oh awwita Mo parrausfen ellada!

9. Müüd armsamb Jesus, armas ello! Se minno figin parras sulle, Ja sinno palge saarnatses: So Waim nink wággi táútko minno Et paljo ussu sulkku kanna, Nink sa so rikil kólblikkus. So perra tómba mo, Et ma iks sulle já, Helde Isfand! Jesus, mo há, Es minno ka fáál, kun sa ollet, hengada.

Risti nink Willitsusse Kannatusfest.

181. Gott wills machen daß die Sachen.

Wiis. 57.

Jummal essi Teep, et kassi Nida kääp, kui sunnis
 taal. Kui ka hädda Wahhelt nätta, Jesus
 sadap abbi meil.

2. Waiwan mötlet Sa nink ütlet: Jesus läts
 nüüd maggama; Nida kaibat Sa nink waiwat Hen-
 da ilma asjata.

3. Sinna laitia, Sinno hoidja Om jo kohhalt
 suigmatta. Jesu päle Sunnis sulle Usfun ülles
 kaeda.

4. Kui ta wirwip, Ehk ka rühhip, Eesa-südda
 talle jääp; kui sul hädda Mörru nätta, Sinno ohro
 temma näep.

5. Ussu enne, Temma sõnna Mötlep hääd sul
 tetta weel. Kui sa heitlik Ollet waiulik, Sis saap
 murre otsa kül.

6. Wotta wasta Jesu risti, Temma annap sulle
 suud; Temma lassap So, kui pessap, Se eest jälle
 löida hääd.

7. Mötlep südda Katsipäide, Olls sinna tasfane.
 Hsole kandja, Rõmu andja, Josand om-weel allale.

8. Range kassi, Kumb ei wassi, Suur joud om
 so Jummalal. Kui se assi Sul om rässe, Sis om
 hõlpsa Jesuesel.

9. Immelikult, Tarkalikult Saap so ust ifs hoi-
 jetus. Kõrda lähhäp, Mes ta säep, Olgo rõõm ehk
 willitsus.

10. Koggumatta, Mõtlematta Saap sul abbi sün-
 dima, Et ka sulle Murre ülle Häbbi saap sis ollema.

11. Omma

11. Omma mele Täüta päle, Käl weel mõnni
Kannatas; Sis om waiwa D nink päiwa, Kui rüft
päle sunnitas.

12. Hä sis neile, Kumma mele Tassfaust jo otswa
käl! nemma löidwa, Mes na soudwa, Sedda täüt-
mist ikkes weel.

13. Onfamb ello Om kül neile, Kumma sedda
opnu jo: Sedda hätta Rõõmsast wõtta, Mi kui Hiob
harrinu.

14. Oh sis wõtta omma hätta Häste julgest henne
pää; Ke ei püwra Risti waiwa, Koormap pattu
hennesel.

15. Ke hend kälkip, Risti paggep, Põllep omma
Põigmeest ka; Se saap müskin, Kurje hulkan, Sedda
ütskõrd leinama.

16. Ent ke sedda Risti hätta Kandnu ma pää
rõmuga, Neil saap essi Jesu käsfi Kroni päle
pannema.

17. Amen, amen, Jesu ninmen Wõtta ma sis
henne pää. Mülle olgo, Ma pää tulgo Hädda, ni
kui temma meel.

182. *Fahre fort mit Liebes-Schlägen. Wiis. 13.*
Tarrista mo, Jesus, häste Omma armo witsaga,
Lähhäta mul essi risti, Et ma ilmast wallal sa;
Anna pihta, pessa päle, Gest ma olle teninu, Armo
näüdat sa mul jälle, Kui ma olle lahbutu.

2. Paljo aiga olle minna Sinnust ärratagganu,
Minno perra otset sinna, Gest so arm se aije so. Arm,
kumb siino jalgu, käsfi Risti külge kinni löi; Arm,
kumb maggusamb kui messi, Pattatsille armo töi.

3. Arra arwako sis mitte, Põigmees, ennist rum-
malust, Et mo meel nink terwe südda ümbre weti kur-
ratist:

ratist: Mõtle omme haru päle, kumbe lödi sinnule:
Sinno werre kange häle saatto armo minnule.

4. Kassi omma risti läbbi Pattu wälja sõamest:
Mõsse ärra henge häbbi, Ehhita so honekest. Lasse
wallal henge usse, Tõsta kiwri ärra eest! Tulle sa
mo henge sisse, Armas Isand Jesus Krist.

5. Olle ma sis sinno maija, Oh sis kela lige eest,
Mes mo sisse pürowap saiija, Gulle ja ma iggawes.
Ei ma pürowa ennamb tutta Silma-himmo, kõrkis-
tust, Lihha-himmo, pattu mudda: Lõpko tühja ilma lust.

6. Sis ma tahha sinno hõlman Risti al ka hen-
gada, Kannata sis moga ilman, Kui ma johhu essi-
ma: Nõrk om weel mo lihha, werri, Se om sulle teda
kül, Katta kiini, massa ärra, Anna pattu andis mul.

7. Ellun peat sa nink surman Minno perrast olle-
ma, Lasse minno sinno armun Utsinda sul ellada:
Jhho, henge anna sulle, Arwaldada hend minnule,
Gada ikkes waimo õlli Minno ussu lühtrile.

8. Kule sis mo pakwust, kule! Oh kuis kawa
wiwit sa? Taplusen mul appi tulle; Minno joud
om kõlbmatta. Nõrku sissen ollet kange, Kui neil
kurbus sõamea, Wallitse sis minno henge, Mi kui
tunnet üllewän.

183. Was Gott thut das ist wohl gethan.

Wiss. 21.

Wes Jummal teep, om häste tett, Ta tahtminne
jäap õiges; Kui mo tõ temmast tallitet, Ei jä
mo meel joht haiges. Ta tijap jo ka häddan mo
Jks häste ülles pitta, Ma lasse tedda tetta.

2. Mes Jummal teep, Om häste tett: Ei temma
minno petta, Ta sadap minno õiget teed, Ma tahha
hääs

háás sis wotta: Ea heldus om Mo ainus róm, Kúl ta mo hádda kánap, Kúi temma essi tunnep.

3. Mes Jummal teep, om tettu háást; Ea kan nap minnuft hote, Om minno arst nink ábbimees, Ei anna margunt mulle Jøht rohho eest: Ea heldusfest Woi minna háád iks ota, Kúi temma pále loda.

4. Mes Jummal teep, om háste tett: Om wal gus mul nink ello, Ei söwwa mulle kurja mitt', Ma anna henda tälle Håån, kurjan táál: Aig tullep kúl, Et selgede saap nátta, Kúi ussutaw ta súdda.

5. Mes Jummal teep, om háste tett: Ehf ma kúl pea joma Mo melest mörru karrikat, Ei rikku se mo lomu: Eest wimate Saap ommete Mo súdda armsat rómu, Kumb löppetap kif hirmu.

6. Mes Jummal teep, om háste tett: Se páál ma lasse saista, Ehf ma ka saggest silma wet Mo waiwan lasse joosta; Mo Esfaken Mo tabhap sin Jks omma hólma wotta, Ma lasse tedda tetta.

184. Ach Gott, wie manches Herzeleid. Wiis. 18.

Mul johhus mónda ónnetust, O Jummal, mitto willitsust, Se taiwa te om waiwa táús, Re fedda óigest kóndi wois! Mo lihha nink mo werri ka, Ei lasse henda súndida.

2. Kus peap káándma hend' mo meel? So pole, armas Jesus, weel: Mo súddamelle sanu tóóst Róm, armas Jesus, sinno káest. Ei olle mahha játtetu, Ke sinno pále lotanu.

3. Ea ollet imme teggija, Kúi kif so tó woip tun nista. Mes imme-teggo olli se, Et Jummal saije Inniminne? Nink sadat meid ni wággewast So sur ma lábbi hádda káest.

4. O Jesus, sinno nimmi kúl Om ikkes maggus
olnu

olnu mul: Ni suur ei olle willitsus, Ma sa so nimmest rõmustust: Kui minno südda kurbas saap, So nimmis sedda kostutap.

5. Kui rõõm mo sisesest ärra läap, So arm mul siski ikkes jääp. Kui sinna, Jesand, ollet mul, Sis om mul ikkes rõõmu kül. Heng, ihho sinno perralt om; Mes woip mul tetta põrgo-kon?

6. Ei olle parremb nouw mo eest, Kui sinno man, o Jesus Krist, Ma tija, et so tootus Ei jätta minno armetus. Mul ollet üts hä karjus sa, Ke ikkes saap mo kaema.

7. Mo rõõm, o Jesus, nink mo auru, Mo suremb warra nink mo nouw. Kes sedda wälja tunnistap Kuis meid so sõnna rõmustap? Kel usk nink arm om Edämen, Se tunnep sedda hennesen.

8. Ma üttele mõnd kõrd sedda kül, Kui sinmust rõõm es olles mul; Sis olles parremb sündmatta, Nink kohhalt ilma ellota. Se ellawelt om kolu wist, Kel siin ei olle Jesust Krist.

9. O Jesus, minno põisoken, Sa ollet kük mo süddamen; Mul kallimb warra ollet sa, Kui rikkus, Euld nink ilma-ma. Kui sinno mälletap mo meel, Sis tunnep südda rõõmu weel.

10. Kui mul om lotus sinno päääl, Sis kulus must üts rõõmu-haäl. Ma palle, kui mul hädda Täen, Sis tunne rõõmu süddamen. So Waim ka mulle tunnistap, Et parremb ello mulle saap.

11. Gest tahha, kuni ella weel Mo risti wõtta henne päääl. Ma palle sinno süddamest, Et ma wois olla walmis häst. Las asja mo ni ajada, Et woi süst õnsalt lahkuda.

12. Mul aana lihha sundida, Nink pattuta siin
N
ella

ellada. Mo sõánd pea ussun ja, Sis kole ma sul
útsinda. O Jesus! kule minno hááld. Oh! olles
minna so man fáál.

185. Mein Herz sey zufrieden. Wis. 59.

Sõ südda, oh olle sis rahhule taas! Nink játta so
murret, kif tullep sul háás: Mes sulle siin job-
hup, Kui risti tuul puhhup, Kúl paistap sul rõnu
páiw ilma páál ka; Oh olle, sis rahhul, mes murre-
tat sa.

2. Mes arowitap murre nink kurbusse piin, Ke
rahhul om ilman, saap wiljalt iks siin: Ke Jumma-
la hólman Jks hengap siin ilman, Se ellap jo õn-
fusien ilma páál tõõst, Et temma om rahhule Jum-
mala wáest.

3. Úts tassane südda fest tunnus siin maal, Kú
rahhule ollet iks figega táál. Kui ma páál om õnne,
Sis útlep kúl mõnni: Ma olle nüüd rahhul mo Jum-
mala seen; Ent olle ka rahhul, kui õnnetus káen.

4. Úts rahholik südda om parremb kui kuld; Kif
warra siin ilman se wasta om muld. Ta ellap jo
taiwan, Ke rahhul om waiwan. Ma útle weel úts-
fórd, kif warra om muld; Úts rahholik südda om
parremb kui kuld.

5. Nüüd Jummal se andko, et egaúts mees
Siin rahhule olles, nink wóttas kif háás; Fest murre
ei jowwa Meil middake tuwowa; Me tertuus lát hukka,
me hengel om piin. Heng játta so murret, já rahhule
siin.

6. Ma olle sis rahhul mo Jummalaga, Ehf olgo
mo ello siin kurri wai há. Háás tabha ma wótta,
Mes Jummal taht tetta, Ke parrembast tunnep,
mes tarwis om mul. Ma olle sis rahhul, se olgo mo
meel.

186. Kommt her zu mir spricht Gottes. Wiis. 15.

Sh! tulge teije waiwatu, Nink pattu weast foorma-
tu, Kik tanna Jesu mannu; Se tahhap kiki
awwita, Nink neide henge kostota, Ke temma risti
kandnu.

2. Ei olle foormal rasseust, Ei minno ikkel tiggedust;
Ke sedda wöttap kanda, Kik minna tedda awwita,
Nink tahha talle armoga Suurt taiwa rõmu anda.

3. Mes minna tei nink kannati, Kui minna ilman
ellasi, Se põlw ka tullep teile; Sest meije Jesu kan-
natus Om risti-rahwa oppetus, Nink tullep rõmus
meile.

4. Kik tahtwa sada taiwatte, Ei tahha waiwa
keake, Mes risti-rahwas näep. Se nätko mõnda
willitsust, Nink näütke ülles kannatus, Ke õnsas sada
wäep.

5. Mes ilman ellap üssike, Se näütap meile sel-
gede, Et kigil omma hädda. Kui Jesu Risti pakket
sa, Sis peat rasse melega Kik põrgun tundma sedda.

6. Ke tämbä wahhesti surustas, Jo hommen hau-
da kannetas; Ni lähhap rahwas hukka! Kui sillikenne
haliendas, Nink wea mahha nidetas; Ni tullep ilma
tukka.

7. Ilm pelgap surma hirmsaste, Kik ots jo tullep
lähhude, Sis tahhap wagga olla. Üts sedda, mu
muud tallitay, Nink omma henge unnetap, Kui tem-
ma weel woip ella.

8. Kui ennamb ei woi ellada, Nink pattu-teggo tal-
lita, Sis tullep Jummal meelde. Ma ussu sedda tõt-
teste, Et rasse sundus säärtfelle Saap waise henge päle.

9. Surm teep jo otsa kigille, Ei pelga norust üssike,
Ei temma riklast holi. Ei jowwa kuld meid lunnasta,

Ei rahha surmast arwita, Eurm tükkip kike pole.

10. Ei tarka tarkus arwita, Kik surus se om asjada, Eurm tulley kiki noudma. Ke Us'u n henda Jesuslest Ei pea kinni süddamest, Se lähbap pörgo hauda.

11. Mo lats, kui hädda kannatat, Sis ussu sinna Jummalat, Nink pea temma sönna; Se annap sulle römüstust, Nink lassap perrast willitsust Eo henge taiwa minna.

12. Kik kureja maske armoga, Nink püüdle waaste ellada, Ent ilm teid narus peap. Ei sunni sundust pallelda, Eest Jummal tabhap tassoda, Käl temma ilma lörowap.

13. Kui kässi ikkes häste käüs, Nink lihha himmun ella wois, Sis läässen pea tigges. Eest tabhap Jummal ristiga Meid taiwa pole karrista, Et wagas jäme ikkes.

14. Ent kül se rist om rasse siin, Weel pallawamb om pörgo-piin, Kun ilm kik rühhip ulla; Sääp ihho, heng saap pallama, Nink wallo om ilm wata, Nink ei woi ärrapalla.

15. Ent perrast sedda willitsust Saap teile henge ännistust. Ei jowwa innimenne, Kik sedda ärra kōnnelda, Nink särawst römu arwata, Kui annap Jesukenne.

16. Mes Jummal meile tootap, Nink temma sönna kulutap, Nink päle temma wandnu, Se antas meile tōtteste: Se saatko, läbbi Jesusse, Meid pühha engle mannu.

187. Was mein Gott will das gescheh. Wiis. 21.

Se peap ma pääl sundima, Mes Jummal tabhap taiwan, Ei jätta temma abbita, Ke tedda pallep wal.

waiwan; Kui innimen om häd da seen, Nink temmast abbi odap, Sis awowitas nink pästetas, Ke temnta päle lodap.

2. Et Jummal om mo kinnitus, Kes woip mo ärra neelda? Kui temmast tulley willitfus, Ma hend' ei tahha keelda; Käl Jummal näep, Mes ilm ehl wäep minnulle kurja tetta, Ke silma loop, nink päiwa toop, Kuis ta es wois käl nätta?

3. Ehl käl ma pattan' innimen Siist ilmast miüd lä ärra, Jummal a pool', ke om mo ön, Sis lä ta mese perra; Mo henge ka sul anna ma, Sest finnul om hool minnuft, Surm, põrgo-haud nink temnta joud, Om ärrawäart mul' sinnuft.

4. Weel sinno, Isand, palle ma, Mul sedda es tahhas keelda: Kui kurrat tahhap kiusata, Et se es wois mo neelda. Ma palle so, mul abbi to, So pühha nimme awvus: Ke sedda tahh'p, sesamma saap, Sest jääp meil' Amen uowvus.

Kinnitussest nink Kannatussest Otsani.

188. Meinen Jesum laß ich nicht. Wiis. 29.

Jesus jääp mul iggawes, Ke mo eest jät omma ello, Nink mo kohhus om ka sis, Et ma iggawes jä tälle. Minno ello walgustus Jesus jääp mul iggawes.

2. Jesus jääp mul iggawes, Senni kui ma ilman ella; Usfu wäest nink lotussest Olle ma käl andnu tälle. Käl ta perralt olgo sis, Jesus jääp mul iggawes.

3. Kui mo meel jääp nõrkas siin, Silma, kōrwa läwa hukka, Kui mo wiimae tunniken Tulley nink mo ello tukka; Kui saap hengel lahkumist, Jesus jääp mul iggawes.

4. Ta jääp mul ka jätmatta, Kui ma sinna olle sanu, Kun fik usklikko nink waa Temma arwolisses jänu: Temma palget näe ma sis, Jesus jääp mul iggawes.

5. Mes ma ilmast holiise, Minno heng ei holi taiwast, Jesust minna himmutse, Ke mo päästnu pattu waiwast. Ei ma pelga kohto eest, Jesus jääp mul iggawes.

6. Jesus jääp mul jätmatta, Ma jä iggawes ka tälle, Minno sadap löpmatta Lätte mannu, Kumb täüs ello. Onnis, ke woip ütelda, Jesus jääp mul jätmatta.

189. Jahre fort :; Zion Jahre fort im Licht.

Kaswa weel :; Zion Kaswa walgussen, Rühhi Lühtrit selges tetta, Eesmäst armo hoija siin, Otsi ikkes ello = lätte; Zion ahtakesse te = raa pääl Kaswa weel :;

2. Kannata :; Zion, julgest kannata, Naarmist, happe, risti, waiwa, Surmani jä Iigmatta, Rae ello = kroni auwo; Zion, kui siug sinno pannep ka, Kannata :;

3. Taggane :; Zion, ilma taggane, Kui ta auwo ängap sulle, Temma hä om tühhine, Pilsobanna järge põlle; Zion, ängatas sul lust nink hä, Taggane :;

4. Riusa :; Zion, waimo Riusa, Ke hääl, kurrat pool so heitap, Mes ta kässep, jätta sa: Te, mes hao = täht sul näütap; Zion löwwerat nink ökwat ka Riusa :;

5. Lähhüne :; Zion, Jesu armule: Rinnita hend waimun, ellun, Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu kullen; Zion, paljast näust wäele Lähhüne :;

6. Ilmota :; Zion, wälke ilmota, Eest et welle = arm om pallaw: Põijo tekku arwalda, Ke so sissen, mörjsa,

mõrsja, ellaw. Zion, läbbi antu wärräja
 Ilmota ::

7. Otsani :: Zion, taple otsani, Ärra jägo löiges
 mitte. Ussu paig saap peake; Alles! mes om taggan,
 jätta. Zion, taple surman wimate Otsani ::

190. Zulegt gehts wohl, dem der gerecht. Wiis. 6.
 Wiimselt nätkap neide kassi Sisli häste kääma
 weel, Kumba Jesus mõstnu essi, Siges tennu
 ilma pääl. Wiimselt sawa armsat aiga, Onne päiwa,
 rõmu paiga.

2. Wiimselt annap Jummal nätta, Mes me
 südda waidlenu, Kui use ristini selges tettu, Nink
 meil kannatus om jo, Kui jo ilin meid kül om naarnu,
 Kui me kil jo ärrawäärnu.

3. Wiimselt pantas taplejille Kroni päle aufaste,
 Sadetas neid sõast jälle Esfa = male rõdmfaste, Kun
 se õnnis hengaminne, Uuw nink rõdm om iggawenne.

4. Wiimselt sis teep Jummal essi Rõmu = wina
 filmaweest, Se om magusamb kui messi, Annap
 wõril kostotust. Sis saap saja rahwas tundma Esfa
 meeld, nink kuttust andma.

5. Wiimselt antas Jakkabile Rahhel siski emman =
 das. Wiimselt kääntas Joseppille Tettu häbbi au =
 wus taas. Wiimselt saap ka Tobialle Willitusfest
 rõmu jälle.

6. Wiimselt, nink ei mitte eesmält Wõttap Jum =
 mal ommatsid Paradisi, waiwa sissest, Rõmustap
 kui emma neid, Arwap neid sis engli sekka, Enne
 lassep häste ikke.

7. Wiimselt! panne häste meelde, Olle waiklik
 tassane, Wõtta Esfa sõnna kuulda, Kui ka nätta
 wihhane, Sisli armastap ta sinno; Mõtle: Jummal
 sadap minno.

Sõame Urraandmissesest Jummalala kätte.

191. Hõchster Priester, der du dich. Wiis. 2.

Tõrge Preester Jesus Krist, Ke sa henda minno
 Cest Ohwris annit, anna mulle, Et mo heng
 saas ohwris sulle.

2. Cest se arm ei holi sest, Mes ei tulle sinno kãest:
 Mes ei tallita so kãssi, Sedda põllep Jummal essi.

3. Selle tappa, koleta Minno meeld nink tahmist
 Ja; Kõrsu sõand pattust wãlja, Olles tãl ka tuhhat
 peljo.

4. Kanna puid altari pããl, Pallota mo heng
 nink meel, O sa kige armsamb Jesus! Rikku minno
 omma õigust.

5. Nida saap kũl sũndima, Et mo kaep Jesand
 Ja; Nida sa ma weel sũn ilman Maggus ohwer
 Kessa hõlman.

192. Was giebst du denn, o meine Seele. Wiis. 4.

Ses sinna Jummalalle annat, Mo heng, ke sul
 kũk andnu om? Mes sinna omman rinnan kan-
 nat, Kumb tãl om armas lust nink rõõm? Se arm-
 samb, parremb olgo se: Oh anna sõand temmale.

2. Mes temma perralt, anna tãlle: Kenk perralt
 om so sũdda nõũd? Ei kurratil, se wihkap ello; Kun
 temma om, om põrgu haud. Sul olgo, Jummal,
 õtsinda Mo sũdda antu kõggona.

3. Sis wõtta nõũd, mes sinna jũrowat, Mo sõand,
 sedda esikut, Mes sa ni sũres essi arwat, Ja waiwa
 lãbbi lunnastit: Ma auna sulle rõõmsaste, Mes sinna
 õstnu hennele.

4. Kelles ma sõand annas ennamb, Kui sel, ke
 omma annap mul; Ke minno hengel kige parremb,
 Ke

Ke surmani mo armast tääl. Mo südda, sinno südda
ka uts südda olas koggona!

193. Mein Gott das Herz ich bringe dir.

Wils. 20.

So söänd anna figest wäest, Mo armas Jummal,
sul, Sa tahhat sedda minno käest, Se tullep
meelde mul.

2. Sa ütlet: anna minnule, Poig, söänd mele-
hääs. Ei olle muido middake, Mes sulle rahho tees.

3. Sis, armas Eesa, anna ma Mo söänd sinnu-
le; Oh ärrapölgo sedda ka, Se walmis hennele.

4. Kül südda om täüs pürretust, Nink tühja him-
mustap, Ei olle temmal waggauft, Ent kurja
armastap.

5. Müüd siski nakkap leinama, Nink kaibap pattu
süüd, mes enne wötnu armasta, Se wihhap temma
nüüd.

6. Sa heidap mahha sinno een, Nink pallep: pessa
hääst, Ja murra kangust minno seen, Et kána kurjast
tööst.

7. Mo köwwa söänd pörruta, Mo mele pehmes
te, Et silma we nink murrega Ma ärrasullake.

8. So werre sisse kasta mo, Mo armas Jesus
Krist; ma ussu, et sa tappetu Ma ilma nink mo eest.

9. Mo nörla usku kinnita, Et ma wois köwwaste
So werrest henda römusta, Kik sadap andis se.

10. Os Jesus! anna heldeste mul öigust, ön-
nistust, Nink wötta kohhalt hennele Mo süüd nink
hukkatus.

11. So reiwaga mo ehbita, Sa ilma sita Woon,
Et figist pattust puhtas sa, Woi saista Eesa een.

12. Oh pühha Waim mul auna ka So armo ossaufst! Jesusse perrast kalda sa Mo sisse henda tööst.

13. Mo päle puista walgustust, Nink puhhast armo tuld: Et piimmedus nink kawwalus Lääs kohhalt ärra mult.

14. Oh arowita, et söämeäst Ma usfun kindmas jä, Nink et ma ilma teutust Ei wötta pelgada.

15. Oh arowita, et söämeäst Ma loda, kannata, Nink sinno surest heldussest Jäs henda römusta.

16. Oh arowita, et söämeäst Nink selgest armasta, Et minno tö sul littusses Jääs kawwalusseta.

17. Oh arowita, et söämeäst Ma töisine nink hä, Et sönnust, tööst nink öigussest Ma ella laitmatta.

18. Oh arowita, et söämeäst Ma maddal, tassane, Ja pri jä ilma söbrussest, Nink öigust ikkes te.

19. Oh arowita, et söämeäst Ma wagga, petmatta, Et sul mo ello käümissest Bois olla melehä.

20. Oh wötta kohhalt hennele Mo söänd ferkus tääl! Se sissen ella ütfinda, O Jummal, siin nink sääl.

21. Ma anna sedda sinnule, Mes tahhat, sega te; So perrast olle ma nink jä, Ei ilmal sugguge.

22. Ehk ilm kül minno lihhotap Ja sönna kuulda weel, Ehk temma ka mo ähwärdap; Se om ütš tuhhi hääl.

23. Ei orja ma sö iggawel, Ea kurri, kawwal ilm, Sešt tenno olgo Jummalal, Ma tija, mes sö hölm.

24. Oh pagge ilm, oh pagge pat, Ei anna söänd teil, Sul, Jesus, om se waimistet, Oh wötta hennesel.

Rahhust

Rahhust nink Rõmüst pühhan Waimun.

194. Wie wohl ist mir o Freund der. Wiis. 54.

Ses rahho om, mo Jesus, mulle, Kui ma so üsjan henga tääl, Kui murre orrust wälja tulle, Nink rühhi sinno hõlma pool': Kik kurbus kaup ärra minnust, Kui sinna annat ommast rinnast So armo mulle maitšada: Sis om mul taiwas jo siin ilman, Kes kurb wois olla sinno hõlman, Kun selge rõõm nink melehä.

2. Se olgo ni, et ilm mo wihtap, Kõl minna tunne temma meeld, Kui temma minno sõbrust ihtap, Nink sillitsep mo libbedalt. So sissen, Jesus ellap südda, Nink pühwap soga sõbrust pitta; So sõbrus saisap liigmatta. Ei wot mo ilma wihta rikku, Sa ollet häddan minno tuggi, Nink kaitšat minno armoga.

3. Kui Moses' ahwårdap mul wannet, Kui sädus hädda kulutap; Kui põrgu haud mo hukka pannep: Sis südda ussun ülles lääp, Nink kakkip henda Jesu harun, Säääl istup temma häste warjun, Ei puttu minno hukatus. Kui kik mo wasta tullep kofko, Ei se mo sisli ärrarikku: Arm kaitšap minno ülleräst.

4. Kui sa mo ristilaande sadat, Ma lä nink loda sinno pääl; Sest et sa pilwišt mo sääl toidat, Nink kostorat mo paest sääl. So imme=te pääl minna kõnni, Nink löwwa otsa man ils õnne. Mul om kül, et sa minno man. Ma tija tõttest, kedda sinna Jo lasset auwo pole minna, Se käuگو enne maddalan.

5. Surm olgo muile mõrru nätta, Ei mul, so hõlman henga ma, Ke sinna keddate ei jatto, Sa tige armsamb Ello, sa! Kes te pääl pelgap te=raa otšast,

otfast, Kui temma pakstust rõõwli mõtsast Jo tullep
lagge wälja pääl. Mo walgus, nida tahha minna,
Gest pimmet ilma lanest, minna So tairwa rõmu
hengussel.

6. Mes rahho tunney minno südda, Kui Jesu päle
toetap, Ei puttu mo ilm, surm nink hädda, Kui henge
sõbber kostotap. Eas sedda kallist rahho mulle So
armo perra ikles olla, Se om jo maggus tairwa rõm.
Sa libbe ilm, oh minne pakko, Mo Jesus minno
rõõmsas tekko, Ke minno henge sõbber om!

195. O Jesu mein Bräutigam wie ist mir.

Wiis. 60.

S Jesu, mo Põigmes, mes õnsus om mulle, Gest
et ma so armoga täüdetu olle. O maggusid tun-
de, Nüüd löisi ma õune, Kumb iggäwes kostotap,
rõmustap minno.

2. Sa õillet, o Jesus, mo rohkede sõõtnu, Ja
selge nink moistlikko pimaga jootnu. Nüüd maitsa
ma armo, Nüüd tunne ma rõmu, Nüüd moista ma
ärä, mes tairwalik himmo.

3. Nüüd, sõäme Jesus, ma anna sul henda, Kik
õlgo so perralt, mes nike so ande: Mo ihho, mo hen-
ge, mo moistust nink mele Oh wõtta kik hennele tag-
gasi jälle.

4. Mes se om, mes ilman weel kelap mo rõmo?
Kas wannamba, wellitse, latse nink hõimo? Oh tage
kik ärä, ei minna teid tunne, Kui Jesussest ennege
kelate minno.

5. O tulge te usklikko minnoga laulma, Ja farga-
ma, hõiskama, rõmu hääd kuulma. Mo jodeti
rõmuga tairwatsest lätest. Armastagem Jesust, ja
tõine tõist tõttest.

6. O mag

6. O maggusamb Jesus, so rõmust om täüdet Mo südda, nink taiwatsse tullega läüdet. Me silma ei näe, ne kõrwa ei kule, Mes maitsep mo südda, mes rõmu om mulle.

7. Ei pelga ma kurratist, pörgust nink pattust, Ei holi ma ilma, ei waiwast nink häddast: Mo armastap Jesus, mes minno kül wäras, Kik mes mul om wasta, saap tõtteste narus.

8. Mes holi ma kronist, mes ehtest, mes aurust, Mes rahhast nink warrast, nink säratsest saurust. Mo ehte om parremb, mo warra om ennamb, Mo illusamb Jesus kit kigin om parremb.

9. Oh kunnas sa tahhat mo henne pool' wõtta. Mo armas, oh tulle, sest iggaw om ota. Oh kunnas ma sinno sääl taiwan ja nätta! Mo illusamb Jesus, mo maggusamb lätte.

196. Meine Seel Komm in die Wunden.

Wiis. 13.

Süäe Jesu harwu sisse, Henga sääl, mo hengelen: Sääl om õige rahho asse, Lenda sisse, tuwiken. Peä henda ni kui wona, Olle waiklik, holeta, Jesu üsjan om so hone, Kun sa peat hengama.

2. Ülles ma pvolt, minno südda, Pagger Jesu mannu nüüd; Ärra armastago mitte, Mes weel kaswatap so süüd. Üttel' olgo südda antu, Jesust ütfind armasta, Se pääl olgo lotus pantu, Eis wõit sinna hengada.

3. Otsi ni kui lambakenne Ässend Jesu sälia pääl, Wannu ärra pattu õnue, Jummal om sul warra kül. Mes sa ilma warrast hõlit, Kummal paljas näggo om, Sis ep sinna õnnis ollet, Kui so warra üllewän.

4. Kui

4. Kui sa püüwat rõmu sada, Ella Jesu mele-
hääs, Jesu arm jääp heljumatta, Armastap so igga-
wes. Kik om temma sissen maggus, Wiljalt om kik
Jesussen, Rahho, rõõm nink kallis rikkus, Edo
täroweus nink õn.

5. Jesus peap sõbrust ikkes, Olla kindma ennege,
Sest, mes sadap ilma rikkus, Västa henda wallale.
Kül se Põigmees annap sulle, Mes sul ilman waja
om: Arra kandko melen jälle, Mes om maine,
tühhi õn.

Utsu Julgusfest.

197. Von Gott will ich nicht lassen. Wiis. 10.

Sp minna tahha jätta, O armäs Jummal, so,
Mo kää pitte wõtta, Nink ärrajätko mo; Mo
eest ka murreta, Nink kela pattun mata, Ent dige te
päääl sada, Nink ikkes arowita.

2. Kui kånap henda minnust Kik inimiste arm,
Sis sa ma abbi sinnust, Ma waine muld nink põrm;
Sa häddan arowitat, Nink päästat pattu häbbest, Ja
kigeft kurjast többest, Nink surmast lunnastat.

3. So päle minna loda, Kui johhus hädda mul,
Nink abbi sinnust oda, Sa kånat waiwa kül. Ma
anna henda sul, Ma anna kik so kätte, Mes wõtta
henne ette, Te mes sa tunnet mul.

4. Kik om so mele perra, Mes meile kaswus lääp,
Kik kurja kånat ärra, Mes kahjo meile teep; So
Poiga annat meil, Sega meil abbi näütat; Me
ihho, henge toidat, Nink mes meil tarwis weel.

5. Se eest so, Iskand, kittap Mo südda nink mo
su; Nink wellel armo näütap Mo lihha nink mo lu.

Se

Se om úts önnis päit, Kun sinno kittus löitas, Nink
welles abbi nästas, Muid' hukka lát kif aig.

6. Nink kui ma = ilm lát hukka, Kif auro nink för-
tus kaan, Sis figel saap úts tuffa, Mes suur sijn
olli maan. Me ihho saap úts põrm, Saap mulla
sisse mattus, Ehf mullast kül saap kattus, Siff' ei
woi rikku surm.

7. Me heng om Jummal perralt, Lát Abramit
úsjalle, Se ihho háddast árralt, Nink pattust wallale;
Ei woi sis enuamb, náts, Me hengel murre tulla,
Ehf ihhul haigus olla, Ent om úts önnis lats.

8. Sest ehf ma nüüd kül wallo Siin náe ilma
páál, Mul sisfi saap se ello, Kumb om táús rõmu
sáál, Sedda annap Kristus mul; Sest pattust
tullep wallo, Ent Jesussest se ello, Nink taiwan
rõmu kül.

9. Me Josa, taiwa loja, Kif háád om tennu meil,
Nink lábbi omma Poja Meil annap armo weel, Sel
Waimul om ka nouw, Me eest weel kanda hole, Nink
fata taiwa pole: Sest olgo Jummalal' auro!

198. Itt Gott für mich so trere. Wiis. 3.

Wes woip mo wasta olla, Kui Jummal minno
W pool? Mi saggest kui ma palle, Sis tagganep
kif táál. Kui Pá mo söbber enne, Nink Jummal
kairsap mo, Sis om se wihhaleenne Mo wasta
föhheto.

2. Nüüd tija ma nink ussu, Ja fitta pelhota, Et
Jummal minno issa Mo wasta fohhalt há: Ke
minno man ifs kairsap, Mes põlw mul eál om; Ke
wággewast mo kairsap, Kui mul om hádda káen.

3. Se pohhi, kun ma saisa, Kristusse werri om,
Se teep, et mul woip paista Se iggawenne rõóm.

Ma

Ma essi nink mo ello Ei kôlba kohheke; Mes Jesus andnu mulle, Om armas tööst nink hä.

4. Mo auro om minno Jesus, Mo walgus nink mo ön, Es olles ta mo digus Nink saiskas minno man, Es tohhis minna saista Mo Jsa filmi een, Ja ma lääs hukka tööste, Kui wahha tulle kâen.

5. Ja kistut pattu ärra, Kumb mulle surma saat: Mo mössep temma werri, Deep walges werrewat. Ja sissen sa ma röömsas, Mul om üts julge meel, Ei lä mul kohhus hirmsas, Mi kui muil pattatsil.

6. Mes mo nüüd hukka panney, Mes söänd hirmotap? Kas pörgu haud mo sunnip, Kumb mulle narus jääp? Ei hirmota mo kohhus, Ei kurbasta mo piin, Gest Jesus om mo lotus, Nink armastap mo siin.

7. Gest wallitsep nink ellap Mo sissen temma waim, Ke tühjast murrest kelap, Kui mul om hädda kâen. Ja önnistap nink hoijap Mo sissen omma tööd; Ja essi söänd ajap, Et Abba heikap nüüd.

8. Kui pelg nink hirm mo kelap, Et ei woi palleda; Sis puhkap waim nink pallep Mo sissen wäega. Se palwus om nüüd mulle Kûl ärranoudmatta, Ent siski Jummalalle Ei olle tundmatta.

9. Waim pajatap mo waimul Häid römu sönnu mid, Et Jummal abbitumil J's näütap rahho teid, Et temmalt ülles tettu Üts kallis wasine liin, Kun silnil antas nätta, Mes südda usnu siin.

10. Üts perrandus om mulle Sääll kallist walmistet; Ehk minna kûl siin kole, Mes fest? heng taiwa läät. Kui ma ka pea ikma Se hädda orrun tääl, Mo Jesus saap kûl puhkma Wet silmist ärra sääl.

11. Ke Jesu sisse ussup, Tääd wihtkap kurri waim;
Jlm

Jlm risup ka nink kisuup, Mes täl weel ilman om;
 Ea löwwap rasset hätta, Saap naartus, Täl om
 waiw, Niist salwap ka weel tedda, Se om täl päiw-
 lik leib.

12. Kik sedda minna tija, Ent fest ei holi ma, Ei
 te mul Jummal liga, Kui temma perralt ja. Se
 masko ihho, ello, ja mes mul eale, Ma ja iks Jum-
 malalle, Ei temmast taggane.

13. Jlm mingo hukka iöttest, Sa jaät mul igga-
 wes: Ei lahuta meid üttest Möök,ulli, allastus,
 Ei isso, ei ka janno, Ei waisus, ei ka oht, Et sure
 wörsti wanne; Ei kela mo sult joht.

14. Ei Engel, wald nink wäggi, Ei ello, ei ka
 surm, Et süwuius nink mäggi, Ei wihha, ei ka arm.
 Mes eal mötlet perra, Ei wäikenne, ei suur, Ei sa
 mo käändma ärra So warjust, kumb mo müür.

15. Mo südda kargap rõmust, Ei tija kurbusfest,
 Om täüs fest pühhast waimust, Käep ello päiwafest.
 Se päiw, kumb mulle paistap, Mo Isand Jesus
 om, Se, mes mo rõmu töstap, Om taiwan üllewän.

199. Ach alles was Himmel und Erden.

Wiis. 60.

SPa terwita rõmuga taiwast nink ilma, Gest et ma
 nüüd usfun sai Jesust mo hõlma: Kel kõrwa
 om kuulda, se kuulgo mo armo, Se risti pääl podu
 om sõame himmo.

2. Ma kitta iks henda neist werriksist haruust, Mist
 Jesust sääl waiwati kässist nink jallust: Gest neidega
 mähhi ma henda ka finni, Et minna wois rõmuga
 taiwabe minna.

3. Jlm mäsägo, naarfo nink laikko mo õigust,
 Ma kitta iks seperrast armsambat Jesust; Eht heikko

Ka pikse nink wälfiga sekka, Ei minna lä seperrast
Jesu mant pakko.

4. Ja kui ka kii purrus nink katski lääs ilman, Et
middake ma pääl es nättas mo silmin; Eis saisko
mo südda mo Jesu man siski, Ei temmast woi kurrat
mo iggawes kisku.

5. Gest Jesus se kaep mo jowwoto söänd, Toop
waitwan mul römu, teep taiwan mul assend: Kik
sedda ma tija, nink selle ei jätta Ma Jesust, ent tahya
taad hólma ifs wötta.

6. Oh nätsje! kui heldest mo Jesus siin töttap Mo
mannu, nink pallawalt umbre mo wöttap: O armo!
o römo, o maggusat ello! kes tahhas sis Jesusjest
tagganda jälle.

7. Mo Jesu pääl saisap kii meel nink kii mötte,
Ma anna täl henda sis tigega kätte: Taad olle ma
hennele kaenu enne, Mi kawwa kui minna siin ilma
pääl kónni.

8. Kui silma nink südda sis lahkuwa surman, Eis
tahya ma puhhaten näüta weel armun: Et Jesus mo
Jesus jädap útsinda töttest. Ei kisku meid iggawes
kurrat sis üttest.

200. Ein feste Burg ist unser Gott.

Wiss. 47.

We Jummal om úts kiini liin, Mink müür, ke tet
me ette; Se pästap häddast ärra siin, Kumb
tullep meije kätte. Se wanna kurrat tädal, Kúl máss
sap wáega weel, Suur Wággi, Kawwalus Om tem-
ma Walmistus. Ei olle maan ta saarnast.

2. Ei olle joud meil ommast káest, Se kaus pea
ärra: Kúl se Mees tapley meije eest, Ke meid ei jätta
perra. Kui kússit: kes se om? Jesus Kriist, meije
rödm,

rõõm, Se Isand Zeaboot. Ei olle tõist Jummalat. Kif woimus jääp kül tälle.

3. Kui olles ilm täis kurratid, Ke meid kile tahhas neelda; Ei pelga meije siski mitt'; Sest Jummal woip neid keelda. Ehk ilma-wõrst siin maan kül hirmsast mäsap kaan, Ei te meil middake, Sest sunnitu om se. Uts sõnna lõõp tood mahha.

4. Se sõnna om neil jätta tääl, Nink tenno ei sa neile. Se meije man om ilma päääl, Ke abbi annap meile. Ehk wõtwa nemma meist Hääd, ello, last nink naist! Kas minna ärra käest, On neil ei olle sest. Meil' saap weel taiwas jäma.

201. Warum sollte ich mich denn grämen.

Wiss. 61.

Ses mul waja murret pitta, Mul om weel Krisrus tääl, Kes mult wõttap tedda? Kes woip taiwast mo käest kisku, Kumba ma Pojast sai, Kui ma wõtti usku.

2. Allaste mo ma päääl nätti, Kogaona Reiwata Todi walge ette. Allaste lä ma ka ärra, Kui ma täält Ilma pääält Pakke, ni kui warri.

3. Jhho, henge, nink ka ello Sai ma tõõst Jummalast, Se and sedda mulle: Kui ta nakkap jälle wõtma, Wõtko kül, Ma sa saäl Tedda rõõmsast kitma.

4. Lähhatap ta mulle risti, Saap mul siin Waino nink piin, Et ma murren istu. Se, ke lähhatap, saap kaändma Onnetust, Willitsust, Temma otsa andma.

5. Jummal and mul rõõmu päiwa Saggede, Es make Peas kandma waiwa? Hä om Jummal, sparsausfen Karristap Mo, nink jääp Abbis mulle ristin.

6. Kurrat, ilm nink neide parmu Ei sa mul En-
namb tää! Teggema kui naarma. Lasse naarda,
mes ma holi, Jummal om Minno rõõm. Se teep
håppe neile.

7. Rigen paigan peap Dige Peljota, Hirmota
Henda lastma kaija. Tahhas surm ka neelda tedda,
Olgo meel Siski weel Julge, heitimatta.

8. Ei ka surm meid tappa ärra, Enge teep, Et
heng läap waiwast rõõmu perra, Lõppetap kif mõrru
risti, Arwitap, Et mul saap Lubba taiwan istu.

9. Sää! sa minna jälle häitsma, Kostotust Wai-
wa eest Jesu üsjän maitsma. Siin ei olle õiget
warra: Mes om weel Ilma pää! Kaup pea ärra.

10. Mes om ilman tagga-warra, Peo täüs Liwa
näüs, Nink üts henge murre: Taiwan omma
kauni ande, Kumba mul Kristus sääl Iggawes
taht anda.

11. Jst'nd kige rõõmu lätte, Sa jää! mul, Minna
sul Jkkes labkumatta: Sinno perralt minna olle,
Sest et sa Jättit ka Mo eest omma ello.

12. Minno perralt sinna ollet, Sest et sa Jätmatta
Svåmette tullet: Las mo, las mo sinna tõtta, Kun
sa mo Nink ma so Armsast ümbr' re wõtta.

202. Das Jesulein soll doch mein Trost. Wiis. 21.
Se Jesuken jää! ommete Mo rõõm, mo õn nink
ello, Ke minno lunnast heideste, Se om mo ai-
nus illo; ma anna sis hend iggawes Müüd omman-
dusfes tälle, Eh! olgo siin mul rõõm eh! piin, Ma
tole eh! ma ella.

2. Mo armsa Jesukesfega Voi minna kül siin
saista, Kui risti, waiwa läbbi lä, Nink rõõmu päiw
ei paista. Mes tahhap mul se kurrat kül, Ja ilm
nink

nink pat siin tetta, Se Jesuken, kumb minno õn,
 Zoop mul iks abbi ette.

3. Mo armsa Jesukessega Eä ma ka kõhto ette, Et
 olle waja pelgada, Kui surm mul tullep kätte: Gest
 minna lä sis taiwaha Mo Jesukesse mannu, Næe
 filmiga, mes ussun ma Siin ma pädal enne nännu.

203. Auf, hinauf zu deiner Freude.

Ülles, omma rõõmu pole, Astu ülles heng nink meel,
 Heida mahha tühja hole, Otsi Jesust hennesel!
 Se om so rõõm. Jesus om so ainus ello, Kui ilm
 maad ei anna sulle, Siin om kül ruum.

2. Päle, astu ikkes päle Jesu mannu minnema,
 Ussu treppi ülles mäele Peat astma lõpmatta! Sääst
 om so paas. Jesus jääp so henge warri, Warap
 henge wainlaist ärra, Kui abbimees.

3. Kõrwast, pea kõrwast kinni Jesu kanget hal-
 lestust, Lasse tedda tetta enne, Temma tõ om rõõm
 nink lust. Ta om hä mees. Tullep wainlaine so
 päle, Jesus ajap ärra jälle; Rõõm ulgo fest.

4. Sisse, minne kambre sisse, Kumba Jesus aw-
 wap sul, Kaiba tälle omma risti, Valle abbi hen-
 nesel: Ta päästap so. Wihkap so kil rahwas ilman,
 Sinna ollet temma hõlman; Oh ussu jo.

5. Mäele, sõänd tõsta mäele Ma poolt ülles tai-
 waha, Anna henda kõhhalt selle, Anna sa kil tem-
 male! So Jesus om, Ke so henge hennel pallep,
 Armo läbbi so eest kolep; Gest ulgo rõõm.

6. Ülles, otsi taiwan warra, Kae ülles ütfinda, Kun
 so Jesus, wannu ärra Pattu himmo koggona. Oh
 taiwaha! Ilm nink ma se kaup ärra, Jesu man om
 sinno warra Nink rahhoke.

Jummalä Rittusfest.

204. Wunderbarer König.

Timmetaolinne Kuningas nink Esfand, Wotta
wasta ktrwat söänd. Omma Esfa armo lassit
sinna zisku, Ehf meil käl suurt pattu wölgä. Näuta
weel Abbi meil, Et me su sul laulas, Et me hölli
kulus.

2. Taitwas kitta ausast Omma loja tekku, En-
namb kui käl rahwa suggu. Sure päiwa walgus,
Lähhäta so paistust, Walgusta käl ilma saisust.
Laulke sis ättelis, Ku nink tähhe, päle Meije
Jesandalle.

3. O sa minno sidda, Laula, röömsast laula,
Laula omme ussu laulu. Kel om eal höngo, Ritko,
laulgo, mängo, Heitko mahha tosmo päle. Temma
om Meije rööm. Rittus sunnis tälle Maan nink
kaiwan jälle.

4. Halleluja wigo, Ke siin Jesust tunnep, Nink
ke tedda armsas peap: Halleluja laulgo, Ke täl nim-
me annap, Krisust häle käle säep. O sul hä, ussu
sa, Wiimselt woit sa tedda Pattuta sääl kitta.

205. Lasset uns den Herren preisen.

Titkem Jesandar käl häste, Tundkem temma = =
wäurustust! Laulke tälle maggusaste Zeije
temma = = ommandus. Jggawes ta armo peap,
Jggawes meid umbre wöttap Omma armo hölinaga,
Tahhap pattu unneta. Ritke ikkes = = temma nimme,
Zeije Abrahami semen, Ritke ikkes temma tekko, Ändke
tälle = = kittust, wälke.

2. Temma tuus meid enne ilma Jo nink wallits = =
Kristusen, Wöt meid poja sissen hölma, Saat
meil

meil armo = = hennesen. Taiwast, maad nink neide wälke Orjusses ta meile teggi, Gest et temma armas Poig Temma lassis tennu meid. Iggawes se = = heldus püssip, Kumb meil Pojast üllestössep, Wöt- fem iggawes sis tälle Omma armo = = näüta jälle.

3. Läktem armsa Esä mannu Rõmuga nink = = karraden, Sõgem temma armo manna, Kui no, kumma = = temma man. Pühha, pühha, pühha laulke, Halleluja ikkes olgo Jummalal nink Wonale, Meije armsal Põijole. Tekkem tutwas = = temma auwo, Urowaldagem temma nouwo. Et ta iggawes meid wallits Ommas rahwas = =, omnis lassis.

4. Opke omma Jesust tundma, Ke teid kallist = = ostnu om; Opke tälle niimi andma, Wellt, Sõb- ber, = = Henge = rõõm, Range Pällik taplemissen, Üllemb lust hä põlwe sissen, Rõmustaja sõamen, Rige üllemb hä nink õn. Iggawes se = = heldus püssip, Kumb teil temmast ülles tössep; Iggawes täl kittus tulgo, Tälle auwus = = südda laulgo.

5. Üstke julgest troni ette, Kun se õige = = armo järg, Säääl saap teile jälle kätte Esä arm nink = = Poja särk. Temma odap suren himmun Teid säääl umbre wõtta armun, Nink se kige üllemb hä Saap teil temma werrega. Säääl om paljo = = armo lõida, Tabbap meijega üts sada, Et ka ütfit meid ei sutta, Temma armust = = lahutada.

6. Tawweusse kairwo arwawap Temma ülles = = lajale, Ja tööst melest temma pirowap Eggauitte = = hennete. Kelleke ei pea häbbi Ollema sists otfi abbi, Enge armo, armo päääl Wõtfo, kel om isso taäl. Tawweus om = = iggawenne, Sadap meile paljo õnne

õnne. Rõõm', kumb iggawes meid jodap, Temma tãrwe = = us meil nãutap.

7. Nũüd sa kige armsamb Eesa, Meije alwa = = tennamist, Wõtta armolikkult wasta, Senni kui me = = iggawes Kittame so heldust ütten, Kui me ütsefõrd aiga pitten Gulle same laulma ka, Pũhha nink halleluja. Kirtus, tenno = =, auru nink wãggi, Nink mes kittap sinno tekko, Sago meije Jummalalle, Ellagem iks = = aurus Tãlle.

206. Lobe den Herren, o meine Seele.

Kitta nũüd Jesandar, minno sũdda, Ma kitta Kittedda surmani; Runna mul ello weel ilman nãtta, Laula ma Jummalalleke. Ke ihho henge andnu mul, Sago mult kittust ikkes tãal! Halleluja, Halleluja.

2. Kunninga omma ka inimisse, Nink koolwa ni kui mulle maan; Hukkan om neide nouwo, wãggi essi, Kui haud neid kinni katnu om. Et nũüd kif abbi tũhjas lãt, Sis heika abbis Jummalat. Halleluja, Halleluja.

3. Dunis ja õunis om se mees enne, Kel Jummal essi abbimees: Kenne usf heljumatta nink kinni, Kel lotust ütfind Jesusfest; Gest kenne abbimees se om, Se lõwwap nouwo iks siin maan. Halleluja, Halleluja.

4. Temmast om tãrwas, ma nink se merri, Ja kif mes neide sissen, tett. Tãrweste tãũdetas tõttest arra kif, mes meil temmast towotet. Kif ilm om temma wallitsus, Ta peap usku iggawes. Halleluja, Halleluja.

5. Kannatap keãke ille kõhbut, Ta sadap tãlle õigust kũl. Jesonep keãke, tãl om lodut, Ja ello toidust

toidust wiljalt tääl. Ke wangitu, saap wallale, Ta arm om mitmasuggune. Halleluja, Halleluja.

6. Temma joud annap söggedil näggo, Nink üllen-
dap neid maddalid. Kun ta woip löida sin mönne
wakku, Neil näüdap temma armo teld. Temma om
wöri! abbimees: Läske nink waiste rõmustus.
Halleluja, Halleluja.

7. Kumma täl wasta, lööp temma mahha, Nink
toutap hennest taggasi; Neile ei olle sugguke rahho,
Eest neide te lát pörguhe. Se Jsand om iks kun-
ningas: Zion, so Jummal jääp so paas. Halleluja,
Halleluja.

8. Kitta sis tedda, sa usklik semen: Eest suur om
temma imme-td. Heikago fik, kel om höngo, Amen,
nink wigo kiltust temmale. Oh usklikko latse, ten-
nage Eesa nink Poiga nink Waimote. Halleluja,
Halleluja.

207. Ich singe dir mit Herz und Mund. Wiis. 20.
Ma laula suust nink söämeest Sul, Jsand, min-
no rõöm, Nink kitta sinno lige eest, Mes sin-
nust tettu om.

2. Ma tija, et sa armo tairo Nink lätte iggawest,
Kust meije päle eggapäiw Keep önsus üllewäst.

3. Mes olleme, mes om meil kül Siin ilman eale?
Mes sinno kääst, o Jsa meil Ei anta ütsinda.

4. Kes teggi sure ehtega Se tairwa laotust? Kes
kastap we nink wiimaga Siin meije pököfest?

5. Kes talwel külman pesitap? Kes kaitfap tulle
eest? Kes wilja nink fik muud meil jaap, Mes same
säält nink siist?

6. Kes ihho terwust annap meil? Kes rahho soe-
tap, Nink peap üles meije maal? Kes meil fik sedda
teep?

7. Se tullep, Jsand, sinno kääst, Sa teet kil üt-
sinda, Sa holitset iks meije eest, Meid lasset hengada.

8. Sa peat meid iks üllewân, Gese sul om Esfa-
hool; Sa kaitfat meid, kui hädda käen, Ja saifat
meije pool.

9. Sa nublet kül meid pattatsid, Ei siski wiuhaga,
Ja perrast wöttat meije süid, Nink wislat merde ka.

10. Kui südda puhkap, tännitap, Jääp pehmes
sinno meel, Nink annat, mes meid rõmustap, Nink
aurvus tullep sul.

11. Sa loet waggu silma-wet, Kui neid siin wai-
watas; Sa pannet paigal, sul om kot, Kun sedda
hoijetas.

12. Sa täüdat ello pudusse Sega, mes saisma
jääp, Meid jadat taiwa honele, Kui ilm meil hukka
lääp.

13. Mo südda nakka kargama, Nink laula rõõm-
faste; So Jummal tige andija, Se om nink jääp
so hä.

14. So warra nink so perrandus, So walgus
nink so rõõm, So warri, kilp nink abbimees Om
Jummal sinno õn.

15. Mes murretat sa hennesen Jks õ nink päiwa-
täät; Oh wötta murve, waiw nink piin, Nink heida
koja pääl.

16. Es temma latsest Jani tööst So ülles piddanu,
Nink mitto rasset õnnetust Sult ärraajanu?

17. Es petta temma wallitsus Weel ilman funna-
le; Kil temma tö om figgidus, Nink saap hääd otsake.

18. Sis lasse tedda tetta weel, Nink olle kohalt
waik; Sis hengat sinna rahhun tääl, Nink sääl saap
rõnu paik.

208. Jesu, meine Liebe. Wiis. 48.

Sinno armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest sada sul, Minna kitta sinno, Et so heldus minno Peap ülles weel; Kumb mul ka om lootmatta Saggede siin abbis tulnu, Kui ma murren olnu.

2. Müüd, se peap mulle, Kui ma kurbliik olle, Melen ollema. Kun ma jäisa, kōnni, Tahha ma so enne, Jesus, mälleta. Tahha ka siin löpmatta Sedda waiwa melen kanda, Tenno sulle anda.

3. Silma ween nink murren, Waiwan, hädda orrun, Palsi ma so een: Silmi tösti ülles, Heiksi surest hälest, Olli pölwil maan. Siin nink sääl ma karrowe tääl, Otse murren, waiwan, abbi, O nink päiwa läbbi.

4. Minna, kui ma sinno Henne man es tunne, Utli melen sul: Et ma ennamb futta Pallelda, oh tötta Abbis pea mul, Muldo lä ma hukka ka: Et joht, kōjifit sinna mulle: Kae, siin ma olle.

5. Mul jäi sis weel usku, Ehk käl ärrakisku Kurvatil iks meel, Ke neid waisid hengi Saggest pattu sängü Tōmbap henne pool. Mul om weel iks usklik meel, Utli minna ka, fest milles Minna muido palles.

6. Jesand, ke so pole Tōstap omma häle, Heikap söämeest, Omme pattu wiikap, Sinno armo ihkap, Uskup kigest wäest; Temma piin om sinnul siin, Ni kui sinno omma wallo; Jättat andis tälle.

7. Selle, armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest sada sul; Minna kitta sinno, Et so heldus minno Peap ülles weel; Ke mul ka om lootmatta, Saggede siin abbis tulnu, Kui ma murren olnu.

209. Nun lob mein Seel den Herren. Wis. 19.

Süüd Jesandat sa kitta, Mo heng, nink árra un-
neta, Ea teggemist kík tutta, Mes lassep háás
sul siggida; So pattu andis annap, So wigga sít-
titap, Ka ello eest hoold kannap, Nink úsjan armas-
tap, Siin rómuga so táidáp, Et láhbát nores sa,
Deep bigust neil' nink hoijap, Ke ussun kannatwa.

2. Om Jummalast meil teda Ea bige te nink
kohhus ka. Last armo meile jáda, Se meile ei woi
pududa. Kúl löppep temma wiikka, Ei nuhtle meije
süüd, Ent annap armo pea, Om waisil helde nüüd;
Háád neile tahhap tetta, Ke tedda pelgawa, Kui
óddang homnest náttá, Ni pat meist kawwen ka.

3. Kui issa armo náúdáp Siin ommil wáikuil lat-
sile, Ni Jummal armo heidap, Kui tedda ikkes pel-
game; Wáist lojust temma tunnep, Nink teed, et
ollem tuhk; Kui hainal tuffa sunnip, Kui tuul se úlle
puhk, Sis pillus temma árra, Ei pússi ennamb saál:
Ni innimisse perra Surm tullep liggi táál.

4. Jummala arm, kumb rikkas, Jááp, saisap
kindmalt iggawes Sel koggodusfel ikkes, Kumb tedda
pelgab súddamest, Nink peap temma sónna. Suur
om ta wallitus: Sa Engli-wáaggi anna Tál' auwo,
tenistust, Et kittetus saap temma: Ea sónna tallita.
Sa peat seddasamma, Mo heng, ka teggema.

210. Nun danket all, und bringet Ehr. Wis. 20.

Süüd kikko kigest súddamest Kik innimiste háál So,
kedda taiwan iggawest Ka kítwa engli saál :;

2. Oh laulgem felle, ke kík náep, Sel surel Jum-
malal, Ke suri asiu ikkes teep, Ja immet taiwa al :;

3. Ke emma ihhust armsaste Meid úllespiddanu,
Ja, kík ei woinu útsike, Meil abbis tóttanu :;

4. Ehf

4. Eft tedda kũl wibhastame, Ke siski kannatap,
Hååd teep, kui andis palleme, Nink nuhtlust unnetap :;

5. Ja rõmustago heldeste Meeld, mõttid, sõand
ka, Ja saatko ärra kawwette, Mes meid woip
kurbasta :;

6. Ja andko rahho ellada Siin ma pääl julgeste,
Ja õnnistago lõpmatta Kif meije kõe tõ :;

7. Ja arm ja heldus olgo siin Meil osfas igga-
wes, Kif waiw ja murre, rist ja piin, Se olgo kaw-
wen meist :;

8. Ni kawwa kui siin ellame, Ja meije ainus õn :
Kui ellust ärralahkume, Meil temmast osfa om :;

9. Kui meije südda lahki lääp, Meid pango heng-
gama, Et meije silm sääl Jesust näep, Kui läme
maggama :;

Sawida Paul 117.

211. Nun lobet, lobet Gott. Wiis. 5.

Oh kittle Jesandar Kif paggana nüüd lajal, Kif
rahwas laulke tall' Nüüd rõõmsast eggal ajal.
Oh andke kittust täl, Ja tenno lõpmatta, Ja auwus-
tage nüüd Ja nimme otsata.

2. Gest temma arm om suur, Nink temma tõtte
püüsip, Jääp saisma liigmatta, Kes tedda mahha
kistup? Me ülle wallitsep Ja ikkes iggawes, Täl olgo
tenno, auw Ja kittust sõamest.

212. Nun danket alle Gott. Wiis. 5.

Oh wõtkem Jummalat Suust süddamest nüüd
kitta, Ke suri asju teep, Ja auwo tälle näüta.
Ke emma ihhust jo Meil' tennu paljo hääd, Parhilla
hoidwa weel Meid temma armo kõe.

2. Se armas Jummal nüüd ka wõtko hõle kan-
da, Meil rõõmsat sõandke, Ja kallist rahho anda;
Ja

Ta piddago meid ka Siin ülles armsaste, Ja wõtko
häddest taäl Meid päästa heldeste.

3. Nuw olgo Isale, Sel surel Jummalalle, Ja
temma Pojale, Sel auwo kunningalle, Sel pühhal
Waimul ka, Kolmainul algmisest, Ke olli, nüüd
ke om, Nink jääp ka iggawest.

213. Herr Gott dich loben wir.

So, Jummal Isand, kittame,
So, Jummal Isand, tenname,
So kittap, Isa, allase
Kil Ilm = Ma piute, laiute;
Ka Engli, Taima Koggodus,
Mist orjatas so Nuwustus.
Kerub, Serawim heikawa
Nink laulwa sure Hälega;
Pühha om meije Jummal,
Pühha om meije Jummal,
Pühha om meije Jummal,
se Isand Zebaoth.

So Wäggi sure Nuwoga
Lät üle Taima nink se Ma;
Kil sinno Käsu Koggodus,
Nink se Prohwete Sunnistus,
Ne Kannataja kindinaste,
Sul' andwa Nuwo rohkede.
Kil Kristi = Nabwas Ilma pääl
Iks julgest kittap siin nink saäl
So Isa, kõrge üllewän,
So Poiga ka, ke meije Sn.
Ka pühha Waim, ke rõmustap
Meist ligist Kittust, Tenno saap.
Sa Nuwo Isand, Jesus Krist,

Nink

Nink Jummala Poig iggawest,
 Es pölle Meitsi Jhho sa,
 Rik Innimissi lunnasta.
 Gult Gurma Wäggi rikkotu,
 Nink Ustjil' Taiwas sadetu.
 Hääl Jsa Käel istut sa,
 Nink peat Jsa Riki ka.
 Sa meistat Kohhut figile
 Ni Ellawil, kui Kooljilke,
 Meid awwita so Cullasid,
 Ke Berrega meid lunnastit.
 Las Taiwan olla Römu=Ma
 Meil figil like Pühhiga.
 So Rahwast pasta, Jesus Krist,
 Nink önnista so Perrandust,
 Sa tahhas sedda paimenda
 Nink Taiwa sissen üllenda.
 Nüüd, Isand, sinno kütame,
 Nink tenname ka kindniaste
 O! Jummal, kaidsa täamba hääst
 Meid, Kurja, Rahjo, Pattu eest.
 Oh! anna Armo, Isand, sa,
 Nink ligen Häddan awwita.
 Oh! näüda meil so Heldusse,
 Kui sinno päle lodame.
 Me Lotus saisap sinno pääl,
 Meid Happe ärra jätke tääl!

A M E N.

214. Lobe den Herren, den Mächtigen. Wiis. 58.
 Öotta nüüd Isandat wäggawat Runningat küt
 ta, Oh minno hengeken! kütussen aiga nüüd
 wita. Wirgu mo meel, Rittus nink laulmisse hääl
 Zulgo nüüd Jummala ette = o 2. Ritta

2. Ritta nüüd Jsandat, ke kii om targaste säed= nu, ke sure hologna wäggewast ikkes so saatnu; Hoi= jap so ka, Nida kui himmustat sa, Es olle sedda sa tundnu? = =

3. Ritta nüüd Jsandat, ke so om kauniste lonu, ke sulle terwust om andnu, nink rahho sul tonu. Mit= toford om Jummal so pästnu siin maan, kui sul om hädda käen olnu = =

4. Ritta nüüd Jsandat, ke sul om siggidust and= nu, ke selget armo nink õnne so päle om pandnu. Mõtle se pääl, Mes kige wäggewamb tääl Sul teep, ke üsjan so kandnu.

5. Ritta nüüd Jsandat, kitta heng Jummala nimme, kel eal hõngo om, kikko, sest temma teepimme. So walgus om Nink kige pühhide rõõm, Amen, auw Jummala nimmel'!

Waimolikkust Urrakihlamisfest nink Usklik= kuide Uuwustusfest.

215. Wie schön leuchtet der Morgenstern.

Wiss. 23.

Süüd paistap meile kauniste, Se hao= täht, ni selgede, Se Jesse jurekenne; Ke Dawidast om sündinu, Nink pöijus mulle kingitu, O! kallis Jesu= kenne. Helde, Selge, Urmakenne, Kaunikenne, Ollet sinna; Sinnust joht ei lahku minna.

2. Sa ollet, Jesand, ütfinda Mo henge rõõm nink melehä, ke pästsit minno essi. Ma pea sinno lillikus, Sest sinno armo= oppetus Om maggusamb kui messi. Göda, joda, Hosianna, Taiwa Manna, Minno Henge: Sinnust püüwa minno õnne.

3. Sa

3. Sa tahhas armo tullega Mo sõänd, Jesänd, läütada, Et minna armsas pea J's sinno, omma Jummalat, Nink armasta ka lähembat; Sis tunnep minno sõä, Sinno Minno Armastawat, Sulle sawat Luliikmisses, Tairwa rõmu ossalisses.

4. Rõõm tullep mulle Jummalast, Kui sinno silma üllewäst Mo päle ikkes jäwa. O! Jesu, minno õnnistus, So sõnna nink so kannatus Mo sõänd kostotawa. Sulle Mulle Arrapästjas, Rõmu-tõstjas, Kui ma palle, Et ma sinno omma olle.

5. O! Jummal, J'ssa surest wäest, Sa ollet minno iggawest So Pojan armastanu. Se Poig om minno kalliste, Hääs, kaunis mõrsjas hennelle, Mo pattust lunnastanu. Eija, Eija, Pattu kannap temma, annap Tairwast mulle. Auw nink kittus olgo sulle!

6. Oh! lõge Randle-piddaja, Oh! laulge hellest, laulaja, Müüd rõmu-luggu päle. Et minna omma Jesukest Wois armast, puhtast süddamest, Müüd aawustada jälle. Läklem, teklem Rõmustamist, Auwustamist Rossijalle, Sure Auwo-Runningalle.

7. Müüd tahha minna rõmusta, Nink omma Jesust tennada, Ke om mo ainus warra. Se tahhap minno wimate Siist ülles wõtta tairwatte, Nink pästa häddast ärra. Amen, Amen, Sulle tairwast, pästa wairwast, Jesukenne. Sinno oda minna enne.

A. V.

216. O was für ein herrliches Wesen. Wiis. 61.
Smes kaunis henge luggu Sella om, Ke siin maan Tunnep ussu suggu; Ke om waimu wastses sanu Nink om siin Jesusen Tairwan latstes jänu.

2. Kui heng salgap ilma ärra, Pühhäust Otsip tööst, Kūhhiy taiwa perra; Sis om tälle jo suurt auwo, Eht ta kül Ilman weel Peap tundma waiwa.

3. Ilma auwo nink ilma surus Om üts kuiw Muld nink liiw, Nink saap ütskõrd mõrrus: Üts heng, kumman waimo ello Wallitsep, Selle jääp Iggawenne illo.

4. Temma särk nink temma reiwas Om jo nüüd Puhhas siid, Ja üts ehte taiwast: Sissest piddi paistap kullast, Surustap, Sest täl saap Arms Jesu küllest.

5. Siski om ta ilma silmin Alw nink must; Wiltsust Om iks temma külle. Pedetu om temma ello Jummalan Kül siin maan, Taiwan paistap jälle.

6. Temma om kui lillik orrun, Wäikenne Paistminne Om täl waiwan, murren. Sedda sõkkutas siin mahha, Ent sääl saap Täl, nink jääp Wiljalt auwo nink rahho.

7. Kristus, ke taad mõrsjas hennel Kossinu, Tijap jo Kül, mes yudus temmal: Temma sadap tälle waiwan Rõmustust, Nink mes lust Saap täl weel sääl taiwan.

8. Temma auwustus nink surus Kaswap täääl Risti al, Kumb teep ilma mõrrus: Risti läbbi saap ka selges Temma kroon, Kumb sääl om Talliel pantu palgas.

9. Iggawes ta woimust peap, Kui nüüd siist Jesus Krist Omma maja weap, Ja täl taiwa warra näütap, Et ta ka Lõpmatta Henda sega täütap.

10. Ei taad waiw sis ennamb puttu, Sest et kil Auwolik Om, nink selge tutta. Ni kui päiwolik temma paistap, Jummal om temma rõõm, Iggawes se saisap.

11. Ironi pään saap temma istma Jesuga Otsa-
ta, Kroon saap kullast paistma: Eggants saap tedda
tundma, Pääle se Temmale Urvo nimme andma.

217. Auf! Seele, Jesus, Gottes Lamm.

Wiis. 1.

Oh nõsse ülles! hengeken, Sa ollet mõrsjas sanu,
Eest Jesus, sinno Põijoken Om sinno wallit-
senu. Eäl om üks pallaw, puhhas arm So wasta,
Ee sa muld nink põrm, Nink pürowap jälle armo.

2. Ei olle tälle läbbikest Nink wäikest armo mitte,
Ea tahhap soga iggawest Ja kindmat armo pitta.
Ja sinna armun temmale Ka ussutawas otsani: Ei
temma armun helju.

3. Ea kiblap henda õigussen Nink ussun soga
ärä, Ea kaep ikkes heldusien Nink armun sinno
perra. Ea om so wasta kobbalt hä, Ja linkip
õigust sinnule, Kumb ni kui särg so kattap.

4. Ea otšip sulle hallestust Nink armo ülles näüta:
Ea tadap hengel rõmustust, Eabt mannaaa so sõta.
Ee tedda ütšind armastap, Sel om, mes jöänd kin-
nitap: Ee man om selge taiwas.

5. Se armo pääle woit sa kül Hääd ussu julgust
pitta; Sa woit se armo-pae pään Hääd lina ülles
tetta. Ea om se walgus, tõisidus, Ei olle temmal
kawwalust, Mes tootap, se sünnip.

6. Kül saat sa tedda risti al Kui Isandae weel
tundma; Se surm, kumb hirms täüs om tääl, Ei
sa so temmast käändma. Ea saap kül sinno taiwabe,
Kui omma mõrsjat, sajale Hään ehten, aarwun
saatma.

7. Heng! näüta armo jälleke Sel, Ee sul armo
näütap, Oh selle henda ohwritse, Ee armoga so täüs-
tap.

dap. Oh wõtta tedda süwäste Sa sõamette dige-
de: Ent ärra usko ilma.

8. Oh läüta, Jesus, minno meelt, So dige arm-
sas pitta; Oh kela kii mo henge päält, Mes so woip
kurbas tetta. Oh wõtta meeld nink sõänd sis, Ma
olle nink jä iggawes So omma nink so mõrsja.

218. Wie groß ist deine Herrlichkeit. Wiis. 23.
Dõnnis risti-innimen, Kui suur so aawustus om
maan, Nink suremb weel sääl taiwan! Kui
muido sinno nimmega Ne teo ütte sünniwa, Hään
põlwen nink ka waiwan: Kristus Jesus Kaldap
õli Sinno päle, Pühha waimo, Temma andid,
temma rõmo.

2. Sa ollet Jummalikkust suust, Se laste kõhhus,
perrandus Om nüüd so ossa jälle. Mäts, määrne
arm nink aaw om se, Eht se kül kõhhalt ilmale Om
tundmatta nink nalli: Wihkap, narap sinno päle,
Sest et tälle Siin om nouwo, Siski jääp sul taiwan
aawo.

3. Sa ollet preester nink proweet, Ke Eesa troni
ette lät, Ke Jummalast saap tarkust. Sa ollet
kangemb kunningas, Kui ilma pääl kül mõtteldas,
Kun nättas enne nõrkust. Siski Usku om sul waja,
Sis woip jäja Jks so ehte, Ei sis ütse risu kõhta.

4. Sa ollet Jesu mõrsja ka, Ta wõt so hennel
kählada, Nink kaunid reiwid sata: Ta lähbät pühha
Waimo ka Sul kihlas, et sa otsata Wois lahku-
süatta jäda; Eggal ajal, Häddan, Rõmun, suren
mmun temma küllel Poos nink hengas temma
hillen.

5. Sa ellat Jesu leppingun, So sõamen om tem-
ma troon, Kun wallitsep nink ellap. Ta arwaw hen-
nel

nel Kttusfes, Et sinna temma ommandus, Kenk ülle temma waiwaw. Mes weel? so pääł Heidap armo, Nink so pörmo Kannap temma Hölman, Ni kui armas emma.

6. Kes kii woip ütelda siin maan, Mes auwo sul jo ilman om, Kumb antas kostotusfes. Ei olle arwalik ka weel, Ent töisi om, et sinna sääl Saat temma arwolissfes. Silma sawa rõõmsas sama, Selges jäma, Tedda nätta, Kui sa tullet kooliist ette.

7. Sis möttele, risti-innimen, Mes Jummalast sul antu om, Mes järge sul nink auwo. Oh kitta omma auwoustust, Ehk sul kii weel siin allandust, Nink peat kandma waiwa. Ella, olle Waggaussen, Armastussen, Ikkes ussin, Kige asja een ja ussun.

Salomoni Paul. 4. 9.

219. Du hast mir das Herz genommen.

Pöigmees.

Sinno käen om minno südda, Minno sösfar = = mörsjaken, Mörsjas tahha ma so tutta Igga wes mo = = tuuwiken; Gest so ellaw Uff om pallaw Utfinda mo pöijus pitta, Armun pallap = = minno südda.

2. Mörsja. Sinno käen om minno südda, Armas welli, = = Pöijoken! Arm käst sinno ello jätta Minno eest, mo = = Wonaken. Berre läbbi Saatfit abbi Minno waise hengele, Mes ma ennamb = = himmutse.

3. Pöigmees. Illus ollet sa mo sösfar, Illus, illus = = ollet mul; Armsamb ollet sa kui Ester, Minno heng poop = = sinno pool; Sinno illo, Ufsu ello Ei sa wäljast piddi nätta, Sissenpiddi = = om se tötte.

4. Mörsja. Kuis mo illusas woit kutsu, Helde henge = = Pöijoken, Jummal parwako! se utsu Rojus

om mo sicut een. Zuhhat wilka Miano rikwa;
Dat nink surin om lãbbi tũknu, Jhho, henge ==
ãrvariknu.

5. Põigmees. Illus sinna siski ollet, Sul ei
olle == kãbbãrat, Gõsjar, kas sa sedda põllet, Mes
sul minnuft == walmitstet. Kik mes minnul, Om ka
sinnul, Sinno ehte, sinno õigus Olle minna == sin-
no Jesus.

6. Mõrsja. Om mo sũdda nakkap liigma Zenimat-
ta == kittusseft, Nakkap sinno pole tũkma, Jesus,
werrew == walge mees. Werrew armust, Gesti so
hawust om se werrew jõggi jooftnu, Kumb mo pat-
tust == puhtas mõftnu.

7. Põigmees. Ja mo werrel om se wãggi, Wal-
ges tetta == werrewat; Om pat ka kui werre jõggi,
Werri teep, et == walges lãt. Oh sis tulle, mõrsja,
kule: Wõtta minno hawust jãlle Puhtust, reiwid, ==
ehte, illo.

8. Mõrsja. Kui ilmsũta om so ello, Walgemb
lamme == ollet sa, Puhhas, selge om se illo Mes
ma sinno == kũllen nãe. Selge walgus Tõtte, sel-
gus, Pũbhãus nink terwe õigus Om so reiwas, ==
illus Jesus.

9. Põigmees. Ja ma olle sinno walgus, Sinno
hãwtãht == nink pãiw; Minno illo om so selgus,
Minno ehte == om so auro. O sis rũhhi, Arra wiwi;
Et sa jo ùts heng nink sũdda Moga ilman == woisse
fada.

10. Mõrsja. Ja, mo sũdda peap sinno Umbre
wõtna, == Põijõken. Omma hõlna wõtta minno,
Hõija mo so == sãamen. Jã sis minnul, ma jã sin-
nul. Sinno hããl kãel sa ma faisma, Jõgawes
fããl == taiwan paifma. Sioni

Zioni Raibusfest.

220. Wår Gott nicht mit uns diese Zeit. Wiis. 1.

Es olles Jummal meijega, (Ni ketlep ufflik suggu)
Es olles Jummal meijega, Sis hukkan olles
 luggu; Gest meid om wåike foggodus, Dink same
 light pølletus, Re tuktwa meije påse.

2. Uts kurri wiþha ajap neid, Kui Jummal an-
 nas perra, Sis olles årra neelnu meid, Ka ello riisnu
 årra. Me ollesse ni kaddonu, Kui wette årra uppo-
 nu, Ja kohhalt hukka sadet.

3. Nu Jummalalle olgo nũid, Re neil es anna
 lubba, Et nemma meid es nela mit. Kui lind om
 kablaf wabba, Ni meije heng om påstetu, Dink
 teuts om årra lakkestu. Meil abbi-mees om Isand.

221. Unser Herrscher, unser König. Wiis. 6.

Isand, meije wallitseja, Meije lige Ullemb há!
Suur ninẽ auwus om so nimmi, Mes sa teet
 om inne tẽ, Rigen paigan ollet sinna Auwoitk ninẽ
 armolinne.

2. Weidi om neid meije ajal, Kumma sinno sũa-
 mest Armastawa, perranoudwa: Jinnewide laste
 suust Ollet kittust walmistanu, Danna wåike
 tunnistanu.

3. Jummal parrako! kũl nåeme, Gũdda lãhhap
 lahki ka, Et weel ikkes mitto tuhhat Walge man siin
 faddawa! Julgest maggap inniminne: Es se olle kũl
 siur inne?

4. Sisli, Isand, wallitseja, Tahha ma so ar-
 masta, Gest ma tija, armas Esja, Sinna armastat
 mo ka: Tõmba minno ilmast årra, Et ma otsi taiwa
 perra.

5. Kallis om so pühha nimmi, Jsfand lige ilma pääl, Se teep ligen paigan immet, Rahwa sean siin nink säääl. Ma nink taiwas heikwa päle: Kittus olgo Jummalalle.

6. Jsfand, minno wallitseja, Nurous om mo hengele Sinno nimmi, selle anna Lauuden henda sin- nule: Anna, et so lats wols henda Rohhalt jälle sulle anda.

222. Ach Gott, wie geht es immer zu.

Wils. 1.

Tuis, Jsfand, se woip sündida, Et lige ilma älle
W Se rahwas sure wshhaga Kik peap ütte mele?
 Kik ülemba nink kunninga Siin sinno wasta panne-
 wa. Nink sinno Poja wasta!

2. Kik rahwas nuhtlematta weel Hääl meel lotap
 olla. Sest pantas tühjas sinno hääl, Ei tahha selle
 tulla; Nink oldas wanna mele pääl, Teep eggäuts,
 mes tahhap tääl, Ei lasse henda keelda.

3. Ent sinna, Jummal, taiwan weel Saat neide
 nouwo naarma, Nink ärra pilgma neide meeld, Neid
 se pääl kinni haarma, Nink tullemä so wshhaga, Kik
 neide tekko nuhtlema, Et nemma nakwa pelgma.

4. Kik Jummal tõstnu Kunningat Zioni mäe
 päle; Ent, Jsfand, sinna põlletat, Nink sinno sõnna
 häälte. Ehk kül sa neite ütlet weel, Mes Jummal
 nink Jsa meel, Nink oppat omma käsku.

5. Mo Poig sa ollet, ütlet se, Nüüd ollet sündnu
 sinna, Et sinno läbbi õnsaste Woip rahwas taiwa
 minna. Ke sinno sisse ussuwa, Ne omma taiwa
 ellaja, Nink sawa minno latsis.

6. Mo Poig, ma perrandusses sul Kik pagganid
 nüüd anna, Et kurri himmo kaus kül Neist läbbi
 sinno

sinno sõnna. Sa peat rahvast säedma tääl, Kumb
figin paigun ilma pääl Woip minno nimme kitta.

7. Sest moistke, teije kunninga Nink wõtke meelde
panda Se kunninga sõnna: noude ka Temmale
auwo anda. Kif Jummalat nüüd peljake, Nink
uskuge taad kindmaste, Sis om teil õige orjus.

8. Hääs wõtke temma nuhtlusse, Kui se teil tullep
täanna, Nink peljake iks õigede, Nink kuulge temma
sõnna. Kui temma wiha tousma saap Kui tulli,
kes sis saisma jääp? Ke temma päle lodap.

223. Wo Gott der Herr nicht bey uns hält.

Wiis. 1.

Oh! Jummal, kui meid sinno hool Si kaitsta tai-
wast kõrgest, Kui sa ei olle meie pool, Kui
wainlan' määsap järgest. Kui sa ei kaitsta Israelt,
Nink kelat essi wainlaisel, Sis ollem ärra wäärtu.

2. Mes targast nakkap innimen, Si woi meil kah-
jo tetta, Sest Jummal istup üllewân, Kõl temmal
saap kif nähta. Kui nakkatas kif targaste, Sis kã-
nap Jummal tõisite; Se saisap temma kãen.

3. Ne wainlasse ni määsawa, Kui tahhas ne
meid neelda, Meid tappa nemma otsiwa, Kui Jum-
mal es wois keelda. Kui merre laine ajawa, Ni
nemma meid kif waiwawa. Sest hallestago
Jummal.

4. Meid furjas hulgas sõimawa, Nink püüdwa
meije werre, Nink henda pühhas arwawa, Kui olles
Jummal' la perre. So nimmi, Jummal, kumb
om hä, Neil peap katma furja tõ. Oh! wirgo üts-
kõrd ülles.

5. Ne tewa furko laijembal, Nink tahtwa meid
kif siwawa. Ent kittus elgo Jummalal, Se woip

neid mahha lürowa, Kik neide keütse kakkesta, Mink
wörašt oppušt kistota. Ei woi tal' wasta panna.

6. Sa rõmustat küt rohkede Neid, kummil om
siin hädda. Se armo us om wallale, Ehk meel ei
moista sedda, Mink ütley: Kik om kaddonu; Ehk
küt om wastsest sündinu, Ke ristin abbi odap.

7. Wainlasse omma kük so kæn, Mink ka kük
neide mötte, Mink neide nouw so silmi een, Ei olle
kinni kattet. Se moistus tapley usfuga, Mes tul-
lew om, ei lodeta, Kun sa saat esji trööstima.

8. Ni häste taiwas kui se ma Sai sinnust, Jum-
mal, lodus. So sõnna meile selleta, Et walgus
meil saap todus, Hig' usfu arman ellada, Mink
kindma otsan olla ka. Las nürrišta kük Ilman.

224. Ach Gott vom Himmel sieh darein. Wiis. 1.
Sh! Jummal taiwast kae pääl, Mink hallesta
sa sedda, Kui weidi pühha rahwast tääl; Meil
waifil om suur hädda. So sõnna ei sa usfutus Se
ušt saap kühalt kistotus, Kig' rahwa man siin
ilman.

2. Ei muud, kui pettust oppap keel, Mes neide pääst
neil näütas, Neil siin ei olle ütte meeld, Mink ei sa
kirjan löitus. Üts usfup sedda, tõine tõist, Se õtge
ušt om kawwen neist, Mink paistwa kaunist wäljast.

3. Kik opjid, Jummal häeta, Ke pettust opwa
järegešt, Mink omma kõrgi kelega Weel ütlewa küt
torrest; Trots, meil om woinus ütfinda, Mes meije
sdem', sünnip ka. Kes om, Ke meid taht keelda?

4. Gest üttel Jummal ällewäst: Ma tahha ülles-
tousta, Ma kule waiste puhkamist, Neid tahha min-
na pästa. Mo õnnis sõnna wäega Neid peap jul-
gest tabbama, Mink waistil abbis sama.

5. Kui tulli hõppet selges teep, Kui sinna sisse pan-
tas; Ni Jesa sõnna rõmus lääp Sis sel, kelt risti
kantas. Se läbbi ust saap kanges täl, Nink temna
paistus tunnus jäl', Nink paistap tik ma sisse.

6. Sa, Jssand, hoi ja sedda hääst Sest sammast
kurjast suggust, Nink kanna hole meije eest, Et hoi-
jam' hend' fest luggust. Sest kurri hulk om ikkes
säääl, Kun wõltsi wõija omma weel So rahwa sekka
tõstet.

7. Kik auto nrüüd olgo Jummalal, Ni taiwa kui
ma-kojal; Nink meije Onnistegajjal, Sel amul Jesa
Pojal. Auro, kittus pühhal Waimul kaan, Kui
taiwan om, ni olgo maan, Nink jägo ikkes Amen.

225. An Wasserflüssen Babylon. Wils. 11.

Se järwe weren Pabilon, Säääl istim' waise wan-
gi, Kui meelde tulli meil Zion, Sis jäime ikken
kange. Me posim', rasse melega, Ni pilli kui ka kan-
dela, Säääl ragu osse päle, Ke kaswawa säääl neide
maan, Nink kulum pahha melegaan Meist ikkes nar-
håle.

2. Ne, ke meid wangin piddiwa Ni kõwwast wõ-
ral majal, Meist laulo kuulda püsiwa, Nink narim'
eggal ajal: Ka tahtsiwa me murre pääst Sis rõm-
sat laulu meije kääst, Oh! laulke hellest telest Meist
kaunijst laulust ütke meil, Mes muste koddun olli teil,
Et rõmfas same melest.

3. Kuis meije wõime murrega, Ni suren willitsus-
sen, Me Jummalal laulo laulada, Kui wangi-
torni sissen? Kui, Zion, ma so unnetä, Sis sundko Jum-
mal minno ka, Nink ilman narus teško. Kui so ek
målletä mo meel, Sis sago kanges minno teet, Nink
lakke kinni jägo.

4. Ja, kui ma so ei aumusta, Ni häste siin, kui muijal, Niin sinno Nimme mälletä Gesti sani eggal ajal. Oh! mõtle Edomt latfi saäl, Jerusalemmi päiwi pääl! Ke wihhan laulwa lõrwast; Et kisu mahha, häeta, Niin pohjani kii kallesta, Mes lõrwis Juda = rahwast.

5. Sa tigge tüttar Babilon, Sul olgo jälle hädda, Sel rahwal saap kül jälle õn, Ke massap sulle sedda, So kõrkust nink so kureja tõ, Et sinno kätte mastasse, Mes sa meil, tennu ollet. Oh! õnnis, ke so latfi ta Wõt kiowi wasta põrrota, Et sinna otsa tullet.

226. Zion Klage mit Angst und Schmerz. Wiis. 14. Zion kaibap murren, ohhun, Zion, Jesu armas liin, Kumba kannap omman puhhun, Kumba hennel saatnu siin; Oh! ta ütlep kuis mo sis Jummal häddan iggawes Mahha jätnu, kurbastanu, Ja mo kōhhalt unnetanu?

2. Jummal, ke mul omma abbi Ikkes om towotanu, Deep nüüd häddan mulle häbbi, Jättap armotumas mo. Kas ta jääp sis iggawes Minno päle wihhatfes? Es ta woi nink tahha jälle Armo heita waiste päle?

3. Zion, koste Jesand mulle, Minno tige armsamb liin, Kül ma näe, mes kurbust sulle, Suur om sinno oht nink piin: Siski olle murreta! Kas woip emma wihkada Omma last, nink mahha jätta Tälle häddan abbis tõtta.

4. Ja kui sinna ka saas nätta Särast emma ilma pääl, Ke wois armo mahha jätta, Siski jääp mul armo weel. Mo arm heljumatta om, Zion, o sa minno rõõm! Minno sõamen sa ollet, Meelde sa mul ikkes tullet.

5. Arra lasko henda petta Hirmotajist kurratist;
Sinna ollet minno kätte Kirjotetu armolist, Se on
kohhalt voimatta, Et ma so vois unneta: Käl ma
parvanda so müri, Se so ümbre kangelet leri.

6. Omman hõlman ma so kanna, Ni kui wäifest
latsefest; Armo rinda ma sul anna, Suur ma olle
heldussest. Ütsik hädda, willitus, Satan, ei ka
tiusatus, Ei woi minno sinnust käända. Kannata
nink trõosti henda.

Zioni Lotussest.

227. Auf Leiden folgt die Herrlichkeit. Wii. 15.
Käl waiwa pääl saap auruustus, Et üri perrast
Kõggodus Halleluja woip laulda: Se helde kar-
jus peake Saap koormast pästma wallale, Et meil
saap rõmu kuulda.

2. Oh lamba kuulge sõamest, Se sõnna heikap
üllewäst, Se hääl om teil ka tutwa: Mo perra tulge
maddalast, Käl ma teid kaitse wäggewäst, Kui wain-
lasse teid putwa.

3. Ilm mäsap ammat mārani, Nink koggup
koormat hennele, No! jägo täl se häbbi. Käl näüs,
et temma kõrkistus Saap pea ärrarikkotus, Ka nõrku
laste läbbi.

4. Ilm narap, pessap, nägotap, Gest et se Esä
waikis jääp; Ent kül ta ütškõrd tullep, Nink kitsup
wäija ohhakiid, Lõõp õigen wihhan mahha neid, Sis
näep ilm, kedda põllep.

5. O latse olge rõõmsa sis, Gest Jummal, ke
suur immencees, Om niid jo tullemissen. Ma olle
Jummal = Innimen, Ma kää ifs Israeli een, Ei
wiwi unne sissen.

6. Sis

6. Sis wõtke ümbre minno meeld, Mo ello nink mo waimo hääld, Wõõs olgo teil mo wäggi. Oh saiske minno sängü man, Kui jatto armo = abhylan, Nink tekke suri tekku.

7. Uff murray läbbi mürki ka, Woio kalgi kirowe pörruta Se Lõja wäe läbbi. Mes kuiwa nappu (kõrre) tullele? Jo kurrat pallap selgede. Suur om se ussu abbi.

8. Mo päle lostke maddalast, Ma fato ommatsid ifs hääst, Eht immelik ka kaija; Gest neide toplus, willitus Om otsan selge auruustus, Sis laudas halleluja.

228. Wann endlich eh es Zion meine.

Wils. 15.

Kui koggematta wiimselt weel Se armas tund
 Saap Zionil, Et Jummal lunnastust saap
 andma; Kui wangi torni rikkutas, Nink wangi
 wälja lasfetas, Mes rõmu same sis kül tundma!

2. Se ülleüldlik õnnistus, Se äffilinne rõmustus
 Saap ärrawäärma moistust essi: Et, ni kui unne-
 näggijil, Ka teedmatta sis olnes meil, Kas silma-
 kirri, wai kas tõiji.

3. Kuis saat sa sis, mo armas ju, Kumb mõnda
 fenni kaibanu, Mohhalemissfega täüs sama; Ja meije
 keel, täüs kittusfest, Saap meije armsast Kunningast
 Jlmotsata sääl laulma sama.

4. Se rahwas, Kumb meid narap nüüd, Nink
 nägotap me ussu tõõd, Saap kahhitsen sis tunnista-
 ma: Et me ei olle sonninu, Nink hullu wiijil kõnnel-
 nu, Ni kui na meid nüüd teotawa.

5. Se terwe ilm saap üttema, Kui Jummal saap
 arwaldama Suurt rõmu paistust Zionile: Me
 näeme

naeme arwalikkult nüüd, Et Jesand tennu immetööd, Rumb teda om ka pagganille.

6. Weel ennamb woip so Israël, Ja temma ihhu heng nink meel Halleluja sul, Jesand, lauda: Suurt immet tennu Jesand meil, Gest rõmustame henda tääl: Kik lasko armsat hõlli kuulda.

7. Ent oh! kuis kawa? Jesand, oh! Meil Pabilonin tettas oht? Oh päästa meid sest wangist enne: Ge om jo sul ni hõlpsa ka, Kui ütte jõffe kuiswata, Rumb lämmeel maal, nink õhukenne.

8. Ent sinno arms nouw om se, Et silma=wega külwame, Et sis saas rõmu poimaminne: Nüüd kanname sul melehääs Weel kaunist semend hallosast, Me silmile om ikmist enne.

9. Ent talw om peä lõppenu, Me hääsme näütwa henda jo. Kui weel ne weidi päiwa möda, Sis tullep kik hull rõmusten, Wiip wilja koddõ tänniten: Me lotus es woi tühjas jäda.

Tõbbiste Laulo.

229. 1. Ütte umbuslikko Tõbbirise Laul. Wiis. 1.

Surm saisp sinno lätwe een, D waine inniminne! Sa ollet tõbbe=wodel maan, Ehk om sul ärraminna: Ent sinna ollet käändimatta, Mes järg sul sis saap ollema, Kui umbussun sa kolet.

2. Ei tunne sinna Jummalat, Ei tunne omma Turjust, Ja päle se sis wabbandat Weel omma pattu nõrkust: Kik arwat henda õiges weel, Ehk sa kül ollet tennu tääl Ilmarwamatta pattu.

3. Sul om nüüd ihhun wallo kül, Nink tunnet rasset walwa, Ent mõtle, Kui suurt wallo weel Sa saat,

saat, kui ei sa tairwa: Sest ihho waiwast pääset sa,
Ent töine waiw om otsata, Kui sa ei kána pattust.

4. Kül kaibat ihho willitsust, Ei kaiba pattu hätta:
Oh olles pattu kahhitsuft, Et armo weel saas nätta;
Ent nüüd om südda kiwwine, Ei tunne pattu' sukkuke,
Ei püwwa ümbrekäända.

5. Kui sa jo kobbast nõrkas jäät, Ja surmaga jo
maadlet, Sis waidlet weel Kerk-essandat, Sest et
sa rummal mõtlet: Kui ennege sa lawwale, Sis tulle
minna tairwabe; Nink sega pettat henda.

6. Sa tahhat henge rawiitsust, Nink heng om
pattun koolnu: Sa püwwat usku kinnitust, Ei olle
usku olnu: Oh ärra mõtle jöhteke, Et sa saat pattust
wallale, Kui sinna neid ei tunne.

7. Kül kulus sinno kostusseft, Kui pimme om so
moistus, Kui noutas õnsasamisest, Sis kulus kül
se kostus: Ja Jummal teed; Kas õnsas sa, Wai
samatta, om teedmatta. Mes usku saäl nüüd olnes?

8. Oh selle waine többine, Ke sa umbuslik ollet,
Oh otsi abbi hennele, Weel enne kui sa kolet. Oh
palle aiga Jummalast, Et sinna ligest sõamest Weel
ma päääl henda kánas.

9. Oh puhka, palle õigede, Sest kui jo ollet kool-
nu, Sis om so palk, ni kui so tö, Ja ni kui ello olnu:
Ei anta lubba sinnule, Säält ennamb tulla taggasi,
Sest armo aig om otsan.

230. Ütte pattustkäändja Többiste Laul. Wiis. 1.

Oh ihho om nüüd többine, Ent többitsemb mo
südda, Ei olle lotust terimale, Et õnnistust saap
nätta: Suur om mo pat nink essitus, Ja ahwardap
mul hukkatust, Ei sa ma õnsas sama.

2. Sa

2. Sa ollet armas Jummal kül Mo pattust taht-
nu käända; Kül panti armo ette mul, Ent minna
petti henda, Ma mõtli iks: Kül om weel aig, Nüüd
näe ma karrowest jo, mes paig Mul põrgun walmis
tettu.

3. Mo ihho pallap tõbbe wäest, Nink tunney ras-
set wallo, Nink südda pelgap põrgu eest, Kun hirm-
samb weel om hallo; Kül ma siin hädda kannatas,
Kui ennege sääl armo saas, Nink põrguhe es-
tulles.

4. Ent südda panney hukka mo, Ei loda ennamb
armo, Ma olle kohhalt kaddonu, Ei tunne muud kui
hirno; Gest ma tei terwe ihhoga Ni paljo pattu
arwota; Nüüd sa ma palka sama.

5. Mo südda om täüs murrega, Mo litsup Loja
wihha, Kik nakkap meelde tulles, Mes tennu kurri
lihha. Ka nore ea himmustus, Se pettus, rojus,
hüraus Teep mülle selget wallo.

6. Kik minno kehha wärrisep, Kui surm mul meel-
de tullep, Kik meel nink südda wabbisep, Kui temma
kohust kulep. Mes minna kosta Jummalal, Kui
kurjust pantas ette mul? Ma olle hukkan, hukkan.

7. Oh Isand Jesus hallesta Mo waise wagla
päle! Oh tulle omma werrega Mul waisel appi jälle!
Oh anna andis minno süüd, Nink päästa minno pat-
tust nüüd Weel enne, kui ma kole.

8. Kui mo weel lasset ellada, Sis tahha minna
henda So abbi läbbi parranda, Nink õigest ümbres
käända, Ei mitte ni kui ütteldas: Et terwes saut
kurjembas Kül lät, kui enne öinu.

9. So werre higgi, Jesuken, So surma maad-
leminne, So rist, so surm, so waino nink piin, So
alles

illectösfeminne, So tärvvelinne lunnastus, Se olgo ka mo rõmustus, Nink päätko minno pattust.

10. Müüd minna loda ommete, Sa näüdat armo mulle, Eht minna kül suur pattane, Nink armo wäärt ei olle. So harou perrast palle ma, Mo päle, Jesus, hallesta: Ja, ja, mo Jesus, Amen.

231. Gott den ich als Liebe kenne. Wiis. 13. Summal, te sa armo lätte, Sinnust tullep többi ka, Kumb mo ihhule toop hätta, Läätap tedda pallama; pallota kil kurja ärra, Kumb mo waimule teep murre, Ja mo kelap armo wäest, Kumba saggest sai sa läest.

2. Olle nõrkussen iks kange, Wallun olle maggus rõõm; Täüta armoga mo henge, Kui mo többi kange om: Mes nüüd waiwap minno ihho, Mes mo rõhkust sööp nink lihha, Mes mo kehha rassendap: Armo käsfi lähätap.

3. Kannatus om nüüd mo teggo, Muud ei woi ma tallita; Kanyatus toop mul nüüd wägge, Kannatussen henga ma. Kannatus om minno tullu, Eesa tahhap, las ni olla: Armas om täl kannatus, Se om nüüd mo kostotus.

4. Jummal sinno läest ma wotta Sedda armo tähte sis; Waiwa te pääl saap mul nätta, Et sa täüdat waimokest. Mes mul antas kostotusses, Ja mo ihhul finnitusses, Tullep ka so armo läest, Armo täht om többi tööst.

5. Hoiija ärrawäsfimissest Waimo, ihho nõrkussen, Anna, et täl sinno sissest Iks saas rahho, rõõm nink õn; Ärra lasko ihho wallo Waimust keelda ussu ello, Ei ka rahho wähhända; Rühhi, söänd toeta.

6. Anwita, et maddalaste, Rahholikkult, tassa ka, Sobralikkult, häste waaste, Többe woten kannata; Sest ke kannatap siin lihhan, Selle jääp pät mahha ihhun, Kumb taad saggest läütnu om, Wastfes saap ka temma waim.

7. Sinno kätte anna ello, Omma ihho ristile, Anna, et ma rõmun sulle Henda anna tawweste. Sis ep minna kindma olle, Ehk ma ella ehk ma kole, Et ma kawatfi ei jä, Sest arm wöttap puhhasta.

Surmast nink Ullestõsemisest.

232. Jesus meine Zuversicht. Wiis. 29.

Jesus, ke mo Lotus om, Nink mo Önnistus, om Ellun; Sedda tija: es mul rõõm Peas jäma temma jällin? Kui se pimme surma = ö Hirno sadap minnule.

2. Minno önnisteggija Ellap, ello saap ka mulle Säääl, kun ellap minno Pää, Milles ma sis hirmun olle? Kas Pää jättap lullukmist? Henne perra tõmbap wiist.

3. Lotus om kui keüdis mo Temmaga ni kofko keütnu, Minna olle ussun jo Sedda nida kinni wõtnu; Et surm minno temmast ka Jggawes ei lahuta.

4. Minna olle lihha weel, Nink sa ütškõrd tuhhas sama; Ent ma tija sedda kül, Et ma ei sa tuhhas jäma: Tuhhas sa ma wimate Jhho jälle hennele.

5. Sest se nahk, kumb mul om tääl, Saap mo umbre jälle jäma: Jummalat sa minna säääl Omman ihhun nätta sama, Ja sensamman ihhun ka Sa ma Jesust näggema.

6. Omme ihho filmiga Sa ma omma Jesust tundma, Minna, ei johd wõbras, sa Tälle armo suud

saäl andma: Ent, mes növk nink jowweto, Om sis ihhust laddonu.

7. Nörkussen mo mattetas, Suren wäen touse minna: Waine ihho kälwetas, Ulles tösfep taiwalinne: Mulda pantas lihhalik, Hawwast tullep waimosik.

8. Olge röömisa, Jesus Krist, Kannap teid, mo lullikmisise, Keelge henda kurbusfest, Zeise ei ja surma fiise, Kui se passun höllisep, Kumb ka läbbi haudu läap.

9. Naarge hawwa pimmedust, Naarge surma, pörgu tulle, Zeise sate tömmatus Jesu mannu läbbi tule: Sis saap nörkus, willitsus Jalgu alla sökkotus.

10. Töstke waimo taiwaha Ilma himmüst, tühhiusfest; Andke henda temmale, Ke teid kutsup hawwa sisfest: Üllendage söänd sis Taiwa pole iggawes.

233. Herr nun lässest du Deinen Diener.

Bestand, nüüd lasset sinna omma sullast rahhun wallale, Nida kui sa ollet üttselnu;

2. Gest minno silma omma sinno Önnistegaijat nännu, kumba sinna ollet walmistanu figelle rahwalle,

3. Walgusses, paisima pagganille, Nink sinno Israeli rahwa kittusses.

234. Wer weiß, wie nahe mir mein Ende.

Wiis. 4.

Kes teed, kui kawwa minna ella, Nig möda lä, surm rähhip töst; Kui noppeste woip mulle tulla Se surma hädda üllewäst. Ma palle Jesu perrast sis, Mo Jummal te mo otsa hääs.

2. Ehl öddangult töist järge tunne, Kui tusi äsjä hommungult, Ni kawwa kui ma ilman tönni, Ei kau surma hädda mult: Ma palle Jesu perrast sis = =

3. Oh

3. Oh oppeta mo, Jõsand essi, Mo otfa päle mõtlema, Ma kääki Jesu haru sisse, Et parrandust ei wiwita. Ma palle = =

4. Las mo iks häste walmis tetta Mo maja, henda essite, Et ma iks ütse, kui mul hädda: Kui tunnet, Jõsand nida te. Ma palle = =

5. Se ilma mõrrus mul kui sappi, Minõ taiwast maguasas kui met, Et heng se ilma tülli läbbi So pole ülles taiwa lät. Ma palle = =

6. Oh! Essä katta häste kinni Mo pattu Jesu werrega, Se sisse mäbhi minno enne, Sis woi ma häste hengada. Ma palle = =

7. Ma tija, Jesu werre harun Om mul ütse armas pehme säng, Sääl sa ma rõmu surma = waiwan, Sääl saap kii melehääd mo heng. Ma palle = =

8. Ei ello lust, ei surma wäggi Woi Jesussest mo lahuta: Ta fulge panne lät, nink' heika: Mo Jõsand nink' mo Jummal ka. Ma palle = =

9. Ma tõmbsi Jesust henne päle Jo ammo omman ristmissen; Gest näütat sa mul armo jälle, Teet minno ommas latses siin. Ma palle = =

10. Ma olle Jesu lihha sõnu, Ta werd jõi minna tõttest ka, Gest olle ma so ommas jänu, Ei jä ka eal temmata. Ma palle = =

11. Mo rahho Jesus om siin ilman, Ma ella lohhalt murreta, Mes Jummal teep, omi hä mo silman, Ma ussu fedda foggona: So arm nink' Jesu werri teep, Et heng weel õnsat otfa näep.

235. Witten wir im Leben sind.

Resset ello meije pääl' Surm siin ikkes tükkip, Kes saap armo andma tääl? Kes meil' abbis rühhip? Jõsand, sinna ütfinda. Meil' teep haiget essi-

tus, Mist sa saijet wiuhastus. Pühha Isand Jummal, Pühha wäggero Jummal, Pühha kallis Lunnastaja, Iggawenne Jummal, Urra lasto kad-
duda Meid se mõrro Surma al. Kõrie eleison.

2. Põrgo kure kest surma weel Ka meid waihi kius-
sap. Kes woip olla abbis meil? Kes meid ärra pääs-
tap? Isand, sinna ütfinda. Sinna armust halles-
tat, Ehk meil om suur süüd nink pat. Pühha Isand
Jummal, Pühha wäggero Jummal, Pühha kallis
Lunnastaja, Iggawenne Jummal, Urra lasto pel-
jata Meid se põrgo kãrra al. Kõrie eleison.

3. Meije rasse pattu süüd Põrgutte meid heidap.
Kes om, ke meid päästap nüüd? Nink meil' armo
näüdap? Sinna, Kristus, ütfinda; Werd sa ollet
wallanu, Et mo pat om listotu. Pühha Isand
Jummal, Pühha wäggero Jummal, Pühha, kal-
lis Lunnastaja, Iggawenne Jummal, Urralasto
saddada Meid siin kätte mõtte al. Kõrie eleison.

236. Alle Menschen müssen sterben. Wiis. 13.
Eik mes terwe ma pääal ellap, Peap koolma tõtteste,
Surm kile lihha ärranelap, Ei sa wastfes mui-
dole. Jhho peap nullas sama, Ei sa muido wastfes
jãma Nurustussen, üllewãn, Kumb neil ustijl wal-
mis om.

2. Selle jãtta minna ello, Kui mo Esfa tahtmin-
ne, Helder meel mahha jãlle, Ei ma selle kurbas lã.
Wesu harun lõisi minna Anmo lunnastusse hinna:
Semma surm om minno rõõm, Kui mul surma hãd-
da om.

3. Kristus minno eest om koolnu, Kaswus lãt
mul remma surm, Semmast om mul õnsus tulnu, Ei
mul olle surmast hirm: Rõmuga lã minna ärra,
Jãtta

Jätta ilmal temma karrera; Taiwan om mo filmi rõõm Eesa, Poig nink pühha Waim.

4. Säääl saap rõõmu ello paistina, Kun jo mitto tuhhat ka Taiwa aurvustussen saiswa, Eesa järge näggewa: Kun ne paistwa serawini Rõrget laulo wõtwa kinni: Pühha, pühha, pühha om Eesa, Poig nink pühha Waim.

5. Kun om wannambide hone, Rige Proweetide patg, Kun Apostli auwo-troni Samu ni kui Eesa Poig: Kohhe mitmast ajast lännu Kik ne wao, Nink auwo samu: Kun me Jummalalle aurvus kindma Halleluja kulus.

6. O Jerusalem, sa illus! Oh kui selgest paistat sa! Oh mes armsat kuttust kulus Säääl, kun hengus otsata! Oh taad armsat rõõmu päiwa, Kumb teep otsa Kik mo waiwa, Mes ma nüüd sa näggema, Jääp mul ilma lõpmatta.

7. Oh nüüd anti mul jo nätta Taiwa aurvustus nink hä, Jesus rühhip minno katta Omma walge särkiga: Auwo troni pantas päle, Taiwa troni jä ma jälle: Särast rõõmu maitsa ma, Kumb om koh-halt otsata.

237. Wenn mein Stründlein vorhanden ist.

Wiis. 1.

Kui minno tund saap tullemä, Et mul om ärra minna, Sis, Jesus, minno juhata, Mul ab-bis tulle tänna, Mo henge wiimse otsa pääl Ma anna Jesu kätte tääl: Käl sa saat sedda hoidma.

2. Kui pat saap minno waiwama, Nink mulle hirmo näütma, Gest neid om paljo arwota, Ma ei sa siski heitma; Gest sinno furma mälletus mo, Jesus, om mo finnitus, Se minno henge päästap.

A 4

3. Ma

3. Ma olle, kut ma tija tööst, So ihhust lu nink
 lihha, So külge ja ma iggawes, Ei pelga surma wiib-
 ha. Kui kole ma, sis kole sul, Sest sinna ollet taiwast
 mul So surma läbbi saatnu.

4. Et surmast ollet tõsnu ja, Ei wot ma hauda
 jada; Ma sinmust henda rõmusta, Sult woi ma
 õnsust sada. Ma sinna, kun sa ollet, lä, Et ma so
 mannu ikkes ja; Se päääl' ma rõõmsast kole.

5. Ma lä sis, Jesus, sinno pool', Kun lõppep min-
 no hädda, Ei olle mullan ihhul hool, Sest Jesus
 saap kut sedda Mo hawwast wälja heikama, Nink
 taiwa usse arowama, Nink wima ello sisse.

238. Christus der ist mein Leben. Wiis. 3.

Cristus, se om mo ello, Mo kaswu koolminne,
 Ma anna henda talle, Nink lä süst rõõmsaste.

2. Jesu, mo welle kätte Mo heng lä rõmuga, Et
 tedda saasse nätta, Jääs talle otsata.

3. Nüüd olle minna wäärdu Kik risti, willetsust,
 Nink Eesa armo haardnu Jesusse werre wäest.

4. Kui ma lä jowwetumas, Ja rinnust linnu ja,
 Kui ma ja keletumas, Sis kule pubkuste.

5. Kui minno meel nink wõrte Kui künäl kistuma,
 Kumb heljuro sis om nätta, Kui nüüd jääp wallota.

6. Las wailikkult nink bilja Mo, Jesand, uins-
 da, Kui ma lä ilmast wälja, Nink sinno mannu ja.

7. Las mo so kullen purowa, Kui takjas reira jääs,
 Et so man rõmu lörowa Säääl taiwan iggawes.

239. Vater will ich dir geben. Wiis. 3.

Ma jätta sinno mahha, Sa kurri, kawwal ihm!
 Ei ma so wiisi tadha, Kik wiikap minno film:
 Säääl taiwan om hä ello, Ma sinna himmutse, Sest
 säääl saap hengust neile, Ke Jesu ommatse.

2. Te ni kui tunnet mulle, O helde Jesus Krist,
Ehk mul ka süin om wallo, Sa päästat minno fest,
Nink sühbendat mo pina, Mo nõrkust arwoitat, Et
ma woi õnlast minna, So riki süsse süit.

3. Mo henge pohjan paistap So nimmi nink so
rist Jks ütfinda, nink tõstap Mul rõmu Jesus Krist:
Oh näüta henda mulle Sesamina palgega, Kumb
risti päääl sul olli, Kui mo eest kolit sa.

4. So külle mulkun kääki Mo henge armoga, Wt
tedda omma riki, Gest häddast hengama. Kõl se om
õnnis olnu Se kurja ilma päääl, Ke sinno mannu tul-
nu, Nink jääp so üstja jäääl.

5. So ello kirja süsse Mo nimme kirjota, Mo hen-
ge teüda essi Sis kimpõ neidega, Ke taiwan hassen-
dawa So rikin iggawes, Sis woi ma kuttust turowa
So wabba armo eest.

240. Mit Fried und Freud ich fahr dahin.

Ma rahhoga lä ärra süit, Kui Jummal tabhap,
Mo meel nink südda jutgup nüüd, Om wait
nink odap, Ni kui so arm mul tootap, Se surm nüüd
mulle unnes saap.

2. Kõl teep mo õnnisteggija, Ke minnuft nättu,
Nink hõlma woet usfuga, Ka turowas tettu, Et ta om
ello nink se õn, Kui mul om surma hädda kääen.

3. Se kigille om ette pant, So armo melest, Nink
kõle, kumbe ma ilm känd, Sa kutsut heldest, O Jum-
mal, omma sõnnaga, Kumb kulus ülle kige ma.

4. Ta om se walgus nink se õn Neil pagganille, Et
temma paistas sõamen Neil pimmedille: Ta om so
Israellil wiist Rõõm, auro nink kuttus iggawes.

241. Herzlich ehut mich verlangen.

Wiis. 3.

Sa waidle ligest hengest ütte õnsat otsa nüüd, Mul
johhup hädä kängest, Gest püwowa ärra siit.
Mul himmo Om süst minna, O Jesus, wötta mo Gest
kurjast ilmast sinna, Kun engli kitwa so.

2. Sa ollet minno pästnu Meist pattust, pörge
wäest, So werri om mo ostnu Kik mo wainlaiste
käest; Se päle minna loda, Ei heiti ärra, näts, Sult
taiwast minna oda, Nink olle õnnis lats.

3. Ehk maggus kül om ello, Surm ülli mõrro
mul, Et mulle tulley wallo, Nink teep mul haiget kül;
Hääl melet siski kole, Surm kaswus mulle saap, Mo
heng lat taiwa pole, Nink ikkes rõmu jääp.

4. Se ihho saap kül sõdus Siin mullan ellajist,
Ent jälle ette todus, Kui tulley Jesus Krist. Sis
saap jefamma paistma Kui päiwlik selgede, Nink
Jummala een saisma Sääl taiwan rõõmsaste.

5. Ehk kül ilm minno wäitap Jks sija jäda weel,
Nink mulle ikkes näütap Suurt auwo, rikkust tääl;
Ei ma sest mitte hosi, Se om üts üri = aig. Ma
waidle taiwa pole, Sääl om mul parremb paif.

6. Ehk ma ka lahku ärra Mo armisist sõbrust siit,
Et murre neil mo perra; Siss' om se rõõm mul nüüd,
Et meije rõmun same üts tõist taas näggema, Nink
lahkumatta jäme Sääl taiwan lõpmatta.

7. Ehk minna perra jätta Mo waisid latsi weel,
Mes mul om halle nätta, Nink waiwap Edänd kül;
Ma siski rõõmsast kole, Nink loda Jummala pääl,
Se kannap neide hole, Nink pästap häddast tääl.

8. Mes om teil sis suur murre, Mo arma latse,
nüüd? Ehk ilm teil kül om kurri, Kui ärra olle siit;

Ehk

Eh! ma kü! süst lä ärra, Om Jummal siski tääl, Se neid ei jätta perra, Ke lootwa temma päääl'.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo arma lastesese, Hend' andke häddan temmal, Tei kurba sõame. Sest meil saap jälle tulla Säääl taiwan kokko weel, Kun meil woip ikkes olla Üts rõmus helde meel.

10. Nüüd minna henda kána, O Jesus, sinno pool'. Mul õnsat oesa anna, Nink omma engli hoolt. Oh! anna sedda ello, Mes mulle saatsit sa So kibbe surma wallo Nink werre Jiggiga.

11. Oh! ärra lasto tata Mo sinnust, Jesuken, Las nõrka usku lota So päle süddamen, Et minna maadle kindmält; Oh! olle armolik, Et ma wois laulda rõõmsalt: Om täüdetu nüüd kii.

242. Auf meinen lieben Gott. Wiis. 9.

Mo armsa Jummalala päääl, Ma loda häddan weel, Se woip mo pästa waiwast, Nink armo näüta taiwast; Se woip mo hädda káánda, Nink jälle rõmu anda.

2. Eh! waiwap minno süüd, Ma sise' ei pelga nüüd; Kristusse päle loda, Nink armo temmast oda. Mo koormat temma kannap, Nink pattu andis annap.

3. Eh! surm mo koletap, Mul siski kassu saap; Sest ello om mul Jummal, Ma anna henda temmal. Ma nüüd eh! hommen kole, Mo heng lát Jummalala hoolde.

4. O! Isand Jesus Krist, Ni wagga süddamest, Mo eest so risti podi, Sest mulle õnsust todi, Nink ollet meile waiwan Suurt rõmu saatnu taiwan.

5. Ma laula, Jesus Krist, Nüüd amen süddamest; Meid lasse armust sinna So mannu taiwa minna,

minna, Et meil so pühha nimmi Jääp ikkes melen Finni.

243. Ich hab mein Sache Gott heimgestellt.

Wiis. 49.

So asja omma Jummalala käen, Se tekko, mes om temma wäen. Kui pea minna kawwemba Siin ellama, Ei tahha wasta saista ma.

2. Ma anna henda Jummalalle, Ei säe aiga temmale. Kik minno juus om loet ka, Et ütst sa Meist saddama ta tahtmatta.

3. Siin ilman om weil õnnetust, Nint' ligin paigun willitsust. Me ello om iks wainun tääl, Nint' murren weel. Surm se om pea meije päääl.

4. Üts mulla-kül om inimenn', Ta tullep paljas sündiden, Ei hammetle to ilmale: Ni sammute Ei wi ta koolden middage.

5. Ei päästa surmast leäke, Ei arm, ei kunst, ei rahhake. Ei olle rohto surma eest. Surm korjap tööst Siist ilmaist ärra eggameest.

6. Ke täämbä omma terwe weel, Meil hommen kats kät rinna päääl; Ke täämbä om kui werrew lih, Sel õfel kül, Se surm woip olla käen täl.

7. Ni wanna, kui ka noremba, Ni waise, rikka illemba, Üts kolep tõise perrale, Nint' petasse Se wiimne mahha matminne.

8. Meil, Issand, meelde algata, Et peam' ärra minnema. Ei olle me siin Ilman wail, Kui tullep aig, Sis wõttap meid üts tõine paik.

9. Se partu läbbi tullep surm, Et meije same kii kui põrm. Se surm meid kike mahha lööp, Nint' ärra lööp. Kes om, ke temmast ello jääp?

10. Ei to meil siin ne päiwa hääd, Kui tõsset ülles, waiwa

waiwa näet. Ma palle, armas Jummal, so, Oh
wõtta mo, So hõõide ma hend'anna jo.

11. Nink ehk pat minno waiwap weel, Ei siski
heidi minno meel. Ma tija, armas Jummal, kùl,
Et antu mul So Poia, kumb fige armsamb sul.

12. Se om mo Jõsand Jesus Krist, Ke koolnu
minno pattu eest, Nink ülles tõsnu mulle hääs: Se
surma kääst Pääst ärra mo nink põrgo wääst.

13. Sel ella nink ka kole ma, Ei Surin mo tem-
mast lahuta. Mo ellun nink mo surman ka Om
ütsinda Se pühha Krist mo suremb hä.

14. Se minno rõõm om ikkes siin, Kui mul om
eist nink mõero piin, Et wiimset päiwal miuna ja Jlm
häddata Mo harwast ülles tõssema.

15. Mo armas Jummal hoijap ka Mo Luid, kun
nemma maggawa: Ei kau neist ütsainuste; Suur,
wäikenne saap kokko pantus wimate.

16. Eis sa ma omme Silmiga Jummalae
palgest näggema, Nink mul saap sama rõõmu kùl,
Kumb walmis mul. Gest, Jummal, olgo littus sul.

17. O Jesus Jummal: Jumimen, Ke pina kand-
ma tullit tänn'; So raigi sisse sulle mo, Sa ollet
jo, Kelt minna ütsind abbi sa.

18. Oh! armas Jummal, kuse weel, Nink õnsat
surma anna meil, Et me kük üts kõrd tulleme So rikis-
se, Nink so man ikkes olleme.

244. Herr Jesu Christ ich weiß gar wohl.

Wiis. 1.

SJesu Krist, ma tija kùl, Et surmal mul om
tulla; Ent kumna aig siin tulnes mul, Nink mes
surm mul woip olla, Ei tija ma pääst ütsike Se om
sul teda ennege. Sa näet mo wiimset otsa.

2. Nink

2. Nink et sis ma, kui tijat sa, So pühha Wai-
mo läbbi Hend sinnuft wäega römusta, Gest et
mult wöttat häbbi, Nink ussu, et mo pattust sa Mo
ollet möstnu werrega, Nink mulle rikust saatnu:

3. Sis palle minna, Jesus Krist, Mul anna
sedda meelde, Et toda so pääal süddamest, Kui hädda
tullep päle, Nink sult ei lahku üsseite, Kui minno heng
lät eddesi Gest ihhust taiwa pole.

4. Kui olla woip, sis anna mul Hä mele nink hä
mötte, Et ma wois anda targast kül Mo henge sinno
kätte; Nink nida ussun röömsaste, Mo wote sissen
önsaste, Mo filmi kinni panna.

5. Ent kui sa minno wälja pääal, Ehk muijat läbbi
södda, Ehk többe, ehk ka nälja tääl, Ehk we ehk tulle
hädda, So mele perra wöttat siit, Sis ärra sundko
siski mit, Mes ellun olle tennu.

6. Ent kui ma lihha nörkussest Saas henda tiggest
näütma, Ehk ütles kurja hullust pääst, Sis armo mo
päle heida; Gest sedda te ma teedmatta, Nink ei
johd omma melega, Gest et meel nörk om minnul.

7. Oh! anna surma wallun ka Mul, Kassinast
hend' pitta, Mo mannu jä so abbiga, Kui lahki
lät mo südda; Et ma, kui künäl kistotas, So werre
päle koolma saas, Minkga sa minno pääst.

8. Ma siski so ei oppeta, Ehk kirja ette panne, Kuis
ello mul saap löppema; Ent sinno hoolde anna, Nink
ussu, et sa tötteste Mo, ello würst, wiit taiwatte, Ma
kole kun ma kole.

9. Gest anna minna melen tääl Hend', Jesand,
kohhalt sinnul; Surm om mul siski kassu weel, Ent
sinna ello minnul. Sa saat mo ihho häddata, Set
wiimfel päiwal, auwoga, Küll ello ülles heikma.

245. Zerr Jesu Christ wahr Mensch. Wiis. 2.
 Jesus Jummal = Innimen, Ke pina kandinä
 tullit tän', Ka mo eest kolit risti päääl, Mul saat-
 sit Jso heeldet meelt.

2. So surma perrost palle weel, Oh! heida armo
 minno päääl', Kui minna magga woten maan, Nink
 maadle mõrro surmagaan.

3. Kui nakkap näggo kadduma, Nink kõrw ei tah-
 ha kuulda ka; Kui keel om wail nink kanges jääp,
 Mo südda häddast lahki lääp;

4. Kui lõppep moista minno meel, Nink ütse ei
 woi päästa tääl: Sis tulle appi, Jesus Krist, Mo
 wiimsef tukmel armoliht,

5. Nink wi mo hädda orrust siit, Mo surma waiw'
 lühenda nüüd. Meid kurje waimo tagganda, Mo
 mannu jä so Waimuga.

6. Kui mo heng ihhust ärra lääp, Sis, Jesus,
 sinno kätte jääp. Se ihho hengap mullan maan,
 Senni kui wiimne päiw om kääen.

7. Sis ärrata meid rõmuga, Mo eest sa kohtun
 pajata. Ärra mõttelgo mo pattu päääl', Mul sedda
 õnne anna sääl;

8. Kui mul so sõnna tootap, Nink sinno wanne
 tunnistap: Ja, tõttest, minna üttele sul, Ke minno
 sõnna ussup mul;

9. Se ei sa kohto tullemä, Ehk põrgo-waiwa näg-
 gema. Ehk temma kül siin surma näep, Ei siiski mitte
 surma jä;

10. Ent minna tahha kangedast Sis kisku tedda
 surma wäest, Mo mannu wõtta taiwätte, Moga
 saap temma üttelisse

11. Sis rõmmu jäma iggawest. Meid sinna saatko
 Jesus

Jesús Krist, Kas süüd meil andis sada ka, Nink' kannatlikkust otada.

12. Kui tullep ello löppetus, Sis anna meile kinnitust, So sõnna usku kindmaste, Et meije kolema' õnaste.

246. Ach wie Elend ist unser Zeit. Wiis. 1.

Sh! määrne waino kääp ilma paa! Siin meije ello perra: Kuis pea same hukka taal! Om kigil tooolda ärra! Meil ikkes hädda orrun siin Om murre, willitsus nink' piin, Ka sis, kui sul hä polro om.

2. O! Adam, sinno pat nink' süüd tooop meile sedda hädda. O Jummal, anna nouwo wo nüüd, Et woime tutta sedda, Et olleme ni sõggeda, Nink' tesset hädda tiggeda. Se om üt's halle assi.

3. O Jummal, sinno abbi paa! Kik meije südda todap, Sis kule onna rahwa hääl, Kumb sinno abbi odap. So Waimuga meid arwita, Meil' õnsat otsa lähbata: Kik Jesu perrast, Amen.

247. Ach lieben Christen seydt treu. Wiis. 1.

Sh! risti-rahwas kannata, Mes wainwat sinna henda? Kui Jummal meid lät nuhtlema, Sis wõtkem pattust käända. Se nuhtlus om k'ul tenitu, Gese eggauts om essinu. Ei üt'sik olle wagga.

2. So kätte me hend' anname, O Island, armas Jummal; Gese so man meije ellome, Siin meije nouwo om rummal. Gese meije waine ello siin, Ei olle muud, kui waino nink' piin, Me odame sult rõmu.

3. Kuis nisso-terra wilja tooop, Kui muld ei katta sedda? Ni meije ihho tolmus saap, Kui rahwas mat-tap tedda. Sis perrast auwo sisse lääd, Mes Jesus meile walnis teep, Et tomma tairwa lännu.

4. Kes taht nüüd surma peljata? Se olgo noor, ehk wanna, Kik sawa surma näggema, Se om se wanna sõnna. O! õnnis om se Innimen, Ke kolep ni, kui Simeon; Sest nida koollas õnsast.

5. So henge nink so ihho eest Las Jummalat hoold kanda, Se saap meid päästma hädda käest, Nink pühha Englid andma. Ja omme armo siwuga Meid Jummal tahhap warjota, Kui kanna omme poigi.

6. Ehk olgo päiw, eh olgo õ, Sis Jummal kahjo kelap. Se kik om ütfind Jesu tõ, et kurrat meid ei neta. Surm tullep meile Adamist, Ent ello annap Jesus Kristi, Sel' olgo auw nink kittus.

248. Komm Sterblicher, betrachte mich.

Wiis. 1.

Oh surmlik minno mälieta, Sa ollet, olli minna. Mes ollet sa, ma olli ka, Mes olle, kũl saat sinna. Ma lãtsi een, sa tullet ka, Sis ärra olgo usk-matta; Surm tullep tõttest sulle.

2. Oh walmista, ja kole taäl Sel ilma himmul ärra, Ja mõtle ikkes surma päääl, Surm nõuwap ka so perra: Sest taãmbã sai kõrd minnule, Ehk hommen tullep sinnule, Kes teed, ehk taãmbã õse.

3. Sis ärra wõtta mõttelda: Ma olle noor, kũl aiga. Surm tahhap kike korrista, Ei holi noort ei wanna. Kũl pea nõuwap wiimne aig, kumb korristap so, nink ka kik; Se päle ikkes mõtle.

4. Kũl kurrei om, et mõnni mees Kik sedda tuhjas pannep, Ja omma õnnistusse eest Ni weidi murreet kannap: Ei tahha sedda usku ka, Mes ta näep omme filmiga, Et woip ka norest koolda.

5. Sa narat surma, ollet tuhk, Mes wiimsel otsal nõudat. Oh mõtle, et sa egga puhk, Kui hengat,

R

henge

henge heidat. Sa arvat harwa karwette, Kui om üts sammo ennege, Ja surma puhhun kannat.

6. Mul om há terwus, ütlet ja, Woi háste süw-
wa, jurwa: Kes teed, ehk kirsto teggija Om te páál
kirsto tuwwa. Surm annap kátte pikrekest, Surm
leikap leiwa pallakest; Et walmista sis koolda.

7. So ello om kui suitswa taht; Kui lummi pái-
wa wasta; Kui warri, hain nink ferge leht: Kui
haina páál se kaste: Kúl koggematta tullep aig, Et
Jummalaga játtat kík; Jo láis, sis rahwas ütlet.

8. Kui ellat, ella nida ka, Et õnsaste woit koolda,
Kúl surm woip sinno teedmatta Siit ákkist árramur-
da. Oh mõtle, mõtle, peage, Üts ainus silma pilg-
minne Wiip iggawest so árra.

9. Ehk sinna ollet walmis jo, Ehk wahhest olle-
matta, Mi, kui surm kinni harap so, Mi om sul pás-
sematta; Mi kui sa ilman kolet táál, Mi sinna jälle
tõsset saál. Se olgo ikkes melen.

10. Oh árra wõtta mõttelda: Ei olle joht weel
hádda; Kui haiges sa, sis kána ma, Kúl Jummal
kulep sedda. Ehk peat ilma tõbbeta Siit ilmast árra-
minnema; Kes sis sul abbis tullep?

11. Ke pattu-teed káúp rõmuga, Ja lodap armo
pále, Se nuhheltas ka armota, Ei pásse põrgust jälle;
Sis enne surma kole süin, Et sul ei tulle põrgo piin,
Kui Jummal kõhnut moistap.

12. Oh surma wasta walmista, Ja mõtle: Kui
nüüd peas Se armas Jummal tullesma Sel tunnil
mulle wõras; Kas õnsaste saas koolma ma, Ja rah-
hul árra minnema? Sis surm sul ellus tullep.

13. Kui Jummal sure auwoga Sel wiimsel pái-
wal tullep, Sis saat sa taiwan ellama, Et surm sis
árra

ärta lõppep. Oh surma wasta walmista, Et lõppes
sinno hädda ka: Ja wiimse päle mõtle.

Mattusse Paulo.

249. Nun last uns den Leib begraben.

Wiis. 2.

Nüüd kolu kehha mattame, Nink ussume kii kind-
maste, Et temma täise näoga Saap wiimse
päiwal tõssema.

2. Muld temma om nink mullas saap, Gest Jum-
mal jälle ärratap, Kui Kristus omma passuna
Saap lastma tullen ajada.

3. Heng Jummalan iks ellap saäl, Ke tedda sel-
gest armust tääl Om omma Poja werrega Kii pattust
lastnu lunnasta.

4. Kii temma murre, waiw nink piin', Om õnsalt
otsa sanu siin; Om Jesu koormat kandnu tääl, Nink
ellap fiski koolden weel.

5. Heng ellap ilma waiwata, Se kehha maggap
rahhoga, Saap selges ärrafelletus, Nink wiimse
päiwal rõmustus.

6. Siin olli täl waiw ellada, Ent saäl saap rõõm
täl ollema, Kun lõpma saap kii temma waiw, Nink
temma paistma kui se päiw.

7. Las tedda nüüd siin maggada, Nink lätkem
kõddo hõlega, Et walmis saassem noppeste, Surm
tullep meile figille.

8. Meid aiwitago Jesus Krist, Ke põrgust meid
nink kurratist, Om päästnu omma Werrega. Täl
olgo Tenno ätsinda. Amen.

250. O wie selig seyð ihr doch ihr.

Sh! kui õnsa omma pühha taiwan, Kumma wai-
wast wallal' sanu surman; Nemma päsnu
ära, Kui meid wangin peap ilma kára.

2. Ilm ei olle muud kui wangi=kodda, Kun om
peljo, hirmo, waino, sõdda; Mes siin om tutta, Se
om murre, turbastus, ja wigga.

3. Ent ei olle taiwan sedda waiwa, Sääł woit
julgest, rõmun, rahhul saista, Kui saat sa sinna, Ei
so rõõm sääł wáhhámbas woi minna.

4. Kristus pühhip neide ilma ärra, Kes siin
ikken nánnu ilma kára, Sääł sinno kórwa ikkes
engli rõõm=laulo kuulwa.

5. Kúl háál meel tabhas ärrajouda, Kui mo Jum-
mal wõttas taiwa nouda. Kes tabhas jáda, Siia
ilma, Kun om hádda nátta.

6. Oh! sis armas Jesus meile tötta Nink meid
kurjast ilmast õnsast wõtta; Kes siin woip jáda, Kui
om parremb asse taiwan teda.

251. Jam moesta quiesce querela. Wiis. 2.

Sh! játke nüüd mahha kíl kaibmist, Urae tõstko
ilm=asjata wainomist. Ke ärra siit õnsaste lá-
wa, Gest surmast ello sisse sawa.

2. Mes tema ne illusa kápa? Ne tundmisses meil
tarbis láwa, Et meije kíl peame moistma, Et koolja
sest harwast saap tousma.

3. Nüüd náewa kúl selgede ilma, Et heng láts,
nink ihho jái Ilma: Alig siski saap joudma kúl pea, Et
ello saap jálle se kehha.

4. Alig tullep, et Jummal saap tötma, Nink koolja
luid kíl kolkko wõtma, Neil' andma taas henge nink
ello, Ja kinkma weel surembat illo.

5. Se

5. Se kehha, kumb mullan nũud hengap, Saap, õtse kui heng árra lendap, Ni mullast sũit taiwatte rühkma; Tãlt jummal saap waiwa kif pühkma.

6. Kui heidetas mulda üts terra, Sis kolep ta koggona árra, Ent ta tullep siski weel ette, Nink toop omma wiija me kãtte.

7. Se kehha, kumb mullast sai tettus, Saap nida ka mullaga kattus, Ei mulda jã iggawes mitte, Ent tullep sest mullast jãlt' ette.

8. Siin sisen om moistlik heng olnu, Kumb Jum- mala su lãbbi tulnu; Sel sija ka jãlle om tulla, Kui taiwal nink maal árra fulla.

9. Sis wõtta nũud, muld, kehha wasta, Senn' et tedda Jummal tabt tõsta, Kumb tedda sest haw- wast saap toma, Ei unnetã ta omma loma.

10. Oh! et jo se päiw pea tulles, Kui kooljil saap tousta kif illes. Meid, Jesus, sis arwita sinna kif finnoga taiwatte minna!

Iggawetsest Ellust.

252. Wie schön ist unsers Königs Braut.

Kui illus Jesu mõrsja om, Se taiwa siin Jerusa- lem, Kui tedda enne kawwest nãet, Mes olnes weel, Kui mannu saat! hã meil, so nãeme, sul lau- lame; Oh õnnis, ke saap ütškõrd sinnake.

2. Ta om kui mõrsja ehhitet, Nink ommal meh- hel walmistet. Se illoga saap temma sis Gãalt tullesma, kui arw om tãus: Sis saap se taiwas wastses, nink se ma, Lood=assõ wãssõp ommast wai- wast ka.

3. Ma nãe jo waimun ette siin, Mes illus korj:s om se siin, Kun Jummal inimiste man Om essõ
A 3 heldest

heldest ellaman: Kui nemma temma omma rahwa-
ten, Nink Jummal essi neide jummal om.

4. Ei kyulda ennamb ikmist sääl, Ei kurbusse nink
murre hääl: Mes wanna ilma perralt om, Om koh-
halt otsan, jallul maan. Ke istup järje pääl, se ku-
lutap: Oh kaege! mo waim kif wastfes teep.

5. Jo tettas wona mörsja tääl Se tarbis wastfes
ilma pääl; Et sääl saas kittus Jummalal, Nink
ommandus sel kunnigal. O kallis liin, kui paistwa
om so rõõm! Kül sul hääd hulka koddanikke om.

6. Se wanna päiw ei paista sääl, Om tõine wal-
gus sääl kui tääl: Gesti Jummalala suur auwustus,
Nink Woon om neide walgustus. Sen walgen käu-
wa õnsa paggana, Gesti sawa ossa ka ne kunninga.

7. Om selgest kullast tettu liin, Nink mes sääl näs-
tas ulitsin, Om puhhas läbbi paistwa klaas, Kui
temma päle kaetas. Se lina Kerf om Island nink
se Woon, Se pöigmees kerkus kül sel mörsjal om.

8. So kullast lina terwita, Kel perliht omma wär-
räja. Oh tõsta müri kõrgete, Et nätta saas so paist-
minne. Ma näe so kül, ei katta sinno õ, Oh olles
ma so sissen essi jo.

9. So müri põhja paistwa tõöst Meist kallist kiw-
west illufast, Suur om kül Engli auwustus, Kumb
wärräide pääl ka näüs. Ei sinna sa joht wõlsja,
rojane, Eht wärräja kül saiswa wallale.

10. Mo terwe südda rõõmsas lät, Et ma ka olle
kirjotet Se Wona ello ramatun, Sääl ärrawallitui-
de man. Ma taggane kif pattu pürretust, Et muk
saas Jesu mörsja ossauf.

11. Mo uff se läbbi wärap tõöst Kif ilma wanna
tühhiust, Nink odap wastse lina pääl, Ja selgid wast-
sid

sid asju sdäl: Ma perranda fik Wona werrega, Se om, se woimus, kumba himmusta.

12. Oh ärae immetellege, Et minna ma pääl muud ei te: Ei kärsi mörsja kunneke, Mig lät tall ehten ennege; Gest kel om saja päle walmistust, Se põllep fik muud ilma tühhiust.

13. Kui mo weel ümbrekääntas sis, Ni et jä latse saarratses; Käl jääp Jerusalem mul sis, Gest säratsid sääl tabhetas. Sis tulle minna alla temmaga, Nink n ärast auro weel saap ollema.

14. Kik wanna löppi ärra nüüd, Ma tunne wastsest waimo tööd. Mo Woon, oh terre tullemast, Mo Põigmees rühhi üllewäst. Auro kittus tenno löpmatta, Nink iggawest Halleluja.

253. Die Zeit ist nunmehr nah. Wiis. 9.

Se aig om liggi tööst, Sa tullet Jesus Krist, Ei woi sa lauges jäda, Ne tähhe andwa teda. Me filma omma nännu, Mes sinna ollet tennu.

2. Mes sis mul tetta tääl? Ma loda iks se pääl, Mes sinna ütlit mulle; Et tahhat kutsa jälle Mo ihho minno harwast, Nink pästa figest waiwast.

3. Oh Jesus, kuis ni hä Mo järg saap ollema? Kui sa mo hõlma wõttat, Nink tairwa häga södat, Sis kui mul ma poolt sinna So mannu tairwa minna.

4. Kui maggus saap so hääl Mul ollema sis sääl, Kui sinno armas südda Mul selgede saap teda, Kui minna nink mo welle Sääl tunneme so mele.

5. Kas ma ka rõmu eest Sääl jorwas filma weest Hend teelda, kui so armo Sa nätta nink so rõmo? Eht woisse ülle põske Käl pissara sis jooške.

6. Mes kaunist walgustust, Mes armsat rõmustust

Woip mul so Valge sata, Kui so sa eesmält nätta,
Kül ma sis immetelle So armsat, heldet mele.

7. So silma nink so su, So ihho hawatu, Kumb
siin mo kindma lotus, Saap mul sääl nätta antus;
Neid hawu sa ma putma, Suud anden, umbre
wõtina.

8. Sa tijat ütfinda, Kui maggus nink kui hä So
paradisi manna, Mes ette lasset panna. Mo meel
ei moista sedda, Ent siski ussup südda.

9. Ent mes ma ussu nüüd, Se om ütš kōwowa
piid, Nink wārap tōttest ärra Kik rikka rahwa warra;
Sest hukka lät kik rikkus, Mo perrandus jääp ikkes.

10. Oh Isand, kallimb hä, Kik werre pissara
Mo sonin sawa liigima, Nink rõmu perrast tuitma,
Kui läbbi taiwa usse Mo heldest lasset sisse.

11. Oh tulle, maitša nüüd, Mo latseken, kik hääd,
Mes Esfale nink mulle. Kik anna minna sulle: Oh
tulle, saot sa kutsma. Siin peat rõmun häitsma.

12. O waine ilm! mes om So rahha, kuld nink
rõdm Se taiwa rõmu wasta, Kumb kullaga ei
masta; Kumb tallel pantu neile, Ke armsa Jesusse.

13. Sääl om se Engli ma, Kik õnsa henge ka;
Sääl kulus armsid laulo, Ja rõmu-māngo hõlli. Ei
olle rist sääl teda, Ei surm, ei wallo nätta.

14. Ent olle waik mo keel, Mes mõtlet sa mo meel?
Kas siinwiust woiit nätta? Kas noudmatta woiit
tutta? Se õn om arwamatta, Nink ärraütlematta.

15. Ent so, mo kallis Hä, Ma pea jätmatta,
Nink mõtle ikk so päle, Sa kinkit taiwan mulle Weel
ennamb, kui ma sõwowa, Kui arwa, ehk kui püwowa.

16. Nig lät so iggawes, Enne kui ülewäst Sa,
Island, rühhit tulla, Ja täüdat himmo mulle,
Oh

Dh et weel táámbá sunnis, Et sa mul tulles
ónnes.

17. Ent óige aig om sul Kúl teda, anna mul, Et
ma wois walmis olla, So mannu nida tulla, Et
ikkes hote kanna, Nink sóánd sulle anna.

18. Mo, Jisand, juhata So púhha Waimu-
ga, Kui sa sult rohket armo, Ei kóhto-páiw te hirmo,
Sis lóppep kík mo wallo, Kui annat rómu ello.

P ó r g u W a l l u s t.

254. Komme her ihr MenschenKinder. Wiis. 24.

Dh! tulge innimisse, Dh! tulge waiwalisse, Ja
pandke táhhele, Kui hirmus neide ello, Kui rasse
neide wallo, Ke pattu tennu julgeste.

2. Dh tulge! wótkem sinna Se wallo paika minna
Muud enne móttega; Dh kuulgem háste sedda, Kui
hirmus neide hádda, Et árra ei woi úttelda.

3. So súdda roga kutsup, Nálg iggawes so litsup,
Ei anta rasokest; Kúil janno tullep pále, Ei anta zikka
sulle, Kui tuld nink tórwá iggawest.

4. Siin kalli rehwa katiwa, Sáál mudda, porri
matiwa, Ei sa muud ehteke: Kúil tubhat tulle kirge Pá
pále kótko lówa, Jáát jiski ikkes allaste.

5. Kus om so ello-maja? Kus woit sa assend sai-
ja? Kes annap sulle maad? Ei olle muud sáál teda,
Ei ka muud assend lóida, Kui pirame org nink
pórgulxaud.

6. Siin ilman otfít auwo, Kui saat se túhja sawwo,
Sis sirestellet sa. Sáál kurrati so naarwa, Nink
laitwa sinno árra, Sis om sul hábbi otfata.

7. Kes peap auwustama? Kes kittust sulle toma

Mi hirmsan wallun sääl? Sa ollet Jesust pölgnu,
Mink tedda ärra salgnu, Kui sinna ellit ilma pääl.

8. Siin wöttat sedda fitta, Mink omma aiga wita
hä felttimeestega; Sääl muud ei olle lota, Ei ka
muud feltsi ota, Kui lige pörgulistega.

9. Kumb sa hukka saatnu, Et pörgu pole tõtnu
Siin ütten sinnoga; Ne sinno ärra sundwa, Ja hirms-
fast ärrawandwa, Mink heikwa hädda löpmatta.

10. Ke jogi mannu tükwa, Siin õ nink päiwa
lakwa, Ja praswa, taplewa; Ne tõine tõist sääl
peswa, Mink hammastega kiskwa, Kui penni üt
tõist purrewa.

11. Ke ilma lusti kitwa, Ja rõmu ello püüdwa
Siin tantfen, karraten; Ne istwa suren waiwan,
Ja pallawan ninē külman, Ei olle lusti elladen.

12. Kül wahhest mõnni wallo, Ja waiwalinne
ello Siin pinap inimist: Kül tõbbi ärrakurnap, Lu-
fonti ärra murray, Teep rammotumas waiwalist.

13. Mes saap sis pörgun sama, Kun peap koggos-
tama Kik suggust willitsust, Kui ütten hopin sulle, Ja
hulkan tulley päle Hirm, hädda, wallo, jälledus.

14. So filma ikwa päle, Mink pöski möda alla
Jooskwa ne pissara; Ent sa näes liget melet, Et sul
es olles eäl Siin ilman silmi olnu ka.

15. Siin om neil kõrwal himmo Jks kuulda tühja
rõmo, Ja jutto ajamist. Sääl pörgun muud ei
kulu, Kui kurratide laulu, Ja hirmsat rõõkmist,
hundamist.

16. So hirmus pattu lehma Jaap ni kui reip sääl
mahha, Mink haifup kurjaste, Kik mõrru kurri maggo
Sääl tulley ütte lolkko, Mink waiway sinno hirmsaste.

17. Kül kurrati so kiskwa, Ja paikast tõise wiikwa,

Kül

Rül tulli kõrvetap; So soni, luid nink lihha Se
Kurja waimo wihha, Rik üttest ärra wennitap.

18. Mo, mäe, kinnikatke, Ja, kengo, allamatke,
So su sääl tännitap. Onnis, ke sedda tunney, Nink
häste meelde pannep, Ja aigsast ello parrandap.

Hommungutse Laulo.

255. Daß du mich diese firsire Nacht. Wiis. 2.

Et möda läts se pimme d, Om Jummal, sinno
Armo tö. Väiro paistap meile selgede, Nink
toop meil' omma walgusse.

2. Gest tahha minna tennada Mo Jummalat
nüüd rõmuga, Ke minno kaitsnu pimmen häst, Nink
hoidnu lige kurja eest.

3. Ja last mo rahhun maggada, Et surm es woi
mo koleta; Et kurrat kahjo mul es te, Nink tulli,
pikne mo es lö.

4. Gest, Jsand, sinno tenna ma, Nink valle,
hoija täambä ka, Mo ihho, henge paimenda, Nink
figest kurjast arowita.

5. Et ma mo asja tallita, Et eggamees woip kitta-
da. Mo töle anna figgidust. Nink se man ka hääd
terweust.

6. Oh! Jsand, minno mannu jä, Et minna
wallatus ei lä. Heng', ihho, naist nink latsekest,
Meid hoija lige kurja eest.

7. Mo maija nink mo wilja ka, Sa, Jsand,
essi õnnista. Las mulle õnnes tulla se, Mes mötle,
te ehk kõnnele.

8. Las iktes sündi Aluvus sul, Nink perrast hääs
nink õnnes mul, Rik mes ma te nink tallita, Se päle,
Amen, ütke ma.

256. Gott des Himmels und der Erden.

Wiis. 6.

Tummal taiwa nink ma Loja, Jisa, Poig nink
M pübha Waim, Sinna ö nink päiwa toja, Sult
 om päiw, ku nink fik loom, Sa fik omnia wäega
 sowwat essi tallita.

2. Tummal, minna tenna sinno, Et sel hiimsal
 öfel sa Ollet heldest hoidnu minno, Et ma jaije kahjo-
 ta, Nink et tigge wainlannu Kurja mulle siin es te.

3. Lasse mult ka möda minna Nüüd se kurri pattu
 ö, Isfand Jesus, jätta sinna Mul so raigi wallale;
 Sää! ma ikkes nouwwo sa Omne pattu listota.

4. Anna, et ma sinno pole Käna fik mo möttid
 nüüd, Henge eest ka kanna hole, Et mul andis saap
 mo süüd, Kui sa omnia kohtoga Ilma tullet sundima.

5. Omnia sönnu perra Käna Sinna essi minno
 teed, Tulle mulle appi täambä, Sulle aawus tetta
 tödd. Kui sa mo ei aawita, Sis mo tö om asjata.

6. Ihho, henge ma sul anna. Mes mul om, so
 kätte fik, Meide eest sa hole kanna, Olle mulle armo-
 lik. Sa mul ollet kinni paas, Gest so päle lodetas.

7. Sinno engel abbis tulgo, Kurratit mult ajama,
 Et mul hädda ärra osgo; Las so heold mo paimenda,
 Ke ka minno wimate Ulles sadap taiwatte.

257. Du heilige Dreyfaltigkeit. Wiis. 2.

Tolmainus Tummal illewän, Sa Esfa, Poig
M nink pübha Waim! Oh tulle essi minnule
 Sel päiwal abbis heldeste.

2. Oh hoija ihho, hengekest Sel päiwal tige kurja
 eest, Et kurrat kahjo mul ei te, Nink häus ja narus
 ma ei lä.

3. Se Esfa arm mo kaego, Se Poja heldus
 saatto

saatko mo: Se pühha Waimo walgustus Mo hengest saatko pimmedust.

4. Mo Loja saisa minno pool, Mo Lunnastaja kanna hoold; Dromustaja ehhita Mo heldest omma andega.

5. Oh Isand, minno önnista, Oh Isand, minno walgusta, Oh Isand, tõsta minno pääl So Palget, anna rahho mul.

258. Des Morgens wenn ich früh aufsteh.

Wiis. 2.

Tui tõsse ülles hommungult, Nink maggama lä öddangult, Mo silma so päle kaewa, Sul, Jesus Krist, hend' anna ma.

2. So pühha wiije raigi wäen Woi minna olla rahho káen, Mo ihho, henge, arowoga; Mo rõõm so werri ütfinda.

3. Eest, o Krist, risti karno pääl So werri kistut pattu saäl. Ma walwa, Ehk lá maggama, Mo man sa ollet armoga.

4. So engli omma minno pool, Ei olle kurratist mul hoolt. Run olle ma, saäl ollet man, Sult tullep kík mo rist nink õn.

5. Ma ella, ehk ma kole táál, Sis olle ma so omma weel; Ma anna henge sinnole, Wi sedda taiwa õnsaste.

259. Ich dank dir lieber Herre. Wiis. 3.

Sta tenna, Isand, sinno Müüd kigest süddamest, Et sa sel õsel minno Ni hoidsit kurja eest. Sel õsel minna olli Siin háddan hirmsaste, Ent Isand essi tulli Mul abbis armsaste.

2. Eest tabha siin nink taiwan Ma sinno tennada; Sa tabhas, Isand, waiwan Ka táámhá arowita.

Ma

Ma sedda sinnust palle, Se om ka sinno meel, Et minna wagga olle, Mo tahtmist murra táál.

3. Et ma ei essi árra Se díge te-raa páált, Nínk kurrat mulle kárra Ei tósta siit ehk fáált. Ma palle, arno lábbi Mo sóánd walmista, Nínk sinno púh-
ha abbi Se tarbis láhháta.

4. Las minno lotust panna So pále, Jesus Kríst, Mo pattu andis anna, Nínk pásta kurratíst. Sa ei sa mulle keelma, Mes tootat mul núúd, Sest sinno surm saap neelma Mo pattu nínk mo Súúd.

5. Las lotust minno löida, Kumb rikmatta íks jááp, Et selle arno náúda, Ke mulle kurja teep, Et háád woi tálle tetta, Ei otši kaswu táál, Nínk armun tedda nátta, Kúi tahhap sinno meel.

6. So sónna las mo otši Se kurja ilma páál, So fullases hend' kutsu, Ei pelga kurja weel, Kumb káánda wois mo árra So selgest tótest siist, Mo árra játko perra Siin ilman, Jesus Kríst.

7. Las sedda páiwa löppe Mul, sures auwus sul, Et essima ei oppe, Ent kinni usf jáás mul. Mo hoita, wóttá ette, Nínk wiija nurme páál, Mes sa mul an-
nat kátte, So holen olgo weel.

8. Ma sinno siin nínk muijal, Kíg' há eest kitta hást, Mes olle eggal ajal Ma sanu sinno káest. So íhhoga mo sódat, Kík háád teet sinna mul, So wer-
rega mo jodat, Sest olgo tenno sul.

9. Kík auw om sinnul kórgest, Nínk jááp íks otša-
ta, Se sundus om sul járgest, So ón meil' tulgo ka. So armoga mul tóttá, Kúi surm om minno pool, Et ussu móka wóttá, Kumb rikkup kurja Noost.

260. Jch danke dir Herr Gott in deinem.

Sa tenna sinno, taiwa nink ma Loja, Lääbbi Jesum
Kristum sinno arma Boja, Et sa sel ösel min-
no ollet hoidnu, Et oht nink hädda mo ei olle löidnn.
Ma palle, sinna tahhas minno täämbä Kik pattu sü
nink kahjo eest ka hoita.

2. Gest minna anna kik so kätte, Jummal, Mo
ihho, henge, minna waine rummal. So engel jägo
mulle kigen waiwan, Nink olgo minno man siin nink
ka taiwan, Et kurrat, Ke mul kahjo tahhap tetta,
Utteke wätke ülle mo ei wötta.

3. Meil leiba, rahho armust tahhas anda, Nink
sinno nimme ausalikkult kanda. Meist kána többe
nink suurt hädda ärra; So pühha waim meid ärra
jätko perra. Las kawwen me mant kallist aiga olla,
Nink önsusfes kik asja meile tulla.

4. Oh! Jesand Jummal, kaitsa armolikkult Kik,
kumma tahtwa ella rahholikkult. Ent minno tutwid,
kumma armsa mulle, Meid, armust hoita, anna
minna sulle, Meid pästa, Jesand, kigest kurjast sel-
gest, Nink anna neile omma rahho heldest.

5. Kik kurbil, haigil, wangille nink waisil, Ke
appiheikwa häddan, mehhil, naisil, Sa näüda rõmu
neile neide waiwan, Nink pästa wiimselt kigest kur-
jast taiwan. Kik pattast waisi armo sissen kanna,
Nink kigil önsalikko surma anna.

261. Jch dank dir schon durch deinen. Wiis. 38.

Sa tenna so, et ollet mo, O Jummal, armust
hoidnu Sel pimmet ööl, et minno weel Se päino
om terwe löidnu.

2. Sel ösel mul suur hädda käl Cääl pimmedus-
sen olli, Kui kurri tö, nink päle se Kik pat mo päle tulli

3. Ma

3. Ma palle fest so süddamest, Oh! anna andis mulle Mo rasse süüd, mes minna nüüd, Nink enne patnu sulle.

4. Sel päiwal ka mo paimenda, Las mo so abbi nätta, Et ei woi ni kük kurrati Mul minki kahjo tetta.

5. Mo juhata so Waimuga Hend pattu eest siin hoida, Et päiw nink ó wois minno tó So Mele perrast löida.

6. Mo heng nink meel, mo ihho weel, Kük sinno hoolde wötta, Nink tahhas kaan sel päiwal maan Mul, Jesus, abbis tötta.

7. Et minno pääl se kurrat tääl Es woissi woimust löida, Kui Jummal hool om minno pool, Sis woip se mo kül hoida.

8. Om teda kül jo ammo mul, Mu abbi tühhi olnu; Mo mannu ja so abbiga, Sa ütlet abbis tulnu.

9. Sel olgo auro, kel om suur nouw, Sel Jesal nink sel Pojal, Nink Jummalal sel Trööstijal, Sel ma nink taiwa Lojal.

262. Aus meines Herzens Grunde. Wils. 50.

So söäst, armas Jummal, Ma anna tenno sul, Nüüd warra, waine rummal, Nink kuni Ello mul: O Jummal üllewän, So kittusfes nink auruus, Nink mulle önsas nouwus, So Poja Jesu een.

2. Et ma so armo maitsnu Nüüd äsjä ösel häst, Kui ollet sa mo kaitсну Ni mitto kahjo eest; So pallep minno hääl, Sa tahhas andis anda, Ei mitte wiha kanda Mo furi pattu pääl.

3. Sa tahhas heldest armust Mo hoida täambä kaan, Et kurrat ei woi pörgust Mul kahjo tetta maan. Oh! pästa waisusfest, Nink hoija wangist, söddast, Ka wee nink tulle häddast, Nink äkki surma eest.

4. So

4. So hoolde, warra, ilda, Mo ihho, hengega
Mo wannambid, nink wilja, Mo auro nink ello
Ka Ma anna, Jesand, sul, Ka minno sugguwössa,
Se man fik minno ossa, Mes ollet andnu mul.

5. So englit lasse olla Jks kaitijas minnule, Nink
haddan appi tulla, Et kurrat middage Bois kahjo
tetta mull', Ei ihho, henge wötta, ei ka mo kurjast
petta, Ehf temma kiusap käl.

6. Ma lasse Jummalat tetta, Mes temma esfi
tahp, Käl häste temmal nätta Mo tö nink asfi saap.
Nink mes mul tarwis weel. Ma kána temma pole,
Ma anna temma hoolde, Kui tunney, telko päääl'.

7. Se päääl' ma tahha julgest Nüüd Aimen üttel-
da, Ei Jummal lä mo käljest, Sis olle peljota.
Ma künita mo kät, Mo tödd ma wötta ette, Kumb
tullep minno kätte, Mul Jummal andko hääd.

263. Wach auf mein Herz und singe. Wiis. 26.

So südda walwa jälle, Nink anna tenno selle, Ke
sulle önnne tonu, Kik asja häste lonu.

2. Kui miina pimmen olli, Sis kurrat päle tulli,
Tah minno ärra neelda, Ent Jummal se wöt keelda.

3. Ja, Josa, kui ta trotsnu, Nink minno süwowa
otsnu, Sisfolli ma so káen, Nink hojeti so wáen.

4. Sa ütlit: lats, nüüd magga, Käl sa saat jáma
wabba; Ma tahha armo heita, Nink sulle páiwat
náuta.

5. So söнна sai nüüd kätte, Sest páiw om tulau
ette; Wáiw om must ärra lánnu, Mo ollet wastfes
tenu.

6. Sest ohwrit páiwat sinna, Siin kanna andet
minna, Mo ohwer nink, mo Isakwi Om minno laul
nink palwe.

7. Reid ei sa sinna laitma, Gest sa woit fband
 talja, Nink tijat, et ei olle Mul muud, mes anda fülle.

8. Sa tahhas otsa wija So tödd, nink aija fija,
 Ke mo se päiwa ülle Wois wötta omma fülle.

9. Mo tö las förda minna, Nink önnista fik sin-
 na, Et algus hä wois olla, Ka önfalt oia tulla.

10. Mul, Jesand, öinne anna, Sul fband hynes
 panna. So fonna olgo mulle Noog, et mastaiwa
 tulle.

264. Jetzt leuchtet schon vom Zimmels.

Wiis. 38.

Nüüd paistap taas Meil üllewäst Se armas päiwa
 walgus, Nink tahhap ka, Et ussun ma Saas
 öiges, puhtas, selges.

2. D üllemb hä Ei fölba ma Joht henneseft hääd
 tetta: Mo ärrata Nink linnita, Et ussu ello näüta.

3. So waimuga Mo jubhata, Et lihha ärrawära,
 Et noppede Ma otsma lä Se risti-ello perra.

4. Oh allusta Nink löppeta Mo fissen ussu ello,
 Et aurvus sul Ma ella tääl, Nink tullus lähhemballe.

5. Oh kassi sa Mo hengest ka Kik esfitust nink kur-
 just: Ja anna mul, Et minna sul Jks kaiba omma
 nörkust.

6. So jowwoga Mo linnita, Et ma so armun
 palla, Nink et ma tääl Ka armo weel Voi näüta
 lähhemballe.

7. Weel päle se, Om minnule Ka waja kindmas
 jäda So armo seen Nink ussu wäen, Et haljas puus
 woi sada.

8. Sis anna nüüd Mul omma hääd, Et paljo
 fuggu kanna, Nink eggameest Ni orja tööst, Rui tah-
 hap sinno fonna.

9. Oh

9. Oh jubhata Mo jalgu ka Se dige te=ra päle,
Et mahha jaás Kik kánatus, Nink ma ei essi jälle.

10. Oh Isand ja! Must kela sa Se risti rahwa
ello, Kun enne su Jlm usfuta Taht náuta omma illo.

11. Waaspandminne Nink kawwal tó Om kurja
waimo pettus, Gest lábbi se Om mitmale Jo kahjo
fanu tettus.

12. Kúil temma náep, Et pea saap Sel ilmat otsa
sama, Et temma riik, Ne kurja kik Sáál pörgun
fawa jáma.

13. Gest püwwap ta, Wáarusfuga, Nink kurja
ello lábbi, Sel ilmale Ja uskjile weel tetta wiimset
hábbi.

14. Oh, armas heng, Ei olle máng, Oh walwa,
puhka, palle, Kik kawwalust, Kumb kurratist Saap
ette pantus, põlle.

15. Oh armasta Jks ütfinda Se puhya sónna teg
go, Kúil sinnule Saap otsani Meist sakramentist wágge.

16. Oh toeta Mo ussun ka, Mo Jummal, kui
mul hádda, Et armun ma Sul kindmas já, Nink
woi so taiwan nátta.

265. Wie schön leuchret der Morgenst. Wiis. 23.

Süüd paistap meile illufast Se hao=táht saáht ülles
wást, S lánnu móda jälle; Kik lodu ette tulle
wa, Nink wóttwa wasta rómuga Se kauni walge
illo; Mes om liigman Eulen eál, Orrun, mäel, Lau
lap päle Tenno=lauo Jummalalle.

2. Mo südda! nõsse ülles ka, Nink nakka wirgast
laulama, Wi kittust Jummalalle! Gest sinna,
Isand, ollet se, Ke wáart om wóttwa hennese Luw,
kittust, tenno, laulo. Rõmu=lauo Sünnis sulle,
Jesuselle Usfinaste Kigen paigan laulda háste.

3. Ma maggasi so siwu al, Es tija jöht, mes häd-
da mul Se öfel püti tetta: Se kurja waimo karwas-
lus, Surm, pörgu-haud nink hukatus Ots ihho,
henge petta: Ei ka Minna Ennamb olles Tulnu ülles,
Kui so kässi Mo es olles kaitsnu essi.

4. Sa, Jesus, minno ainus ön, Mo henge rööm
mo kurbussen, Sa päästit heldest minno; Sa kaitit
minno kahjo eest, Nink saatsit warju üllewäst, Gesti
olgo sulle tenno. Mo meel, Mo keel Ritko sinno,
Laulgo tenno, Kik mo ello Andko sulle tenno-lauso.

5. Mo Jesand, maggus henge paas, Las omma
armo wärret taas Mul täämbä wallal jäija; Mo
warri nink mo Finni liin, Oh kaitša, kui mo kurri
waim Säält tahhap wälja aija: Sulle Mulle Eest
abbis, Nink te häbbis Kurja waimo, Temma wäkke,
temma nouwo.

6. Oh kalda essi üllewäst Mo päle wälja önnistust,
Te wastises minno waimo. Mo saatko sinno pühha
Waim, Et ammetin, mes kohhus om, Mul tallita
om römo. Anna, Sinna Joudo mulle, Et ma sulle
Huwus enne Ma päääl ella, ma päääl lönni.

7. Mo hoija önnetusse eest, Ehk anna mulle kan-
natust, Kui risti tuul mul puhhup; Oh hämmeta
nink kostota Mo söänd omma kastege, Kui murre
poud mul johhup: Senni, Kunni Perrast waiwa
Ma sa taiwa, Kun ei olle Waiwa, enge römu ello.

8. Ent senni karga minno meel, Nink laula rööm-
fast risti al, Gesti taiwas arwas sulle: Oh kela mur-
ret söämest, Gesti ma päääl johhup önnetusst Ka tige
armsambille. Selle Olle Usfun Finni, Meil saap
öonne, Römu lätte Töisen ilman jälle kätte.

266. O Jesu süßes Licht.

Wiss. 5.

§ Jesu, walgustus! S om nüüd möda lännu,
So armo paistus om Mul jälle walgust tennu:
Mo ihho nink mo meel Om unnest wirgonu, Nink
om nüüd himmoga So perra täüdefu.

2. Sa tahhat andid mult, Mes om mul waisel
anda? Oh ärra põlgo mo, Ma tahha hole kanda,
Et ihho, heng nink waim Bois jada sinnule, Sel
päimwal ohwris ka, Ja andes ütfinda.

3. Oh kae, Jummal, siin, Siin tulley heng so
ette, So omma olgo se, So mõrsjas tedda wõtta:
Siin om ka minno waim, Oh wõtta hennele, Ja
fellela sa hend Se sissen õigede.

4. Siin olgo ihho ka Sul terkus antu jälle, Ja
hones iggawes. D tige armsamb ello! Mo sissen
ella sa, Mo ütfind liguta, Sis om heng, ihho, waim
Üts sanu sinnoga.

5. Ma panni ihhule Müüd jälle reiwid sälga; Oh
omma palgega nüüd ehbita mo henge: Mo ussu ehte
om So õigus ütfinda, Se om se auro särk, Kumb
figil ussijil hä.

6. Las tarkust, armo mul, O Jesus, ehtes olla,
Las puhtust, kannatust Mo päle waimust tulla; Ent
Tige üllemb särk Se olgo maddalus, Sis om mul
ehtet kül, Ja taima illosust.

7. Se olgo, Jesus, mul Jts täämbä minno me-
len: Et sinna ni kui tuul Mo umbre nink mo küllen:
Et kii mo tö nink waim, Mo südda, heng nink waim
So littas õigede, Ja eggal tunnilt maan.

8. Oh Jesus õnnista Mo mõttid, sõnnu, tektu,
Mo saatko ütfinda So pühha Waimo wäggi, Et

ma fik tallita So nimmel kittusses, Nink sinno ommandus Já ifs nink iggawes.

267. O heilig, heilig, heilig Wesen. Wiis. 4.

§ pühha, pühha, pühha Jummal, Sa Essa poig nink pühha Waim! So orri olle minna rummal, Sa ollet minno Essaken: Siin to ma laste Pohbut sul, Et páiwa walgust náutat mul.

2. Sa ollet äsja ösel hoidnu Mo sinno, armo = korjusfen; Ei olle kahjo minno putnu, Ma tõsse ülles terwussen: Kui kallis sinno heldus om, Kumb nõrku innimiste man!

3. Se rõõkwa louw, se henge püüdja Es sutta kahjo tetta mul: Oh olle täambá ka mo hoidja, Nink ärrajátko minno táál: Ei sa mul muijast rõmustust, Kui sinno armo = leppingust.

4. Ma õssi nüüd, so sõnna perra, So armsa palge õnnistust: Já minno joud nink ello wårre, Kumb ei sa murtus põrgu = wáest. Kõl lát sis narus wainlanne, Ei sünni kahjo minnule.

5. Oh ärrajátko ilmal luppa, Mo Jesu armust lahbuta, Se ilm om ni täüs pattu roppo, Ei wássi minno essita. Mul ärra olgo teda joht Pat, ahnus, tõrkus, surma roht.

6. Ent, fest et ma weel tunne lihha, (Kes temmast Pohhalt pástap mo?) Sis koleta mo surma ihho, Kik pattu, kumb mo wanginu. Oh kinnita mo usku ni, Et wabbaust sa hengele.

7. Se usk, kumb Jesu sisse túkkip, Nink temmaga jaap auwustust, Kumb Jesu mõrru waiwa pruukip, Nink temma puhbast ellamist: Se toop mul hukatusse eest Sádál armo palka Jummalast.

8. Mi koletap sis ilma wäkke Use Jesuga, kumb
taiwalik: Mes Jesus möttel, kōnnel, teggi, Se om
sis ussu perralt kii: Ke Jesu illo tunnep ni, Sel
haisep kii ilm kurjaste.

9. Las minno ussu tekku tetta: Arm, lotus, tōtte,
maddalus, Hā wirkus tō man olgo natta; Wain-
laste wasta kannatus. Las puhtust olla ihhule: Las
hääd mo tetta waistille.

10. So sōnna minno sōänd läütke, Et ma so taht-
mist armatse: So Wain mo kaiwo mannu saatko,
Kust wälja keep so tundminne, Ja olgo iks mo oppa-
ja, Ja palwe vole ajaja.

11. Mo tō, mo kōnne nink mo mötte So jowwust,
Jesand, sündke tōöst, Mes mul mo ammetin om
tetta, Se tarwis anna siggidust, Et sinno een nink
sinnoga, O Jummal, ma kii tallita.

12. Ent kige asja eest sis sada So armo latsel kin-
nitust, Et minna walgusfen weerd wōtta, Nink ei sa
ennamb pettetus: Sa ollet suremb, kangemb ka, Kui
kii mo wastapanneja.

13. Sis önnista mo nüüd nink hoija, O Jesand,
önnistusse kaiw! So armoga mo sōänd woija, So
palge paiske mul kui päiw. Mo päle tōsta palget
sis, So rahho jägo iggawes.

268. Auf, auf mein Herz zu Gott dich. Wiis. 15.
Oh ülles, ülles minno meel! Nink lähhüne nüüd
Jummalal, Gest ö om möda jälle: Ent ötse
kui se ihho nüüd Om üllewän, Seep omma tōöd, Ni
touse heng, ning palle.

2. Oh näitse, määrne usfindus Ka lodu asju man
nüüd näüs Se Loja wäkke kitta: Kii ma nink temma
ellaja Se Loja auwo kittawa, Ja otswa sures tetta,

3. Mes sa, mo südda! ütfinda Sis nida tahhat laiskeleda, Nink kittust mahha jätta? Oh ärra olgo rummalamb Kui töpra, ke sa illufamb Kui fik, mes ma päääl nätra.

4. Müüd, Jesand, se om sinno tö, Et päiwa läbbi ilmale Saap walgus nink ka lämme: Oh lasse omma tarkust ka Mul hengen paista, walgusta Mo sband, kumb om pimme.

5. Ne lillikesse nink mu hain Saap kostotust nink ehtet maan Müüd läbbi taiwa kaste. Oh kasta omma armoga Mo sband, et ma halsenda Nink häitse ussun häste.

6. Ja, Jesand, minno arwita, Et sedda päiwa löppeta So armsa mele perra: Kui tullep iggawenne päiw, Et rõmus kääntas fik mo waiw, Et sis sa taiwa warra.

269. Erhebe dich, o meine Seel. Wiis. 1.

Oh wirgu ülles, minno meel, Se pimmedus läe möda, Se Jesand paistap Sionil, Päiw om so taiwan nätta: Oh tösse ülles maggamast, Et hääd so sissen tallitas So Jummal, ke so walgus.

2. Kik peap walgen liguma, Tö mannu rühkma jälle; Zirk laulap warra walgen ka, Toop kittust Jummalalle: Ni peap waimo walgusfen ka palget Täändma innimen Se pole, ke toop walgust.

3. Sis lakkem töle rõomfaste, Ja auruus Jummalalle: Ja näütlem müüd, kui touseme, Ka ülles waimo ello; Oh ärge olgem walge man ka ütte tunni laiskeleman, Gesti Jummal om me walgus.

4. Üts päiw lät möda töisega, Nink meije tö jääp perra. Oh armas Jummal arwita, Et pettus meid

ei wára. Oh anna tó man usfindust, Ja armo-
wálke, siggidust, Nink olle ussu walgus.

5. Sa náútat meile, márást tódd Meil ussu-
te páál tetta, Sis tulle meile abbis núúid, Las ónnistust
meid nátta. Et figel maal so káe tó Láás eddesi, nink
ilmale Saas figen paigan walgust.

6. Ma palle, Isfand, walmista Meid omma mele
perra, Et ma woi óigest prugida Se armo-
aia warra; Ni waino latse pallewa, Ke sinno wihha pelgawa,
Kui súnitap neid walgus.

7. Mo sissen ussu walgustus úts wáe walgus
olgo: Mo ehte olgo maddalus, Arm lige úlle tulaw.
Se tarkus maddalusfest keep, Ja suud nink sóánd
wallal teep, Gest hengele sai walgust.

8. D iggawenne walgus já Mul óige te páál abbis,
So valgega mo rómusta, Te fótblikkus nink noppes,
Et rúhken ma se lina lá, Kumb kullast tettu kauniste,
Kun iggawenne walgus.

270. Der Tag vertreibt die finstre Nacht.

Váiw ajaw árra pimmet óóid, Núúid touskerahwas,
tekke tódd, Nink kítke omma hoidjat.

2. Kik engli laulwa ussinast, Me Jummalalle
iggawest, Ke wallitsep kik asja.

3. Ne kikka tóiste linduga Kik laulden tedda fitta-
wa, Ke sódap neid nink kattap.

4. Se tainwas, merri nink ka ma Me Jummalat
kik tennawa, Nink tewa temma tabtmist.

5. Ja kik, mes eál lodu táál, Kui woip, ni kítap
ítma páál, Me Jummalat nink lojat.

6. D rahwas, kelle tarka meelt Om Jummal
andnu, suud nink keelt: Kuis ollet sa ni kange?

7. Oh! mötje, et so Jummal so Om ommas palges lonu jo, Et sinna tedda tunnes,

8. Mink armastast so süddamest, Mink kitta suga iggawest, Et ellat temma armust.

9. Sa hääd sa ollet nännu kúl, Mes temma ikkes tennu sul; Gest kitta tedda ikkes!

10. Ka walwa, palle ussinast, So ello pea kassinast, Mink olle ikkes walmis;

11. Se aig om sinnul teedmatta, Kui Jesus Krist saap tullemas: Gest sinno kastas walwa.

12. Sis ella temma lepmissen, Mink pelga tedda süddamen, Rig' há eest kitta tedda,

13. Mink ütje: Jesa iggawest, Ma tenna sinno fige eest, Mes mulle ollet tennu,

14. So Poja Jesu nimmega. Kui taiwan tedda kitta wa Ri kühha engli ikkes:

15. Oh! anna, et ma nida ka Bois sinno nimme auwusta, Ni maan, kui taiwan. Amen.

271. Für deinen Thron tret ich hiermit. Wiis. 2. So troni ette astu ma, O Jummal, maddalussega, Ma palle: ärra pölgo mo, Eht ma kúl paljo pattunu.

2. Sa ollet, Jummal Esas! mo So palge perra lonu jo. So sissen ella, ligu ma, Ma láás jo hukka sinnota.

3. Sa ollet immetaolist Mo saggest pástnu hádda seest, Kui ello madel surmaga, Mink surm jo piddi wárama.

4. Meesd, moistust sai ma sinno káest Sa annat ello tarwitust, Mink ka mönd wagga söpra weel, Ke mul lát abbis háddan táál.

5. O Jummal Poig, sa ollet mo So werrega lun-

lunnastanu Nink sädust täütnu minno eest, Et Eesa wihha löpnu tööst.

6. Kui pat nink kurrat hirmoga Mo söänd hukka pannerwa, Sis ollet sinna Eesa man Mo wahhemees, nink minno ön.

7. Sa ollet mo Eestpalleja, Mo römustus, mo henge Pä: So kalli werre lunnastus Toop hengust mul nink önnistust.

8. O wäggew Jummal pühha Waim, So arm teep Eik mo söämen! Mes hääd mo ellun eäle, Se om so perralt tötteste.

9. Et minna tunne Jummalat Kui Eesa, nink Kui Eesandat, Nink temma söanna armasta; Se tullep sinnust ütsinda.

10. Et kuusatussen kindmas jä, Nink saisa ristin liigmata, Nink tunne römu söämen, Ja önsast wära Toolmissen.

11. Gest üttele minna, Jummal, sul Nüüd tenno ka sel hommungul (öddangul) Se heldusse nink armo eest, Mes minno heng sai sinno käest.

12. Mo ülle wälja künita So armo kät sel päiwal (ösel) ka: So holel anna minna nüüd Mo ihho, henge nink mo hääd.

13. Oh awwita sis minno hääst, Et wagga olle söämeest, Et töisine nink petmatta, Ei silni een waas panneja.

14. Mo pattu wölga kistota, Nink kannata mo waisega: Oh läüda usku söämen, Nink kinnita mo lotussen.

15. Mul kinki önsat otsa ka, Ja wiimsel päiwal ärrata, Et iggawes sa nätta so: Amen, amen oh tule mo.

Siddangutse Paulo.

272. Mein Heyland nimm mich ein zur Ruh.

Wiis. 62.

So helde õnnisteggisa, Oh sada hengust mulle, Mo meeld nink mõttid waigista, Mo hál nink paddi olle, Kun ma ilm waiwata Woi soga hengada, Nink maitsa omman sõamen, Kui maggus om so armo piim.

2. Mo kela figist wainlaisist, Ke tõtwa minno pole: So harun anna hengamist, Kun kahjo mul ei olle, Sääal om mul warjo tõõst, Ei jobhu karwalust. Kui sa mo wõttat hõlmale, Kõl ma sis rahho põlwe nãe.

3. Kui õlles wirgu, sõda mo, Kui jannone, sis joda: Mo Ellowõõst, ma palle sõ, Mul pimmen abbis tõtta: Sis om mul tarwitust, So sissen õnnistust. Sul sõ, jo, walwa, magga, ma, Sa ellat itõ mo sissen ka.

273. Ach mein Jesu sieh ich trete. Wiis. 51.

Sãtse, Jesus, minna tulle, Et pãiw otsa minne man, Nink õ pãle tulleman, Sinno palge ette, palle: Tõmba sõãnd, mõttid, meeld Henne pole ilma pããlt.

2. Minno pãiwa lãiwa mõda Rõppeste kui nole warb, Et ka neide pikkemb arw Ni kui lõõtswa tuul om nãtta, Ja kui wolõs jõggi ka, Kumma pea kadduwa.

3. Ent, oh nãtse! minna waine Olle siski holetõ, Et ma õ nink pãiwa so Itõles õõsis, Jesukenne. Mitto pãiwa lõpwa ni, Et ma kõhhalt unnine.

4. Mul om hãbbi kũl se õlle, Sest sa toidat, kait-
fat

fat mo S ni päiwa heldest jo: Milles ma ei otfi jälle,
Et ma karwalusseta Se eest so wwis tennada.

5. Nüüd ma tulle sinno mannu, Henge söbber,
palle so, Walgusta sa heldest mo, Et se päiw om möda
lännu. Olle sa mo walgustus, Uja hengest pimmedust.

6. Algata mul ikkes meelde Omme päiwi arwada,
Läüda söänd armoga, Sis ei jowwa pat mo neelda;
Kun sa päiw nink walgustus, Sääl ei rikku
pimmedus.

7. Walwa, kaitsa minno häste, Kallis önnisteg-
gija, Omma kange käega, Las so armo mulle paista.
Anna, et ma walwa ka, Eht kül uino maggama.

274. Walts Gott, mein Werk ich lasse. Wiis. 3.

So tenno Jummalalle! Mo tö om otsan nüüd:
Päiw läts parhilla alla, Käst mahha jätta tööd.
Sis jätta ma nüüd mahha Mo tekkü töises luus;
Ent, Jummal, sul ma tahha Weel laulda melehääs.

2. Mo silmi, söänd, kässi, O Jesus, Esä
Poig! So pole tösta häste, Nink ohroritse sul lik:
Sa ollet tö man abbis Mul tulnu täämbä kül, Nink
tennu kässi noppes, Ja joudo andnu mul.

3. Sa ollet mulle andnu Hääd terwust, Finitust;
Ma olle tö man tundnu So armo figgidust: Sis
pidi nüüd mo teggo Kül förda minnema; Ke sinmust
ei sa wälke, Ta tö om asjanda.

4. Ma kitta sinno, Jummal, Nüüd figest söämeest
Sel öddangutsel tunnil, Ja palle figest wäest: Oh
Tule sinna heldest Mo waise palwust nüüd, Nink
Taswata iks selgest Mo sisen ussu tööd.

5. Ni kui sa ennemuste Jo ollet öddangul Hääd
wiljalt näütnu töeste Ni mitimal usklikkul, Ke lotiwa
so

so päle, Sul söänd anniwa : Ni saat sa weel iks
meile Ka hääd siin teggema.

6. Kui Noa ommast laiwast Last wälja tuwikest,
Käänd temma jälle aufast, Eöi rahho kirjakest; Uts
öli leht suun olli Täl tullen öddangult, Gest tuus sis
Noa jälle, Et wihha löpnu maast.

7. Kats englit lähhat Jummal Sel Lottil öddan-
gul, Sis sai sel abbitumal Hä waht sel rassel ööl:
Ne weiwa sis ka tedda Saält wälja hommungul,
et temmal es sa hädda Gest tulle = wihmast sääl.

8. Ni om ka kirjast nätta : Elias se Proweet,
Kui maad lits nälja hädda, Sai leiba käl nink wet:
Ne kaarna tälle töiwa Jks leiba, lihha käl, Ja or-
jajis täl jäiwa Hommung = nink öddangul.

9. Ni saat sa, Jsfand, töttest, Ka warra, ilda
tääl, Jks andma ommast lättest, Mes ellun waja
meil: Oh lähhata meil taiwast So englid orjajis,
Meid pästma figest waiwast, Ja keelma kurratist.

10. O armas Jummal, kule Sis meije pallemist,
Me kihhelkunda kela Wee = tulle = kahjo eest. Nink
fest et rahwas mässap, Ja söddap, taplep tääl, So
latfi essi pessap, Sis sada rahho meil

11. Gest et so sönnä polest, Ka weel suur pimme-
dus, Nink kurratide kolist Saap kawwal oppetus;
Sis Jesus jä me mannu So pühha sönnaga, So
sakramentist anna Meil wäfte löpmatta.

12. Segä ma mahha jätta, Mo tööd, mo asia
ka, Nink söämest weel palle; Jsfand te hengust sa,
Nink päle hengus nakkap, Kumb püssip iggawes,
Kumb löpmatta iks saisp, Amen, ni söndko sis.

275. Nun ruhen alle Wälder. Wiis. 24.

Nüüd heng'wa innimisse, Mõts, tõpra, linnoſesse,
Kif ilm lät maggama, Oh touse meel nink mõtte
Nüüd ülles loja ette, Ke nakkap hengust jaggama.

2. Kus om se päiw nüüd jänu? Se om jo alla
lännu, õ assemelle saap. Sis mingo: Sest mo wal-
gus Om minno sissen, Jesus: Ke sõänd häste
walgustap.

3. Ja päiw om joudnu möda, Se wasta tähhe
paistwa, Säääl taiwa küllen hääst: Sel wiſil woi ma
olla, Kui Jesus kutsup tulla Mo taiwa pole armoliſt.

4. Se ihho tahhap mata, Nink reiwast ärraheita,
Mes koolmist tähhendap. Meil Jummal tahhap
anda õigusse reiwid lända, Ninkga meid Kristus
ehhitap.

5. Se pä, ne jalla, kässi Nüüd rõõmsa omma
essi, Et tõ om lõppenu. Sa rõõmsas südda! tai-
wan Ei ella sinna waiwan, Ent ollet häddast päästetu.

6. Nüüd pandkem luliikmisse, Tõ perra, sāngi
sisse, Ja wõtkem maggada: Kõl jowwap aig weel
tulla, Et kästas walnis olla Sel ihhus, mullan
hengada.

7. Mo silma rasses läwa, Parhilla Finni jäwa,
Kus jääp heng ihhoga? Meid sinno hoolde wõtta,
Mo mahha ärrajätta, Ent hoiſa Jõsa armoga.

8. So ſiwu alla wõtta, O Jesus häste katta, So
armsat latsekest. Kui kurrat mo taht neelda, Sis
lasse englid teelda, Nink hoida fige kahjo eest.

8. Ka teil, mo arma, olgo, Hå õ, nink ärra tulgo
Teil hädda, waiwa ka. Hääd und teil Jummal
andko, Nink wote ümbre pandko Meid englid õfel
walwama.

276. Christe

276. *Christe der du bist Tag und Licht. Wiis. 2.*
S Kriste, päiw om sinno káen, Ei pimme püssi
 sinno een. Me sband sinna walgusta, Nink
 töttehe meid jubhata.

2. Me palleme so, Jummal, weel, Oh! kaitša
 meid sel pimmel bööl, Nink hoija kige hädda eest,
 O Jesand, ommast surest wäest.

3. Meist rassedit und aja süit, Et kurrat ei te
 kahjo mit. Las lihha puhhas olla ka, Sis ellame
 käl holeta.

4. Kui silma läwa maggama, Sis lasse sband
 walwada. Oh! kaitša meid so káega, Nink pattu
 koormast awwita.

5. Sa risti=rahwa kaitšaja, So abbi meile läh-
 häta, Nink pásta meid süit hädda káest, So puhha
 wiije raije wäest.

6. O Mötte, rasse aja páál', Nink sissen ihho
 wangin táál. Me kurba henge rõmusta, O Jesus
 Onnisteggija.

7. Aww olgo Josal, Jummalal, Aww Pojal
 Onnisteggijal, Aww olgo puhhal waimul ka,
 Nink kittus ilma otsata.

277. *Christ der du bist der helle Tag. Wiis. 2.*
S Kriste, päiw ke ollet sa, O so een ei woi püssida.
 Sa paistat meile Jofast ka, Nink ollet walge
 oppaja.

2. Oh! armas Jofand, kaitša weel Mo pörge-
 linno eest sel bööl; Las meid ka häste hengada, Nink
 jáda ilma kahjota.

3. Kui silma läwa maggama, Sis lasse sband
 walwada, Meid awwita so káega, Et pattu ei woi
 saddada.

4. Me

4. Me pallem? Jesand Jesus Krust, Meid hoija hāste kurratist, Ke pūwōap meije henge tāāl, Et tāl ei sa joud meije pāāl?

5. Me ollem so so Perrandus, Mes saatnu om so Kannatus. Se tulli sinno Esfa kuest, Ke meid kink sulle iggawest.

6. Las sinno englid tulla ka Meid, sinno latfi, kait sama, Meil jāgo pūhha walwaja, Ke kurratist meid hoijawa.

7. Sis maggame nūūd rahhoga, Sest sinno engli walwawa. Sul, ainus Jummal, iggawest, Nuw kittus olgo sūddamest.

278. Die Nacht ist vor die Thür. Wiis. 5.

Som so lāwwe een, Nink ajap ārra walauft, Oh tulle, Jesuken, So meije hengel selgust; So man, o Jesuken, Om selge pāiw nink rōōm.

2. Las omma armo = tuld Mo pimmen hengen paista; Oh lāuta minno meeld, Et ma woi ussun saista: Mult aja pattu dōd, Kumb mo ifs kurbas teep.

3. Ma wōtti tūhjaga Kūl mitto pāiwi wita, Sa naksit arwama, Nink kirjotit kēl ūtte: Ma arwa esfi kūl, Et rasse wōlg om mul.

4. Kūl wahhest mo wōlg sādāl So man weel ūlles pantu, Sis ribu mahha weel, Las andis olla antu: Sest sinno werri om kēl tassa tennu maan.

5. Ma leppi sinnoga Nūūd wastfest jālle kōkko, So sōnna armasta, Nink pattu mudda pakke. So Waim mo ajako, Hā pole saatko mo.

6. So nimmel lamme ma Sis mahha wode pāle, Kūl hommen kutsut sa Tō mannu minno jālle; Mo tullu otfit, sa Jks ō nink pāiwa ka.

7. Ma magga, walwa sa; Ma magga Jesu hólman, Oh hoiija sinna mo, Kui terra, omman silman. Ja olle sinna sis Sel óól mo wahhinees.

279. Der Tag ist hin, mein Jesu bey mir.

Páiw lópnu om, Já, armas Jesus, mulle, Mo henge páiw! Et pattu d ei tulle: Mo ussu táht, mo hengen tósse sa, Uig om jo núüd, mo, Isfand, walgusta.

2. Ma laula sul, mo Jummal, fittust, tenno; Sul olgo auro, et mo tó kórda lánnu So nouwoga, ehf ma kúl rummal weel: So nouw om há, mes járg mul eál táál.

3. Ent úts om weel, mes mul teep mele-haigust; Ei olle mul weel ussun óiget saistust; Sa tijat kúl, o rahhu juurdleja, Et nórkusfest ma weel íks kummasta.

4. Sa tahhas sis mul, Isfand, andis anda: Jlm, kurrat, pat Wót minno sinnust káánda, Ma kabbitse, nink tulle taggasi, Oh leppi sis, nink já íks minnule.

5. Uskide Paas, mo hoidia nink mo Karjus! So kange móóf Mul olgo rómu warjus, Oh hoiija mo so sure wáega, Kui Pelial mo otsip hukkuta.

6. Ei suigu sa, kuj unni meil saap kátte, Oh aw-wita mo unnen háád ka tetta: O ello páiw! mo henge úllemb róóm, Já minnule, et páiw núüd lópnu om.

280. Der Tag ist hin, mein Geist und Sinn.

Wiss. 25.

Páiw lópnu om, Mo heng nink waim Eóist páiwa hennel odap, Kumb meid pástap táwweste, Wabbaust meil sadap.

2. Núüd om jo ó, Mo mannu já, Mo Jesus, kallis

Kallis walgus: Uja pattu pimmedust, Olle minno selgus.

3. Se päiwlik, näts! Jo alla läts; O öige päiwlik, Jesus, Waista sinna löpmatta Sodamen muk römus.

4. Ku nakkap ka Jo tullesma, Minn paistap pimmedussen; Oh et minna muudmatta Olles waggausfen.

5. Ne tähhele Ni kauniste Sel Eojal auwus paistwa; Onsa, kumma ütškörd sääl, Ni kui tähhe saiswa.

6. Mes ligunu Minn wässinu, Nüüd hengap maggusaste; Te, et ma so sissen ka, Jesus, henga häste.

7. Se waiklik ö. Din unnet hä, Et eggäüts woip mata: Lasse ilma mürrinat, Jesus, pea tada.

8. Ma tahha ka Nüüd murreta Mo wode päle heita; Las mo söänd, Jesuken, Sinno sissen mata.

9. Oh walwa sa; Minn patuenda, Et önnetust ek maitsa; Omme Englid lähbäta; Ke mo wötwa kaitsa.

10. Kas päiw ninn ö Saas peake Taad wahhet mahha heitma? Kui se wiinne auwo-päiw löppetust saap näütma.

11. Sääl illewän, Kun otta om Se leinamisse saisuus, Sältse wörra selgemb om Ku ninn tähte paistus.

12. Ei ennamb sa Sääl kadduma Jerusalemmi walgus: Gest se woon om essi sääl Eina päiw ninn selgus.

13. Halleluja! Oh olles ma Sääl, kun hääd hölle kuultas, Kun ilmjällejätmatta Pühha, pühha laultas.

14. O Jesuken, Mo rööm ninn ön! Oh walmista mo häste, Et ma sinno walgussen Jggawes sääl paista.

281. Der Tag hat sich geneiget.

Wiss. 3.

Wäim öddangulle lännu, O tullemisse pääl, Sul,
 Jummal, olgo tenno, Et ollet hoidnu weel läbbi
 isfalikko mele Me ihho, hengefest; Sa tahhas weel
 sel öölke Meid hoida kahjo est.

2. Ei olle, ei woi tulla Ma pääl, mes kindmas
 jääp, Kui jummalala arm woip olla, Mu Assi hukka
 lääp. Se päle minna loda, Ei jätta Jummal mo,
 Ma temmast armo oda, Gest abbi om mul to.

3. Ma anna henda tälle Siin turjan ilman weel;
 Gest mes om meije ello? Kui sillik wälja pääl, Kumb
 warra kaste ajal Jhosas karmast lääp, Nidetas mah-
 ha lajalt, Nink kuiwas pea jääp.

4. Oh! Jesand, andis anna Mo rasse pattu
 siid, Nink isfalikkult kanna; Ma palle armo nüüd.
 Gest kui sa tahhat nätta, Kui suur mo pattu koorm,
 Kus minna henda jätta; Mo pass om pörgo surm.

5. So armolikko palget, O Jesu, näuta mul, Mo
 mösse pattust walges Nink las mo ella sul. So
 Waimo mulle jätta, Ke minno oppetas, Et pattu es
 wois tetta, Ent armo perrandas.

6. Mo ihho, henge, ello, Mo maija auwo, hääd,
 Kit minna anna jälle So Jesa hoolde nüüd. So
 helde, wäggen kassi Mo hoitko, palle ma, Hääd
 furma anna essi, Mo waiwa lühhenda.

7. Mo hengest, armas Jummal, Ma anna tenno
 sul, Nüüd ilda waine rummal, Nink funni ello mul,
 Kig' armo eest, o Loja, So nimme kittusses; Kit
 pattu eest mo hoija, Mo henge önsusses.

282. Der lieben Sonnen Licht und Pracht.

Wils. 62.

Se armsa páiwa pai; minne Fáút omma fáúfi jálle, Ílm láts núúð maggamisfele, Te, heng, mes fúnnsi fülle; Oh astu róðmsaste Núúð taiwa lárwewe, Ja laula suust nink sðámost So Jesusfelle maggufast.

2. Kúl teije tábhe paistate, Teil om suur ehte, selgus; O saap teilt ehtet hennelle: Ent paljo selgemb walgus Om minno sðámen, Se taiwa páiwaken, Mo Jesus minno henge lust, Mo warri, kisp nink ommandus.

3. Kif innimisse, tðpra ka Sel ósel píúðwa mata: Ent úts om síski walwaja, Kel und ei olle teda. Ei suigu Jesu sílm, Mo temma hólmi kattap: Mo sídda walwfo temmaga, Et ta es walwas útsinda.

4. Oh árra pólgó, Jesuken, Mo halwa laulo mitte; Ei olle rahho sðámen, Enne kui ma so kitta: Ma to sul, mes mul om, Mo sóbber, minno róðm, Oh wótra ka mo tabtmist háás, Ma laula fülle kittusfes.

5. Soga lá ma núúð maggama, Ma anna henda fülle; Mo hoidja, minno páimenda, Nink olle warjus mulle. Ei pelga ónnetust, Ei surma, hukkatust: Ke Jesuga lát maggama, Se tðssep jálle róðmuga.

6. Oh tage pórgu waimo síst Mo Jesu majast wálja, Ei olle teil síin teggemist, Ei ma teid ennamb pelga; Se maja fange múúr Om taiwa wáe leer, Ne engli kaitswa tedda núúð, Ma nara kif teid kurratid.

7. Sis tabha ma núúð uinoda So hólman, armas Jesus: Mo tek so warri útsinda; Mo sáng om sínno heldus; So rind mo padjaken; Mo unni maggus

rõõm, Kumb ello sõnnast wälja keey, Nink minno henge sisse läap.

8. Ni saggede kui saap sel õõl Mo werru sonia tuikma, Ni saggest peap ka mo meel Nink südda armust liigma: Ma püüwa ütsinda Jks nida tännita: Sa Jesus, Jesus, ollet mul, Ma olle ka nink ja iks sul.

9. Nüüd ihho nalka hengama, Sul olgo rahho, terwis; Mo silma minge linni ka, Käl lät teil hengus tarwis. Ent melen olgo se, Ma ja iks Jesule; Sis om kil häste tettu kül. Hääd õõd, mo Jesus, anna mul.

283. Zinunter ist der Sonnenschein. Wiis. 2.
Se päiwlik läts jo Pojale, Nüüd tullep ruttult pinn me õ; Oh walgusta meid, Jesuken, Et meije ei käu pimmedan.

2. Sul olgo tenno sõamest, Et isfalikkust heldusfest Meid täambä fige kahjo eest So engli läbbi hoidnu hääst.

3. Oh anna andis armolist, Mes sinno wasta tettu meist, Ja ärra arwa meije süüd: Meil anna rahhollikko õõd.

4. So englid wahhis lähhäta, Et kurrat meid ee hufflota; Meid hoija heitimisse eest, Wee = tulle kahjo kána meist.

5. Nuw olgo Isfal, Pojale Nink selle pühhe Waimule, Sel kolmeainul Jummalal, Ni nüüd, kui ikkes iggawel.

284. Nun sich der Tag geendet hat. Wiis. 20.
Sest et se päiw om lõppenu, Nink päiwlik allan nüüd, Sis maggap kil, mes wässiinu, Ja ten nu rasset töõd.

2. Ent sa ei henga, Jummal, tööst, Sa ollet suigmatta; Sa wihtat ilkes pimmedust, Et walgus ollet sa.

3. Mo päle, Jssand, mötle ka Sel pimmet ösel sis, So engli wahti lähhäta Mül warjus armolisi.

4. Mo kaitsa kurja waimo eest So engli wäega, Ei olle mul sis pelgamist, Nink jä kül lahjota.

5. Ma tunne kül mo pattu süüd, Mo päle kaibap se; So Poja arm om siski nüüd Mo pästnu heldeste.

6. So Poig om minno wahhemees, Kui kohto ette sa: Ei sa ma hubla iggawes, Kui tedda kummarda.

7. Se päle uino maggamia Nüüd dige röömsaste: Mo Jummal wöttap walwada, Mes ma sis kurbas jä.

8. Kii tühja mötte tage eest, Nink minge omma teed! Mo Jummalalle te ma töest Mo hengen terkut nüüd.

9. Kui wahhest se om wiimine ö Sen hädda-orrut tääl, Sis sata minno taiwatte, Et so man olle sääl.

10. Nink nida ellia, Kõle ma, O Jummal, sinnule, Mo, ellun, surman awwita Sest watwast wimate.

285. Werde munter mein Gemüthe. Wiis. 13.
 S. Gregoge ülles, minno mele, Mötte tulge ette kül, Jummalala armo kitma päle, Mes om temma näitnu mul; Et om fige päiwa hääst Mitma raste waiwa eest Minno hoidnu nink ka kaitssnu, Et ei olle kurja maitssnu.

2. Tenno, kittus olgo sulle, Armas Jssa, üteldu, Et om sigginu tö mulle, Nink ma olle hoijetu, Mitmasuggu pättu eest, Sinno isalikkust wäest. Wainlast aijet sinna ärra, Et se mulle es te käära.

3. Ei woi tarkus arwo tetta Sinno sure immerdööst

Ei woi meel ka moista sedda, Kik mes tulley sinno
käest. Sinno arm om wäega suur, Otsata om tem-
ma juur. Nida ollet sa mo hoidnu, Et mo wain ei
olle löidnu.

4. Selge päiw om lännu möda, Jälle tulnu pim-
me ö, Päiw ei tahha meile jada, Et me rõõmsas
läässeme. Saisa, Jäsa, minno man, Sis mul wal-
gust pimmedan, Nink mo Süddamette paista, Ehk
ma johhu pimmen saisma.

5. Jäsand, armust andis anna Pattu nink mo
kurja süüd, Mes woip koormat mulle panna, Nink ka
murret sadap nüüd, Et mo kurrat wäega Põrgo tah-
hap tougata; Sest wõit sinna pästa ärra, Ärra nuhtle
pattu perra.

6. Ehk ma olle sinnu lännu, Tulle siski taggasi,
Sest so Poig om rahho tennu, Kul ta ristin waiwath.
Ma ei salga omma süüd, Siski sinno heidus nüüd
Om weel suremb, kui kil pattu, Kumma minnuft om-
ma tettu.

7. Oh! sa wagga henge paistus, Jggawenne kü-
nal ka, Kik sul annap minno moistus, Nüüd kui
lähhä maggama. Oh jä, minno Jummal, mul,
Et jo pimme nüüd om kül, Omma armo mulle näüta,
Et ma hirmust meelt ei heita.

8. Hoiä satanasse wõrgust, Pimmedusse wäe eest
Ke mo mitto kõrra põrgust Hirmotawa ommast
wäest: Jggawenne walgus jä Minnule, sis om kil
hä. Kui mo hengel ollet sinna, Waiwa sis ei tunne
minna.

9. Kul mo silma kinni läwa, Wässinu jo magga-
wa, Sis mo mötte sulle jäwa, Sinno päle taewa.
Minno heng sin Waimo wäest Nätko Jesust unnen
hääst,

háast, Et ma fangest já so pole, Nink náe ussun sinno hole.

10. Lasse minno rahholikkult, táámpá öse magga-
da, Raitsa minno armolikkult, Ratta mo so siwuga.
Ihho, henge, werd nink meelt, Wannambid, nink
mes mul weel, Söpru, wainlaist, noort nink wanna,
Minna fik so hoolde anna.

11. Hirno eest sa minno hoija, Rööromisfest ka
kaiisa táál, Et es wois mo többi löida; Olgo kar-
wen söa háál, Käna tulid nink wessi-wood, Akki-
surma kurja tööd, Et mo pattun surm ei wötta, Ei ka
hengel kahjo tötta.

12. Oh! sa wäggen Jummal, kule, Mes so lats
om-pallestu: Hoidjas já sel öfel mulle, Jesus körgest
kittetu: Pühha Waim, sa kallimb ön, Olle rööm
mo süddamen: Kule, mes ma palle sinno! Amen,
já: sa kulet minno.

Söömaja Laulo.

286. Danket dem Herren, denn er ist sehr.

Wiss. 42.

Et litte Isandar, ke om ni helde, Nink temma
arm nink tötte om ifs selge.

2. Ke, kui úts armolinne, rohke Jummal Om
sóli andnu ommal waisel lomal.

3. Sis laulkem puhast süddamest fik útten; Gul
olgo tenno, armas Jummal, tötten.

4. Ke kui úts armas Isäa hole kannat, Nink meil
so latsil sóli, joki annat.

5. So heldust öigest tutta meile anna, Nink sinno
päle, Isäa, lotust panna:

E 5

6. Jesusse

6. Jesuse, sinno arma Potalábbi, Ke so man
meije wahhe-mees nink abbi:

7. Se arwitago meid kii üttelisse, Rui latfi sada
Jesfa Niki sisse.

8. So pühha nimme kittusses nink auwus! Se
pále sago meist nüüd Amen laultus.

287. Den Vater dort oben, wollen wir.

Täsa, kórgen taiwan, Kikkem ikkes waiwan, Ke
nüüd onnast rohkest káest Om meid waiwi sóbt-
nu háást, Nink ka temma Poja, Ke meil Jesast an-
tu om, Meije õnne toja.

2. Laukkem kii nüüd tóttén, Sul meist olgo ütteri
Tenno, kittus, taiwa al, Jggawetsel Jummalal,
Ke bend' heldest náütnu, Nink meid omma armoga
Shholikkult toitnu.

3. Toja, sija astu, Wótta ohwrit wasta, Mes
nüüd sulle tome weel Sinno Poja nimme páál. Oh!
las há sul olla, Nink las temma kallist werd Massa
meije wólla.

4. Ei woi tulla ette, Ke sul massas kátte, Kii háád,
mes sa armsaste, Teggit meile waistille. Kes so mele
perra, Et kii sinno perralt om, Massap sulle árra?

5. Jesand, meile tótta, Laulo wasta wótta. An-
na meile andis táál, Kummast meil om pudust weel.
Se meid puhtas waiwan, Et siin armun ellame, Nink
sáál rõmun taiwan.

288. Nun laßt uns Gott den Herren. Wiis. 26.

Nüüd andkem Jesandalle Suurt tenno, kittust
jálle Kig' ande eest ni selgest, Mes ta meil' and-
nu heldest.

2. Meil ihho, henge annap, Ka neide eest hoold
kannap, Neidsammu háste hoijap, Nink ikkes rohkest
roidap.

3. Me

3. Me ihul annap toltust, Heng saap ka temmale
hoitus, Ehk käl surmlikko hawa Neist pattust meile
sawa.

4. Meil' arstis Reistus antu, Kumb essi ellus
pantui, Om surma risti podu, Eest om meil' õnsus
todu.

5. Ja saakrament nink sõnna Boip hädä wasta
panna. O pühha Watim meil' anna, Se päle
lotust panna.

6. Jesusse werri pattu Om katnu, ello andnu. Kui
arm nt suur siin waiwan: Mes same löidma tairwan!

7. Me palleme so selgest, Meid pattust hoija heldest.
Kik armo-hölmän kanna. Ja kaitsa noort nink wanna.

8. Meid pea õigen tõtten, Se sinna meid kik ütten
Siin wabbas pattu karrast So Poja Jesu verrast.

289. Singen wir aus Herzens Grund. Blis. 32.

Süüd laulkem suust nink süddamest, Nink kikkem
Jummalat kigest wäest, Ke meile armo näis-
tap weel, Nink toidap kik siin Ilma pääl; Ni lindu,
kui kik mõtsalisk, Ka nida andnu Jesus Krist Kik,
mes parhella södu meist.

2. Me orja tedda tennagem, Ni kui ka meise
Tohhus om, Nink tundkem temma armo tööd, Kumb
eggal mehhet temmu hääd, Et temma nahhast, lihast,
luust Om ütte säet kunstlikkust, Et silmist näep, nink
heitap suust.

3. Ni pea kui lats ello saap, Sis walmis, mes
täl tarbis läap, Jo temma emma ihun ka Om löida,
mes siin pürowap ta. Nink ehk käl lats om wäikenne,
Ei pu täl siski middake, Kunni se tullep ilmale.

4. Eest Jummal om jo lonu ma, Nink lassap
kik sest kaswada. Meid mälke, orgu kastap weest,

Et

Et tõpripil haina kaswaw neist, Leiba, o'ut, winä mul-
last toop, Ka rohkeste meil wilja loop, Mes innimen-
ne sõõp nink joop.

5. Wee sissfest kalso annetas, Nink lawwa päle
kannetas; Meist linnust munne munnetas, Meist poige
wälja harwotas, Sõgis neil' innimistele, Meid
hãrgi, lambid, Zikluge, Muud sadap Jummal
päle se.

6. Sest tenname nink pallem' weel, Et antas meil
üts helde meel, Et sedda õigest moistame, Nink Jum-
mala kãsku peame; Siin temma nimme aurusta,
Nink taiwan ikkes lõpmatta, Sis laulkem, Amen,
tennoga.

290. Herr Gott nun sey gepreiset.

Wiis. 17.

Spüüd, o suur Jummal, kuttus Nink tenno sago
sul, Et sa meid tennu sõõnus, Nink andu joki kül,
Et me so armo näeme, Nink ussun kindmas jãme, Et
Jummal õllet meil.

2. Eh' ollem roga wõtnu Kõl lija himmuga,
Nink lãbbi meile tõtnu So wihha nubtlus ka;
Siski armust lasse sinna Meil' sedda andis minna,
Et masnu o n so poig.

3. Ni sago ikkes toitus Me Heng siin sinno wãest,
Nink Kristussen ka hoitus Kõl suggu pattu eest, Et
woime ilma nãlja Jks hãddan kange olla, Nink ella
iggãwes.

4. So nimmi pãhha olgo, O armas Jsa, meil,
So rikus meile tulgo, So tahtminne sündko weel;
Meil leiwa-jakko anna, Me pattu armust kanna, Nink
pãõta kurjast meid.

291. O Gott

291. O Gott wir danken deiner Güte. Wiis. 1.

Dummal, meije tenname So heldust läbbi Poja,
Et ollet sõõtnu rohkede Meid, taiwa nink ma
Loja. Riik, meä ellap ilma päääl, Sa sõõdat, jodat
esfi tääl; Sul olgo auro nink tenno.

2. Kui nüüd me ihho sõõdet om, Kumb nullas
peap sama, Mi olgo meije henge rõõm So sõõna,
Kumb saap jäma; Sa tabhas sedda kostuta Segä,
nink ilmast arowita So taiwa rõõmu pole.

3. Auro, kittus olgo iggawest, O Dummal Jesa,
sulle, Ke minno päästis pattu wäest, Nink annit Poiga
mulle; Sest loda minna temma päääl, Nink olle
temma omma weel, Sul iggawestses aurous. Amen.

Sõõa nink Hädda Njal.

292. Wenn wir in höchstem Nothen seyn. Wiis. 2.

Kui meil om suremb hädda kæn, Et ei sa lõitus
meije wæn Ei ütifik nouw, mes arowitap, Ehk
eggamees kül murretap:

2. Sis rõõmus meile tulley se, Et me fik ütite tulle-
me, Nink pallem sinno süddamest; Meid päästa
Eige hädda kääst:

3. Nink meelt so pole tõstame, Riik pattu ülle ikke-
me: Meil onna andis meije süüd, Nink kána nuht-
lust ärra nüüd.

4. Mes sinna ängat armoga Neil, Kumma sinno
pallewa, So Poja nimmel Jesu Krist, Ke wahhe-
mees om meije eest.

5. Sest tullemme nüüd risti al, Nink kaibame sul
Dummatal, Et mahha jättet olleme, Nink suren wai-
wan ellame.

6. Me

6. Me pattu ärra kawwatse, Ze meid neistfam-
must wallale. Meid hädda sissen awwita, Nink li-
gest waiwast wabbanda.

7. Et meije woime römuga So se eest perrast ten-
nada, Nink kuulda sinno sõnna hääd, Jks fitta sinno
siin nink säät.

293. Wend ab deinen Zorn, lieber Gott. Wiis. 27.

Weist kána, Jummal, omma wihha ärra, Nink
jätta omma werrišt wiisa perra. Meid ärra
nuhtle sinno kangest hirmust, Ent heldest armust.

2. Geseit kui sa tahhat pattu palka anda, Kes woip
sis sinno kät nink wihha kanda? Kit lodu-
asjal olles hukka minya, Kui nuhtlet sinna.

3. Las pattu andis-
andmist meid sult lbida, Nink
lasse armo kotho ille káwwa; Geseit sinno wiis om,
et sa armo heidat Nink heldust náütat.

4. Me olleme jo wáise, mullast lodu, Ka waiwan,
pattu sissen ilmal' todú. Urrasaatko hukka meid,
waišt tuhka põrmo! Ent anna armo!

5. Oh! kae Poja surma, raigi, paifi, Ke pääst siin
omma werrega meid waišt, Nink last meil wallal'
omina kúlge tetta, Nink swánd náтта.

6. Geseit, Jsa, ärra las meid hukka panna, So
armo-
Waimu Kristusen meil arma. Ze meid
lit õnsas lábbi Jesu werre, Kui táiwa perre.

294. Nimm von uns Herr du getreuer. Wiis. 18.

Oh! wõtta, armas Jummal, táält Kit rasse nuht-
lust meije pääält, Mes meije teennu pattuga, Kumb
tõttest om ilmawota, Meid hoija sõast, waino wáest,
Ka nália, falli aja eest.

2. Sul olgo halle sullast, Ke armo püwwap
kotho eest. Kui õiget palka tahhat sa Meil meije tõ
eest

est tassoda, Sis kii se ma-ilm hukka läöp; Ei olle üts, te saisma jäöp.

3. Meid, Jesand, armust arowita, Nink rõmu meile läkita. So armo näüta wäggewast, Meid ärra nuhtle nobbedast. Te, et so arm-meil kindmalt jäöp, Nink et so wiwha ärra läöp.

4. Mes ollet sa ni wiwhane Meil waisil innimistille? Om, Jummal, kül jo teda sul, Et meije ollem' selge muld. So silmi een ei olle ka Kii meije nõrkus fallaja.

5. Me ollem pattust rikkotu, Nink kurratist ka hukotu; Ilm, meije lihha, werri ka Meid ikkes tahhap kiusata. Sa tunnet sedda ütfinda, Meid pea ülles armoga.

6. Oh! möttele Poja surma pääl', Nink kae temma raigi sääl, Me omma jo kül masnu häst' Kii innimiste pattu eest. Sest meije rõõmsa olleme, Nink sijnust armo odame.

7. So käega meid jubhata, Me maad nink lina õnnista. So sõnna anna meile kül, Nink kela tapmist kurratil. Oh! anna õnsat tunnikest, So mannu jäda iggawest.

295. Du Friede-Fürst Herr Jesu Christ.
Sa rahho-Wörst, o Jesu Krist, Sa Jummal-Innimen, Me abbi-mees sa ollet tööst, Kui hädda tulley tän'. Sest ütfind' tääl, so nimme pääl, So Jesa pole heikam.

2. Suur hädda om nüüd meije käen, Et sõan ellame, Ei olle abbi kenti wäen, Sul ütfinda om se; So Jesaga meid leppita, Et wiwhan meid es nuhtles.

3. Nüüd möttele, Jesand Jesus Krist, Et ollet abbimees, Nink arowita meid armolist, Et södda meid
es

es sõõs. Las eddispáid' so sõnna meid Hään rahhun
iffes kuulda.

4. Kik tenitu kúl om meist tää́l Se wainw, mes
meil om nüüd; Se arm fise' olgo suremb weel, Kui
meije pat nink süüd. Sest arwita nüüd armoga,
Nink anna pattu andis.

5. Suur willitsus nink wainw om saál, Kun Jum-
mala wits lõõp, Ent suremb hädda tullep pää́l, Kun
sõdda árra sõõp; Ei murretse saál útsike, Mes há ehl
õige olnes.

6. Uuw perrast saál ei holita, Kik kõhhus põlletas,
So sõnna ei sa kuultus ka, Ent temma laidetas. Sest
pásta nüüd, nink aja siit Kik sõdda, waino árra.

7. Me sõánd sinna walgusta So armo waimuga,
Et naljas se ei arwata; Sis jääp heng kahjota.
O Jesu Krist, sa ollet wist, Ke sedda kik woip tetta.

Põuwa nink Wihma Ujal.

296. Ach Gott, wie manches Herzeleid. Wiis. 18.

S! Jummal õige sundija, Kui rasse om so wihha!
Kumb ülli sure witsaga Káup ülle õige lihha. Kui
sinna taiwast kinnitat, Nink meije pále wihhastat,
Sis kik, mes ellap, leinap.

2. Ei salga meije omma süüd, Meid anna meile
perra. Las meid so pále lota nüüd, Nink kána hädde
árra. Las tulla (^{wihma}_{kuiwa}) õnne gaan, Me wiljal,
Kumb om waiwal maan, So pühha nimme perrast.

3. Mes sinna kirjan towotat, Saat sinna andma
meile, Kúl háste sa kik mälletat, Ni táámhá kui ka
heilá. Ei wõlsti sinno sõnna mit, Kui enne olnu ni ka
nüüd. So sädus saisap kinni.

4. Ei

4. Ei woi ne wõra Jummal Meil waisil
 (wihma) anda; Sa woiit kül taiwast walmista, Nink
 (kuiwa) meije hõle kanda. Sul ütfinda om melewald, Meil.
 (wihma) anda tullusalt. O! Jesand, meije Jummal.

Reisi = Paul.

297. Zere esu Christ, der du selbst bist. Wiis. 38.
 Jesuken, Ke sa siin maan Kül lajalt umbre
 käänu; So surest wäest om algmissest Kik ma
 nink merri sanu.

2. Kül jowwat sa iks tallita, Et õige te pääal
 kääne, Ilm murreta nink rahhoga siin hädast möda
 läme.

3. Nääts Jesuken, mo mötte om So peljun
 (lää) minna: Oh arowita So armoga Sis min-
 no termelt sinna.

4. Oh õnnista Mo reisi ka, Et ots saas pea kätte:
 Et kõrda lääs Nink jiggines, Mes minno kõhhus tetta.

5. Oh jubhata Mul täamba ka Mo te pääal wagga
 feltsi, Kumb tassane, Ei armatse Luigjomist, wand-
 mist, wõlfi.

6. Oh lähhata So englid ka Mul te pääal abbis
 häste, Et taggasi Saas jääeke, Kik termelt koddun
 näesse.

7. Oh Jesand te, Et minnake Wois sedda reisi
 tutta, Kumb üllem om, Kui kik siin maan, Et tai-
 wawe ma tõtta.

8. Las minno sis, Kui küllalist, Kik lihha himmo
 tada, Nink sinno wäest Ka sõamest Kik waiwa
 kannatada.

9. Kui surma päiw, Se wiimne waim, Mul üts-
förd johhup tulla; Sis reisip wiist Gest ilmast süst
Heng taiwa, ihho mulda.

10. Säääl üllewän, Kun otsan om Kik waiwa-
linne ello; Ei kisu hirm, Ei ka se surm Mo Jesu
hõlmast jälle.

11. Ei olleke Sis minnule Säääl õsel ennamb
kääwra. O maggus paig, O armas aig, So perra
minna nõuwa.

Otsa-Laul.

298. Amen Gott Vater und Sohne.

Amen Nuuw Jssal olgo, Nink Poyal kittus tulgo ;:
Waim kinnitago ussun, meid ussun, Meid tekko
õnsas, Amen ;:

2. Amen kül sa woit tetta, Et same Kristust nä-
ta ;: Kui temma pilwen tullep, kui tullep, Meid tai-
wa wõtma, Amen ;:

3. Amen rõõm olgo meile, Nink kittus Jumma-
lalle ;: Kik tulge ütte kofko, kik kofko, Nüüd õigen
ussun, Amen ;:

4. Amen surm ei te hirmo, Gest Kristus annap
ello ;: Ke eesmäält hauda pantu, om pantu, Nüüd
ellap ikkes, Amen ;:

5. Amen heng Jsa kittap, Waim Kristust
tundma sadap ;: Se saatko meid kik kofko, kik kofko,
Säääl tõijen ellun. Amen. ;:

Pitania, ehk Palwe kige Tarwistusse perrast.

Kürie, Eleison!
Kürie, Eleison!

Kriste, Eleison!
Kriste, Kule meid!

Joland

Jesand Jummal, Jesa Taiwan

Heida Armo meise päle!

Jesand Jummal Poig, sa ilma Onnisteggisa,

Heida armo meise päle!

Jesand Jummal, pühha Waim,

Heida armo meise päle!

Olle meile armolik

Anna armo, armas Jesand Jummal!

Olle meile armolik

Urowita meid, armas Jesand Jummal!

Rige Pattu eest,

Rige Esitussse eest,

Rige Kurja eest,

Kurrati Kawwalussse nink Pettussse eest,

Kurja äktilisse Surma eest,

Jummala = Witsa nink kalli Uja eest,

Sõa nink Werre Urrawallamisse eest,

Riia, Mässamisse nink Waino eest,

Eulle = nink Wee = Rahjo eest,

Mäisse nink Kurja Ilma eest,

Jggawetse Surma eest,

Hoia meid,
armas Jes
sand Jums
mal!

Läbbi sinno pühha Sündmissse,

Läbbi sinno Surma = Maadlemisse nink

werritse Higgonemisse,

Läbbi sinno Risti nink Surma,

Läbbi sinno pühha Üllestõsssemisse nink

Taiwa = Minnemisse,

Meije wiimsen Häddan,

Wiimset Kohto = Päiwal,

Urowita
meid, armas
Jesand
Jummal!

Meije waise Pattatse palleme,

Sa tahhas meid kuulda, armas Isfand Jummal!
 Nink sinno pühha Kristi = Kerkut wallitseda nink hoita,
 Kif Piiskoppe, Kerk = Esfandid nink
 Kerko = Teenrid sinno õnsalikko Sõn-
 na nink pühha Ello man piddada,
 Kige Umbussu nink Pahhandusse eest Kule meid,
 hoita, armas Is-
 Kif Arrafessinuid nink Hukkotetuid jälle sand Jum-
 õige Te päle sata, mal!
 Kurratit meije Jalgu alla sõtku,
 Usfutawid Teoleisi sinno Poimo sisse
 lähhätada,
 Sinno Waimo nink Wätke Sõnnale
 anda,
 Kif Kurbe nink Mõrku arwitada nink
 rõmustada,
 Kigille Kunningille nink Wallitsejille
 Rahho nink Arraleppitamist sata,
 Meije Keisrine nink temma Sõdda =
 Wäele ikkes Woimust sinno Wain-
 laste wasta anda,
 Nink meid sinno Wainlaiste, Türgi
 nink Pawusti, Jummal = Teota-
 missse, hiemsa Rõõromisse nink Häu-
 tusse eest armosikkult hoita,
 Meije Wannambid Linan nink Maal
 juhhatada nink kaitsta,
 Meije Kihhelfunda nink Koggodust õn-
 nistada nink hoita, armas Is-
 Kigille, kumma Hädda nink Wairwa sand Jum-
 sissen omma, Abbi näüta, mal!

Kigille,

Rigille Kasfejallutsille nink Jmmetajille
 römuliikko Suggu nink Siggidust anda,
 Kik Latsi nink Többitsid hoita nink kaitsa,
 Kik süta Wangi wabbas nink wallale
 laske,

Kik Láske nink perra jánu Latsi, kaitsa
 nink neide eest holitseda,

Kike Innimiste päle Armo heita.

Meije Wainlaisille, Verrankiusajille nink
 Teotajille andis anda, nink neid
 ümbre käända.

Willa Nurme pääl anda nink hoita,
 Nink meid armoliikult kuulda,

O Jesu Krist, Jummal Poig.

O! sinna Jummal Woon, kumb se Ilma Pattu
 kannap, Heida Armo meije päle!

O! sinna Jummal Woon, kumb se Ilma Pattu
 kannap, Anna meile iggawest Rahho!

Kriste, Kule meid!

Kürie, Eleison!

Kriste, Eleison!

Kürie, Eleison! Amen.

Josand, ärra nuhtlego meid mitte meije Pattu
 perra;

Nink ärra rasfogo meile mitte meije kurja Tõ
 perra.

Jummal, anna Rahho omma Ma sissen, Onne
 nink Armo kigelle Saisusfelle.

Kollektä, ehk Kerko-Palwusse, kumbe
 Altari een lauletas.

Kristusse Tullemisest.

Armas Josand Jummal, ärrata meid ülles, et
 meije walmi olleme, kui sinno armas Poig tul-

lep, tedda Rõimuga wasta wõtma, nink sinno puhta
Süddamega orjama, läbbi fesamma sinno Poja
Jesuse Kristusse, meije Isanda, ke sinno nink
pühha Waimuga ellap nink wallitsep, üts töttelik
Jummal, littedu iggawes. Amen.

Kristusse Sündmissest.

S igewäggewanne Jummal, meije palleme sinno,
et meid sinno aino sündinu Poja wastne Sünd-
minne läbbi Eihha ärralunnastas, kumbe wanna Dr-
jus Wattu Jffi al wangin peap, et meije tedda, kui
Lunnastajat, Rõimuga wasta wöttame; nink kui tem-
ma saap tullemä kõhhu moistma, meije julgeste woime
kaeda Jesuse Kristusse meije Isanda päle, ke
sinno nink pühha Waimuga ütten ellap nink wallit-
sep, üts töttelik Jummal iggawest. Amen.

Wassel Ajastajal.

S igewäggewanne, iggawenne Jummal, kummasi
fik hä Ande meile sawa nink tulleva, meije ten-
name sinno fige sinno Häteggemisse eest, mes sinna
meile minnewal Ajastajal waimolikkult nink ihholik-
kult ollet näüttnu nink tennu. Meije palleme sinno
Armo, sinna tabhas meile nüüd jälle ütte õnnelikko
nink rõmulikko wasset Ajastaiga anda, fige Kurja
nink Rahjo eest armolikkult hoita, nink omma jum-
malikko õnnistussega meid täüta. Läbbi Jesuse
Kristusse sinno Poja, meije Isanda. Amen.

Weel üts Palwe wassel Ajastajal.

S iggawenne Jummal Poig, kallis õnnisteg-
gija, ke sinna sol Päiwal ollet umbreleigatu, nink
Jes-

Jesuses nimmitetu, Meije palleme sinno Süddamest, olle nink já sinna ka meije Jesuses nink Onisteggijas, ja arowita nink pásta meid árra tigest Pattust, sesamma sinno pühha Nimme Auwo perrast. Amen.

Kolme Kunninga Päiwal.

Tigewäggewanne Isand Jummal, ke sinna omma ainust Poiga neile Hommungo. Ma Targulle Eáhhe lábbi ollet arowaldanu, anna meile armolikkult, et meije, kumma Usu lábbi ka olleme nakkanu tedda tundma, sinno jummalikko Arowustusse Sündmisselle ka same sadetus, lábbi sesamma sinno Poja, Jesusse Kristusse, meije Isanda. Amen.

Küünle Päiwal.

Tigewäggewanne, iggawenne Jummal, messe palleme sinno Süddamest, anna meile, et meije sinno armsat Poiga tunneme nink kittame, nida kus pühha Simeon tedda armsaste Hólma om wótnu, waimolikkult nánnu nink tunnistanu; lábbi sesamma sinno Poja, Jesusse Kristusse, meije Isanda. Amen.

Maria Kulutusse Päiwal.

Isand Jummal, tairwane Iosa, meije teaname sinno sinno ilmwáhapajatamatta Armo eest, et sinna meije waiste Pattaste pále ollet móttelnu, sinno Poiga meije Eihha sisse lábhátanu, nink tedda meije perrast lastnu Innimisses sündida: Meije palleme sinno, sinna tahhas lábbi omma pühha Waimo meije Eodánd walgustada, et meije temma Sündmissest, Kannatussest nink Surmast henda rómustame, tedda meije Isandas nink iggawetses Kunningas tunnistame

tame ninf wasta wöttame, ninf läbbi temma, sinno
ninf pübba Waimuga, iggawes ellame, ninf önsas
same; läbbi sesamma meije arma Jesanda, sinno
Poja Jesusse Kristusse. Amen.

Kristusse Kannatussest.

Armolinne, iggawenne Jummal, fe sinna ömmale
ainole Pojale ei olle Armo andnu, enge ollet
tedda meije Eike eest, Surma sisse ärra andnu, et
temma meije Vattu Risti kullen pididi kandma; anna
meile, et meije Südda nisugautsen Ussun eäle ärra ei
hirnu, ei fa pelga; läbbi sesamma sinno Poja, Jes
susse, Kristusse meije Jesanda. Amen.

Kristusse Üllestössemisest.

Sfigewäggewänne, iggawenne Jummal, fe sinna
omma aino sündinu Poja, meije Jesanda
Jesusse Kristusse läbbi perrast ärrawäartu Sur
ma, Sisseminne mist Ello sisse ollet arowanu, ninf
läbbi temma Üllestössemisse figelle Imale Önnistust
faatnu, ninf se man meije Ärraleppitamisse kindmat
Leppingut tennu: Meije palleme sinno, sinna tabhas
meije Himmo se iggawetse Ello pole ülles aiada, ninf
tárowelikko Wabbausse taiwalikko Ändid anda; läb
bi sesamma meije arma Jesanda Jesusse Kristusse,
sinno Poja, fe sinno ninf pübba Waimuga ellap ninf
wallitsep, töttelik Jummal, kittetu iggawes. Amen.

Kristusse Taiwan-Minnemisest.

Sfigewäggewänne, iggawenne Jummal, meije
palleme sinno, anna meile, et meije fa ömme
Möttidega Taiwan ellame, Eik, mes, taiwalik om,
ostime

otšime ninf mötšeme: ötše nida kui meije ussume, et sinno ainus sündinu Poig, meije Önnisteggija, Taiwatte om ülles woetu; läbbi sesamma meije arma Isšanda, Jesusse Kristusse, ká pühha Waimuga ütten sinnoga ellap ninf wallitšep, üts töttelik Jummal, iggawes. Amen.

Pühhas Waimust.

¶ Jummal, ke sinna omma Usšide Šöämüd pühha Waino Walgustamisšea ollet oppetanu, ninf ütte krištilikko Koggodust koggonu, anna meile, et meije sensamman Waimun ka digid Wööttid peame, ninf henda temma Römustamisšest itkes römustame, et temma, läbbi omma Wäe, meije man šainas, meije Šöämüd armoliikkult pohhastas, ninf figesuggutše Waino eest hoijas et sinno Koggodus minšifuggutšel kumbel Wainlaste Päletükmissē läbbi ei kurbasteta, enge fige Šötte šisfen johhatetas, kui meile sinno Poig, meije armas Isšand Jesus Kristus, om tootanu, ke sinnoga sesamma Waimuga ütten ellap ninf wallitšep, üts töšine Jummal, šittetu iggawes. Amen.

Kolmainust Jummalast.

¶ figewäggewänne, iggawenne Jummal, ke sinna meile omnulle Šullasille Armust ollet andnu, dige Usšu Šunnistamisšen šē iggawetše Kolmainoušse Nurwustust tutta, ninf sesamma Wäe ninf Woimussē Ainušt kumardada; meije palleme sinno, anna meile, et meije nišuggutše Usšu Rinnitusse läbbi itkes figesuggutše Waino eest šame hoijetus, läbbi Jesusse Kristusse, meije Isšanda, sinno Poija, ke sinnoga, pühha Waimuga ütten, ellap ninf wallitšep, üts töttelik Jummal, šittetu iggawes. Amen.

Jani Päiwal.

Jesand Jummal taiwane Josa, ke sinna pühha
 Jani, sedda Riistjat, Tunnistajas ollet lähhä-
 tanu, Jesust Kristust, wagga nink ilma süta Jum-
 mala Wona ollewat, kumb lige Ilma Battu pidit
 Kandma: meije palleme sinno, walgusta meid omma
 pühha Waimo lähbi, et meije sedda Tunnistust
 ussume, sest henda rõmustame, nink õige Usfuga se
 sisten jame, Janiga Kristust ussu nink Elloga
 ülestunnistame, ja temma nink lige Uskiidega igga-
 wes õnsas same; sesamma sinno arma Poja, Jesusse
 Kristusse, meije Jofanda lähbi, Amen.

Maria Kaemisse Päiwal.

Jesand Jummal, taiwane Josa, meije tenname
 sinno lige sinno Häteggemisse eest, nink palleme
 sinno allandikkult, hoija meid, pühha Meitsi Maria
 Oppetusse perra, Kõrkusse nink libhalikko Julgusse
 eest, nink anna meile, et meije õige Allandussega, sin-
 no Peljo sisse jame, nink sinno Sõnnast kinni peame,
 et sinno Heldus nink Onnistamine ikles meije man-
 alles, ja meije ütstõrd iggawes õnsas saasfeme, lähbi
 Jesusse Kristusse, sinno arma Poja, meije Jofan-
 da, Amen.

Mihkle Päiwal, pühhist Englist.

Jesand Jummal, taiwane Josa, ká sinna omme
 Englid Innimiste Kaitijsis nink Hoidijs, wasta
 Kurrati Kõõromist, nink Ilma Kurjust ollet sädnu,
 meije palleme sinno, sinna tabhas nisuggust Kaitismist
 armolikkult meije üle üllespidada, nink lähbi omma
 pühha Waimo arowitada, et sinno Tahtmine nida
 sin Ma paaal meije Innimiste man, kui Taiwan
 sinno

sinno Englist, woissi sündida, et meije siin sinno Taht-
misse perra woissime ellada, nink sääl iggawes sinno
fitta; lábbi Jesusse Kristusse, sinno Poja, meije
Jesanda. Amen.

Muil Uig = Pühhapäiwil.

Jesand Jummal taiwane Jsa, konna sul ei olle
W há Meel waiste Pattatside Surmast, ei lasse
neid ka háál Meel hukka sada, enge tabhat, et nem-
ma ommast pattatsest Ellust umbrekáandwa nink
ellawa: seperrast palleme sinno Süddamest, sinna
tabhas sedda Nuhtlust, kumba meije omme Pattuga
Eul olleme árra teninu, armolikkult meije páált árra
Láanda, nink eddispáide ommast Heldussest meile
anda, et meije omme Pattu mahha játtame, henda
figest Süddamest sinno pole káname, nink sinno Poja
Jesusse Kristusse Kannatussest nink Kúlteggemis-
sest henda rómustame, nink wimate se lábbi iggawes
ónsas same, lábbi sesamma sinno arma Poja Jesusse
Kristusse, meije Jesanda, ke sinno nink pühha
Waimuga ellap nink wallitsep, úts töttelik Jummal,
fittetu iggawes. Amen.

Weel úrs Palwe muil Uig = Pühhil.

Jesand Jummal, taiwane Jsa, meije palleme
W sinno, wallitse meid nidade omma pühha Wai-
muga, et meije figest Süddamest sinno Sónna ku-
leme, ussume nink wasta wóttame, ka pühha Páirwa
óigede pühhándame, et meid lábbi sinno Sónna ka
pühhándetas, Jesusse Kristusse, meije Jesanda
perrast. Amen.

Palwussest.

Jesand, figewággewánné Jummal, ke siina
W Háddaliste Puhkamist árra ei pólle, nink murre-
liffe

likko Süddäme Dotmist ei lasse tühjas sada; kae jälle meije Palwe päle, kumba meije omma Hädda sissen sinno ette tome, et lik, mes Kurvatist nink kurest Innimissist meije wasta tössöp, wois sada tühjas tettus, nink sinno Jummalikkust Nouwust ärra häetetus, et meid figest Riufatussest ärra västetas, nink meije se eest sinno sinno Roggodussen ikkes littäme nink tenname; läbbi Jesusse Kristusse, sinno arma Poja, meije Josanda. Amen.

Perran Juttust.

Josand Jummal, taiwane Josa, meije tenname sinno, et sinna ollet lasenu omma Sönnä puhkaste nink selgeste meile kulutada, ja Armo andnu, fedda nüüd Tähyele = pannemissäga kuulda; meije palleme sinno Süddamest, anna armo, et meije es olles ütsinda Sönnä Kuulja, enge ka Teggija, pea ka fedda meile, ja meije latsille Ilma Otsani; läbbi Jesusse Kristusse, sinno arma Poja, meije Josanda. Amen.

Palwe = Redel.

Armas Jummal, taiwane Josa, meije tenname sinno Süddamest, et sinna lasset meile, läbbi Jesusse Kristusse, Wattust = käändmist nink Wattu Andisandmist kulutada: meije palleme sinno allandikkult, et sinna essä tahhas läbbi omma Waimo meile öiget Wattutundmist anda, Mele = parrandamist ja Usu = Eööd meije sissen tallitada, n. sensinnatsen önsalikkun Pölvöen meid hoita meije Ello Otsani: Jesusse Kristusse, sinno armsa, Poja, Meije Josanda perrast. Amen.

Pühha

Pühha Öddango = Sööm = Uja Önnistaminne
 sünnip meije Kerfun nidade:

Enne Wälia-jaggamist laulap Kerf = Esand.
 Se Isfand olgo teijega.

Koggodus kostap:

Minf sinno Wainuga.

Kerf = Esand:

Üllendage omme Söamid.

Koggodus:

Meije üllendame neid se Isfanda pole.

Kerf = Esand:

Tennagem Jummalat, meije Isfandar.

Koggodus:

Se om ðige ninf kohhus.

Kerf = Esand:

Ööttelikkult, se om ðige ninf kohhus, se man melle
 ka önsalik, et meije sinno eggal Ujal ninf Eigin Paigun
 tenname, o pühha Isfand, figewäggewänne Isja,
 iggawenne Jummal! läbbi Kristusse meije
 Isfanda.

Perrast sedda sünnip se Önnistaminne.

Meije Isfand Jesus Kristus, sel Söl
 fui temma saije ärra antus, sis wöt temma
 Leiba, tennas, murs, ninf and ommille
 Jüngrille ninf üttel: Wötke, söge, se om
 minno Jhho, kumb teije eest antas. Sedda
 tekke minno Wälletusses.

Selsam.

Selsammal kombel wõt temma ka Karris-
fat, perrast Oddango Sööm Uiga, tennas
nink and neile nink üttel: Wõtke nink joge
fik se sisist, seshunane Karris om se wastne
Lepping minno Werren, kumb teije nink pal-
jode eest ärrawalletas Pattu Andisandmis-
ses. Sedda tekke, nisaggede kui teije sedda
jote, minno Mälletusses.

Perrast lautas:

Pühha, Pühha, Pühha om se Jesand Zebaoth,
Taiwas nink Ma om täüs temma Kittust. Hosinna
Körgen.

Sis kånap henda Kerk=Esand Rahwa pole
nink üttelep.

Pallekem eigest Süddamest, nida kui meid meije
Jesand nink Önnisteggija Kristus Jesus essi om
oppetanu nink käftnu pallelda, nink armolikko Kuul-
mist tootanu.

Perrast laulap temma:

Meije Jesa, se sinna ollet Taiwan, püh-
händerus sago sinno Nummi. Sinno Kull-
tulgo meile. Sinno Tahminne sündko, kui
Taiwan, nida ka Ma pääl. Meije päiwa-
likko Leiba anna meile tämbä. Nink anna
meile andis meije Süda, nida kui meije andis
anname ommulle Süüdleisille. Nink ärra-
saatko meid mitte Kiisatusse sisse.

Roggodus:

Enge pästa meid ärra Kurjast. Amen.

Sis

Sis laultas:

O Jummal! sinna wöttat henne päle
 Eil Jima Pattu, olle meile armolik.

Kerk-Esfand.

Se Jesanda Rahho olgo eggal Ujal teijega.

Koggodus:

Nink sinno Waimuga.

Sis antas Kristusse Jhho nink Werd Lawa
 wale Tullejille.

Perrast Öddango-Sööm-Uja.

Kerk-Esfand.

Se Jesand olgo teijega.

Koggodus:

Meile sündko sinno Edna perra.

Kerk-Esfand.

Tennagem:

Meije tenname sinno, ligewäggewänne Jesand
 Jummal, et sinna meid fesinnatse önsalikko Ande,
 sinno Poja Jhho nink Berre läbbi ollet kostotanu,
 nink palleme sinno Armo, et sinna meile sedda lasjes
 figgida kindmas Ussus sinno päle, nink tullitjes Ar-
 mus meije like seän; läbbi Jesusse Kristusse sinno
 Poja, meije Jesanda, fe sinno nink pühha Wai-
 muga ellap nink wallitsep, üts töttelik Jummal, kit-
 tetu iggawes. Amen.

Sis laultas se Önnistaminne.

Kerk-Esfand:

Se Jesand töstko omma Palget ülle meid, nink
 olgo meile armolik.

Koggodus:

Se Jesand töstko omma Palget ülle meid, nink
 andto meile omma Rahho. Lau

I. Paulo-Wisi Register

Tumb näütap, kuitas ütte Paulo mitma Wisi nink mitma
Suggutsid Paulu ütte Wisi päle woit laulda. Genkojus
 1. Wisi al om üttesa suggusi Wisi nätta, kumma muste Läh-
 tega trükkitu, ommetc woit sa fik neid Paulu, kumma eesmätsse
 Wisi alla kofko pantu, eesmätsse Paulo-Wisi perra laulda,
 kui tahhat; Ehk woit hennele fige tutwambat nink Paulo päle
 sundiwat Wisi ärra wallitseda, ni kui ka siin om näidetu,
 sest ne Paulo, kumma ütte Wisi perra fige parrembaste sundi-
 wa, omma siin ütte kofko trükkitu.

1. Wiis.

Auw Jummalalle üllew. 172
Es olles Jummal m. 229
Kik kall's henge õnistus 143
Kui, Jumal, sinno armsamb 145
Kui keäke fik moistas ka, 180
Kui miäno tund saap tullesma 245
Kuis, Jösand, se woip 230
Kus om mo armas lambakē 132
Ma tulle armas Jummal 107
Mes hadda woip meil sund. 96
Mo haddati, Jösand, si. 134
Mo armas kae ussinast 97
Mo helde Jesus, minno roöm 24
Mo ihho om niid többine, 238
Me engli taiwa walgušsen 76
Näid olgo ikkes igawest 70
Näid ristit=rabwas röm, 82
OJesu Krist, sa korgemb 138
OJesu Krist, ma tija kül, 251
OJesa woig nink pühha 71
OJummal, meise tername 299
Oh! Jummal, kui meid si. 231
Oh! Jummal taiwast kae 232
Oh! määrne waiw käip ilm. 254
Oh ristit rabwas kann. 254
Oh surmik minno mäletä, 255
Oh wirgu ülles, minno meel 278

Se aig om tööst meil pea k. 9
Se rummal rabwas titt. 119
So pole, Jesus, tännitap 162
So söime man ma saisa taal, 15
Sum saisap sinno läwwe e. 237
Üts armas päiw om täamb. 30

2. Wiis.

Si olle ma pääl surem. 142
Set moda läts se p. 265
Ha sel, ke ussun liigmatta, 152
Jesus fige üllemb hä, = 22
Jesus tulle minnule, = 174
Jösand taiwa kunningas, 76
Kik Wainlasi niid määrnu 47
Korge Preester Jesus Krist, 198
Kolmanus Jummal üllew. 266
Krist ellap, ke mo armast. 48
Kui meil om suremb h. 299
Kui töse ülles hommung. 267
Ma tulle Taiwast allewält, 8
Meil sunnis Kristust aum. 16
Mo Pöigmees, Jösand Jes. 110
Me Engli taiwast tulliwä 10
Neid kümme kasta t. 101
Neid kümme kasku pea sa 102
Näid kolu kebha matt. 257
Näid löpnu ärra wanna aig 20
Näid olgo Jesus kitteru 12

Müüd olgo kuttus Jummal. 71	D pühha, pühh, pühha J. 276
Müüd risti-rahwas römu j. 58	5. Wiis.
Müüd tallep Ilma Onnist. 3	Mo südda armastap 180
Oh Jesu, anna rohkest k. 64	Oh Jesu, walgustus! 275
Oh Jesus Jummal. Junim. 253	Oh om so lämwe een, 287
Oh Jummal Soja, pühha W. 64	Oh litte Jösandat 219
Oh Kriste, päiw ke ollet sa, 286	Oh wagga Jummal, ke 150
Oh Kriste, päiw om sinno k. 286	Oh wötkem Jummalat 219
Oh Kristus, meije Onnistus, 21	Puhhastamis se tö om kogh. 28
Oh Jösand Jesus meile ja, 99	Sa kittaa uskikkus, 117
Oh! jatke müüd mahha kii 258	Weel armo latte keep, 127
Sa ollet kolm personidest, 73	6. Wiis.
Se päiwlik kätš io loiale, 292	Arm, ke sa mo ollet lonu 78
So heng, o Jesu! tekko mo 42	Jesus nörtä henge wäggi, 123
So Jösand Jesus tenname, 59	Jsand, kurja olle tennu, 128
So, Jösand Jumal, kittam. 77	Jsand, meije wallitseja 229
So sönnä hoija, Jösand, m. 100	Jummal taiwa nink m. 266
So troni ette astu ma, 280	Kuis ni julgewaine ruual 129
Üts öige önnis om se, 151	Wennita otša man raas- kesse, sis laula ka neid
3. Wiis.	Minno ello üllemh warra 26
Res woip mo wasta olla, 205	Minno lotus/helsum. 91
Kuis, se om mo ello, 246	Näitse Jummal sin m 154
Kuis ma so wasta wötta, 1	Oh mes meije hengest eös. 125
Ma jätta sinno mahha, 246	Sulle ello waim, oh tulle, 68
Ma tenna, Jösand, sinno D. 267	Wiimselt nakkap neibe kās. 197
Ma waidle kigeit hengest 248	7. Wiis.
Mes murret. südda kannap, 90	Armas Jesa awwita 94
Mo tenno Jummalalle! 283	Jummal olgo tennatu, 95
Müüd wirgoge ülles waiwast 4	Südda wirgu ülles tööst, 42
Oh Pä! täüs werd nink joni, 38	Sae ka 29 Wiis.
Kats we:si wötta ütte, sis laula ka,	8. Wiis.
Päiw öddangulle länau, 290	Oh! tulle Römu-teggija 66
4. Wiis.	te kats wersi ütten, sis woit ka toisi wiisi perra laulda.
Res Jummalat ni lass. 89	9. Wiis.
Res teed, kui kawwa m. 242	Kus om mul minna kül? 131
Ma armasta so, minno 177	Mo armsa Jummal a p. 249
Ma waine kätš, ke pattun s. 133	
Mes sinna Jummalalle a. 198	

Müüd Wisti = Roggodus, 2	Se kurri ilm om wihha t. 187
Se aig om liggi tööst, 261	16. Wiis.
10. Wiis.	Ma sinno, Isfand, arm. 178
Ep minna tabha jätta, 204	So kohro een, oh Jesus K. 146
Ma tabha sinno kitta, 18	
Mo henge siäse tulle, 62	17. Wiis.
Müüd rõõmsas henda näütis. 12	Mo omme ollet sinna, 178
11. Wiis.	Müüd, o suur Jummal, 298
Üts lats om neitsist sünd. 17	O Jesus armo walguis, 149
Üts wonakenne kaudma lät 45	O Krist, ke ainus ollet. 86
Se järwe weren Pabil. 233	
Se täambue päiw om rõnu t. 14	18. Wiis.
Kae ka 37 Wisi.	Kui illus Jesu mõrja om, 259
12. Wiis.	Kae ka 2. Wiis.
Krist olli meise pattu eest 49	Mul johhus mõnda õnn. 190
Üts rasse kiwvi litup mo, 56	Mi kui ma ella tötteste 135
13. Wiis.	Müüd wastet aiga nakkame 21
Jummal, ke sa armo lätta, 240	O! Jummal bige sundija 302
Jummal taasast wihma a. 61	Oh tulle risti = innimen, 114
Karriäta mo, Jesus, häste 188	Oh wotta, armas Jummal 300
Rige kaplu katöki kiskija, 146	Sa kässet, Isfa, pallelda. 104
Kik meö terwe ma pääl ellap 244	Se Jummalala Poig Jesus K. 56
Kae ka 57 Wisi.	tomba weidikesse tokko
Tulle Jesu harwu siäse, 203	nink laula ka.
Wirgoge alles, minno m. 293	
14. Wiis.	19. Wiis.
Pähha Waim sa ainus a. 66	Müüd Isfandat sa kitta 218
Terre tuhhatford, ke sinna 44	Oh ärra püüdro sedda, 167
Troöstike, ütley Jummal, 73	20. Wiis.
Tulge risti = innimise, 120	Ma laula suust nink sõam. 215
Woi! mes olle minna tenn. 139	Mes ilman minno kurb. 167
Zion kaibap murren, ohhun 234	Mo sõand aia figest wäest 199
15. Wiis.	Müüd Jummalalle auw. 11
Kui foggematta wiimselt 236	Müüd kikko figest süddam. 218
Kül waiwa pääl saap auw. 235	Sest et se päiw om löpp. 292
Mo südda olle rõnuis ühüd, 87	21. Wiis.
Oh tulge teise waiwatu, 193	Mes Jummal teep, om 189
Oh alles, alles minno meel! 277	Mo armas Jummal arw. 148
lühenda mõnd sonna	O! Adam, sinno esitus 124
sis laula ka.	Sa rõõmsas risti = innimen. 29
	Se

Se Jesuken jääp ommete	210	32. Wiis.
Se peap ma pääl sünd.	194	Kut Jumpro Kristus ilmal' t. 7
22. Wiis.		Nüüd laulkem suust n. 297
Oh! meid pattait waisi!	37	33. Wiis.
23. Wiis.		Kui Jesust risti naglati 32
Nüüd paistap meile illnsast	273	Ma loda, Jesand sinn. 161
Nüüd paistap meile t.	222	34. Wiis.
O õnnis risti-innimen,	226	Kui pat teep waiwa mulle, 33
O Pühha Waim, nüüd tull.	65	O Jummal, tulle sinna 35
24. Wiis.		35. Wiis.
Mi sündko minno assi,	93	Kristus Dnnisleggija Piddi 31
Nüüd heng'wa minn.	285	36. Wiis.
O armas kae tänna!	39	Nüüd pühha Waimo p. 63
Oh! tulge innimisse,	263	37. Wiis.
25. Wiis.		Me Jesand Arin Joid. 105
Oh! leinagem, nink kaib.	41	Kae ka 11. Wisi.
Päiw löpnu om, Mo heng	288	Oh! Jummal olle arm. 98
26. Wiis.		38. Wiis.
Mo südda waiwa jälle,	271	Ma tenna so, et ollet mo, 269
Nüüd andkem Jesandalle	296	Meid tõmba siisi, 57
Nüüd laakem, askem päle	19	Nüüd paistap taas 272
27. Wiis.		O Jesuken, ke sa siin maan 303
Meist kána, Jummal, õnna	300	Oh! armo saur mo pat. 136
Mes ollet sinna, arm.	34	39. Wiis.
Tulle so taiwast, armas J.	4	Oh! heida armo minn. 137
28. Wiis.		40. Wiis.
Krist, ke hawwan olli	50	So päle ätsind' Jesusk. 139
Krist läts ülles taiwa,	57	41. Wiis.
Nüüd Kristus ülles tõsnu,	53	Jesus Kristus meie päija, 106
29. Wiis.		42. Wiis.
Helde Karjus' es sa w.	173	Et kütke Jesandat, ke 295
Jesus jääp mul iggawes,	195	Mes kitrus om meil J. 145
Jesus, ke mo loius om,	241	43. Wiis.
Kae ka 7 Wisi.		Ma so pol, Jesu, tännita 161
30. Wiis.		O helde Jesand Jesus Krist 84
Oh! laulkem säddamest,	13	44. Wiis.
31. Wiis.		Mo sädda, mes sa murr. 92
Se pühha Arin nüüd t.	54	45. Wiis.
Üts Lats om sündnu p.	18	Sa rahho-Worst, o Jes. 301
		46. Wiis.

46. Wiis.	Minno waim hend walm. 156
So sönna hääl, o Jummi. 99	56. Wiis.
te kats wersi üttest, sis	Ma tabha sul, Jehowa, 153
laua 38 Wiis perra, ehk	hädä perrasi woip 4 Wiis
käe ka 31 Wiis.	perra laulda.
47. Wiis.	57. Wiis.
Me Jummal om äts k. 208	Jummal essi Teep, et k. 187
48. Wiis.	panne kats wersi kollo,
Jesús minno ello, 166	sis laula 13 Wiis perra.
Minno armas Jesús, 217	Ke jo motlep benda s. 155
49. Wiis.	Laple (Walta) häste, kui so 164
Mo asja omma Jummi. 250	58. Wiis.
50. Wiis.	Kristus! mo ello, mo lotus 176
Mo Jesu kallimb Ello, 51	Wotta nüüd Isandad 221
Mo soäst, armas Jummi. 270	59. Wiis.
Oh töstken omma häle, 53	Mo südda, oh olle sis rahh. 192
51. Wiis.	O lätte täüs ello! 175
Minno heng taht omma ello 75	60. Wiis.
Mätse, Jesús, minna tulle, 282	Ma terwita rõnnuga taiw. 207
Olge rahhul, arma welle! 14	te üttest wersi kats sis
52. Wiis.	laua ka sedda.
Henge Pöijoken, Esä Woa. 81	O Jesu, mo Pöiames, m. 202
Kes so laarnane, Jesús, 23	O Jummalalats! kuis 181
53. Wiis.	61. Wiis.
Es ma peas Jummal. 79	Mes mul waja murret p. 209
54. Wiis.	O mes kaunis henge luggu 223
Jehowa om mo henge k. 95	62. Wiis.
Mes rahho om, mo Jesús 201	Mo helde õnnisteggija 282
55. Wiis.	Se armsa päiwa paistim. 291
Isand ärra nubtlego 127	

Register ehk Jubhataja.

Minen auro Isal olgo, 304	Es mas pea Jummalalle k. 79
Arm, ke ja mo ollet l. 78	Es olles Jummal meijega 229
Armas Jesu awwita 94	Et litke Isandad, ke 295
Aum Jummalalle illewän 172	Et möda läts se pimme õ, 265
Ei olle ma paäl suremb r. 142	Hä sel, ke ussun liigimatta, 152
Ep minna tabha jatta 204	Helde Karjus! es sa weel 173
	Henge

Henge Põhjoen, Eõsa W.	81	Kitta niind Jõsandat	214
Jehowa om mo henge Karj.	95	Kõrge Preester Jesus Krist	198
Jesu, heika mo Jumast,	27	Kollecta	307
Jesus jaap mul iggawes	195	Kolmainus Jummal üllem.	266
Jesus, fe mo Lotus om,	241	Krist ellap, fe mo armastap ;	48
Jesus fige üllemb há,	22	Krist, fe hawwan olli	50
Jesus Kristus meije Pásti.	106	Krist láts ülles taiwa,	57
Jesus Kristus meije Pástija, f.	47	Krist olli meije pattu eest	49
Jesus minno ello,	166	Kristus ! mo ello, mo lotus	176
Jesus nõrka henge wäggi,	123	Kristus Dnntisteggija pididi	31
Jesus tulle minnule,	174	Kristus, fe om mo ello,	246
Immetaolinne Kuningas	212	Kül massap waiwa ussu tõ,	159
Jõsa, kõrgen taiwan,	296	Kül waiwa paal saap aaw.	235
Jõsand arra nuhtlego	127	Kurie eleison	304
Jõsand, furja olle tennu,	128	Kurie, oh Jõsa, fige kõrg.	70
Jõsand, meije wallitseja	229	Kurie, oh ! Jõsa kõrge J.	69
Jõsand, niind lasset sinna	242	Kui Jesust ristit naglati	32
Jõsand taiwa Kuningas,	76	Kui illus Jesu mõrõja om,	259
Jummal eõsi teep, et kassit	187	Kui, Jummal, sinno arms.	145
Jummal Jõsa meile já,	69	Kui Jumpro Kristust ilmal tõi,	7
Jummal, fe sa armo látte,	240	Kui keake kif moistas ka,	180
Jummal olgo tennatu	95	Kui koggematta wiimselt	236
Jummal taiwa ninf ma L.	266	Kui meil om suremb hadda	299
Jummal tassast wihma aña	61	Kui minno tund saap tull.	245
Karrista mo, Jesus, háste	188	Kui pat teep waiwa nulle	33
Kaswa weel ;: Zion kaswa	196	Kui tõsse ülles hoimungult	267
Ke arrawarap, fe saap wilja	157	Kuis, Jõsand ; fe woip s.	230
Ke jo mõtlep henda saisw.	155	Kuis ma so wasta wõtta	1
Keõ Jummalat ni lassep t.	89	Kuis ni julge waine rumal	129
Keõset ello meije paal	243	Kus om mo armas lambak.	132
Keõ so saarnane, Jesus,	23	Kus om mul minna kül	131
Keõ teed, kui kawwa minna	242	Litania	304
Keõ woip mo wasta olla,	205	Ma armasta so, minno	177
Kif kallis henge dnntistus	143	Ma játta sinno mahha	246
Kige kaplu katõli kistja	146	Ma laula suust ninf soám.	215
Kif mes terwe ma paal ellap	244	Ma loda, Jõsand sinno p.	161
Kif wainlaisi niind wårdnu	47	Ma rahhoga lá arra siit	247
Kitkem Jõsandat kif háste,	212	Ma sinno, Jõsand, armatse	178

Ma so pol, Jesu, tännita	161	Mo helde Jesus, minno r.	24
Ma tabha sinno fitta,	18	Mo helde önnisteggija,	282
Ma tabha sul, Jehowa,	153	Mo henge sisse tulle,	62
Ma tenna, Jösand, sinno u.	267	Mo Jesu, kallimb Ello	51
Ma tenna sinno, talwa	269	Mo ihho om nühd többine,	238
Ma tenna so, et ollet mo,	269	Mo omma ollet sinna,	178
Ma temtta römuga talwast	207	Mo perra, ütley mette Pä	184
Ma tulle armas Jummal	107	Mo Pötames, Jösand Jes.	110
Ma tulle Taiwast üllewält	8	Mo soänd anna figest w.	199
Ma wäidle figest hengest	248	Mo söäst, armas Jummal,	270
Ma waine lats, le patiuu s.	133	Mo südda armastap	180
Me Jösand Krist Jordani j.	105	Mo südda, mes sa murretat,	92
Me Jummal om üts kinni l.	208	Mo südda olle römüs nühd,	87
Mei ussum' ütte Jummal.	103	Mo südda, oh olle sis rahh.	192
Meie ussume kif ütte Jum.	103	Mo südda walwa jälle,	271
Meid tömba süst, o Jesus	57	Mo Walgus walgusta,	112
Meil sünnis Kristust aww.	10	Meul johhus mönda önnet.	190
Meist käng, Jummal, öm.	300		
Mes hädda woip meil sünd.	96	Mätse, Jesus, minna tulle,	282
Mes ilman minno kurbäst.	167	Mätse Jummal, siin ma r.	154
Mes Jummal teep, om h.	189	Me Engli taiwast tulliwa	10
Mes kütis om meil, Jes.	145	Me Engli talwa walgusen,	76
Mes mul waja murret pitta	209	Meid künne kasku kung.	101
Mes murret südda kannap	90	Meid künne kasku pea sa	102
Mes ollet sinna, armas Jes.	34	Mi kul ma ella tötteste	135
Mes rahho om, mo Jesus	201	Mi sundko minno asfi	93
Mes Anna Jummalalle a.	198	Mo tenna Jummalalle!	283
Minno armas Jesüs, le	217	Nühd andrem Jösand.	296
Minno ello üllemb warra	26	Nühd heng' wa inimise,	285
Minno heng awwustap w.	74	Nühd Jösandat sa fitta	218
Minno heng taht öma ello,	75	Nühd Jummalalle awwust.	11
Minno loius heljumatta	91	Nühd kikko figest süddamest	218
Minno südda römustelle,	109	Nühd koku kehha mattamo,	257
Minno waim hend waln.	156	Nühd Kristus illes tösnü,	51
Mo armsa Jummal päd	249	Nühd lakkem, asfem pale	19
Mo armas Jummal aww.	148	Nühd laulkem suust niyl	297
Mo armas lae usfäst	97	Nühd löpny ära wanna	20
Mo asja omma Jummal.	250	Nühd olgo ifkes iggawest U.	79
Mo Häddast, Jösand, fi.	134	Nühd olgo Jesus kütetu,	12

Müüd olgo kuttus Jummal	71	Dh! tulge innimisse,	263
Müüd o suur Jummal,	298	Dh tulge teise waiwatu	193
Müüd paistap meile illufast	273	Dh tulle risti = innimen,	114
Müüd paistap meile kaun.	222	Dh! tulle Rõmu = teggija,	66
Müüd paistap taas	272	Dh ülles, ülles minno meel!	277
Müüd pühha Waino pall.	63	Dh wagga Jummal, ke	150
Müüd Risti = Roggodus	2	Dh wirgu ülles, minno m.	278
Müüd risti = rahwas rõmu j.	58	Dh wõtkem Jummalat	219
Müüd risti = rahwas rõmu sta	82	Dh wõtta, armas Jummal,	300
Müüd rõõmsas henda näütü.	12	D Jesu, anna rohkest käest	64
Müüd tullep Ilma Onnistus,	3	D Jesus armo walgus	149
Müüd wastet aiga näkkame,	21	D Jesus Jummal = Innimen	253
Müüd wirgoge ülles waiwast,	4	D Jesu Krist, ma tija kül,	251
		D Jesu Kristi, sa kõrgemb õn,	138
D! Adam, sinno eõsitus	124	D Jesu, mo Põtgmes, mes	202
D armas kae tanna!	39	D Jesu, walgustus	275
Dh armo juur, mo pat om f.	136	D Jesuken, Ke ja siin maan	303
D om jo läwne een,	287	D Jummalat latse! kuis	181
D helde Jõsand Jesus K.	84	D Jummal Soja, pühha W.	64
Dh ärra püüdko sedda,	167	D Jummal, meise tenname	299
Dh! helde armo minno p.	137	D! Jummal, õige sundija	302
Dh! jätke müüd mahha kif	258	D Jummal, tulle sinna	35
D Jõsa, Poig nink pühha W.	71	D õige pühhamb puhtamb	185
Dh Jõsand Jesus meile jä,	99	D Krist, ke ainus ollet	86
Dh! Jummal, kui meid si.	231	D Kriste, päiw ke ollet sa	286
Dh! Jummal olle armollk	98	D Kriste, päiw om sinno k.	286
Dh! Jummal tawast kae	232	D Kristus, meise Onnistus	21
Dh kütke Jõsandat kif	219	D latte = täüs ello!	175
Dh! kui õnsa omma pühh.	258	D mes kaunis henge luggu	223
Dh! laulkem süddamest,	13	D õnnis risti = innimen,	226
Dh! leinagem, nink kaib.	41	D pä! täüs werd nink joni,	38
Dh! määrne waiw káiw i.	254	D pühha Wain, müüd tull.	65
Dh! meid pattast waiwi!	37	D pühha, pühha, pühha J.	276
Dh mes meise hengest	125	D sütta Jesukenne	39
Dh nõõse ülles! hengeken	225	Dlge rahhul, arma welle!	14
Dh! risti = rahwas kannata,	254		
Dh surmikl minno malleta,	255	Páiw ajap ärra pimmet õ.	279
Dh tagganege minno hiin.	169	Páiw lõpnu om, Já,	283
Dh tõõtkem orama hále,	53	Páiw lõpnu om, Wo heng	283

Päiw öddangulle lännu	290	So sönnä hääl, o Jummal, t.	99
Pühha Waim, sa ainus abbi,	66	So sönnä hoija, Jēf.	100
Puhhaastamisē tō om kohh.	28	So trouē ette astu ma,	280
Sa kässet, Jēsa, pallelda,	104	Sūdda wirgu ülles tōöst,	42
Sa kittaŭt usliikkus	117	Sul, Jummal, olgo kittaŭt	111
Sa ollet kolm personidest	73	Surm saissap sinno lām.	237
Sa rahho = Wōrst, o Jēf.	301	Sayle (wāita) häste kui s.	164
Sa rōōmŭs risti-innimen,	29	Terre tuhhatkōrd, ke sinna	44
Se aig om kiggi tōöst,	261	Trōōstke, ütley Jummal,	73
Se aig om tōöst mell pea kāen	5	Tulge risti-innimisē	120
Se armja päiwa paistm.	291	Tulge risti-innimisē, k.	121
Se Jesuken jaap ommete	210	Tulle elko waim, oh tulle,	68
Se järwe weren Pabilon	233	Tulle Jesu hawu sisse,	203
Se kallis armo oppetus,	6	Tulle jo tawast, armas J.	4
Se kurri ilm om wiha	183	Tulle pühha Waim,	69
Se Jummalä Woig Jēf.	56	Ülles, omma rōōmu pole	211
Se päiwlik lats jo Losale,	292	Üts armas päiro om täämb.	30
Se peap ma paäl sündima	194	Üts lats om neitsist sündinu,	17
Se pühha Krist nūhd tōōn.	54	Üts lats om sündnu Petl.	18
Se rummal rahwas kittel.	119	Üts bige önnis mees om se,	151
Se täämbne päiw om rōm.	14	Üts om waija, södda ütte R.	170
Seŭt et se päiw om löppenu	292	Üts rasse kōrwi lissup mo,	56
Sinno kāen om minno s.	227	Üts Wōnakehne kändma lat	45
So heng, o Jesu! tekko mo	42	Wāita häste kui so armust	164
So Jēsand Jesus tenname,	59	Weel armo latte keep,	127
So, Jēsand Jummal, kitta.	77	Wilmfelt naikkap nelde k.	197
So, Jummal Jēsand, kitta.	220	Wirgoge ülles, minno mele	293
So kohto eem. oh Jesus K.	146	Wōtta nūhd Jēsandat	221
So päle ütšind, Jesus K.	139	Woi! mes olle minna tennu	139
So pole, Jesus, tannitap	162	Zion kaibap murren, ohhun	234
So söime man mā saissa kaäl,	15		

Deutsches Register.

Ach alles was Himmel u.	207	Ach Gott vom Himmel si.	232
Ach bleib bey uns Herr J.	99	Ach Gott wie manches Herz.	302
Ach Christe unsre Seeligkeit	21	Ach Gott, wie geht es imm.	230
Ach Gott und Herr, wie g.	136	Ach lieben Christen seyd get.	254
Ach Gott mich drückt ein ich.	56	Ach mein Jesu sieh ich trette	282
		Ach!	

Ach! was hab ich außger.	139	Das du mich diese angstredt.	265
Ach was sind wir ohne Jesu	125	Den Vater dort oben, w.	296
Ach wie elend ist unser Zeit	254	Der du bist drey in Einigk.	73
Ach wir armen Sünder	37	Der Gnadenbrunn fleußt n.	127
Allein Gott in der Höh sey E.	70	Der lieben Sonnen Licht u.	291
Allein zu dir Herr Jesu Ehr.	139	Der Tag der ist so Freudnr.	14
Alle Menschen müssen sterb.	244	Der Tag hat sich geneiget	290
Als Christus geböhren war	17	Der Tag ist hin, mein G.	288
Amen Gott Vater und G.	304	Der Tag ist hin, mein Jes.	288
An Wasserflüssen Babylon	233	Der Tag vertreibt die kinst.	279
Auf, auf mein Herz mit Fr.	53	Des Morgens wenn ich f.	267
Auf, auf mein Herz zu Gott	277	Die Engel die im Himm.	76
Auf, hinauf zu deiner Fr.	211	Die Nacht ist vor der Thür	287
Auf Leiden folgt die Herrl.	235	Die Seele Christi heilige m.	42
Auf meinen lieben Gott	249	Die Zeit ist nunmehr nah	261
Auf! Seele, Jesu, Gottes L.	225	Dir, dir Jehovah will ich si.	153
Aus meines Herzens Gr.	270	Du bist ja ganz mein eigen	178
Aus tiefer Noth schrey ich z.	134	Du Friede-Fürst Herr Jes.	301
Befehl du deine Wege	90	Du hast mir das Herz gen.	227
Christ der du bist der helle L.	286	Du heilige Dreyfaltigkeit	266
Christ fuhr gen Himmel	57	Du sagst: ich bin ein Christ	117
Christ ist erstanden von d.	53	Durch Adams-Fall ist g.	124
Christ ist erstanden von des L.	50	Ein feste Burg ist unser Gott	208
Christ lag in Todes Banden	49	Ein Kindelein so lobelich	17
Christ unser Herr zum Jord.	105	Ein Kind geböhren zu Betleh.	18
Christe der du bist Tag und L.	286	Ein Sämmlein geht und trägt	45
Christe mein Leben mein h.	176	Einß ist Noth, ach Herr d.	170
Christum wir sollen loben s.	10	Entfernet euch ihr matten K.	169
Christus der ist mein Leben	246	Erbarm dich mein, o H.	137
Christus der uns selig macht	31	Erhalt uns Herr bey dein.	100
Colletien	307	Erhebe dich, o meine Seel	278
Da Jes. an dem Creuze st.	32	Erleucht mich Herr mein L.	112
Danket dem Herrn, denn er	295	Erstanden ist der heilige Ehr.	54
Das alte Jahr vergangen ist	20	Es ist das Heyl uns komm.	143
Das Jesulein soll doch m.	210	Es ist gewißlich an der Zeit	5
Das sind die heiligen z.	101	Es kostet viel ein Christ zu s.	159
		Es spricht der unweisen W.	119
		Es woll uns Gott genädig s.	98

Fahre fort mit Liebes-Schl. 188	Herzlich thut mich verlang. 248
Fahre fort. : Zion fahre f. 196	Hilf Gott daß mirs gelinge 35
Freu dich du Christi Braut 2	Hilf mir mein Gott, hilf d. 148
Freu dich du wehrte Christ. 29	Hinunter ist der Sonnensf. 292
Für deinen Trohn tritt ich h. 280	Höchster Priester der du dich 198
Gar lustig jubiliren 12	Jam moesta quiesce querela 258
Gelobet seyest du Jesus Christ 12	Ich armer Mensch ich arm. 133
Geh aus mein Herz und s. 87	Ich dank dir lieber Herr 267
Gott den ich als Liebe kenne 240	Ich dank dir schon durch d. 269
Gott der Vater wohn uns b. 69	Ich danke dir Herr Gott i. 269
Gott des Himmels und d. 266	Ich hab ihn dennoch lieb 180
Gott gieb einen milden Reg. 61	Ich hab mein Sach Gott h. 250
Gott hat das Evangelium 6	Ich komm jetzt als ein arm. 107
Gottlob ein Schritt zur S. 172	Ich ruf zu dir Herr Jesu C. 161
Gott sey gelobet und geben. 111	Ich singe dir mit Herz u. 215
Gott wilß machen daß d. 187	Ich steh an deiner Lippen h. 15
Guter Hirt wilt du nicht 173	Ich will dich lieben mein. 177
Heiligster Jesu, Heilig. 185	Jehovah ist mein Hirt und H. 95
Helff mir Gottes Güte preis. 18	Jesu komm doch selbst zu m. 174
Herr Christ der einzige Gott. 86	Jesu Kraft der blöden Herz. 123
Herr, du Himmels-König 76	Jesu meine Frende 166
Herr Gott dich loben alle wir 77	Jesu meine Liebe 217
Herr Gott dich loben wir 220	Jesu meiner Seelen Ruh 22
Herr Gott nun sey gepreiset 298	Jesu rufe mich 27
Herr ich habe mißgehandelt 128	Jesu Christus unser Heyland 47
Herr Jesu Christ dich zu u. 64	Jesus Christus unser Heyl. 106
Herr Jesu Christ du höchst. 138	Jesus Christus wahr Gott. 56
Herr Jesu Christ ich weis g. 251	Jesus meine Zuversicht 241
Herr Jesu Christ wahr W. 253	Jetzt leuchtet schon vom H. 272
Herr Jesu Christ ich sähren z. 162	Ihr Kinder des Höchsten, w. 181
Herr Jesu Christ der du s. 303	In allen meinen Thaten 93
Herr Jesu Gnaden-Sonne 149	In dich hab ich gehoffet Herr 161
Herr nun lässest du dein. 242	In dulci júbilo 13
Heut ist ein angenehmer Tag 30	Ist Gott für mich so trete 205
Heut triumphiret Gottes-S. 47	Kein grösser Trost kan seyn 142
Herzliebster Jesu was hast d. 34	Komm Gott Schöpfer heil. 64
Herzlich lieb hab ich dich, 178	Komm heil. Geist erfülle d. 69
	Komm

Komm heil. Geist HerreGott	66	Nun danket all und bring.	218
Komm, o komm du Geist d.	68	Nun freut euch Gottes-K.	58
Komm Sterblicher betracht.	255	Nun freut euch lieben Ehr.	82
Komme her ihr Mensch.	263	Nun Gottlob! es ist vollbr.	95
Kommt her zu mir sprichtG.	193	Nun kommt der Heyden Heyl.	3
Kommt laßt euch den Herr.	120	Nun laßt uns den Leib beg.	257
Kyrie, ach Vater aller	69	Nun laßt uns gehn und tret.	19
Kyrie eleison	304	Nun laßt uns Gott den H.	296
Laßt uns den Herren preiß.	212	Nun lobet, lobet Gott	219
Laßt uns doch nicht begehrt.	167	Nun lob mein Seel den H.	216
Lebt Christus, was bin ich b.	48	Nun ruhen alle Wälber	285
Liebe, die du mich zum Wilde	78	Nun sich der Tag geendet h.	292
Liebster Jesu wir sind hier	94	Nun tretten wir ins neue J.	21
Litaney	304	O du aller süßte Freude	66
Lobe den Herrn o meine G.	214	O Durchbrecher aller Band.	146
Lobet den Herrn, den W.	221	O Gott du frommer Gott	150
Lobt Gott ihr Christen allzug.	11	O Gott wir danken dein.	299
Mache dich mein Geist b.	156	O Haupt voll Blut und W.	38
Meine Hoffnung siehet veste	91	O heilig, heilig, heilig Wes.	276
Meinen Jesum laß ich nicht	195	O heiliger Geist fehr bey u.	65
Meine Seel ermuntre dich	42	O Herre Gott dein göttlich	99
Meine Seel will ihr Leben	75	O Jesu Christ mein schönst.	84
Meine Seel komm in die W.	203	O Jesu du mein Bräutigam	110
Meine Seele erhebet den H.	74	O Jesu mein Bräutigam w.	202
Meines Lebens beste Freude	26	O Jesu süßes Licht	275
Mein Gott das Herz ich b.	199	O Lamm Gottes unschuldig	32
Mein Heyland nimm m.	282	O Mensch wie ist dein Herz b.	97
Mein Herzens Jesu m.	24	O Traurigkeit, o Herzeleid	41
Mein Herz sey zufrieden	192	O Ursprung des Lebens	175
Mein Jesu schönstes Leben	51	O was für ein herrliches W.	223
Mir nach spricht Christus u.	184	O Welt sieh hier dein Leben	39
Mit Fried und Freud ich f.	247	O wie seelig seyd ihr doch i.	258
Mitten wir im Leben sind	243	Ringe recht wenn GottesG.	164
Nimm von uns Herr du get.	300	Schmücke dich, o liebe Seele	109
Nun bitten wir den h. Geist	63	Seelen Bräutigam	81
Nun danket alle Gott	219	Seyd zufrieden lieben Brüd.	14

Seu Lob, Preiß, Ehr	71	Wend ab deinen Zorn, I.	300
Seu mir tausendmal gegr.	44	Wenn dein herzlichster S.	145
Sie hie bin ich, Ehren-Kön.	154	Wenn einer alle Ding verst.	180
Singen wir aus Herzens S.	297	Wenn meine Sünd mich k.	33
Solt ich meinen Gott nicht st.	79	Wenn mein Stündlein v.	245
So wahr ich lebe spricht d.	135	Wenn wir in höchsten N.	299
Straf mich nicht in dein.	127	Wer ist wohl wie du, Jesu	23
		Wer nur den lieben Gott l.	89
Tröstet, tröstet meine lieben	73	Wer sich dünken laßt er st.	155
Unser Herrscher unser König	229	Wer überwindet soll v.	157
		Wer weiß wie nahe mir m.	242
Walet will ich dir geben	246	Werde munter mein Gem.	293
Water unser im Himmelr.	104	Wie groß ist deine Herrl.	226
Vom Himmel hoch da komm	8	Wie ist die Welt so Feinds.	183
Vom Himmel kam der Eng.	10	Wie schön ist unsers Kön.	259
Von Gott will ich nicht laß.	204	Wie schön leuchtet der M.	222
Vor Gericht Herr Jesu st.	146	Wie soll ich dich empfangen	1
		Wie wird doch so gering	28
Wach auf mein Herz und st.	271	Wie wohl ist mir, o Freund	201
Wacht auf ihr Christen alle	4	Wird danken die Herr Jes.	59
Wär Gott nicht mit uns v.	229	Wir glauben all an ein.	103
Walts Gott! mein Werk i.	283	Wo Gott der Herr nicht b.	231
Wann endlich eh es Zion m.	236	Wohl dem, der in Gottesf.	151
Warum betrübst du dich m.	92	Wohl dem der best im gl.	152
Warum sollt ich mich d.	209	Wo ist mein Schassein d.	132
Was giebst du denn, o m.	198	Wo soll ich fliehen hie	131
Was Gott thut das ist w.	189	Wunderbahrer König	212
Was kann uns kommen an f.	96	Zeuch ein zu deinen Thoren	62
Was Lobes sollen wir dir	145	Zeuch uns nach dir so	57
Was mein Gott will, das g.	194	Zion klagt mit Angst	234
Was mich auf dieser W.	167	Zulezt gehts wohl, dem der	197

E R D E.

ih Kobi
naise ramat
lofisa ramat

